

rens se. Cic. lib. 1. Offic. Privatum autem oportet æquo & pari cum civibus jure vivere : neque submissum , & abjectum , neque se effe-

Hos comes invalidus submissa voce precatur , Ut quocunque velint , corpus inane ferant .

Quint. Summisso murmure .

Submissè , adverbium , Humiliter , demissè . ἄποστα , ταπεινῶς . GAL. Basse- ment , humblement . ITAL. Bassamente , humilmente . GERM. Demütiglich / onderwürfflich . HISP. Baxamente , humilmente . ANG. Lowelie , hum- blie . } Cic. pro Plancio . Meum beneficium potius ad eum detuli , qui à me contenderat , quàm ad eum qui mihi non nimis submissè supplicarar . Idem 1. Offic. Ut quantò superiores simus , tantò nos sub- missius geramus .

Submissim , adverbium , Submissè . Suetonius in August. Nam & ad com- munionem sermonis tacentes , etiam submissim fabulantes provo- cabant .

Submissio , nis . verbale , Remissio : ut , Submissio vocis , cui opponi- tur Contentio . ἄποστασις , ὑφιστάσις . GAL. Abaissement . ITAL. Abbassa- mento . GERM. Nachlassung / inde heraus lassung . HISP. Abaxamento . ANG. Lowness of voice . } Cic. 1. Offic. Ex locutione , ex reticentia , ex contentione vocis & submissione , & ceteris similibus facile ju- dicabimus quid coràm aptè fiat . } Submissio , aliquando accipitur pro elevatione sive depressione : cui opponitur Elatio , sive Amplifi- catio . Idem in Topicis , Parium autem comparatio nec elevationem habet , nec submissionem : est enim æqualis .

Submolestus , a , um , Nonnihil molestus . ἄποδυσχερῆς . GAL. Un peu moleste & fascheux . ITAL. Un poco molesto . GERM. Sum theil übers lägen oder beschwerlich . HISP. Un poco enojoso . ANG. Somewhat trouble some . } Cic. ad Atticum lib. 16 . Illud est mihi submolestum , quòd parum procerare Brutus videtur .

Submolestè , adverbium , ἄποδυσχερῶς . GAL. D'une maniere un peu fas- cheuse , avec quelque ennuy . ITAL. Alquanto molestante . GERM. Etwas beschwerlich . HISP. Un poco enojosamente . ANG. Somewhat trouble some . } Cic. ad Atticum lib. 5 . Te in Epulum salvum ve- nisse , & ut scribis ex sententia navigasse , vehementer gau- deo : non esse Romæ meo tempore pernecessario , submolestè fero .

Submoneo , es , Leviter vel paucis moneo . ἄπομνηστικός . GAL. Ad- monester aucunement , faire quelque legere remonstrance . ITAL. Am- monire alquanto d brevemente . GERM. Etlicher massen warnen / vns derfagen . HISP. Amonestar un poco , d brevemente . ANG. To ad- monish and warne shortlie or privelie . } Terent. in Eunuch. submo- nuit me Parmeno Ibi servus , quòd ego arripui . Plin. Epist. 2. lib. 1 . Quoties paulum itinere decedere non intempestivis amœnitatibus submonebamur . Quid autem à moneo , & admoneo differat , vide suprâ Moneo . Sueton. in August. cap. 53 . Die Senatus nunquam pa- tres nisi in curia salutavit , & sedentes ac nominatim singulos , nullo submoneo .

Submorsus , adjectivum , Nonnihil morosus . ἄποδυσκολος . GAL. Quelque peu chagrin & fascheux . ITAL. Alquanto difficile & duro . GERM. Ein wenig seindtselig oder vngeschlachte . HISP. Un poco intrat- table . ANG. Somewhat frovvard and hard to please . } Cic. lib. 2. de Orat. Me quidem hercule valdè illa movent stomachosa , & quasi submorosa ridicula , non quum à moroso dicuntur : tunc enim non sal , sed natura ridetur .

Submovèo , es , ui , tum , Arceo , depello , removeo , abire facio . ἄποκρη- νήσκω . GAL. Ofter , détourner , faire reculer , éloi- gner . ITAL. Discacciare , rimovere . GERM. Dannen treiben / abtreiben . HISP. Arredrar . ANG. To put away or aside . } Liv. 2. ab Urbe , I , inquit , lictor , submove turbam , & da viam domino ad prehenden- dum mancipium . Nam lictores magistratui apparebant , plebique turbam summovebant . Seneca , Majestatem læsam dixissem , si exeu- di tibi Lictor à conspectu meretricem non submovisset . Iterum , Summove , audis , Lictor , summove à Prætoze meretricem . Ad quod eleganter allusit Horatius , significans animi curas nullo Lictore pos- se depelli ,

neque consularis Summove Lictor miseros tumultus Mentis .

Cic. pro Roscio , Ut quos natura ipsa retinere in officio non po- tuisset , ij magnitudine pœnæ maleficio submoverentur . Ovid. lib. 3. Amor. Eleg. 13 .

Ignoto meretrix corpus junctura Quiriti , Opposita populum submoveat ante sera .

Idem Eleg. 2. lib. 5 .

nullas submoveat ara manus .

Quintilian. Submovere familia , velut censoria virgula . Sueton. in Aug. cap. 41 . Submovere urbe atque Italia . Liv. lib. 2. d. 4 . Submove- re metum . Velleius , Summotus à Repub. M. Cælius . } Submovere , separare . Plin. lib. 3. cap. 19 . de Alpihus . Germaniam ab Italia sub- movent . } Submovere aliquem à negotiatione , proconsulatu , hasta- quod vulgus Demittere & deponere dicit . Colum. lib. 1 . Plin. epist. 36 . Liv. 9. bell. Maced. Scribitur & Summoveo . Velleius , Summoto eo (Octavio) Iussit Legati milites alloqui .

Submotor , verbale . Livius 5. decad. lib. 5 . Submotor aditus , &c. alias Summotor .

Subnasco , eris , Succresco . ἄποφύσσω . GAL. Naistre dessous , ou aupres , sortir d'en bas . ITAL. Sottonascere , crescer sotto . GERM. Nachhin wachsen . HISP. Crecer secreto , nascor por debaxo . ANG. To grovo or spring up under . Plin. lib. 11. cap. 23 . Atque ita subnasci sui generis palmas . Idem lib. 12. cap. 3 . Malus Assyria omnibus horis pomifera est , aliis cadentibus , aliis maturefcentibus , aliis verò subnascentibus .

Calapini Pars I I .

Subnecto , is , Subligo , appendo . ἄποσυνδέω . GAL. Lier & nouer par des- sous , ajoûter . ITAL. Ligare di sotto , sottogiugnere . GERM. Underbin- den / vnden fârbinden / vnden knâpfen . HISP. Travar por debaxo . ANG. To tie to another thing . } Virg. 1. Æneid .

Aurea subnectens exera cingula mamma .

Idem 5. Æneid .

lato quàm circum amplectitur auro

Baltheus , & sereti subnectit fibula gemma .

Plin. lib. 28. cap. 1 . M. Servilius Novianus , princeps civitatis , non pri- dem in metu lippitudinis , priusquam ipse eam nominaret , aliisve ei prædiceret duabus literis Græcis P , & A , chartam inscriptam , circun- ligatam lino , subnectebat collo , id est , appendebat .

Subnègo , as , Ferè , vel quodam modo nego . ἄποστυγέω . GAL. Aucun- ment nier , presque nier . ITAL. Alquanto negare . ANG. Minder vnd mehr läugnen . HISP. Vn poco negar . ANG. To deny a litle . } Cic. Trebatio , Veruntamen quod præsentì tibi propè subnegaram , &c .

Subnervare , Enervare . ἄποδυναστεύω . Apuleius in Apologia . A principio intellectas calumnias , ne corroborarentur , tempore præcipitasti , & nulla impertita mora subnervasti .

Subniger , a , um , Nonnihil habens nigrotis . ἄποσχημα . GAL. Noirâtre , aucunement noir . ITAL. Alquanto nero . GERM. Schwarzlecht . HISP. Vn poco negro . ANG. Somewhat black . } Plaut. Mercat. bucculentum , breviculum . Subnigris oculis , oblongis malis . Varro 2. de re rust. cap. 5 . Subnigris labris pecudes . Plaut. Pseud. se. 7. a. 4 . Rufus quidam ventricosus , subniger .

Subnitōr , eris , subnixus , Suffulcior , sustinco . ἄποσπυρῶ . GAL. Estre appuyé , accoudé , ou accosté sur quel- que chose , s'appuyer sus . ITAL. Essere accostato , appoggiato a qual- che cosa . GERM. Von vnden auff halten / vndersezen sein . HISP. Tenerse à otra cosa , ser sustentado . ANG. To lean upon some thing . } Virg. 1. Æneid .

folio subnixæ refedit .

Cic. de somn. Scip. Duo quasi cinguli terræ verticibus ex utraque parte subnixi . } Accipitur interdum subnixus pro elato , sive arro- ganti . Idem 1. de Orat. Hæc quàm sit facilis , illi viderint , qui ejus artis interroganti , quòs difficillima sit , ita subnixi ambulant . Liv. 5. bell. Pun. Enimvero indigillum ratur Marcellus , se , qui Annibalem subnixum Victoria Cannensi ab Æola repulisset , his terra , matique victis ab se hostibus cedere . Gell. cap. 2. lib. 17 . Subnixio animo esse .

Subnoto , as , Subscribo . ἄποσημαίνω . GAL. Noter ou remarquer dessous . ITAL. Sotto scrivere . GERM. Underzeichnen . HISP. Escribir por debaxo . ANG. To note or mark under . } Mart. lib. 1 . Et non sobria subnotasti . Suet. in Calig. cap. 41 .

Subnubilus , adject. Subobscurus . ἄποσφύδρος . GAL. Quelque peu nu- bileux , un peu obscuri de nuées . ITAL. Alquanto nuvoloso . GERM. Etlicher massen gerodkcht / von wolcken ein wenig dunckel . HISP. Vn poco nubloso y a nublado . ANG. Somewhat darke and cloudie . } Cæc. 3. bell. civil. Et quinque intermissis diebus , alteram noctem subnubi- lam nactus , extractis omnibus castrorum portis , & ad impediend- dum objectis , tertia inita vigilia , silentio exercitum educit . Ovid. de remed. Amor. lib. 2 .

Limes erat tenuis longa subnubilus umbra ,

Qua tulit ipse suos ad mare sape pedes .

Subo , as , are , dicuntur sues , quum libidinem exercent , aut appe- tunt , quamvis & ad aliâ animalia , atque adeò ad ipsos etiam homines transferatur . ἄποσπυρῶ . GAL. Bruire comme les truies chaudes . ITAL. Fare in verso de porci quando lussuriano . GERM. Im brunst schreien / ist der schreinen wann sie aberläuffig sindt . HISP. Estar la puerca berrionda , d contrahazera . ANG. To yell and grunt lyk a swine for lust . } Plin. lib. 10. cap. 63 . Verres subantis audita voce , nisi admittatur , cibum non capit . Horat. Epod. Od. 12. de verulâ libidinosâ .

jamque subando

Tanta cubilia , te illaque rumpit .

Subare , interpretare veterem Grammatico , est ὀργάνω : surito verò , καπεῖν . Hæc duo verba usurpavit in priore Apologia Apuleius , priusque feminis , posterius maribus attribuit : Fœminæ , inquit , subent ; ma- res suriant .

Subatio , Appetitus suum in venerem . ἄποσπυρῶ . Plin. lib. 8. cap. 51 . Re- medium ne prima subatione , neque ante flaccidas aures coitus in- cipiatur , de suis .

Subobscurus , adjectivum , Non omninò vacans obscuritate . ἄποσφύδρος . GAL. Vn peu impudique & deshoneste . ITAL. Alquanto impu- dico . GERM. Etlicher massen grob vnd vnzüchtig . HISP. Vn poco turpa feo y suzio . ANG. Somewhat filthy and dishonest . } Cic. in Orat. Illud admonemus tamen , ridiculo sic usum oratorem , ut nec nimis fre- quenti , ne scurrile sit ; nec subobscurus , ne mimicum .

Subobscurus , adject. Nonnihil obscurum , & per translationem , intelle- ctu subdifficilis . ἄποσφύδρος . GAL. Vn peu obscur . ITAL. Alquanto of- curo , ofcureto . GERM. Dunckelecht . HISP. Vn poco ofcuro . ANG. Somewhat obscure , mirk or dark . } Cic. de clar. Orat. Grandes erant verbis , cre- bris sententiis , comprehensione rerum breves , & ob eam ipsam cau- sam interdum subobscuri .

Subodiosus , Aliquantulum odiosus . ἄπομισέω . GAL. Vn peu odieux , aucunement ennuyeux & fascheux . ITAL. Alquanto odioso . GERM. Etlicher massen hâsslich . HISP. Vn poco aborrecido , d enojoso . ANG. Somewhat odious or hatefull . } Cic. ad Attic. lib. 1 . Non mihi grave duxi scribere ad te de illius querimontis , quum eas audire (quod erat subodiosum) leve putassem .

Suboffendo , is , Aliquantulum offendo . ἄποσπυρῶ βλάπτω . GAL. Offen- ser un peu . ITAL. Offensar un pochetto , alquanto . GERM. Ein wenig vns lesen oder ergeren . HISP. Vn poco ofender . ANG. To offend a litle . } Cic. ad Quint. Fratrem . Nam apud illam perditissimam , atque infimam fœcem populi Pompeius propter Milonem suboffendit : & boni multa ab eo desiderant , multa reprehendunt .

Subolèo , es , Leviter oleo , odoratu leviter percipio . ἄποσπυρῶ . GAL. Sentir un peu , commencer un peu à sentir , s'appercevoir quelque peu , presensir .

ITAL. *Presentire, odorare un poco.* **GER.** Ein wenig stincken/oder schin
necken. **HISP.** Oler de si un poco, sentir un poco. **ANGL.** To smell a little,
so savourer. } **Plaut.** in *Pseud.* Corruptitur jam coena, hem subolet,
sis vide. } **Subolere** per translationem, presentificare. *αιδ' αναδ'.*
Plautus in *Casin.* Tu exactor tibi homo malam partem rem quæris:
subolet, sentio. *Ibid.* Subolet jam uxori quod ego machinor. **Terent.**
in *Phorm.* Nunquid patri subolet? **Plaut.** *Pseud.* se. 5. a. 1. Senti ego,
subolet mihi *Liv. lib. 9. bell. Pun.* Inventuram dixit majorem frequen-
tiorēque subolefcentem: (al. fobolefcentem, i. succrescentem.)
Suboles, ab olefendo, id est, crescendo, dicta. **Fest.** vide *Soboles*.
Sūbōrīōr, iris, Subnascor, & exurgo: ut, **Subortus** est rumor. } *αποφύομαι.*
GAL. *Sourdre & venir, ou se produire petit à petit, ou dessons.* **ITAL.**
Sono nascere. **GERM.** Entstehn/entspringen. **HISP.** *Nacer por debaxo.*
ANGL. *To rise from beneath, to come forth piece and piece.* **Plin.** lib. 2. cap.
93. Metallorum opulencia tam varia, tam dives, tam fecunda, tot
seculis suboriens. **Lucr.** lib. 1.
Ex infinito suboriri copia posses.
Sūbōrno, as, Orno, honoro, sive laudo. } *τιμωμαι.* **GAL.** *Honorer & pri-*
ser quelque peu. **ITAL.** *Ornare alquanto.* **GERM.** *Etlicher massen zieren.*
HISP. *Ornar un poco.* **ANGL.** *To honour and set forthone.* } **Plancus Ci-**
ceroni, Tu Cicero quod adhuc fecisti, idem præsta, ut vigilanter ner-
vosēque nos qui stamus in acie, subornes. } **Subornare** item accipi-
tur pro clam submittere. } *αποπριμειν.* **GAL.** *Suborner.* **ITAL.** *Suborna-*
re. **GERM.** *Heimlich anweisen und anordnen.* **HISP.** *Subornar para fa-*
vor. } **Plin.** in *Paneg. ad Trajan.* Grata tamen sint recordantibus,
principem illum in capita dominorum servos subornantem. **Cic.** pro
Rosc. Falsum subornavit testem Roscius Clunium, cur tam fero?
Idem pro *Cacinna*, Quam quæritur aliquid factum necne sit, ve-
rum an falsum proferatur, & fictus testis subornari solet, & im-
poni falsæ tabulæ. **Suet.** in *Calig.* cap. 35. Subornare adversarium.
Idem in *Cas.* cap. 12. Subornavit qui C. Rabirio diem diceret. Idem in
August. cap. 10. Percussores ei (Antonio) subornavit. (Augustus.)
Sic dixit *Liv. 2. d. 5.* ubornare aliquem ad eadem. **Subornatus** cri-
minibus, i. clam instructus criminandi materia. Idem 8. *bell. Ma-*
ced. Itaque ad invidiam ei faciendam legatos Ambracientes sub-
ornatos criminibus in Senatum introduxit. } **Subornare**, pro In-
speciem aliquam vestire. **Senec.** lib. 1. de *benefic.* Quò te penulati
militum, non vulgarem quidem in cultum subornari, quò te,
inquam isti efferunt?
Sūbōrnātor, ris, **Lampridius** in *Commodo*, Servorum subornatores, de
Senatu.
Sūbpāllidus, a, um, Ad pallorem accedens, vel aliquantulum pallidus.
} *αποχρ.* **GAL.** *Vn peu pale.* **ITAL.** *Smortaiuolo, smortarello.* **GER.**
Ein wenig bleichfarb. **HISP.** *Vn poco amarillo.* **ANGL.** *Somevohat pale.*
} **Celsus** lib. 5. c. 28. de *Meliceria*: Alterum est minus super cor-
pus eminent, durum, larum, subviride, subpallidum, magis exulce-
ratum. & lib. 2. c. 4.
Subpalpo, vide *Suppalpo*.
Subpar, aris, **Velleius**, **Subpari** ætate.
Subperno, Scal. in *Catull.* **Subpernare** idem ferè atque suffraginare,
quod Græci magistri vertunt *αγκυλοκοποι.*
Sūbpīnguīs, e, nonnihil pinguis. } *αποπλιω.* **GAL.** *Vn peu gras.* **ITAL.**
Grassetto. **GERM.** *Festlecht/ein wenig feist.* **HISP.** *Cosa un poco gruessa.*
ANGL. *Somevohat fatt.* } **Celsus** lib. 6. cap. 4. Pejus est quod densam
cutem, & subpinguem, & ex toto glabram fecit.
Sūbrāncidus, adjectivum, aliquantulum rancidus. } *απορρωσ.* **GAL.**
Vn peu chansi, ransi ou mois. **ITAL.** *Ranzetto, randizetto.* **GERM.**
Schimlechtig / faulend. **HISP.** *Vn poco rancio, ranciofo.* **ANG.** *Somevohat*
mouldie or rotten. } **Cic.** in *Pis.* Extracta mensa non conchyliis, aut
piscibus, sed multa carne subrancida.
Sūbraucūs, a, um, Aliquantulum raucus. } *αποβραχυδης.* **GAL.** *Vn peu*
enroué. **ITAL.** *Alquanto rauco.* **GERM.** *Ein klein heyser.* **HISP.** *Cosa un*
poco ronca. **ANG.** *Somevohat hoarse.* } **Cic.** de *clar. Orat.* Omnisque
motus cum verbis sententiisque consentiens, vox permanens, verum
subrauca natura.
Sūbrēmīgo, as, Sub velo remigo, cursum navis quæ vento fertur, remis
adjuvo. } *απορπρω.* **GAL.** *Ramer au dessous, tirer l'aviron par des-*
sous: voguer. **ITAL.** *Tirare il remo, vuogare.* **GERM.** *Vnder etvoas rus*
dem. **HISP.** *Remar, d remar por debaxo.* **ANGL.** *To rowe vnder saleye.* }
Plin. lib. 9. cap. 29. Cæteris subremigans brachiis, media cauda, ut
gubernacula se regit. **Virg.** 10. *Aeneid.*
dextra puppim tenet, ipsaque dorso
Eminet, ac levā tacitū subremigat undis.
Sūbrēpo, is, Latenter subtus repo. } *αποκαταρ.* **GAL.** *Entrer & venir en cachette, entrer & venir en se trainant, &*
coulant sur le ventre. **ITAL.** *Rampegarsi di nascosto.* **GERM.** *Vnder*
hinein kriechen/heimlich dahar schleichen. **HISP.** *Entrar à escondidas.*
ANGL. *To creep under prively.* } **Plin.** lib. 35. cap. 8. Fecit & puberem
Apollinem subrepenti lacertæ cominus sagitta insidiantem. **Colum.**
lib. 9. cap. 1. Hæc porro animalia, vel similia his facillè intelligitur,
quàm non expediat conferre in id vivarium, quod vacetris circun-
datum est: siquidem propter exiguitatem corporis facillè clathris
subrepunt & liberos nocta egressus fugam moliantur. **Senec.** cap. 1.
de *conf. ad Marciam*, Vide quàm non surrepam tibi. (consolando.)
Ovid. 3. *Fast.*
Blanda quies furtim victus subrepsit ocellis.
} **Subrepere** animo per metaphoram, pro eo quod est clam se in ani-
mum alicujus insinuare. **Quint.** lib. 4. cap. 1. Exordium quidam in
duas dividunt partes, in principium, & insinuationem: ut sit princi-
piis recta benevolentia & attentionis postulatio: quæ quia esse in
turpi genere causa non possit, insinuatō subrepat animis, maxime
ubi frons causa non satis honesta est. *Idem*, Ita subreperitur animo
judicis. **Oblivio** subreperit. **Plin.** lib. 8. cap. 22. Huic quamvis in fame
mandenti, si respexit, oblivionem cibi subrepere aiunt, digressum-
que quætere alium. **Ætas** iners subreperit. **Tibull.** lib. 1. *Eleg.* 1.
Interea dumfata sinunt, jungamus amores:
Lam veniet tenebris mors adoperta caput.

Iam subrepet iners atai, nec amare decebit;
Dicere nec cano blandisias capite.
Sūbrēptīa literæ, vide post *Subripio*.
Sūbrēptīto, frequentativum à subrepto. } *απορπρω.* **Cat.** in *Orat. de Flor.*
Ibi pro scorto fuit, in cubiculum subreptitavit è convivio. **Ex Gel-**
lio lib. 10. cap. 13. alij legunt *surreptitavit*.
Sūbrīdēo, Leviter arideo. } *απομυδια.* **GAL.** *Se sourire, vire un peu.*
ITAL. *Sorrive, ghignare, soghignare.* **GER.** *Schmollen/bey im selbs heims*
sich lachen. **HISP.** *Reir un poco.* **ANG.** *To smile or laugh a little.* } **Virg.** 1.
Aeneid.
Olli subridens hominum sator atque deorum.
Cicer. pro *Rosc. Com.* Qua de causa? subridet Saturnius veterator, ut
sibi videtur. **Ovid.** 3. *Amor. Eleg.* 1.
limis subrisit ocellis.
Claud. 2. *Eutrop.*
Subrisit crudele pater.
Virg. 10. *Aeneid.*
Ad quem subridens mista Mæzentius ira.
Sūbrīdīcūle, adverbium. } *απομυδια.* **GAL.** *En se souriant.* **ITAL.** *Sorri-*
dendo. **GERM.** *Etvoas lacherlich/mic heimlicher verlachung.* **HISP.** *Reien-*
do d burlando un poco. **ANG.** *with mockerie and scorne.* } **Cic.** 2. de *Orat.*
Quid hoc Nævio ignavius; Severè Scipio. **Ar.** in male olentem, Vi-
deo me à te circumveniri. **Subridiculè** Philippus.
Sūbrīgo, is, sive **Surrigo** b in r, mutata, **Erigo**, in altum elevo. } *απορπρω.*
hekim } *απορπρω.* **GAL.** *En se soulevant.* **ITAL.** *Drizzare, levare*
in alto. **GERM.** *Auffstichten/auffregen/auffsetzen.* **HISP.** *Enhestar.* **ANG.**
To lift up. } **Plin.** lib. 9. cap. 29. **Supinus** in summa æquorum perve-
nit, ita se paulatim subrigens, ut emissa omni per fistulam aqua, ve-
lut exoneratus sentina facillè naviget. *Idem* lib. 10. cap. 20. **Vpupa** cri-
sta visenda plicatili. contrahens eam, subrigensque per longitudinem
capitis. **Virg.** 4. *Aeneid.*
Tot lingua, totidem ora sonant, tot subrigit aures.
Sūbrēctūs, sive **Surrectus**. } *απορπρω.* **GAL.** *En se soulevant.* **ITAL.** *Drizzare,*
Drizzato, elevato in alto. **GERM.** *Auffgerichte / auffgeragt.* **HISP.**
Enbestado, alçado. **ANGL.** *Lifted up.* } **Silius** lib. 10.
connixus in hastam
Ilia cornipedis subrepta cuspide transit.
Sūbrīgūus, adjectivum, Aliqua ex parte irriguus, subaquosus. } *απορπρω.*
diççulo. **GAL.** *Moitre & humide, ou arrouzé par dessous.* **ITAL.** *Humido,*
adacquato di sotto. **GERM.** *Etlicher massen gewässert / ober*
befeuchtet. **HISP.** *Mojado y regado de baxo.* **ANGL.** *A little moisted.*
} **Plin.** lib. 17. cap. 18. In crasso, aut humido, aut subriguo, à melle
ad brumam.
Sūbrīō, is, Furor, clam aufero. } *απορπρω.* **GAL.** *Dirrober & emporter en cachette.* **ITAL.** *Raptare, robbare, ruba naf-*
cosi. **GER.** *Vertippen / verzwoacken / heimlich entvenden.* **HISP.**
Hurtar, arrebatat escondidas. **ANGL.** *To steale.* } **Plaut.** in *Me-*
nach. se. 2. a. 1. Hunc modò uxori intus pallam subripuit. **Cic.** in *Te-*
radox. Quanti est æstimanda virtus, quæ nec eripi, nec subripi po-
test unquam; neque naufragio, neque incendio amittitur; nec
temperatum, nec temporum permutatione mutatur. Vide plura
in *Surripio*.
Sūbrēptīo, Ipse surreptiendi actus } *απορπρω.* **GAL.** *Larcin, dérovement.*
ITAL. *Rubbamento.* **GERM.** *Vertippung / verzwoackung.* **HISP.** *Hurtar-*
miento. **ANGL.** *Stealing.* } **Surreptio** item dicitur, impetratio quæ
fit à principe, sive magistratu, per falsam rei narrationem.
Sūbrēptīūs, adjectivum. } *απορπρω.* **GAL.** *Dérobbé, subrepticus, prius*
ou fait à la dérobee. **ITAL.** *Rubbato.* **GER.** *Das vertippt ist / heimlich bey*
rein geschlichen ist. **HISP.** *Hurtado, hecho, d tomado à escondidas.* **ANG.**
Taken away by thcraft. } ut **Subrepticia** postulatio, **subrepticæ** lite-
ræ, quæ ad falsam alicujus suggestionem concessæ sunt. } **Subrepti-**
tius puer, furtim sublatus. **Plaut.** in *Menach.* Atque istic habitat
geminus subrepticus.
Sūbrōgo, as, **Substituto**. } *απορπρω.* **GAL.** *Subroger, substituer.* **ITAL.**
Sostituire. **GERM.** *An eines anderen statt setzen/nachordnen.* **HISP.** *Sub-*
stituyr en lugar de otra. **ANGL.** *To put in place of another.* } **Liv.** lib. 1.
ab Vrbe, Consul antequam collegam subrogasset, negabat passio-
rum agi de lege. } **Subrogare** collegam. **Consul** dicebatur, qui in
demortui locum Consulis alterum sufficiebat. **Cicer.** ad *Brutum*
Epist. 5. Omnino **Pansa** vivo celeriora omnia putabamus, statim
enim collegam sibi subrogasset: deinde ante **Prætoria** sacerdotum
comitia fuissent. **Liv.** 2. *ab Vrbe*. **Regnum** cum affectare fama fere-
bat, quia nec collegam subrogaverat in locum **Bruti**, & ædificabat
in summa **Velia**. **Subrogare** **Ædiles**, **Gell.** cap. 9. lib. 6. **Liv.** lib. 8. d. 54
Ad magistratus subrogandos **Romam** redit, &c.
Sūbrōstrārī, **Homines** otiosi dicebantur, quibus quum nihil esset
quod domi agerent, sub rostris frequenter desidebant, rumores no-
vos aut captantes, aut ipsi confingentes. **Cælius** ad **Cic.** lib. 8. **Te** ad
nonum **Calendas Junij**, **subrostrarij** (quod illorum capiti sit) dissi-
parant periisse.
Sūbrūbēo, es, **Nonnihil** rubeo. } *απορπρω.* **GAL.** *Devenir un peu*
rouge, devenir rougeastre, se rougir un peu. **ITAL.** *Arrosirsi un poco.*
GER. *Minder/und mehr rotsarb sein.* **HISP.** *Vn poco embermejecerse.*
ANGL. *To be somevohat redde.* } **Ovid.** lib. 2. *Amor.*
Quale coloratum Tithoni conjugæ calum
Subrubes aut sponso visa puella novo.
Sūbrūbīcūndus, adjectivum, **Rubicundus**, sive aliquantulum rubicun-
dus. } *απορπρω.* **GAL.** *Rougeâtre, vermeil.* **ITAL.** *Alquanto rosso, rosetto.* **GERM.** *Rotlecht/ein wenig rotsarb.* **HISP.** *Vn*
poco bermejo. **ANG.** *Somevohat redde.* } **Plin.** lib. 23. cap. 13. **Herba** est
trifraginis specie & molliria, cauliculis subrubicundis.
Sūbrūfūs, adjectivum, Aliquantulum rufus. } *απορπρω.* **GAL.** *Que/que peu roux, rouffastre.* **ITAL.** *Vn poco rosso.*
GER. *Rotlecht/oder rotprecht.* **HISP.** *Vn poco roxo.* **ANG.** *Reddish.* } **Plin.**
lib. 37. c. 10. **India** gentium suarum habet nomen, subrufo colore, in
arsitu

atritu sudorem purpureum emanat. Plaut. in *Capit.* Subrufus ali-
quantum, crispus, cinnamatus.
SUBRUMI, dicti sunt agni, qui adhuc sunt sub mamma, quae ruma à ve-
teribus dicebatur. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Agnéaux qui tette encore.*
 ITAL. *Agnelli ch' ancor' tettato, agnelli da latte.* GERM. *Sauglamm-*
 HISP. *Corderos de leche.* ANG. *Sucking lambs.* Varro de *rust.* cap.
 2. Et si parum habet lactis mater, ut subjiciat sub alterius mammam,
 qui appellantur subrumi, id est, sub mamma. Antiquo enim vocabu-
 lo, mamma ruma, ut opinor, dicebatur. Hæc Varro.
SUBRUMARI, & Subrumare, id est, mammarum submittere. *ἰσχυράνοι*
ἰσχυράνοι. GAL. *Faire tetter, bailler à une mere laitiere pour alaiter.*
 ITAL. *Far tettare, d' lattare, mettere sotto la tetta.* GERM. *Underhin lassen*
zusaugen. HISP. *Abjar como cordera, meter so la teta.* ANG. *To be*
sucked or put to suck. Colum. lib. 7. cap. 4. Diligenti cura servan-
 dum est ut & suis quotidie matribus & alienis, non amantibus, agni
 subrumentur.
Subrumptus, Hircius de bello Africo, Erat convallis satis ma-
 gna latitudine, altitudine prærupta, crebris locis speluncæ in mo-
 dum subruptis.
Subruncivus, limites ita nominantur ab Hygino, Limites linearij qui
 mensuræ tantum determinandæ causâ sunt constituti: & si finitimi
 inveniunt, latitudinem secundum legem Manilianam acceperunt, in
 Italia itinerij publico serviunt sub appellatione subruncivorum, ha-
 bent latitudinem pedum octonum, hos conditores coloniarum, fru-
 ctus asportandi causâ publicaverunt.
Subruis, suffodio, vel suffosso fundamento diruo. *ἰσχυράνοι*
ἰσχυράνοι. GAL. *Ruer ce dessus dessous, renver-*
ser, destruire. ITAL. *Cavare.* GERM. *Vnden inderfellen vnden omb-*
stossen. HISP. *Derrocar.* ANG. *To rase or overthrow by delving up*
the foundation. Caesar 2. belli Gall. Murusque defensoribus nu-
 datus est: testudine facta portis succedunt, murumque subruunt.
 Liv. 5. bell. Pun. Sequere ultimum illum diem agere, nihil minus ti-
 mentes quam subrutis cuniculo mœnibus, artem jam plenam ho-
 stium, &c. Ovid. *Eleg.* 11. lib. 3. *Trist.*
Subruere est arces, & stantia mœnia virtus.
 Liv. lib. 1. dec. 5. Subrute & tentare libertatem. Aliquando effodio,
κατακαίω. Seneca, Subruunt terram thesauros quæritant.
Subrusticus, a. um. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Ancunement rustique, rural &*
lourd. ITAL. *Rustichetto, villanollo.* GERM. *Etwas bewirisch.* HISP. *Co-*
sa rustica. ANG. *Some what that uplandish and rusticall.* Cicero. *de*
clar. Orat. Quum etiam ipso sono, quasi subrustico, prosequeretur
 atque imitabatur antiquitatem.
Subrutilus, adjectivum, In rutilum vergens colorem. *ἰσχυράνοι*
ἰσχυράνοι. GAL. *Vn peu rouge & rougeastre.* ITAL. *Rossetto.* GERM. *Mins*
der vnd meht feurrot. HISP. *Vn poco roxo. d' ruyio.* ANG. *Some what*
redd. Plin. lib. 10. cap. 3. Media magnitudine, colore subrutilo,
 rarum conspectu.
Subsalsus, a. um, adjectivum, quod salis saporem non nihil refert.
ἰσχυράνοι. GAL. *Qualque peu salé.* ITAL. *Salsoscho ha sapor di sa-*
le. GERM. *Ein Flein gesaltem.* HISP. *Vn poco salado, que tiene sa-*
lor de sal. ANGL. *Some what salt.* Plin. lib. 12. cap. 29. subfalsa gu-
 stanti herba.
Subsanno, as, verbum est adjectivum, Irrideo. *ἰσχυράνοι*
ἰσχυράνοι. GAL. *Se moquer.* ITAL. *Dilleggiare.* GERM. *Verstotten.* HISP. *Mofar d' escarnecer.* ANG. *To*
mock or scorn. Nam sanna (ut suo loco docuimus) irrisiorem si-
 gnificat, quæ & subsannatio dicitur. *ἰσχυράνοι*.
Subscalmium, pars sub scalmio. Poll.
Subscribo, is, Subnoto, subfigno, quod vulgò efferunt, nomen in lite-
 ris suppono. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Souscrire, signer de sa main.* ITAL. *Sotto-*
scrivere. GERM. *Under schreiben.* HISP. *Firmare lo escrito & escribir por*
debaxo. ANG. *To vryt vnder, ro subscribe.* Cicero. *ad Attic.* lib. 8. Literas
 tibi à Domitio ad XIII. Calen. Martij allatas esse. earumque exem-
 plum subscripseras. Apuleius *Apolog.* 1. Ad subscribendum compul-
 si. (de accusatione.) Ovid. *Eleg.* 2. lib. 1. *Trist.*
Néve precor magni subscribite Casaris ira.
 Item, Subscribere. i. notare. Suet. in *Calig.* cap. 29. Numerum pu-
 niendorum ex custodia subscribens, &c. Alias subscribere significat,
 favere, sive approbare. Colum. lib. 1. cap. 2. Quod si voto fortuna
 subscripserit, agrum habebimus salubri celo, uberi gleba. Ovid. 1.
Trist. *Eleg.* 2.
Néve precor magni subscribite Casaris ira:
Sapè premente deo, fere deus alter opem.
 Velleius, Subscripsit Agrippæ Capito in Cassium. Est etiam sub-
 scribo, aliquando verbum iudicij & foro accommodatum, & si-
 gnificat iudicium dicere, quasque dicam scribere. Plin. lib. 5. *Epist.*
 9. Scis te non subscripsisse mecum, & jam biennium transisse, om-
 niaque me uscepisse, id est, mecum querelam non esse expertum, ut
 interpretatur Budæus. Vnde subscriptores, qui accusatori subscri-
 bunt, hoc est, qui secundas accusationis partes sustinent. Cicero. 1.
Verr. Venit paratus cum subscriptoribus exercitatis, & disertis. Ubi
Asonius, Subscriptores dicuntur qui adjuvare accusatorem solent:
 quos oportebat submissius agere, quam eum quem sequebantur. Bu-
 dæus in *prioribus Pand. Annos.* Subscribere dicebant veteres Iuris-
 consulti, quod nunc adijungere, dicunt. Subscribendi igitur facta
 potestas, dicendum, quod Leguleiorum vulgus hodie barbarè ef-
 fert. *Dicitur est quod adijungere se poterit.* Cicero. *in divin.* Non mo-
 dò referendi nominis, sed ne subscribendi quidem, quum id postu-
 laret, fecerunt potestatem.
Subscriptio, nis, Subsignatio. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Souscription.*
 ITAL. *Sottoscrizione.* GERM. *Under schreiben.* HISP. *Escritura por de-*
baxo. ANGL. *Subscriving.* Cicero *pro Cluent.* Quare quicquid de
 subscriptionibus eorum mihi dicendum erit, eo dicam animo, &c.
 Subscriptio censoria, est ipsa censura. Idem *pro Cluentio*, Ne sub-
 scriptio censoria non minus calamitatis civibus quam proscriptio
 acerbissima possit afferre. Budæus. Accipitur præterea sub-
 scriptio, pro adjunctione, ut hodie loquuntur nostri Iureconsulti,
 Calepini Pars I I.

quum accusatori aliquis ad agendum adjungitur. Cicero. 1. *Verr.* Quat-
 tum quem sit habiturus, non video: nisi quem fortè ex illo grege
 oratorum qui subscriptionem sibi postularunt. Præterea Subscri-
 ptiones dicebantur eorum constitutiones quibus respondebant præ-
 sentibus sese per libellos consulentibus. Nam quum absentibus re-
 spondebant, epistolæ dicebantur. Subscriptio ab accusatione se-
 paratur apud Gell. cap. 4. lib. 1.
Subscriptor, fautor, approbator. Gell. lib. 5. ult. M. Caro. P. Nigidius
 M. Varro, quos subscriptores approbatoresque hujus verbi habemus.
Subscudus, udis. GAL. *Une tringle, ou queue d'aronde, ou chevillon pour faire*
tenir deux aix ou deux membrures ensemble. ITAL. *Tavolotta con la*
quale si siggono d' congiungono le tavole, l'una all' altra. GERM. *Ein*
preßholz, preßriemen, ein hölzrin band mit dem zwoen vndm/oder dergleichen
zusamen geklamert werden. HISP. *El tarugo d' sovina de palo.*
 ANG. *A rodge to royn o ther timber together.* Paulus ex Festo, Sub-
 scudes appellantur tabellæ, quibus tabulæ inter se configuntur,
 quia quo immittuntur subscuditur. Pacuvius in *Nuptiis*, Nec ul-
 la subscudus cohibet compagem alvei: Plaut. in *Astraba*, Terebratus
 multum sit, & subscudes additæ. Subscudes (inquit Budæus) quæ
 & subscudes, & subscudes appellantur, sunt lignea retinacula, quæ
 etiam securicæ à forma vocantur, quasi securiculæ quibus duo ti-
 gna tenacissimè inter se vincuntur: unde Securiclati cardines apud
 Vitruvium lib. 10. licet vulgò securidas legatur. Galli *hirundinum*
caudas appellant. Solent etiam interdum subscudes ex ferro fieri.
 Vitruv. lib. 10. cap. 10. loquens de tympano ad molendam farinam
 faciendo. Secundum id tympanum (inquit) majus item dentatum
 planum est collocatum, quo continetur axis, habens in capite sum-
 mo subscudem ferream, qua mola continetur. Quum Vitruvius sub-
 scudem hic appellat, inquit Budæus, nostri ferrum molendini: ex quo
 forma subscudis intelligi potest.
Subsecivus, a, um, Seneca *epist.* 54. Subseciva res non est philosophia,
 vide infra *Succisivus*.
Subsecoco, as, Ab ima parte rescoco, succido, abscondo. *ἰσχυράνοι*
ἰσχυράνοι. GAL. *Scier ou couper par dessous.* ITAL. *Segare per*
di sotto. GERM. *Vnden abhauwen / oder abschneiden.* HISP. *Cortar*
por debaxo. ANG. *To cure ut orlie vnder.* Col. lib. 2. cap. 9. Quædam
 subterraneæ pestes adultas segetes radicibus subjectis enecant.
 Ovid. 4. *Fast.*
Illà papaveres subsecat ungue comas.
 Idem 6. *Fast.*
Non ungues ferro subsecuisse liceat.
Subsecundarius, adjectivum, Succisivus, & quod quasi secundo tempo-
 re advenit. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Succisivus, qui se fait secon-*
dement. ITAL. *Successivo.* Rabend zu reifend. HISP. *Cosa conseguente.*
 ANG. *That succeedeth.* Gell. lib. 10. cap. ult. Quantum autem vitæ de-
 inceps mihi deum voluntate erit, quantum à cura publica, & à re fa-
 miliari, procurandoque cultu liberorum meorum dabitur otium, ea
 omnia succisiva, & subsecundaria tempora ad colligendas hujusmo-
 di memoriarum delectaiunculas conferam.
Subsentio, ἰσχυράνοι, Aliquantulum sentio adverto. Ter. in *Heaut.*
 Per alium quemvis ut des fallite finas Technis per servulum: et
 subfensi id quoque illos ibi esse & id agere inter se clanculum.
Subsequor, eris, Statim sequor, cōsequor. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Al-*
ter apres, suivre de pres. ITAL. *Seguire incontinente.*
 GERM. *Bald nachhin folgen.* HISP. *Seguir despues d' luego.* ANG. *To*
follow or go after. Caesar de bell. Gall. lib. 4. Agmen subsequi ius-
 sit. Plaut. *Bacch.* Cedo manum, ac subsequere propius me ad fores.
 Idem *Amph.* Ibo & Mercurium subsequar. Idem *Autul.* se. 6. a. 4.
 Intro hunc subsequor. Quint. Subsequendi est quædam dignitas.
 Liv. 7. bell. Punic. Raptimque cum equitatu profectus, iussis se
 subsequi peditibus, palatos passim per agros, &c. Subse-
 qui & imitari alicquem. Plin. in *Paneg.* Te enim imitari, te sub-
 sequi student.
Subsero, is, Subtus semino, vel planto. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Sous semer, ou*
sursemmer, ou planter au dessous ou incontinent. ITAL. *Sotto seminare,*
sottopiantare. GERM. *Bald drauff säen.* HISP. *Sembrar d' plantar por*
debaxo. ANGL. *To sow or plant under.* Col. lib. 4. cap. 15. Nam pluri-
 mum interest adhuc nova consitione pedamen omne vestri, nec mox
 vineam tum subferri, quum fructus capiendus est.
Subservio, is, diligenter servio, obtempero. *ἰσχυράνοι*. GAL. *Servir seu-*
un autre, servir diligemment, & bien. ITAL. *Servire benissimo.* GERM.
Vnderdienstig sein/ zinem zu seinem dienst eben gespannen sehn. HISP.
Servir muy bien. ANG. *To serve diligently or vnder another.* Plaut.
 in *Men.* se. 2. a. 5. ita istæ solent quæ viros subservire sibi postulant,
 fretæ dote feroces. Subservire orationi alicujus, est, ea dicere quæ
 pertinent ad confirmandam alterius orationem. Ter. in *Andr.* ego
 quoque hinc ab dextera Venire me assimulabo: tu ut subservias Ora-
 tioni, utemque opus sit verbis. vide.
Subses, qui subtus sedet, Gloss. *Isid.*
Subsivus, V. *Succisivus*.
SUBSIDEO, es, Subsisto, sedeo, consisto, commoror. *ἰσχυράνοι*
ἰσχυράνοι. GAL. *Sursivoir, estre assis au*
bas. ITAL. *Star sotto, sedere.* GERM. *Nider sitzen / sich setzen.* HISP.
Assentarse debaxo. ANGL. *To rest in the bottome, to sit unner to stay.*
 Cicero. *Attic.* lib. 2. Itaque subledi in ipsa via, dum hæc summam
 tibi perscriberem. Caesar 6. belli Gall. Magna præterea multitudo ca-
 lonum, magna vis jumentorum quæ in castris subsederat, facta po-
 testate subsequitur. In aquis quoque cæterisque liquoribus subsi-
 dere dicuntur, quæ innum petierunt fundum, ibique subsistunt. Co-
 lumella lib. 11. cap. 1. Villica debet curam adhibere, ut si quæ fæces,
 aut amurcæ in fundis vasorum subsederint semel statim emunden-
 tur. Est & subsidere, insidiari, *ἰσχυράνοι*. Cicero. *pro Mil.* Cur neque
 antè occurrit, ne in villa resideret? nec in eo loco subsedit, quo
 quo noctu venturus esset? Budæus. Virg. in *Æneid.*
de viâ Aſin subsedit adulter.
 Inde subsellores, & subfella: de quibus paulò post. *ἰσχυράνοι*. Subfides
 pecunia apud eum. Plin. *Epist.* 77. Quum in provinciam Quæstor
 51 3
 exisset,

exisset, scribamque qui sorte obtigerat, ante legitimum salarii tempus amisset, quod acceperat scriba daturus, intellexit, & statuit subsidere apud se non oportere: id est, remanere.

Subsellia, orum, Sedes & pulpita: vel (ut ita dicam) scamna humiliora. *מִשְׁבָּטֵי מִשְׁבָּטֵי* *hubbom idpai, mi badda*. GAL. Bancs en bas, chaires basses. ITAL. Sedie, pulpiti. GER. Stuhl, Stuhl. HISP. Las sillas para assentarse. ANGL. Settes or benches where many may sitte. Nam Senatores in sellis altioribus considebant. Vel, ut ait Suet. in August. cap. 43. Primus subselliorum ordo Senatoribus vacabat. Pers. Satyr. 1.

Trossulus exulans sibi per subsellia laeva.

Scribit Aelianus, Subsella esse Tribunalium, Triumvirorum, Quæstorum, & hujusmodi minora judicia exercentium, qui non in sellis curulibus, nec tribunalibus, sed in subselliis considebant. Unde Varro Subsellium dictum existimat, quod non sit planè sella. Erant præterea subsellia sedes in foro, sub dio, ubi judicia publica exercebantur. Cicero in Vatin. Quæro ex te post urbem conditam num quis reus in tribunal sui quæstoris ascenderit, cumque vi deturbarit, subsellia dissiparit, urnas deleverit, &c. Quo in loco Cicero Prætori tribunal assignavit, qui judiciis præerat, & Quæstor vocabatur: subsellia vero Iudicibus, qui reos sententiis suis tabellatibus judicabant. Quint. lib. 10. cap. 5. Quod accidisse Portio Latroni traditur, ut quum ei summam in scholis opinionem obtinenti causa in foro esset oranda, impensè petiverit uti subsellia in basilicam transferrentur: ita ei cælum novum fuit, uti omnis ejus eloquentia contineri recto & parietibus videretur. In subselliis litigatores mercedem olim solvebant. Sueton. in Neron. cap. 17. Et Quintilian. Inter subsellia causa dicere. Idem Quintilian. In subsellia adversarii mittere testem. Idem, Subselliis adversis sedentibus advocato incumbere. Idem, Inter subsellia minores advocatos interrogare. Idem, In diversa subsellia transire. Vellem, Subselliij fragmine ictus. Plaut. Amph. Prolog. Cõquisitores singuli in subsellia erant per totam causam. Idem Capt. sc. 1. a. 3. Erant & subsellia in curia, in quibus Senatores sedebant, ut ostendit Cic. 1. Inveit. in Catilinam. Item, sedes in theatro. Sueton. in August. Facto igitur decreto patrum, ut quoties quid spectandi usquam publicè ederetur, primus subselliorum ordo vacaret Senatoribus. Item sedes, in quibus sedebant rei, & accusatores, & testes. Cic. pro Roscio Amer. Erant ei veteres inimicitia cum duobus Rosciis Amerinis: quorum alterum sedere in accusatorum subselliis video, alterum tria hujusce prædia possidere audio. Subsellijs pro ipsis Iudicibus aliquando accipiuntur: quod & Budæus annotavit. Martial. lib. 1.

Sextiliane bibis quantum subsellia quinque.

Subsella, dicuntur à Vegetio insidias, quibus in itinere exercitus imparatus, ac nihil tale suspicans opprimi solet: à subsidendo, quod aliquando insidiari significat. *מִשְׁבָּטֵי* (vel) *éreb* *מִשְׁבָּטֵי* *maara b. vidiq.* GALL. Guet, embusches, embuscades. ITAL. Insidia, aguari, imboscate. GERM. Ein heimlich hinderwart / oder hinderhut auff ies mandts zulauffern. HISP. Las assechanças. ANGL. Ambushment. Subsidiere enim significat delitescere: unde subsessores dicti qui delitescentes insidiantur, & insidiis circumventos interimunt. Contra subsessos vocamus hostilibus insidiis circumventos.

Subsessor, is. *מִשְׁבָּטֵי* *מִשְׁבָּטֵי*, *מִשְׁבָּטֵי*, *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Espion, guetteur de chemin. ITAL. Insidiatore di strada. GERM. Ein heimlicher aufspächer / der ein hindergährt / oder auff einen lauffert ihn zuoberfallen / als die strafräuber. HISP. Assechador. ANGL. He that lyeth in waite to deceive or kill one. Qui delitescens insidiatur, & insidiis circumventum interimit. Subsessores vocantur qui occisuri aliquem delitescunt. Serv. in illud 5. Æneid.

Subsedit Acastes.

Subsessor alieni matrimonij, à Valerio dictus est, qui pudicitia alienæ conjugis insidiatur.

Subsidium, Auxilium cum in usum comparatum ut laborantibus opem ferat. *מִשְׁבָּטֵי* *מִשְׁבָּטֵי* *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Ayde, secours. ITAL. Sussidio, soccorso, aiuto. GERM. Ein hülf nachhut / entschüttung. HISP. Ayuda, socorro. ANGL. Aides help. Cic. ad Q. Frat. Sextius multis vulneribus acceptis, subsidio Bestia servatus est. Unde subsidio venire dicimus, pro eo quod est laboranti auxilium ferre. Idem 6. Philipp. C. Cæsar Gallia provincie cum exercitu subsidio profectus est. Subsidium senectutis, id est, perfugium. Colum. Cicero. ad Attic. lib. 5. Res Hispanienses valde bonæ, modò Balbium incolumen videam, subsidium nostræ senectutis. Sueton. in Cæs. cap. 27. Tum reorum, aut obætorum, aut prodigæ juventutis subsidium unicum, ac promptissimum erat. Et Cæsar lib. 1. de bell. civ. Subsidia hæc tantis malis succurrebant. Idem lib. 1. de bell. civ. Subsidia inopia. Subsidijs in acie, verbum militare. Gell. cap. 9. lib. 10. Subsidijs de liberis. Sueton. in Caligul. cap. 12. Cum deserta desolatæque reliquis subsidijs aula, &c. Subsidium, *מִשְׁבָּטֵי* in quo navigia subsidere possunt, & stare, suffragiumque habere. Subsidium simile portui & stationi, minus tamen. Tacitus lib. 4. Quoniam impetuosum mare, & vix modicis navigiis pauca subsidia.

Subsidiarius, a, um, adjectivum, quod in subsidium paratur. *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Subsidiare, qui vient au secours. ITAL. Chi viene in soccorso. GER. Sur hilf oder nachhut verordnet. HISP. El que socorre. ANGL. That helpeth. Liv. 6. ab Urbe, Paulum erat ab dextra editi loci, quem subsidiariis repleti placuit. Idem 9. ab Urbe, Qui subsidiarias cohortes, quæ ad integræ & longioris pugnae casus reservabantur in primam aciem extemplo emisit. Subsidiarius palmes, qui & prædidiarius & rex à Columella, à Catone custos, & vinarius appellatur palmes.

Subsidiarius, subsidio sum. *מִשְׁבָּטֵי* *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Venir au secours. ITAL. Venire in soccorso. GERM. Zu hilf kommen / entschütten. HISP. Venir para socorrer. ANGL. To aide or help. Hist. 8. belli Gallici, Perterriti non solum ij qui cominùs opprimebantur, aut eminùs vulgorabantur, sed etiam qui longius subsidiari consueverant,

Subsidio, is, Ad sedendum descendendo, pessum eo. *מִשְׁבָּטֵי* *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. S'avalier, s'abbaisser. ITAL. Inchina si. GER. Sich setzen / niederlegen / niederlassen. HISP. Hazar a siesto lo pesado. ANGL. To sit downe or sink to the bottonne, to light as birde on trees. Virg. 5. Æneid. Subsidijs unda, tumidumque sub axe sonantem sternitur aquor aquis.

Ovid. lib. 1. Metam.

Iam mare litus habet, plenos capit alveus amnes, Flumina subsidunt, colles exira videntur.

Et paulò antè,

Iussit & extendi campo, subsidere vales.

Liv. lib. 8. bell. Pun. Subsidunt Hispani adversus emissã telã ab hoste: inde ad emittenda ipsi consurgunt. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Sed modò subsidunt (venti) intermissique juscunt.

Idem 5. Fastor.

Pondere terra suo subsedit, & aquora traxit.

Seneca de consol. ad Polyb. cap. 12. al. 31. Subsidiere apud te debet exigua pars doloris, cum diviseris inter multos. Subsidiere, est in subsidio esse. Plautus, Agite nunc, subsidite omnes, quasi solent triarii. Solebant enim triarii, ut inquit Varro, tertio ordine in acie subsidio deponi. Huc alludit Cicero, cum inquit, Quid sim tibi autor, in Sici-liane subsidias, an ut ad reliquias Asiaticæ negotiationis proficiscere? Subsidiere, significat aliquando invadere. Lucan. lib. 5.

Iure sed incerto mundi subsidere regnum.

Subsidiere dicitur femina in coitu. Horatius. Epod. Od. 16.

Novaque monstra unxerit libidine

Mirus amor, iurvet ut tygres subsidere corvis.

Subsigno, as, arc, Subscribo, subnoto. *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Souffigner, ascribere au dessous. ITAL. Sotto scrivere. GERM. Underzeichnen / vnderzeichnen. HISP. Firmar escrito, poner el sello de baxo. ANGL. To subscribe or put to a seale under. Cicero pro Flacco, Illud quæro, sintne ista prædia censui censendo: habeant jus civile, subsignati apud ætærium, apud censorem possint? Verus inscriptio apud Aldum de Orig. graph. Subsignare odia.

Subsignatio, nis, *מִשְׁבָּטֵי*. Subscriptio, Paulus D. lib. ult. titul. de verb. signific. l. 39. Veteres Subsignationis verbo pro subscriptione uti solebant.

Subsilio, ilis, subilivi, subultum, sursum salio. *מִשְׁבָּטֵי* *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Sauteler, sur saillir, tressaillir. ITAL. Saltar in su. GER. Springen. HISP. Saltar de abaxo, arriba. ANGL. To leap a little, to hop. Plaut. in Curcul. sc. 2. a. 1. Subsilite, obsecro, pessuli, & minue istanc foras. Lucret. lib. 2.

Nec quum subsiliunt ignes ad tecta domorum,

Et celeri flamma degustans tigna, trabesque,

Sponse sua facere id sine vi subjecta putandum est.

Subsilles sunt, quas aliter ipsiles vocant, lamellæ necessariæ sacris, quæ ad rem divinam conferre dicuntur, maximè specie virorum & mulierum. Fest.

Subsimilis, Cels. lib. 5. cap. 26. de sanguine, sanie, & pure, Meliceria celsior, & glutinosior, subalbida, mellique albo subsimilis fertur.

Subsulto, frequentativum. *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Sauteler, sauter de bas en haut. ITAL. Saltare in su. GERM. Ost auffspringen. HISP. Saltar de abaxo, arriba. ANGL. To hop of ten. Plaut. in Cas. Ut subsultabat postquam vicit villicus. Idem Capt. sc. 4. a. 5. Tu subsultas, ego mille vix alto præ formidine, & Cor.

Subsultim, adverbium. *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. En tressaillant, en sautant. ITAL. Saltando. GER. Mit auffspringen / oder auffhupfen. HISP. Saltando de abaxo, arriba. ANGL. By hopping. Suet. in August. cap. 83. Max nihil aliud quàm vectabatur, & deambulabat, ita ut in extremis spatiis subsultim decurreret.

Subsimus, a, um, Aliquantulum simus. *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. Un peu de simus. ITAL. Simo, di naso alquanto tirato. GER. Etlicher maßen stüch nâsig. HISP. El que tiene un poco las narizes romas. ANGL. Some what flat in the nose. Varro lib. 2. de re rustic. cap. 5. Ut sint bene compositæ, & integris membris, &c. pilosis auribus, compressis malis, subsimilve.

Subsilio, parum sapio, non planè sapio. Varr. lib. 4. L. L.

Subsisto, is, Contra sisto, consisto, pedem figo. *מִשְׁבָּטֵי* *מִשְׁבָּטֵי*. GAL. S'arrestar & demeurer quelque temps. ITAL. Contra stare, fermarsi, dimorare in un luogo. GER. Bestehen / entgegen stehen / bleibens stehen. HISP. Quedarse, pararse. ANGL. To stand still and tary. Cæsar 1. bell. Gallic. Quo prælio sublato Helvetij, quod quingentis equitibus tantam multitudinem equitum propulerant, audacius subsistere, nunquam ex novissimo agmine prælio nostros lacessere cõperunt. Virg. 9. Æneid.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum,

Nec dextra valet.

Livius lib. 9. Subsistere hostem. Senec. cap. 7. al. 26. de consol. ad Polyb. Ex quo se Cæsar orbi terrarum dedicavit, sibi eripuit, & seditum modo, quæ inquietata cursus suos explicant, nunquam illi licet nec subsistere, nec quicquam suum facere. Subsistere feras, est excipere, nec cedere irruentibus, earum impetum subsistendo sustinere. Liv. 1. ab urbe. Hinc robore corporibus, animisque sumpto, jam non ferarum tantum subsistere, sed in latrones præda onustos impetum facere, pastoribusque rapta dividere. Subsistero in aliquo loco, est aliquandiu commorari. Virg. 2. Æneid.

quater ipso limine porta

Substiti, atque utro sonitum quater arma dedere.

Plin. Epist. 234. Gravissimis æstibus, utque etiam febriculis vexatus, Pergami substiti, id est, restiti, remansit, commotatus sum. Et Pellenus Calphurnia, ut eo die domi subsisteret Cæsarem orabat. Sueton. in Otho. cap. 9. Nec illi pugnae affuit, substititque Brixelli. (id est, expectatum pugnae expectavit.) Lingua substitit timore. Ovid. Epist. 13. Substitit unda, hoc est, stetit, sive constitit. Virg. 8. Æneid.

Tybris ea fluvium, quàm longa est nocte tumentem

Lenit, & tacita refluens ita substitit unda,

Mittit ut in morem stagni, &c.

Ovid. epist. Sapph.

Ingeniumque meis substitit omne malis.

Substitit proceritas balsami intra bina cubita, hoc est, proceritas est balsamus duos cubitos, nec amplius. Plin. lib. 12. cap. 25.

Subsistentia, actus subsistentis, res ipsa subsistens: τὸ ὑφισταμένον, habens subsistentiam: personalitas, & persona, quæ est ὑφισταμένον ἑαυτοῦ.

Subsolanus, i, Ventus spirans ab ortu æquinoctiali, adversus Favonium ita dictus quod sub Sole nasci videatur: unde & Græci Apelioten appellant. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. ἀπὸ πηλίου. GAL. Le vent de Levant, ou matinal. ITAL. Levante vento. GERM. Der Ostwind/wind het von mitler Sonnen auffgang. HISP. Vento del Oriente. ANGL. An east wind. Plin. lib. 2. cap. 47. ab Oriente æquinoctiali Subsolanus, ab Oriente brumali Vulturinus. Apelioten, hunc Græci Eurus appellant.

Subsortitio, iris, est, sorte in alterius locum substituo, quemadmodum in judicium rectorum locum fieri solebat. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Lotter au sort. ITAL. Gettare à sorte, sortire. GERM. Durch die losseftung ans dere richter erwählen. HISP. Sortear. ANGL. To choose by lotte after an ether have chosen before. Cic. 3. Verr. Cur ea quàm diu alium Prætorum, cum iis iudiciis, quos in horum locum subfortitus es, de te in consilium iturum putasti, tam diu domi fuerunt?

Subsortitio, nis, electio quæ fit subsortiendo, cum sorte in alterius locum aliquis substituitur. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Lettement de sort, election par sort. ITAL. Giustamento à sorte, esso sortire, electione per sorte. GERM. Ein wahl durch die losseftung. HISP. Obra de sortear, elecion por suerte. ANGL. Choosing by lotte. Cicero 3. Verr. Nam de subsortitione illa Iuniana Iudicium, nihil dico. Suetonius in Iulio Casare, cap. 41. Ac ne qui novi cætus recensionis causâ moveri quandoque possent, instituit quotannis in demortuorum locum ex his, qui recensiti non essent, subsortitio à Prætorum fieret. Cic. pro Cluent. Et quod C. Verres Prætor urbanus, homo sanctus & diligens subsortitionem ejus in eo codice non haberet, qui tum inter litus proferebatur.

Substantia, vide Subst.

Substerno, is, avi, atum, Subter sterno, subijcio. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Estendre dessous, faire litiere. ITAL. Sotto distendere. GERM. Understrewen / oder spreiten. HISP. Derrocar por debaxo. ANG. To spread or straveo under, to litter. Terent. in Andr. Ex ara hinc fume verbenas tibi, atque eas substerne. Ovid. 15. Metam.

Quæque cum sulva substravit cinnama myrrha.

Cic. de nat. deor. Iam gallinæ avæque reliquæ quietum requirunt ad parandum locum, & cubilia sibi, nidolque construunt, eosque quàm possunt mollissimè substernunt, ut quàm facillimè ova serventur. Substernere animo omnia, id est, subijcere, supponere. Idem 7. de Univ. Animum igitur quum ille procreator mundi Deus ex sua mente & voluntate genuisset: tum denique omnes quod erat concretum atque corporeum substernebat animo, interiorisque faciebat. Substernere pudicitiam alicui. Sueton. in Aug. cap. 68. A. etiam Hircio in Hispania ccc. militibus nummum substraverit.

Substratus, us, Ipse substernendi actus. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Estendemens par dessous. ITAL. Esso stendere di sotto. GERM. Understrewung. HISP. Derrocamiento por debaxo. ANG. Spreading or straving under. Plin. lib. 24. c. 9. Suffitu quoque, aut substratu fungant venenata.

Substramen, inis, quod animalibus substernitur. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. La litiere qu'on fait aux bestes. ITAL. Letto che si fa alle bestie. GERM. Ein understrewe. HISP. Paja de la cama de lecho por las bestias. ANGL. That which is spread under. Varr. lib. 3. de re rust. cap. 10. Easque cellas prominent, ne habeant in solo humorem, sed habeant molle substramentum è palca, aliave quare.

Substillum, tempus illud dicitur quod ante pluviam, vel post pluviam, non siccum, sed humidum: quod aut jam stillat, aut nondum stillare desierit. Hæc Festus. Apud Catonem lib. 1. de re rust. ponitur pro agritudine, quando stillatim urina emittitur, quam Græci vocant σπυγγώειον. GAL. Gravella, difficulté d'uriner. Nunc (inquit) de iis quibus ægrè lotium it, quibusque substillum est.

Substitutio, is, In locum alterius surrogo, sufficio. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Substituer, mettre en la place d'un autre. ITAL. Sostituire. GERM. An emies anderen statt setzen. HISP. Sustituir d'poner en lugar de otro. ANG. To put in an others room. Cic. 7. Verr. Tum iste homo nefarius in eorum locum alios substituere, & supponere cepit. Idem 2. de divin. In libris enim sententiam dicebamus, concionabamur, Philosophiam nobis pro Republicæ procuratore substitutam putabamus. Velleius, Substituturus erat sibi Cæsar Dolabellam. (in Consulatu.) Senec. cap. 19. de consol. ad Marc. Substituere in vicem filij. Liv. lib. 8. bell. Pun. Substituere aliquid animo dixit. (id est, offerre ad cogitandum.) Sueton. in Galba, cap. 16. Substitutus ludis.

Substitutio, nis, Surrogatio, suffectio. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Substitution, ITAL. Sostituitione. GERM. Ersetzung an eines statt nachordnung. HISP. Sustituimiento. ANGL. A putting an others room. Paulus Iureconsult. In vulgari substitutione, qua ei, qui supremus morietur, hæres substituitur, rectè hæres substitutus etiam unico intelligitur.

Substans, as, sustineo, & constans sum, non vacillo, aut labasco. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Tenir bon, tenir ferme, soit enir. ITAL. Sostener. GER. Steiff bleiben stehen. HISP. Sostener. ANG. To susteine or nere. Terent. in Andr. Perij, metuo ne substet hospes. abye constanslie. Cic. 6. cap. 10. Si substance pure non rumpuntur hi rumores, incidendi sunt.

Substantia, æ, est quæ per se substans, & fundamentum præbet accidentibus, quæ sine illa subsistere non possunt. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Substance, matiere, biens. ITAL. Sostanza. GER. Des wesen eines dings dadurch es besteht. HISP. El sujeto de los accidentes, lo que es.

ANG. Substance goodes. Quandoque etiam substantia ponitur pro materia & argumento, circa quæ versatur cardo totius rei. Plinius Novocomensis in Epistol. Substantia omnis orationis fuit cohortatus ejus ad pacem. Quintilian. in Proem. lib. 1. Prima apud rhetorem elementa, & quæ de ipsa Rhetoricæ substantia quæruntur, tractabimus. Quandoque pro facultatibus. Idem, Ut plus substantiæ filio relinquentem.

Substantivus, a, um, Substantialis, hoc est, quod per se stare potest. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Substantiel. ITAL. Sostanziale. GERM. Bestendig/ Das von im selbs besteht. HISP. Sustancial. ANGL. That may stand by the self substantiell. X. Substantivus. Rufin. in expositione Symboli, Sed forte dicas, ista, quam memoras, insubstantiva est generatio. Neque enim lux substantivum facit splendorem, aut cor substantivum generat verbum.

Substantialis, e, quod est substantiæ, nempe ad substantiam pertinens, & eam vel constituens, vel comitans.

Substantialiter, secundum substantiam: modo substantiali: verè & non fictè: aliquando est localiter.

Subtraho. Ovid. 13. Metam. Discrimine vestro me substraham, &c. Vide Subtraho.

Substringo, is, Contraho, coarcto, complico. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Serrer, restraindre, reserrer, restreindre. ITAL. Stringere. GER. Wnden zusammen ziehen / oder stricken. HISP. Estreñir, apretar. ANGL. To bind streit underneath, to strayne hard. Quintilian. lib. 10. Omnia supple, & effusa, substringere. Martial. lib. 12.

Festinant trepidi substringere carbasa nauta. Lucan. lib. 3. Hinc & Sidonia gentes, auròque ligatas Substringens Arimaspe comas, &c.

Suet. in Galba, cap. 21. Excreverat etiam in dexteriore latere ejus caro, propendebatque adeo, ut ægrè fascia substringeretur.

Substrictus, a, um, participium. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Referré, restreint. ITAL. Rinchiuso, stretto. GER. Eingesengt. HISP. Estreñido, apretado. ANGL. Strayned or gyred hard underneath. Colum. lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjunxerit, substrictos confricat, manibusque comprimet dorsum. Est & substrictus, nomen ex participio, idem significans quod arcus, & contractus. X. Prominens, & effusus. Idem lib. 6. cap. 10. de tauri formaloquens, Ut sit magna portio corporis, ventre paulò substrictiore, qui magis rectus, & ad incundas feminas habilis sit. Substricti testes. Plin. lib. 3. 2. cap. 3. Quinimò parvos esse, substrictosque, & adherentes spinæ, nec adimi sine vita animalis posse.

Substruo, Fundamentum jacio, ab imo extruo, à fundamentis erigo. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Edifier par dessous, bastir sur fondement. ITAL. Sottofabricare. GERM. Underbauen / vnden auffbauen. HISP. Edificar debaxo. ANG. To lay a foundation to build. Plautus Mostell. sc. 2. a. 2. Primum dum parentes fabri liberum sunt, & fundamentum liberorum substruunt, extollunt, &c. Livius 6. ab Urbe, Capitolium quoque saxo quadrato substrutum est, opus vel in hac magnificentia urbis conspiciendum. Ovid. Eleg. 10. lib. 1. Trist.

Barbara pars lava est avida substructa rapina.

Substructio, nis, verbale, Actus ipse substruendi. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Bastiment sur fondement, ou sur quelque chose. ITAL. Fabrica. GERM. Underbauung. HISP. Obra de edificar debaxo. ANG. A building of a foundation. Columell. lib. 2. cap. 2. Quibusdam substructionibus partes agri sunt occupandæ. Cæsar lib. 2. bell. civil. Altera theatro, quod est ante oppidum substructionibus ejus operis maximis, aditu ad castra difficili, & angusto. Columell. lib. 1. Quum ex depressiore loco fuerint orta fundamenta, non solum superficiem suam sustinebunt facile, sed & pro futura, & substructione surgentur adversus ea quæ mox, si forte villam prolatate libuerit, ad superiorem partem applicabuntur.

Subsum, Sub re aliqua situs sum, sub re aliqua lateo. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Estre dessous. ITAL. Esser sotto. GERM. Under etwas sein. HISP. Esser debaxo. ANG. To be under. Plinius, Subterant tecto abiegnæ trabes. Subest causa, Cicero 5. de finib. Intelligatur aliquam subesse ejusmodi causam. Idem 1. Officior. Quum verò de imperio decertatur, belloque gloria quæritur, causas omnino subesse tamen oportet eadem, quas dixi paulò antè, &c. Cæsar 1. de bell. civil. Subterant montes. Idem ibidem lib. 2. Suberat turris. ibidem lib. 3. Nox suberat. (id est, imminerat,) &c. Aliquando subesse significat latent inesse. Virg. 2. Georg.

Quippe solo natura subest.

Subesse, pro adjuvare, aliquando ponitur. Plaut. in Trin. — quod ago, assequitur, subest, subsequitur. Subsuo, is. Ad imam rei cujuspiam partem aliquid asuo. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. Coudre par le bas. ITAL. Cuocere di sotto. GER. Wnden ansticken oder buzen. HISP. Coser debaxo. ANG. To sew, to some thing to the end of an other, or under. Horat. 1. Serm. satyr. 2. — sunt qui nolint terigisse nisi illas, Quorum subsuta salos tegat instita veste.

Substram vestem, limbum intelligit, qui institæ subsuebat.

Subsurdus, a, um, Adjectivum. Aliquantum surdus: ut, Vox subsurda apud Quintilian. lib. 11. cap. 3. Deinde vox non subsurda, rudis, immanis, &c.

Subsural, ex sub & salo componitur, significatque cavum pedis, quamvis & provola quandoque accipiatur. Sponsumus.

Subtegmen, inis, filum, quod stamine textitur, vel quod stamini intertextitur. Ἰπὲρ καθ' ἡμ. GAL. La trame ou trame d'un tisserant. ITAL. Trama da tessere. GER. Der eintrag eines gewöps, HISP. Trama de la tela. ANG. The woufe of a webbe. Terent. in Heaut. Anus subtegmen nebat: præterea una ancilla erat. Ovid. 9. Metam. Inseritur mediis radiis subtegmen acutis.

Catull. Argonaut. Currite ducentes subtegmina, currite fusi. Virg. 3. Aeneid.

Per picturatas auri subtegmine vestes.
 Sūbtēgūlānēūs, a, aum, adjectivum, quod est aliqua ex parte ex regulis confectum. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Qui est solum les eniles, ou dessous le toit, & à couvert.* ITAL. *Cosa sotto le tegole, & sotto il tetto.* GER. *Ein bñne mit ziegeln besetzt.* HISP. *Cosa so lo tejado y cubierta de teja.* ANG. *That is under the eaves or roose of houses.* Quæ & barbarica dicebantur, ex testis tufis, rudere & calce constantia. Plin. lib. 36. cap. 25. Pavimenta credo primùm facta, quæ nunc vocamus barbarica atque subtegulanea.

Sūbtēdo, is, Subtus extendo, tendendo subjicio. ὑποστῆγη, ὑποστῆγη. GAL. *Estender par dessous.* ITAL. *Distender sotto.* GER. *Unden für spannen.* HISP. *Estender debaxo.* ANG. *To extend or stretch abroad under.* Cato de re rust. cap. 10. Lectum in cubiculo unum, lectos lotis subtentos quatuor, & lectos communes tres.

Sūbtēntāre, Tentare. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Tenter, essayer.* ITAL. *Tentare.* GERM. *Heimlich versuchen.* HISP. *Tentar.* ANG. *To assaye.* Plaut. in Truc. Advenisti huc subtentatum exornatis ossibus.

Sūbtēnūis, e, Aliquantulum tenue. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Un peu tendre, menu, & delié.* ITAL. *Alquanto sottile.* GER. *Simlich dünn/oder klein.* HISP. *Un poco sutil y delgado.* ANG. *Somewhat thinne and slender or small.* Varro 2. de re rust. cap. 7. Non angusta juba crebra, fusca, subscrispa, subtenuibus setis implicata in dexteriolem partem cervicis.

Sūbtēr, præpositio locum denotans inferiorem, sicut Super superiorem. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Dessous.* ITAL. *Sotto.* GERM. *Unden/oder halb.* HISP. *Debaxo.* ANG. *Under.* lungitur autem ferè accusativo. Cic. in Arat.

Spiniferam subter caudam pistricis adhasit.
 Idem 3. Tusc. Plato iram in pectore, cupiditatem subter præcordia locavit. Gell. cap. 15. lib. 10. Unguium Dialis & capillis segmina, subter arborem Siliquam terra operiuntur. Ovid. lib. 3. Fast.

Huic supra nubes, & subter sidera lapsa.
 Nonnunquam etiam ablativo. Virg. 9. Aeneid. *Ferre juvat densa subter testudine casus.*
 Catull. ad Orctalum,
Troia Rhæteo quem subter listore tellus Obtegit.

¶ Ponitur & sine casu, adverbialiter. Cic. de somn. Scip. Deinde subter mediam ferè regionem sol occupat. Subter dare in alvum, i. clystere injicere. Cels. lib. 4. cap. 17. & cap. 15. posuit, Ex inferioribus partibus infundere.

Sūbtērdūco, is, verbum Plautinum, subduco, subterfugio, clam me educo, elabor. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Se retirer à part secrettement, se soustraire & retirer de la compagnie, s'échapper.* ITAL. *Fuggire di nascoso, sotto fuggire.* GERM. *Sich verschleichen/oder enziehen.* HISP. *Huyr à escondidas.* ANG. *To go away privelie, to draw him self from the companie of others.* Plaut. in Milit. sc. 3. a. 2. ferva istas fores, Ne tibi clam se subterducat istine, id est, ne hinc abeat te infcio. Plaut. in Men. sc. 1. a. 3. Si isti occasione tempus se subterduxerit. Idem Men. sc. 1. a. 3. Se subterduxit mihi. (mox surtipuisti.)

Sūbtērdūco, is, ere. Notæ est significationis. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *S'écouler, couler par dessous.* ITAL. *Correre, scorrere.* GERM. *Unden hār stießen.* HISP. *Correr por debaxo lo liquido.* ANG. *To flow under.* Plin. lib. 8. cap. 50. Torrente rapido minaciter subterfluente.

Sūbtērdūco, is, Clam aufugio, subterduco. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Eschapper, s'ensuyr en cachette, éviter.* ITAL. *Fuggire secrettamente, di nascoso.* GER. *Heimlich entziehen.* HISP. *Huyr secrettamente y à escondidas.* ANG. *To flee away privelie, to escape, to avoid.* Plaut. in Bacch. Subterfugisse mihi sic hodie Chrysalum? Idem Capt. sc. 2. act. 5. Ea potes subterfugere pauca, si non omnia. Mox effugere. ¶ Aliquando vito, vel detrecto. Idem in Merc. Ne quicquam ego mare subterfugi sævis tempestatibus. Sic dicimus, Subterfugere militiam, Subterfugere laborem, periculum: hoc est, detrectate.

Sūbtērlābōr, eris, Elabor. & effugio. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *S'écouler & s'en aller en cachette, secrettement.* ITAL. *Fuggire tacitamente.* GER. *Entzihen.* HISP. *Huyr à escondidas.* ANG. *To runne or flow underveath, to escape or slip away privelie.* Liv. 10. bell. Punic. Sed neque rostro ferire celeritate subterlabentem poterant: neque transilire armati ex humilioribus in altiolem navem. Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.

Pérque novos pontes subterlabentibus undis, &c.
 Sūbtērlīno, is, Imam rei alicujus partem perlino. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Oindre par dessous.* ITAL. *Vngere per di sotto.* GER. *Unden bestreichē/oder ansalben.* HISP. *Vn ar por debaxo.* ANG. *To anoynt underneath.* Plin. lib. 28. cap. 7. Socira obstetrix, tertianis, quattanisque efficacissimum dixit plantas agri subterlini.

Sūbtērmō, as, Subtus transeo. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Passer par dessous.* ITAL. *Passare di sotto.* GER. *Unden halb gehn.* HISP. *Passar por debaxo.* ANG. *To passe or go underneath.* Claud. de Apuni balneis,

Et junctos rapido pontes subtermeat astitit.
 Sūbtēro, is, Commينو, attero ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Casser & briser, ou broyer menu.* ITAL. *Pestare, tricare, sminuire, consumare.* GER. *Zerreiben/unden abschließen.* HISP. *Gastar, desmenuzar, hollar, trillar.* ANG. *To bruise in small pieces.* Colum. lib. 12. cap. 5. Salis sextarium subterrito, & subtriticum cum quarto mellis aceto diluito. Cato cap. 72. Boves ne pedes subterant, prius quam in viam quoquam agas, pice liquida cornua infima ungitro.

Sūbtēritūs, a, um, Atteritus. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Un peu, ou aucunement triste.* ITAL. *Alquanto mala voglia, alquanto dolente.* GER. *Etlicher massen traurig.* HISP. *Cosa un poco triste.* ANG. *Somewhat sad and heavie harted.* Terent. in Andr. Subtristis visus est esse aliquantulum mihi.

Sūbtērtānēūs, a, um, quod est sub terra. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Qui est solum*

la terre. ITAL. *Sotto terra.* GERM. *Das vnder der erden ist.* HISP. *So tierra.* ANG. *That is under the earth.* Columel. lib. 1. cap. 6. Vincit quam saluberrimum subterraneum ergastulum plurimis: sitque id angustis illustratum fenestris ibidem, Nam ferè cum his partibus ædificia rimas egerunt, cava præbent, & latebras subterraneis animalibus.

Subtertenuo, as, are, apud Lucretium lib. 1. *Annulus in digito subtertenuatur habendo,* hoc est, in subteriore parte, quæ proxima est digito, minuitur & atteritur dum habetur in usu frequenti.

Sūbtēxo, i. u. i. u. m, idem quod subjungo. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Ajouter, ajouter.* ITAL. *Sottogiungere.* GERM. *Unden dran vnden dran setzen.* HISP. *Añadir y tener por debaxo.* ANG. *To weave or ioyne to.* Cic. lib. 25. cap. 1. Verùm & generatim, membratimque singulis corporum morbis remedia subtexemus. Tibullus lib. 4.

Incapris de te subtexam carmina charis, (aliàs, nervis.)

Sūbtīlīs, e, quod est tenuium partium, dicitur à filo tenuissimo subter, Et filum quasi hilum. Varro. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Subtil, menu, delié.* ITAL. *Sottile, tenue.* GER. *Reyn / subtil.* HISP. *Sutil y delgado.* ANG. *That is made of thinne and small partes subtille.* ut, Subtilis succus Plin. lib. 11. cap. 5. Apes succum subtilissimum contrahunt. ¶ Ponitur etiam pro ingenioso, & docto. ¶ Subtile consilium, id est, implicatius, nec cuivis obvium. λεπτοὶ νόμοι. ¶ Conclusio subtilis. Quintil. lib. 7. cap. 4. Conclusio subtilis, & ad morem Dialecticorum formata. Cic. lib. 3. de finibus, Stoicorum autem non ignoras quam sit subtile, & spinosum potius differendi genus. ¶ Subtile iudicium, id est, acutum, & perspicax. ἐξυ. Cicero ad Catonem lib. 5. Nam ad meum sensum, & ad illud syncerum ac subtile iudicium nihil potest esse laudabilius quam est tua oratio. ¶ Subtile palatum, & subtilis gula, quæ sapores acutè dijudicant. Horat. 2. Serm. Satyr. 8.

Fervida quod subtile exudant vina palatum.
 Columella lib. 8. cap. 16. hoc igitur perjurium multorum subtiliorum fecit gulam, doctaque & erudita palata fastidire docuit fluvialem lupum.

Sūbtīlītās, atis, Tenuitas, gracilitas, acumen. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Subtilité.* ITAL. *Sottigliezza, sottilità, sottiglianza.* GER. *Spizfündigkeit/subtilheit.* HISP. *Sotileza y delgadez.* ANG. *Subtilitie, sharpness of witte.* Cic. lib. 1. Acad. Apud nostros enim non ignoras quæ sit, & quanta subtilitas.

Sūbtīlītēr, adverb. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Subtilement, par le menu.* ITAL. *Sottilmente, per il minuto.* GER. *Scharpffinniglich.* HISP. *Sutil y delgadamente.* ANG. *Subtillie.* ¶ Acutè, acriter, tenuiter. Cicero. 1. Tusc. Sed Zeno quum Arcesilam anteciret ætate, valdeque subtiliter differeret, & peracutè moveretur, corrigere conatus est disciplinam.

Sūbtīmō, es, Aliquantulum timeo, subvereor, subformido. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Craindre aucunement, avoir peur, apprehender.* ITAL. *Temere alquanto, dubitare, haver paura.* GER. *Ein klein wenig fürchten.* HISP. *Vn poco temer, dudar.* ANG. *To feare a little.* Cic. 2. Philipp. Numquid subtrimes ne ad te hoc crimen pertinere videatur?

Sūbtīrāho, is, de medio aufero. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Soustraire, & retirer d'avec.* ITAL. *Torre di sotto, rubbare.* GER. *Entziehen.* HISP. *Sacar de otra cosa, hurtar.* ANG. *To drawe away from others.* Plin. lib. 11. cap. 18. Subtrahitur iraque deducta multitudine. Ovid. in Ibin,

Subtrahitur presso mollis arena pede.
 Cicero. ad Quint. frat. lib. 2. Quod ego me libentiùs à curia, & ab omni parte Reipub. subtraho. Ovid. 5. Trist. *Subtrahu & fracto tu quoque colla iugo.* Virg. 6. Aeneid.

Siste gradum, neque aspectu ne subtrahere nostro.
 Quintilian. Subtrahere se oneri. Ovid. 13. Metam. — *suasit Vt se subtraheret bellique viaque labori.*
 Et Senec. cap. ult. de consol. ad Marc. Subtrahi malis. Discrimini vestro me subtraham. (i. bello.)

¶ Subtrahere se, pro clam discedere. Sueton. in Cas. cap. 65. Ac subinde observandum se admonens, repente interdiu vel nocte subtraherebat, &c. ¶ Subtrahere etiam accipitur pro surripere, sive furari. Plaut. in Casin. Nam peculi probam nihil habere addeceat Clam viro: & quæ habet partum, ei haud commodi est quin viro aut subtrahat, aut stupro invenerit.

Sūbtīrītīs, e, Aliquantulum tristis. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Un peu, ou aucunement triste.* ITAL. *Alquanto mala voglia, alquanto dolente.* GER. *Etlicher massen traurig.* HISP. *Cosa un poco triste.* ANG. *Somewhat sad and heavie harted.* Terent. in Andr. Subtristis visus est esse aliquantulum mihi.

Subulares, subalares, calcei superiori parte tecti, inferiori nudis. Cerd.

Sūbtūdo, is, Tundo. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Frapper ou cogner par dessous.* ITAL. *Battere, pestare di sotto.* GER. *Zerreiben vnd dülppen.* HISP. *Tundi d herir por debaxo.* ANG. *To heat or strike.* Tibull. lib. 1. Eleg. 10.

Flet tenebras subterfusa genas: sed videtur & ipse Flet sibi dementes tam valuisse manus.

Sūbtūrpē, quod turpitudinis nonnihil habet conjunctum. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Aucunement laid, ou deshoneste.* ITAL. *Alquanto brutto.* GER. *Etlicher massen roist vnd vnständig.* HISP. *Cosa un poco turpe de sea.* ANG. *Somewhat dishonest and filthy.* Cicero de clar. Orator. Exprimenda enim sunt, & ponenda ante oculos ea quæ videantur, & verisimilia, quod est proprium narrationis: & quæ sint, quod ridiculi proprium est, subturpia.

Sūbtūrpīcūlūs, diminutivum. Minus quam subturpis. ἡ ὑποστῆγη, ἡ κατωστῆγη. GAL. *Aucunement, ou un peu laid, un peu vilain.* ITAL. *Alquanto, d un pochetto brutto.* GER. *Ein wenig ungeschaffen/oder vnständig.* HISP. *Vn poquito torpe y feo.* ANG. *Somewhat or a little*

litle flibie. Cic. *ad Attic. lib. 4.* Subtruncula mihi videbatur esse *πυλινάδια*.

SUBTUS, adverb. Sub. ἑπὶ τὰ κάτω. *ἐπὶ τὰ κάτω*. GAL. *Deffous*. ITAL. *Sotto*. GER. *Undenſt* / *underhalb*. HISP. *Debaxo*. ANG. *Vnder*. Varr. 3. *de re rust. cap. 9.* Labris subnigris aut rubicundis, neque refimis superioribus, neque pendulis subtus, mento suppresso.

SUBVDES, & **Vades**, leguntur apud Gell. *cap. 10. lib. 16.*

Sububer. ὑπομαζύω. Gloss. *Infid.* Sububeres, infantes, qui adhuc sunt sub ubere.

SUBUCULĀ, Intima vestis, quæ ferè ex lino fit, ita dicta, quod ea subtus induamur. ἑπὶ τὸν ἐσθλόν. *ἐπὶ τὸν ἐσθλόν*. GAL. *Vne chemise*. ITAL. *Camicia*. GER. *Ein vnderhemd*. HISP. *Vestidura de baxo de otra camisa*. ANG. *A shirt*. Varr. *de vita pop. Rom.* Postquam binas tunicas habere cœperunt, instituerunt vocare subuculam & intus. Suet. *in Aug. cap. 82.* Hieme quaternis cum pingui toga tunicis, & subuculæ thorace lanceo, & feminalibus, & tibialibus muniabatur. ¶ Est & subucula libum quod diis dabatur, ex alica, oleo & melle compositum. Festus.

SUBUCULĀTUS, a, um, Subuculā indutus. ἑπὶ τὸν ἐσθλόν. GAL. *Vest d'une chemise*. ITAL. *Camiciato*. GER. *Mit einem vnderhemd angethon*. HISP. *Vestido de camisa*. ANG. *That is cladde with a shirte*. Quintil. *lib. 8. cap. 3.* Nec à verbis modò, sed à nominibus quoque derivata sunt quædam: ut à Cicerone subuculatum, & ab A finio fimbriatum.

SUBVEHO, is, Adveho flumine adveho, vehiculis, navibusve affero. ἑπιβιβάζω. GAL. *Lever en haut, faire monter, enlever, emporter*. ITAL. *Inalzare* / *portare*. GER. *Xuff hinführen* / *etwan hinführen*. HISP. *Traher debaxo arriba*. ANG. *To extoll or lift up, to convey or carry*. Plin. *lib. 3. cap. 1.* Sæpe etiam lapides subvehunt, portantes aliena pondera. Livius 9. *ab Vrbe*, Nam obsessis omnibus viis per quas commeatu ex Samnio subvehebatur, fame domiti Samnites qui Luceria in præsidio erant, legatos misere ad Consulē Romanum. Ovid. *lib. 2. Metamorph.*

— illa dato subvecta per aëra curru
Devenit in Scythiam

SUBVEHĀRE, frequentativum. ἑπιβιβάζω. GAL. *Enlever, ou emporter & charier souvent*. ITAL. *Menare, portare souvente*. GER. *Dahar führen* / *eins führen*. HISP. *Traher muchas vezes*. ANG. *To lift up, convey or carry often*. Plaut. *in Asin.* Pseis qui tibi subvectabant rure huc virgas ulmeas. Virg. *lib. 6. Æneid.*

Et ferruginea subvectat corpora cymba.

SUBVECTIO, nis, subvehēdi actus. ἑπιβιβάζω. GAL. *Enlevement, voiture, charroy*. ITAL. *Essa menare* / *condurre*. GER. *Fuhr oder fahrtung*. HISP. *Tramienito, llevamiento*. ANG. *Lifting up, conveying or carrying*. Cæsar 7. *bell. Gall.* Sin maturius ex hybernis educeret, ne abs re frumentaria duris subvectionibus laboraret.

SUBVECTUS, us, ui, idem, Tacit. *lib. 15.* Et provisi ante commeatu, quorum subvectu, &c.

SUBVENIO, is, Subsidio venio, suppetias fero, auxilior, succurro, opem fero. ἑπιβιβάζω. GAL. *Secourir, aider, subvenir*. ITAL. *Souvenire, socorre, aiutare*. GER. *Zu hülff kommen*. HISP. *Socorrer, ayudar*. ANG. *To succour, to aide or help*. Plautus, *Qui toties tibi misero subveni*. Idem *Asin. sc. 2. a. 2.* Licet subvenire amanti familiari filio. *Ibid. sc. 4. a. 2.* Scelesti non audes mihi scelesto subvenire. Idem *Aulul. sc. 5. a. 2.* Apollo quæso subveni mihi atque adjuva. Cæsar 4. *bell. Gall.* Succurrit inimicus illi Varenus, & laboranti subvenit. Terentius *Eunuch.* Sed necesse est huic ut subveniat. Cicero *ad Cato-nem lib. 15.* Quumque eo animo venissem, ut utrinque provincie, si ita tempus ferret, subvenirem.

SUBVENITUR, impersonale. Cicero *de Arusp. respons.* Idemque earum templum inflammavit dearum, quarum ope etiam aliis incendiis subvenitur.

SUBVENTĀRE, frequentativum. ἑπιβιβάζω. GAL. *Subvenir, secourir & aider souvent*. ITAL. *Souvenire, soccorrere, aiutare spesso*. GER. *Embfig zu hülff kommen, zuspringen*. HISP. *Socorrer y ayudar muchas vezes*. ANG. *To succour, help or aide often*. Plautus *Rud.* Spes bona obsecro subventa mihi.

Subverbustus, sub verberibus ustus ut apud Horat.

— uti virgis, ferròque secari.

Et rursus,
Ibericis peruste funibus latus.

Sextus Pompeius, Subverbustam, verberibus ustam significat Plautus, cum ait, *Ulcerosam, comeditam, subverbustam, sordidam*. Septimius Florens *lib. de Pallio*, dixit, libertinos in equestribus, subverbustos in liberalibus. Apud Festum legitur, *subverbustam*, veribus ustam significat.

SUBVERĒDOR, eris, Aliquantulum vereor, non nihil timeo. ἑπιβιβάζω. GAL. *Craindre aucunement, avoir quelque peur, douter*. ITAL. *Dubitare, temere alquanto*. GER. *Eitlicher massen fürchten*. HISP. *Temer un poco*. ANG. *To feare a litle*. Cic. *ad Marcellum*, Venit enim mihi in mentem subvertere interdum, ne delectet tarda cessio.

SUBVERTO, is, Destruo, sive demolior, tollo, deleo. ἑπιβιβάζω. GAL. *Renverser ce qui est dessus des nathats*. ITAL. *Sovvertere*. GER. *Umbtheren* / *das vnder ob sich kehren*. HISP. *Trastornar debaxo arriba*. ANG. *To destroy or turne up side down*. Varr. *de Sicilia*, Probaruntque tantum flagitium, an decretum Consulibus lugerent, parum constabat. Plaut. *Curc. sc. 1. a. 4.* Vel qui ipsi vortant, vel aliis subvertendos præbeant. (aliàs, *subversandos*.) Item, Subvertere hostem. (in pugna.) Gell. dixit *cap. 13. lib. 9.* ¶ Subvertere, perdere calumniis. Tacit. *lib. 3.* Quum omnis domus delatorum interpretationibus subverteretur. Sueton. *in Tib. cap. 65.* Sejanum res novas molientem, &c. Astu magis ac dolo quam principali autoritate subvertit. ¶ Subverti etiam dicuntur Fruges & legumina, quum impinguandi agri causâ inantantur. Col. *lib. 12. cap. 2.* item qui lupinum stercoreandi agri causâ ferit, nunc de-mum aratro subvertit.

SUBVERTO, as, are, frequentativum. ἑπιβιβάζω. GAL. *Renverser souvent*. ITAL. *Rinversciare spesso*. GER. *Oftt vnd dick umbtheren* / *oder umbvereffen*. HISP. *Trastornar a menudo*. ANG. *To turne up side down, or destroy often*. Plaut. *in Curc. sc. 1. a. 4.* Vel qui ipsi vortant, vel qui alios subversandos præbeant.

SUBVĒTĒRĪBŪS, est loci nomen in urbe Roma, sicut & Subnovis. Plaut. *in Curc. sc. 1. a. 4.* Subveteribus, ibi sunt qui dant, quiq; accipiunt sub fenore. Suet. *in August.* Bifariam laudatus est pro æde divi Iulij n Tiberio: & pro Rostris subveteribus. Varr. *Subnovis dicta pars iâ foro ædificiorum: quod vocabulum est pervertustum.*

SUBVĒXŪS, adject. ut Connexus. ἑπιβιβάζω. GAL. *Courbé en haut, comme vous é*. ITAL. *Incurvato in alto come voltato*. GER. *Ob sich gebogen*. HISP. *Encorvado en alto*. ANG. *Boyed upward lek au arche rooffe*. Liv. 5. *bell. Pun.* Omnia fastigio levi subvexa.

SUBVĒRĪDĪS, e, Aliquantulum viride. ἑπιβιβάζω. GAL. *Aucunement verd*. ITAL. *Verdeggiate*. GER. *Eitlicher massen grün*. HISP. *Cosa un poco verde*. ANG. *A litle grene*. Plin. *lib. 37. cap. 10.* Balanitæ genera duo habent, subvirides, & Corinthij æris similitudine. Idem *lib. 25. cap. 9.* Therionarca fruticosa, foliis subviridibus, flore rosco.

SUBŪLĀ, æ, instrumentum futorum, quo illi calceos suentes corium perforant. ἑπιβιβάζω. GAL. *Alene de cordonnier*. ITAL. *Lina* / *de lesina, over sublia di calzolaio*. GER. *Ein schuchmacher abt*. HISP. *Alena, instrumento de zapatero*. ANG. *An avole shat cordiners use*. Martial. *lib. 1.*

Quòdque tibi tribuit subula, sica rapit.
Col. *lib. 6. cap. 5.* Ænea subula pars auriculæ latissima circumscribitur. Subula armatus: proverbialiter dicitur à Seneca *epist. 86.* Item, Subula excipere Leonem.

SUBŪLCŪS, i, cui porcorum nutriendorum cura commissa est. ἑπιβιβάζω. GAL. *Porcher*. ITAL. *Porcaio*. GER. *Ein seuhott*. HISP. *Porquero, que guarda puercos*. ANG. *A swynehard*. Varr. *de re rust. lib. 2. cap. 4.* Altitudinis haræ modus fit, ut subulcus facile circumspicere possit, ne quis porcellus à matre opprimatur. Colum. *in Pras. lib. 1.* Porcellatoris verò & subulci diversa professio, diversæ passionis.

SUBULŌ, o, pædico: à suere, quod ἑπιβιβάζω, περιπέω, obsceno significatu. Scal. *in Varr.*

SUBŪLŌ, nis, Lingua Hetrusca dicitur tibicen. ἑπιβιβάζω. Ennius *apud Festum*. Subulo quondam vicinas propter astabat aquas. ¶ In alio significato subulo dicuntur cervi quibus sunt cornua simplicia, minimeque ramosa ad subulatum similitudinem. Plin. *lib. 11. cap. 37.* Aliis simplicia tribuit, ut in eodem genere subulonibus ex argumento dictis. Idem *lib. 28. cap. 17.* Sunt & qui suum fimi cinerem profuisse scripserint in passo: cervi pulmonem maximè subulonibus.

SUBVŪLO, as, are, Surfum volo. ἑπιβιβάζω. GAL. *Voler un peu en haut*. ITAL. *Volar in alto*. GER. *Xuffstiegen* / *hoch stiegen*. HISP. *Volar de arriba*. ANG. *To flie upward*. Plin. *lib. 10. cap. 8.* Itaque & columbæ novere ex iis pericula: visòque confidunt, aut subvolant. Cic. 1. *Tusc.* Si hæ sursum rectis lineis in cælestem locum subvolent. Ovid. 14. *Metamorph.*

— numerusque ex ordine major
Subvolat, & remos plausis circumvolat alis.

SUBVŪLVO, is, etc, Surfum volvo. ἑπιβιβάζω. GAL. *Rouler, faire rouler*. ITAL. *Rivolgere*. GER. *Obersich welen / auffhin troffen*. HISP. *Revoluer*. ANG. *To roll up*. Virg. 1. *Æneid.*

Instant ardentes Tyrij pars ancera muros,
Molirique arcem, & pianibus subvolvono saxa.

Subur, est Hispaniæ Tarraconensis oppidum ad flumen Rubricatum, ut scribit Plin. *lib. 3. cap. 3.* Vulgò Sieges & aliis Cubelles.

SUBŪRBĪĀ, plurali numero tantum, sunt frequentes extra urbem domus, instar vici urbani, quasi sub urbe. ἑπιβιβάζω. GAL. *Fauxbourgs*. ITAL. *Borghi*. GER. *Dorff*. HISP. *Arruales cerca de la ciudad*. ANG. *Suburbs*.

SUBŪRBĀNUM, i, substantivum, Prædium urbi vicinum. ἑπιβιβάζω. GAL. *Maison & edifice aux fauxbourgs & hors la ville*. ITAL. *Casa fuori della città*. GER. *Ein gut nach bey der statt gelegen*. HISP. *La heredad cerca de la ciudad*. ANG. *A manso or piece land nere a towne*. Sueton. *in Augusto*, Nutrimentorum ejus ostenditur adhuc locus in avito suburbano juxta Velitras permodicus. Idem Suet. *in Tib. cap. 11.* Contentus modicis ædibus nec laxiore suburbano. Ovid. *lib. 2. Fast.*

— nam dicitur omnia ab isto
Roma suburbanis incaluisse rogis.

SUBŪRBĀNŪS, quod urbi est vicinum. ἑπιβιβάζω. GAL. *Qui est des fauxbourgs, ou aupres*. ITAL. *Del borgo, è appresso la città*. GER. *Nach an die statt stossend*. HISP. *Cosa cerca de ciudad*. ANG. *Nigh the towne*. ut, Regio suburbana. Col. *lib. 7. cap. 9.* Hoc autem sit longinquis regionibus ubi nihil nisi submittere expedit Nam suburbanis lactens porcus ære mutandus est. Cic. 2. *de divin.* Ita aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani, non ad arcem, urbemque retinendam Rus amœnum & suburbanum. Cic. *pro Rose. Amer.* Hortulus suburbanus. Plin. *lib. 3. cap. 10.*

SUBŪRBĀNĪTĀS, atis, urbis vicinitas. ἑπιβιβάζω. GAL. *Un voisinage de fauxbourgs*. ITAL. *Luogo sotto la città*. GER. *Die nachbaulichafft deren so in vorstetten wohnen*. HISP. *Arrabal de la ciudad*. ANG. *The nighthour hood of suburbs*. Cic. 4. *Verr.* de Sicilia loquens, Sic populo Romano jucunda suburbanitas est hujus provincie.

SUBŪRO, is, ussi, Leviter aduto ἑπιβιβάζω. GAL. *Brusler un peu*. ITAL. *Ardere d abbruciare alquanto*. GER. *Besengen vnden auff ein klein abbrennen*. HISP. *Quemar un poco*. ANG. *To burne a litle*. Sueton. *in Augusto*. Solitiusque sit cura suburere nuce ardenti, quò mollior pilus surgeret.

SUBŪRRĀ, vicus Romæ, ut ex Iulij sententia refert Varr. *lib. 4. de lingua Latin.* sic dictus ab eo, quòd situs sit sub loco quem Terreum murum appellant. Verum ego (inquit Varr.) potius à pago Succufano puto dictam Succufam, inde mutatis literis Suburrā. Cujus rei indicium est, quòd antiquitùs per c literam, non per b scribebatur. Festus verò

Verrium sequutus, à succurrendo dictam existimat, quod in ea statione soleat habere praesidium stativum, ut exquiliis succurreret, Gabinis eam partem infestantibus. Cujus rei indicium profert. quod & suo seculo Succurrana tribus scribi solebat, per e, non Suburrana per b. ¶ In suburra erant meretrices. Persius,

totaque impune suburra
Permisse sparsisse oculos jam candidus umbo.

Et Horat.

Latrent suburrane canes.

Suburrānus, a, um, ut Regio Suburrana in qua meretricum diversoria erant. quae ob id Suburranae dicuntur à Poëtis. Martial. lib. 6.

Fama non nimium bona puellam,
Quales in media sedent suburra,
Vendebat modo praeo Gellianus.

Subus: suis, à suis, porcus. Lucr. Item animal quadrupes. Gesn.

Subvulturius, a, um, ἡ ὑποβουλία, ἡ ὑποβουλία. GAL. Rapineux & noirâtre comme le vautour. ITAL. Alquanto rapace come l'avvoltoio. GER. Etlicher massen der Raubgeiren art. HISP. Arrebatador como el buytre. ANGL. Ravenous. ¶ Vox est à Plauto risus movendi gratiâ conficta, qui Ampeliscæ puellæ corpus subvulturium tribuit, quod vulturis ritu raperet aspicientes. Verba ejus sunt hæc in Rudente, Proh dii immortales! Veneris effigia hæc quidem est. Vt in ocellis hilaritudo? eia, corpus ejusmodi Subvulturium? illud quidem sub-aquilum volui dicere.

Succedo, is, Subeo, ingredior. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Succeder, venir en la place, entrer. ITAL. Andar sotto, succedere, intrare. GER. Underhingeñ. HISP. Succeder a otro. ANG. To succeed, to come in an others room. ¶ Cic. pro domo sua. Is tectum, quod imbris vitandi causâ succederet, nullum habebat. Virg. lib. 3. Georg.

Aut tecto assuetus coluber succedere, & umbra,
Pessis acerbæ boum, pecorique aspergere virus.

Cæsar 2. belli Gallie. Murusque defensoribus nudatus est: testudine facta portis succedunt, murumque subruunt. Idem 2. de bell. civ. Fontem mare succedit longius. ¶ Succedo aliquando ponitur pro in alterius locum venio. ἡ ὑποδύωμι, ἡ ὑποδύωμι. Cæsar 5. bell. Gall. Stationesque dispositas haberent, atque alios alij deinceps exciperent, integritque & recentes defatigatis succederent. Cic. 3. Offic. Quid ergo? hic non noceat, qui quondam quasi veneno perficiat ut veros hæredes moveat, in eorum locum ipse succedat? Ovid. Eleg. 1. lib. 1. Trist.

His ego (Poëtis) successi.

Idem lib. 13. Metam.

quis magno melius succedat Achilli.

¶ Succedere in paternas opes. Liv. 2. bell. Pun. Actaque res in Senatu etiam fuerat: Barchinis nitentibus, ut assuesceret militiæ Annibal: atque in paternas succederet opes. ¶ Succedere sub primam aciem. Cæsar 1. bell. Gall. Ipsi confertissima acie, rejecto nostro equitatu, phalange facta sub primam nostram aciem successerunt. ¶ Inde Successor, ἡ ὑποδύωμι, & Successio, ἡ ὑποδύωμι, de quibus infra. ¶ Accipitur aliquando succedere, pro prosperè cedere, seu feliciter evenire. ἡ ὑποδύωμι, ἡ ὑποδύωμι. Terent. in Andr. Hæc non successit, alia aggrediamur via. Liv. 8. ab Urbe; Ut si successisset inceptum, cogitaret popul. Roman. potius, cum quanto studio, periculoque reditum in amicitiam suam esset, quam qua stultitia & temeritate de officio decessum. Cic. in Brutum. Nos te, tuumque exercitum expectamus: sine quo (ut reliqua ex sententia succedant) vix satis liberi videmur fore. Suet. in Aug. cap. 85. Tragediam, quam magno impetu exorsus fuerat, abolevit. Plaut. Amph. sc. 4. a. 4. Nihil est quod hodie benè succedat mihi. ¶ Successit, accipitur pro, accidit. Plin. lib. 28. cap. 8. Quod si successit alienari mente, vel ex equo hominem decidere. ¶ Successum est, impersonaliter. Cic. ad Plancum, lib. 13. Qui cum fortè Quæstor Macedoniam obtineret, neque ei successum esset, Pompeius in eam provinciam cum exercitu venit. Cum accusativo & præpositione, & sine præpositione: ut apud Liv. lib. 8. ab urb. Succedere ad muros. Et lib. 7. bell. Pun. Succedere muros. Assuetudine (inquit) succedendi muros, & pertinacia animi subierunt primi. Et Cæsar lib. 1. de bell. civ. Succedunt sub montem (in ascensu.)

Succesus, a, um, participium passivum sine verbi origine, Prosperè succedens, prosperè factus. Cicero ad Tiron. lib. 16. Nam quum omnia mea causa velles mihi successa, tum tua: socium enim te meorum commodorum semper esse volui. τὰ ἐπιτελεσθέντα, τὰ κατορθωθέντα.

Succesus, us, Eventus tam malus quam bonus. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Bonne issue, bonne fin, bon-heur, succes, evenement bon, ou mauvais. ITAL. Avvenimento. GERM. Ein aufgang, oder sortgang, er sey gut oder boß, glücksel. HISP. Lo que sucede, successo. ANG. The end and issue, success. ¶ Unde bonum successum, & prosperos successus, & infelices successus, legimus. Virg. lib. 2. Æneid.

Atque hoc successu exultans, animisque Choræbus.

Liv. 1. ab Urb. in Præfat. Cum bonis potius omnibus, votisque ac preceationibus deorum, dearumque, si (ut Poëtis) nobis quoque mos esset, libentius inciperemus: ut oris tanti operis successus prosperos darent. Ovid. 8. Metam.

Nec tamen illa sui successu latior ictus,

Quam Meleager erat.

Idem Ep. 1.

Flebam successu posse carere dolos.

Succesus, orum, pluralis numeri. τὰ ἐπιτελεσθέντα, τὰ κατορθωθέντα. Ovid.

2. Metam.

Murmura parva dedit, successorumque Minerva
Indoluit.

Succesus, is, qui alteri succedit. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Successeur. ITAL. Successore. GERM. Ein nachfar, nachkommer, der einem etwar inn nachtritt. HISP. El que succede a otro. ANG. He that succeedeth. ¶ Cic. ad Camminium lib. 2. Marium quidem successorem tardè video esse venturum. Martial. lib. 9.

Sic quasi Pythagora loqueris successor & heres,
Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.

Successor fuit hic tibi, Galle, Propertius illi.

Senec. Indignus M. Antonius hoc successore generis.

Succesoriüs, quod ad successionem pertinet. Hinc apud Jurisconsultos, successorium edictum, quo prætor successionem permisit, inter eos quibus bonorum possessio defertur, de ordine in ordinem, & de gradu in gradum. D. de success. edict. lib. 38. tit. 9.

Succesio, nis, Ipse succedendi actus. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Succession. ITAL. Successione. GERM. Nachkommung, nachträtung. HISP. Obra de suceder.

ANGL. Succession. ¶ Cælius ad Ciceronem lib. 8. Epist. Præterea Marcellus quod adhuc nihil retulit de successione provinciarum Galliarum. ¶ Successio in locum. Brutus Ad Attic. in Epist. ad Brut. 17. Quid hoc mihi prodest, si merces Antonij oppressi poscitur, in Antonij locum successio. Cicero 1. de finib. Vt enim quum cibo, portioneque famæ, sitisque depulsa est, ipsa detractio molestiæ consecutionem affert voluptatis: sic in omni re, doloris amorio successionem efficit voluptatis.

Succesivè, adverbium. Spartian. in Caracalla, Eumque cum Severo profectum sub Scævola, & Severo in advocacione fisci successivè.

Succedaneüs, a, um, quod alteri succedit, seu quod pro alio substituitur, secundarius. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Successeur, succedant, ou estant mis au lieu d'un autre. ITAL. Successore, vicario. GERM. An statt eines andern dargestelt. HISP. Cosa que sucede a otro. ANG. That succeedeth and is put in an others room. ¶ Plaut. in Epid. Men' piacularem oportet fieri ob stultitiam tuam, Vt meum tergum stultitiæ tuæ subdas succedaneum. ¶ Legitur & Succidaneum à succidendo: ut paulò post docebimus suo loco.

Succendo, is, Ignem subjicio, accendo, incendo. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Enflammer, mettre le feu dessous, & allumer. ITAL. Infiammare. GERM. Vnden anzünden. HISP. Encender. ANGL. To burne, to kendle. ¶ Livius 8. bell. Pun. Quum turbam foeminarum, puerorumque imbellem, inermemque cives sui cæderent, & in succensum rogam semianima pleraque injicerent corpora.

Succensüs, participium. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Allumé, enflamé. ITAL. Allumato, infiammato. GERM. Angezündt. HISP. Encendido. ANGL. Kendled. ¶ Cic. in Pisonem, Sapiens etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur, &c.

Succensio, es, in re gravi & justa ex causa irascor, ut ait Donatus, vel quasi censorem ago, & reprehendo. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Se mettre en colere, & courroucer. ITAL. Accorrotciar, airarsi. GERM. Ueber einen erzürnen, oder hön sein. HISP. Ensañar a otro. ANGL. To be angry. ¶ Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. An id succenses mihi. Idem Pseud. sc. 5. a. 1. P. Loquere tamen si tibi succenseo. S. Mihi domino servus succenses? max, Cavendum mihi abs te irato. Succensere alicui injuriam. Gell. cap. 11. lib. 16. Cic. 4. Acad. Cur mihi magis succenseris? qui ista non aspernor: quam eis, qui quum audiunt, desepere non arbitrantur? Ovid. Epist. 16.

Nec tamen irascor, quis enim succenset amanti?
Cic. pro Deiotaro. Non enim jam metuo, ne tu illi succenseas: illud vercor, ne tibi illum succensere aliquid suspicere.

Succensu, ἡ ὑποδύωμι. h. e. qui mali accepti, seu injuriæ illatæ memor est, & hinc ulcisci appetit.

Succenturiö, explendæ centuriæ gratiâ substituo, vel centuriæ substituo. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Fournir & remplir une bande au lieu des absents. ITAL. Rimetter genti in luogo de gli assenti. GERM. Die abganget oder geschwoeinerte zal wider mir anderen ersetzen. HISP. Socorrer despuet a otro. ANG. To furnish a bande in place of the absentis. ¶ Unde succenturiati milites dicuntur, non primæ, sed secundæ centuriæ, quia insidiandum maximè collocabantur. Ex quo in succenturiis, hoc est, in insidiis, quempiam collocatum dicimus. Terent. in Phorm. Nunc prior addito tu: ego in insidiis hic ero Succenturiatus. Gellius cap. 8. lib. 15. Nisi cum libentissimè edis, tum auferatur, & alia esca melior succenturietur. ¶ Succenturio, translata pro substituo. Gellius lib. 15. cap. 8. Præfecti popinæ, atque luxuriæ negant cornam lauram esse, nisi cum libentissimè edis, tum auferatur, & alia esca melior atque amplior succenturietur.

Succerdä, x, sive Sucerda, Stercus suillum, interprete Festo. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Fiente de pourceau. ITAL. Merda porcina. GER. Ein seudreck. HISP. Fresa de estiercol de puerco. ANGL. Swinedung. ¶ Titinnius, Quid habes nisi unam arcam sine clave: eò condis succerdas. Reatius videtur unico c scribi posse. Nam apud Lucilium corripit primam syllabam: ex quo hunc versiculum citat Nonius,

Hic in stercore humi fabulisque simo, atque suerdä.

Succerno, is, etc, separo, secerno. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Separer, cribler, siffer, ramiser. ITAL. Separare, spartire. GER. Absünderen. HISP. Cernir, apartar. ANGL. To range meale with asive, to sever. ¶ Plin. lib. 18. cap. 11. Farinario cribro succernunt. Cato cap. 18. Eo calcem cribro succernam indito altè digitos duos. ¶ succernere De. Idem cap. 37. Partem de nucleis succernito, & in lacum conjicito.

Succesio, Successor, Successus, vide Succedo.

Succido, is, Subseco, abscondo: à sub, & cado. ἡ ὑποδύωμι. GAL. Couper par bas, ou par dessous. ITAL. Tagliar sotto. GERM. Vnden abhaveren oder abschneiden. HISP. Cortar debaxo. ANG. To cutt downe. ¶ Virg. 1. Georg.

At rubicunda Ceres medio succiditur astu.

Plinius lib. 16. cap. 12. Postea tota arbor succiditur, & medulla ejus utitur. Cæsar 4. bell. Gallici, Omnibus eorum agris vastatis, frumentis succisis.

Succidaneus, a, um, quod succiditur; id est, post cæditur.

Succidaneæ hostiæ, dicebantur, quæ secundo loco cædebantur. ἡ ὑποδύωμι. Apud veteres enim, si primis hostiis litatum non fuisset, alix post eandem ductæ hostiæ cædebantur duæ, quæ prioribus jam cæsis luendi piaculi gratiâ subdebantur. Festus. ¶ De vi hujus vocis vide apud Gell. c. 6. lib. 4.

Succidia, *x*, Tergum, sive massa carnis porcinae salita, & in necessarium usum servata: ita dicta quod quoties opus est, succiditur. *Συκκιδία*. GAL. *Fliche de lard*. ITAL. *Mezzena di porco salato*. GERM. *Ein fetten/oder ein ander stuck (schweinlich fleisch)*. Arab. *man/roan es not thut/haren Ehan*. HISP. *El lardo de puerco salado*. ANGL. *A fitch of bacon*. Nonius succidiam pro lardo ponit. Continet autem pernam, petasidiam, & lardum. Cic. in *Catone*, iam hortum ipsi agricolae succidiam alteram appellant. Varro *lib. 4. de ling. Lat.* non à succidendo, sed à suisbus cadendis dictam existimat. Nam id pecus primum occidere ceperunt, & ut id servarent salire. Idem *de re rust. lib. 2. cap. 4.* Quis enim nostrum fundum colit, qui sues habeat: & qui non audierit patres nostros dicere, ignavum & sumptuosum esse qui succidiam suspenderit in carnario potius ab larnario, quam ex domestico fundo. Succidias humanas facere, pro homines occidere, dixit Cato apud Gell. *cap. 24. lib. 13.* Succidias humanas facis, decem funera facis, decem hominibus vitam eripis, indicia causa, &c.

Succidus, *a, um*, pinguis, sordidus, nondum lotus: ut lana succida, tanquam succo imbuta. *Perottus*. Succida lana à succidendo, qualis succisa est, hoc est, plena sordibus; sed *ci* est breve. Varro *de re rust. lib. 2. cap. 11.* à sudore derivat: dicit enim, Tonsuræ tempus inter æquinoctium vernalis & solstitium, quum sudare inciperent oves: à quo sudore, recens lana tonsa, succida est appellata. Juvenalis *Satyr. 5.*

Qualis scena tamen? vinum quod succida nolis

Lana pati.

Plin. *lib. 28. c. 19.* Mulierum purgationes adjuvat fel taurinum lana succida, appositum.

Succisivus, *a, um*, vel quod magis placet eruditus subcivis, aut subsecivus: subcivis, dicitur omne quod tanquam supervacuum succiditur, & rebus detrahitur: ut, Succisivum tempus, quod subtrahitur rebus magis seriis, ut ad aliquem usum accommodemus.

Συκκισιῦς. GAL. *Ce qu'on retranche & quasi dérobe de ses principaux affaires*. ITAL. *Sottratto dalle imprese necessarie per fare altre cose*. GERM. *Das nothwendigen sachen entzogen vort/oder nâhend ernstlichen dingen beschicht*. HISP. *Corzado y casto burzado de principales negocios*. ANGL. *That is cutt, draxen or severed frome*. Gell. *lib. 10. cap. 11.* Quantum autem vitæ mihi deinceps dæm voluntate erit, quantumque à tuenda re familiaris, procurandæque libertatis meorum dabitur otij, ea omnia succisiva, & subsecundaria tempora, ad colligendas hujusmodi memoriarum delectatiunculas conferam. Cic. *1. de legib.* Succisiva quædam tempora incurunt, quæ ego perire non patior: ut si qui dies ad rusticandum dati sint, ad numerum accommodentur, quæ scribimus.

Succisiva operæ, quæ gravioribus rebus sunt intermixta, cum aliquid otij ab illis datum est. Idem *2. Philipp.* Nec verò tibi de versibus respondebo: tantum dicam breviter, neque illos, neque ullas te omnino literas nosse: me nec Reipubl. nec amicis unquam defuisse: & tamen omni genere monumentorum meorum perfecisse operis succisivis, ut meæ vigiliæ, meæque literæ, & juventuti utilitatis, & nomini Romano laudis aliquid afferrent. Gellius *cap. 10. lib. 18.* Subcivium tempus, &c. Mensores etiam terræ nonnunquam dicunt. In succisivum esse unciam agri, aut sextantem, quam ad jugerum interdum pervenerant, & aliquid præter id, quod demerendum erat, superesse videbatur. Succisiva in agrorum divisionibus, dicuntur assignatorum agrorum reliquia, quæ à normali linea superabant. Succisivum (inquit Frontinus) à subsecante linea nomen accepit. Succisivorum duo genera, unum quod in extremis assignatorum finium centuria expleri non potuit. Alterum genus quod in mediis assignationibus & integris centuriis intervenit: quicquid enim inter quatuor limites minus, quam interclusum est, fuerit, assignatum, in hac remanet appellatione, ideo quod is modus, qui assignationi superest, linea claudatur, & subsecetur. Nam & reliquarum mensurarum actus, quicquid inter normalem lineam, & extremitatem interest, succisivum appellatur. Hæc autem (ut scribit Hyginus) divisionum atque assignationum autores sibi reservabant. Ab hac similitudine operæ, horæ, dies, & tempora, quæ amicorum, fori, Reipub. negotiis supersunt, atque ex iis quasi subsecantur, quæ nobis reservamus, & petire non sinimus, sed aut legendo, aut scribendo, aut commentando consumimus, subcivis nominantur. Eam enim scripturam à doctoribus magis probari video, quam, ut scribi solet, succisiva. Cic. *1. de legib.* Subcivis quædam tempora incurunt, quæ ego perire non patior. Senec. *epist. 54.* Subcivis res non est Philosophia. Apud Cic. legitur *Subcivis*, vel *Subcivium*: apud Senecam, *Subcivium*, apud Gell. *Subcivium*.

Succido, *is*, Sub onere, vel præ lassitudine succumbo: à *sub* & *cado*. *Συκκιδω*. GAL. *Cheoir dessous*. ITAL. *Cascar sotto*. GERM. *Empfallen/ vns den hinfallen*. HISP. *Caer abaxo*. ANGL. *To fall downe or vnder, as one on his knees*. Gell. *Iner continuo labore genua succiderant*. Plaut. in *Cure*. Genua media succidunt lassitudine.

Succidulus, *a, um*, Pronus ad cadendum, sive fermè cadens. *Συκκιδυλος*. GAL. *Qui cheoit presue, qui cheoit aisément, prest à tomber*. ITAL. *Disposto à cadere*. GERM. *Sum sal geneigt*. HISP. *Cosa que cae hazia baxo*. ANGL. *That falleth easilie or is nigh to fall*. Claudian. *lib. 3.*

Succidui titubant gressus.

Ovid. *Ep. 16.*

Succiduo dicor procubuisse genu.

Idem *19. Metamorph.*

at illi

Poplite succiduo genua intremuere: fugitque

Et color & sanguis, animusque reliquit euntem.

Succidus, vide *Succus*.

Succingo, *is*, vestis laciniis cingulo coercito, ut solemus, quod expeditiores simus ad aliquod opus faciendum. *Συκκινω*. GAL. *Trousser & ceindre par dessous*. ITAL. *Cignere, circondare*. GERM. *Sich auffschûtzen*. HISP. *Ceñir por debaxo*. ANGL. *To gird*. Horat. *2. Serm. Satyr. 2.*

veluti succinctus cursit at hospes.

Nonnunquam ponitur pro circuncingo, sive ambio. Ovid. *13. Metam.*

Ille feru avram canibus succingitur alvum,
Virginis ora gerens.

de Seylla. Verbs succincta portubus, hoc est, circumspecta, ac munita. Cic. *de lege Agrar.* Deleta Carthago est, quod cum hominum copiis, tum ipsa natura ac loco succincta portubus, armata muris, &c. Pectora succincta curis. Stat. *5 Sylv.*

Succinctus, nomen ex participio. *Συκκινω*. GAL. *Ceint par dessous*. ITAL. *Cinco di sotto*. GERM. *Ob sich zusamen gezogen/zuthâtig*. HISP. *Ceñido por debaxo*. ANGL. *Girded*. Liv. *lib. 7. ab Vrbe*. Succinctus cultro. Succinctus linco. Suet. in *Calig. cap. 26.* Quosdam summis honoribus functos cœnanti sibi ad pedes stare succinctos linco pallus est. Item *Quintilian.* Horum scientia debet esse succinctus, &c. Plin. *lib. 16. cap. 10.* Eisdem arbores alio nomine esse per oram Italiae, quos tribulos vocant, plerique arbitrantur, sed graciles, succinctioresque, & enodes, hoc est, ima sui parte minus ramosas.

Succingulum, *i*, sive Subcingulum, idem cum baltheo, teste Festo. *Συκκινγω*. Plautus *Menach. sc. 3. act. 1.* Succingulum ab Hippolyta Hercules abstulit.

Succino, *is*, Cantendo subsequor, posteriore loco cano. *Χ. Præcino*. *Συκκινω*. GAL. *Scûchanter, chanter apres un autre, répondre à celui qui chante*. ITAL. *Cantare con un' altro, & di bassa voce*. GERM. *Ein nachsingen*. HISP. *Cantar con otro y por debaxo*. ANGL. *To sing after or answer to an other in singing*. Horat. *lib. 1. Ep.*

clamas Vicium date, succinis alter,

Et mihi de viduo findatur munere quadra.

Accipitur etiam succinere pro eo quod est, submissa voce canere.

Succentores dicuntur, quos vulgus *Bassos* appellat. Contra cantores, qui vocem maxime acunt. Occentores autem, qui medium inter utrumque servant tenorem.

Succinum, *i*, Electrum. *Συκκινω*. GAL. *Ambre*. ITAL. *Ambra*. GERM. *Agstein*. HISP. *Ambar*. ANGL. *Amber* veteres putaverunt esse lachrymam ex arboribus pinei generis. Verum hodie deprehensum est à viris doctis, qui Pruteniam totam peragrunt, nihil aliud esse quam bituminis genus ex saxis profluens: primo liquidum, sed postea maris frigiditate condensatum. Succinum (inquit Ruellius) vulgus Medicorum *ambrem citrinam* vocat, Mauritaniam *Karabe*. Gestatur à nostris mulierculis decoris gratiâ: quædam monilium vice, alia in orbiculis, quibus preclulas suas numerant. Dicitur succinum, quod succus esse crederetur profluens ex arboribus pinei generis. Plin. *lib. 37. cap. 3.* Arboris succum esse præsci nostri credidere, ob id succinum appellantes. Amati Lusitani de succino sive electro verissima verba ita habent, Plinij, inquit, verba vera esse hodie cognoscimus, quum in mari Baltheo electrum sive succinum ex quo preclule sive coronæ fiunt, colligatur, & nusquam alibi: quod verò gummi arboris pineæ simile est, ipsius in arritu pineus odor attestatur, cum adhuc glutinosum à fluctibus marinis in littus ejicitur. Nascitur enim electrum, liquidum, tanquam pini resina, quod cum mustum fuit, formicas, mulcas, paleas, & alia rapit, quæ omnia postea in eo densato videntur, ut Martialis hoc disticho complexus est,

Quum Phæthontea formica vagatur in umbra,

Implicuit tenuem succina gutta feram.

Hæc verissime ita se habere, egomet ipse colligens succinum in litore Dantiscano sum expertus.

Succinus, *a, um*, adjectivum, quo id significatur quod ex succino constat. *Συκκινω*. GAL. *D'ambre*. ITAL. *D'ambra*. GERM. *Agstein/aust agstein*. HISP. *De ambar*. ANGL. *Of amber*. Martialis. *lib. 1.*

Quum Phæthontea formica vagatur in umbra,

Implicuit tenuem succina gutta feram.

Succineus, *a, um*, aliud adjectivum pro eodem, Plin. *lib. 21. c. 23.* Succineus novaculus, aut argento apparatus comitante.

Succisivum tempus, vide *Succisiva*.

SUCCIAMO, *as*, Acclamo, alterius orationem clamore excipio. *Συκκιάω*. GAL. *S'escrier apres que quelqu'un a dit quelque chose*. ITAL. *Gridare*. GERM. *Zuschreihen*. Dar *voces* à *llamar de baxo, griaar*. ANGL. *To crie after that one hath sate any thing*. Cic. *lib. 8. Epist.* Succlamatum est frequenter à militibus. Livius *lib. 5. ab Vrbe*. Hæc Virgini vociferanti succlamabat multitudo, nec illius dolori, nec suæ libertati se defuturos.

SUCCLAMATIO, *nis*, Acclamatio. *Συκκιάω*. GAL. *Acclamation*. ITAL. *Grido*. GERM. *Zuschreihung*. HISP. *Griaa*. ANGL. *Acclamation, or a consent signified by crying*. Liv. *10. bell. Maced.* Si ex eo quod aut inter se loquuntur, aut succlamationibus apud concionantem Imperatorem significant quid sentiant, &c.

SUCCOLLO, *as*, Collum suppono, cervicibus subjectis porto: quod proprie eorum est, qui aliquem in lætica gestant. *Συκκωλλω*. GAL. *Charger sur son col, ou sur ses espaulies*. GAL. *Portar su le spalle*. GERM. *Auff den hals/ oder den achseln tragen*. HISP. *Levar en el cuello, à a cueñtas*. ANGL. *To beare upon my neck or shoulders, to put my neck under any thing*. Sueton. in *Claud. Cesare*, *cap. 10.* Ab his lætica impositus: & quia servi diffugerant vicissim succollantibus in castra delatus est.

Succollatus, *a, um* passivè. Suet. in *Orhon. cap. 6.* Ac deficientibus læticariis, cum descendisset, cursumque cepisset, laxato calceo, restitit, donec omnia mora succollatus, & à præsentem comitatu Imperator consalutatus, &c. ad principia devenit.

Succonditores, qui sub currum, & jugum sese condebant in factionibus Circi, si forte male juncti essent equi, aut loris se impedirent. Turn.

Succrotillus, *a, um*, tenuis.

Succrotilla, dictio proflus obsoleta, quæ apud antiquissimos significabat vocem tenuem & claram: quod annotavit Festus, citans il-

lud Titinnij, Fœmina fabula succrotilla vocula.

Succresco, is, Subnascor, in subsidium, vel locum alterius cresco, vel sub re aliqua altiore cresco. ... GAL. Croistre au dessus, aller en croissant, croistre peu à peu. ITAL. Andar crescendo, o crescer di nascoso. GERM. Zûthin wachsen, vonden für wachsen. HISP. Crecer sacreso. ANGL. To grow under and lovo, to waxe more and more. ... Columell. lib. 4. cap. 14. Frequenter solum exercendum est, quum id incremento suo vires inumbrent, nec patientur herbam succrescere. Ovidius 9. Metam.

— succrescit ab imo, Torraqne paulatim lentus premit inguina cortex.

Idem lib. 8.

— haustum cratera repleri Sponte sua, per seque videns succrescere vinn.

Plaut. Trinumm. Interim mores mali, quasi herba irrigua, Succreuerunt uberrime. Per translationem, Succrescete gloriæ seniorum, & succrescere ætati alicujus. Cicero 3. de Orat. Non enim ille mediocris orator vestræ quasi succrescit ætati, sed & ingenio petacti, & studio flagranti.

Succuba, & Succubi, qui dicantur, vide in verbo Succubo.

Succubo, as, are, Viro me subijicio, succumbo. ... GAL. Cheoir deffous. ITAL. Cadere di sotto. GERM. Vnden ligen. HISP. Caer debaxo. ANG. To lye under. Vnde & succuba dicitur adultera, quæ alieno succubat viro. Item dæmones quidam dicti sunt succubi, qui assumpta muliebri specie, viris se creduntur subijicere; quemadmodum incubi appellantur, qui virorum specie assumpta, mulieres inire existimantur.

Succubus, qui succubat, dæmon muliebri specie. Succuba, quæ succubat, adultera. ... GAL. Adultere. ITAL. Adultera. GER. Ein hurenact/so sich, vnder etnem andern mann legt. HISP. La que se ayunta con marido ageno, adultera. ANG. A whore or harlot lying with another mannes husband. Ovid. Epist. 6.

— lecti quoque succuba nostri Mœreat, & leges sentiat ipsa suas.

Succuboneum pro succuba. Titinnius posuit in Psalteria, Contemplari ancillas quam arbitret illarum succuboneum esse. Ex Nonio.

Succudo, vel subcudo, infra cudo, incutio clavos, ... vel in calceos.

Succumbo, is, ui, itum, Vincor, defatigor, oneri impar sum. ... GAL. Tomber & cheoir en bas, succomber, se laisser cheoir comme vaincu & las. ITAL. Sottogiacere, o cader di sotto. GERM. Vnder etwoas erligen. HISP. Caer debaxo, ser venciado. ANG. To fall downe or under. Liv. lib. 6. ab Vrbe, Cui succumbere oneri coacta plebs. Ovid. 4. Fast. Eleg. 2.

— iam fera Caesaribus Germanis, totus us orbis. Vincta potest flexo succubuisse genu.

Sueton. in August. cap. 98. Sed in redeundo, aggravata valetudine, tandem Nolæ succubuit. Succumbere, ad animum relatum, pro frangi, & ita debili animo esse, ut ferre adversa nequeamus. Cicero 2. de finib. Potius ergo illa dicantur, turpe esse viro debilitari, dolore frangi succumbere. Idem 2. Tuscul. Pugiles verò etiam cum feriant adversarium, in iactandis castibus ingemiscunt: non quòd doleant, animòve succumbant: sed quia pro fundenda voce omne corpus intenditur, venitque plaga vehementior. Virg. 4. Æneid.

— Huc uni forsitan potui succumbere culpa.

Succumbere viro dicitur mulier. Varro 2. de re rust. cap. 10. Necnon etiam hoc quas virgines ibi appellant, nonnunquam annorum viginti, quibus mos eorum non denegavit; ante nuptias ut succumberent quibus vellent, & incomitatis ut vagati liceret, & filios habere.

Succurro, is, Subvenio: subsidio sum, auxilium præsto, suppetias fero. ... GAL. Secourir. ITAL. Soccorrere, sovvenire, porgere ajuto, soccorso. GERM. Zûhin lauffen zûhelffen/ zûspringen in der noth. HISP. Socorrer, dar ayuda. ANG. To succour or help. Vir. 1. Æn. Non ignara malis miseris succurrere disco.

Cicero pro Sex. Rosc. Licet omnia pericula impendeant, succutram arque subibo. Idem pro Rabirio, Ferre opem patriæ, succurrere salutis, fortunisque communibus. Ovid. 1. Trist. Eleg. 4.

— rebus succurrere lafis.

Idem 6. Fast.

— Magna succurrere voce Clamat.

Item ponitur pro in mentem venire. Cicero. Neque enim mihi succurrebant verba quæ ante discessum à Dolabella audieramus. Cicero filius ad Tironem lib. 16. Deinde illud etiam mihi succurrebat, grave esse me de iudicio patris iudicare. Virg. 2. Æneid.

— Pulcrumque mori succurrit in armis.

Sueton. in Tib. cap. 21. Succurritque versus ille Homericus, &c.

Succursum, impersonale. Plinius lib. 23. cap. 1. Intellectum ibi medium est, potiusque succursum. Livius 3. ab Vrbe, Se quoque id generi ac nomini dare: nec cum eo in gratiam rediisse, cujus adversæ fortunæ velit succursum.

Succus, i, Humor tam in animalium, quàm in plantarum corporibus, quo illa aluntur: ita dictus à sugendo, ut quidam volunt, quòd singula membra, quantum cuique opus est, ex eo exugant attrahantque. ... GAL. Suc, seve. ITAL. Sugo, humore. GER. Ein safft. HISP. sumo. ANG. Ivicc, all kind of licour. Cicero 2. de nat. deor. Principio eorum quæ gignuntur è terra stirpes, & stabilitatem dant iis quæ sustinentur, & ex terra succum trahunt, quò alantur ea quæ radicibus continentur. Virg. 3. Eclog.

— Et succus pecori, & linc subducitur agnis.

Succus pomorum, pro sapore. Idem 2. Georg.

— Pomâque degenerant, succos oblita priores.

Qui rem herbariam ex professo tractandam susceperunt, succum distinguunt à lacryma, & liquore: ut lacryma sit, quæ sponte profluit: liquor, qui scarificato cortice emanat: succus, qui ex planta confusa

exprimitur. Quæ differentia, ut cognitu digna est, ita à scriptoribus nullo pacto observatur. Nam & Plinius succum accipit pro resina, sive pice ex arboribus sponte profuente. Ita enim habet lib. 16. Arborum ex quibus manat succus, aliæ piceæ, aliæ resinam mittunt. Plaut. Capt. se. 1. a. 1. Sui sibi succo vivunt, ros si nec cadit, cochlex. Idem Astin. se. 3. a. 1. Is habet succum, is suavitatem (piscis, sup.) Cels. lib. 6. c. 8. Tum in narem ipsam mel cum exiguo modo resinæ terebinthinæ conjiciatur, attrahaturque spiritu is succus, donec in ore gustus ejus sentiat. Succus civitatis, per translationem. Cicero ad Artico. lib. 4. Amisimus, mi Pomponi, non omnem modo succum & sanguinem, sed etiam colorem & pristinam speciem civitatis. Ingenij succus. Quintilianus in Proem. lib. 1. Nam plerunque nudæ illæ artes nimix subtilitatis affectatione frangunt, atque concidunt quicquid est in oratione generosius, & omnem succum ingenij bibunt.

Succosus, Plenus, quod & succulentum dicimus. ... GAL. Plein de suc & d'humour, seveux, succulens. ITAL. Pieno di sugo. GERM. Safftig/voll safft. HISP. sumoso, lleno de sumo. ANG. Full of ivicc. Plin. lib. 12. cap. 25. Exit & in Pamphilia, sed acrior minusque succosus. Locus succosus, id est, naturâ humectus & irriguus. Col. lib. 2. c. 17. Meliusque habetur scenum quod natura succoso gignitur cælo, quàm quod irrigatum aquis elicitur. Succosior comparativum. Idem lib. 4. cap. 29. Id potro in aliis stirpium generibus, quæ firmioris, & succosioris libri sunt, posse fieri sanè concesserim.

Succidus, a, um, à succidendo, aut à succo: aut, ut Varro putavit, à sudore dictum est, ut, Lana succida, hoc est, pinguis, sordida, & nondum lota, hoc est, talis qualis succiditur. Græci οίαντες vocant. ... GAL. Plein de suc, seveux & humide. ITAL. Grasso, sporco. GERM. Neugefchorne wâste wollen. HISP. Cosa suzia, o cosa cumosa. ANG. Full of ivicc, moistie, as unwashed wool. Varr. de re rust. lib. 2. cap. 11. Tonsuræ tempus inter æquinoctium vernum & solstitium, quum sudare incæperunt oves: à quo sudore recens lana tonsa, succida est appellata. Juven. Satyr. 5.

— Qualis cæna tamen? vinum quod succida nolit, Lana pati.

Dicitur etiam lana succola. Sammonicus. cap. d. combusturus,

— Aut tu succosum cinerem perduco lana.

Festivum illud apud Plautum in Milite, Lautam vis, aut quæ nondum sit lauta? Respondet, Sicam, succidam. Non vult mulierem quæ publice laniet, sed illorâ puellam & succi plenam. Ubi alludit ad lanam succidam.

Sucidus, uno c. habent boni codices.

Succutio, is, compositum ex præpositione sub, & verbo quatio. Paululum quatio. ... GAL. Secouer, aller au trot, trotter. ITAL. Troitare, andar di trotto, scuotere. GER. Auffschütteln. HISP. Sacudir. ANG. To shake or jogge, to trot.

Succullo, as, frequentativum, proprieque dicitur de equis, qui durior gradu incedentes, sese concutiunt: quod genus equorum succullos, & succullarios, & succullatores appellamus. ... GAL. Secouer souvent, donner plusieurs secouffes. ITAL. Scuotere spesso. GERM. Auffhottlen/erschütteln eins schütteln rote die hart trabende roß den reutern thun. HISP. Sacudir menudo. ANG. To jogge often, to trot. Accius, Agite ac vulnus ne succulset gressus, cautè ingredimini. Lucil. Satyr. lib. 4.

— Succullatoris terri tardisque Caballi.

apud Non.

Succussor, is, ut Equus succussor, vel succussator. Lucilius apud Gellium lib. 1. cap. 16.

— Campanus sonipes succussor, nulli sequetur.

Non. Marcel. cap. 1. §. 55. ubi & succussator currit.

Succussus, us. ... GAL. Secouffe. ITAL. Esso trottare o scuotere. GERM. Erschüttlung/auffhottlung. HISP. Sacudimiento. ANG. A jogging or trotting. Verbale à Succutio. Cicero 2. Tuscul. Pedetentim, inquit, ite, & sedato nisu, ne succullu artipiat major dolor.

Succerda, vide Succerda.

Succus, vide Sugo.

Succula, pro parvo sue, vide Sux.

Succulæ, dicuntur stellæ, quæ alio nomine Hyades vocantur, à pluvia. ... GAL. chimah, oâdus. Nam & orientes & occidentes tempestates, & pluvias cient. Unde etiam à Latinis Succulæ appellantur, quòd suum ritu luto delectari videantur. De iis, & ratione nominis, Gell. cap. 7. lib. 13. Exoriuntur xii. Calend. lunij. Plin. lib. 18. cap. 26. Egypto succulæ occidunt vesperi. Est & succula genus intimæ vestis, Plautus in Ruden. Duæ cõnexæ maniculæ cum succula. Succula, dicitur Athenæo, Vitruvio machinâ est tractorij generis: constat autem tereti ligno, aut pluribus vestibus trajecto, utrinque æqua extantibus longitudine: hæc dum versatur, funis qui ductarius dicitur, circa eam obvolvitur. Hujusmodi machinâ hodie victores, id est, cupatij, vinnâ ex hypogeis subvehunt, turnum cum appellantes.

Sudës, is, Pertica, sive genus teli rustici, hoc est, paxillus igni torridus. ... GAL. Vn pieu, une perche. ITAL. Pertica, bastone. GERM. Ein psaal/sparre/hebel. HISP. Vara o partiga, o maderâ gruessa. ANG. A certane staff burned in the end. Virg. 7. Æneid.

— sudibusvo perustis.

Idem lib. 1. Georg.

— Quadrifidæque sudës, & acuto robore vallas.

Vbi Servius, Vallus, & sudës, idem est. Sudibus inter se concurrere. Livius 6. bell. Pun. Tertio die sudibus inter se in modum justæ pugnæ concurrerent, prælatisque missilibus jaculati sunt. Sudem torquere Iuventus olim discebat; Senec. epist. 89. alias 88, & Tibull. lib. 4.

— Quis tardamve sudem melius, celeremve sagittam Iecerit, &c.

Sudiculum, genus flagelli, quod vapulantes sub eo sudare facit. Festus. Quid si potius, tanquam parva sudës.

Sudis, is, piscis insigni magnitudine, & sapore non ingrato, quem Græci σφουγίλιον appellant. Plin. lib. 31. r. 11. sunt præter ea à nullo autore nominati,

nominati, sudis Latine appellata, à Græcis sphyrena, rostro similis nomine, magnitudine inter amplissimos, rarus, sed tamen non degener.

SUDO, as, aquam per poros corporis eliquo. *πυρρὸν ὕδωρ*, quod aquam undamque significat, derivatum existimatur, aspiratione in l litteram conversa. § *ιδρω.* GAL. *Suer.* ITAL. *Sudare.* GERM. *Schwoigen.* HISP. *Sudar.* ANGL. *To sweat.* Et modò absolutè ponitur. Horat. *de Arte.*

— *sudavit & alfit.*

Idem 2. *Serm. satyr. 2.*

— *Tu pulmentaria quare Sudando.*

Cic. 1. *de divin.* Nunciatum est alicubi deorum sudasse simulacra. Item 2. *de Orat.* Quum ille diceret se sine causa sudare; minimè mirum, inquit, modò enim existi de balneis. Sudare ad flammam valetudinis ergo? Suet. *in Aug. cap. 82.* Et Plaut. *Asin. sc. 2. a. 2.* Pro monstro extemplo est, quando qui sudat tremit. (de verberibus.) Quintilian. Benè sudantes patroni. Modò cum ablativo jungitur. Liv. Et scuta duo sanguine sudasse. Virg. 2. *Georg.*

— *Vnde curva tepido sudant humore lacuna.*

Modò cum accusativo pro exudare, sive sudando producere. Virgil.

4. *Ecolg.*

— *Et dura quercus sudabunt roscida mella.*

Idem *Ecolg. 8.*

— *Pinguis corticibus sudent electra myrica.*

Sudare metaphoricè pro vehementer laborare, nam magnos labores solet & sudor comitati. Terent. *in Phorm.* — *cia sudabis satis.* Si cum illo inceptas homine: ea eloquentia est. Hoc est, satis erit tibi negotij, satis laborabis. Cic. *pro Sestio.* Sudandum est his pro communibus commodis.

SUDATOR, is, participium. § *ιδρωτής.* GAL. *Sué.* ITAL. *Sudato.* GERM. *Schwöizer.* HISP. *Sudado.* ANGL. *Moistie with sweats.* Statius 5. *Thebaid.*

— *Labor gelido sudatur in Hamo.*

Claud. 2. *de raptu Proserp.*

— *sudata marito*

— *Fibula purpureos gemma suspendit amictus.*

Quintilian. In sudata veste durandum oratori.

SUDATIO, verbale. § *ἰδρωσις.* GAL. *Suëment.* ITAL. *Sudamento.* GERM. *Schwöigung.* HISP. *Sudamiento.* ANGL. *A sweating.* Senec. *Epist. 87.* Nisi Tasius lapis, quondam rarium spectaculum, in aliquo templo piscinas nostras circumdederit, ij qua corpora multa sudatione exinanita demittamus.

SUDATOR, is, verbale, qui sudat. § *ιδρωτής.* GAL. *Qui suë, suer.* ITAL. *Chi suda.* GERM. *Ein Schwöizer.* HISP. *El que suda.* ANGL. *A great sweater.* Plin. *lib. 32. cap. 1.* Dysentericis, sudatoribus in longa tussi, in epiphoris, meracum.

SUDATRIX, is, verbale foemininum. § *ιδρωτήσιν.* GAL. *Celle qui suë.* ITAL. *Donna che suda.* GERM. *Schwöizerin/eine so schwoizt.* HISP. *La que suda.* ANGL. *A woman that sweates.* Martial. *lib. 12.*

— *Dum per limina potentiorum*

— *Sudatrix toga ventilat, vagumque*

— *Major Calius & minor fatigant.*

SUDABUNDUS, a, um. § *ιδρωτικός.* GAL. *Tout suant.* ITAL. *Che tutto suda.* GERM. *Schwöigend/schwöysig.* HISP. *El que suda de todas partes.* ANGL. *All sweating.* Ovid. *ad Pison.*

— *totaque ludos*

— *Turba repente suos sum sudabunda relinquit.*

SUDOR, oris, Excrementum aqueum per cutem exudans. § *ἰδρῶς.* GAL. *Suer.* ITAL. *Sudore.* GER. *Der Schwöys.* HISP. *Sudor aquer humor que se suda.* ANGL. *Sweat.* Plin. *lib. 10. c. 72.* Serpentes neque sanguinis, neque sudoris vim habent, quæ aviditatem naturalem sale augent. Cic. 1. *de divin.* Nec enim sanguis, nec sudor nisi è corpore fluit. Virg. 3. *Georg.*

— *Ardentes papula, atque immundus olentia sudor*

— *Membra sequebatur.*

Idem 2. *Aeneid.*

— *salsu, que per artus Sudor ijt.*

Idem 3. *Aeneid.*

— *Tum gelidus toto manabat corpore sudor.*

Sudor uti maris est, Lucret. sic & Samonicus, i. *ἀλασάχη.* Alij pro maris humore, Sudor pro labore, Cic. *pro Fonteio, de Gallu.* Qui cum ipso Mar. Fonteio ferrum ac manus contulerunt, multoque ejus sudore ac labore sub populi Rom. imperium ditionemque ceciderunt. Idem 1. *de Orat.* Ac stylus ille tuus quem tu verè dixisti perfectorem dicendi esse ac magistrum, multi sudoris est. Quintil. Victores suos nudumque sudorem quarent assueta gymnasiis corpora.

SUDATORIUS, a, um, adjectivum. § *ιδρωτικός.* GAL. *Qui fait suer.* ITAL. *Che fa sudare.* GERM. *Das Schwöizen macht / oder zu dem Schwöizen gehöret.* HISP. *Cosa que haze sudar.* ANGL. *That maketh one to sweate.* Plaut. *in Stich.* Nullos meliores esse parasitos suam, vel unctiones Græcas sudatorias vel alias malis. Senec. *epist. 51. aliàs 52.* Quid mihi cum sudatoriis?

SUDATORIUM, ij, locus ad sudandum extractus, vaporarium. § *τὸ πύλωμα τῶν ἰσχυρῶν.* GAL. *Esturves seches, le lieu es esturves où l'on suë.* ITAL. *Luogo da sudare, stufa secca.* GERM. *Ein Schwöissbad.* Schwöiss stuben/ort da man schwöizt. HISP. *Lugar en el baño para sudar.* ANGL. *Sweates, or a place made to sweatin.* Seneca *de vita beata.* Circa balnea & sudatoria, ac loca Edilem metuentia, &c. Idem *Epist. 52. al. 51.* Quid mihi cum sudatoriis, in quæ siccus vapor corpora exhaustus includitur.

SUDARIUM, ij, Linteum quo sudor faciei detergitur & nares purgatur. § *ἐκαστῶν ἰδρωσίων, ἢ μίτῶν.* GAL. *Suaire, linge ou mouchoir dequoy on essuye la suer.* ITAL. *Sudario, d' vero fazzoletto.* GERM. *Ein Schwöissstuch.* HISP. *Sudario d' toca de lienço.* ANGL. *A napping or cloth for sweate.* Suet. *in Nerone, cap. 48.* Adaperto capite, & ante faciem obtenso sudario, equum accendit quatuor solis comitantibus. Et mox, Ligato circa collum sudario prodierat in publicum. Quintil.

Sudario frontem ficare. Suet. *in Nerone, cap. 25.* Sudarium ad os applicare. § Hujus diminutivum est Sudariolum. Martial. *lib. 11.*

— *iam mihi nigrescunt tonsa sudaria barba,*

— *Et queritur labris puncta puella meis.*

Quintil. *lib. 6. c. 3.* Quum reus agere in cum Calvo candido frontem sudario tergeret, &c.

SUDARIOLUM, diminutivum à sudarium, Apul. *in Apolog.* Ais enim me habuisse quædam sudariola involuta apud Lares Pontiani.

SUDUS, a, um, siccum, quasi sine udo: id est, humido, est propriè pars serena inter nubes. § *ἠσυχία.* *ἠσυχία* ἠσυχία ἠσυχία. GAL. *Bean temps, serain.* ITAL. *Tempo asciuto.* GERM. *Der schön himmel so man zwoischen den wolcken hinnein sicht.* HISP. *Tiempo sereno y claro.* ANGL. *Faire voater.* Virg. 8. *Aeneid.*

— *Arma inter nubes cali in regione serena*

— *Per sudum rutilare vident.*

Accipitur tamen sudum pro siccò, sive sereno tempore, quum scilicet nulla est pluvia. Cicero *ad Tiron.* Horologium mittam & libros si erit sudum. Plaut. *in Mil. sc. 1. a. 1.* Curate ut splendor clypeo meo sit clarior, quàm Solis radij esse olim, quum sudum est, solent. Virg. 4. *Georg.*

— *Ergo ubi ver nata sudum, campisque patentes*

— *Erumpunt portu.*

SUECIA, Sweden, regio nota Plinio, omnium Aquilonarium fertilissima. Suellis, Suellis, V. olim E. Sardinia mediterranea, nunc oppidulum, nomen retinens: cujus Episcopatus cum Calaritano A. conjungitur.

SŪEO, es, antiquum verbum, Soleo: unde sueco. § *ἰσῆ.* GAL. *Avoir de costume, estre accoustumé.* ITAL. *Vsarsi.* GERM. *Sevohn sein pflegen.* HISP. *Acostumbrarse.* ANGL. *To be wonted or accustomed.* Lucret. *lib. 1.*

— *& semina rerum*

— *Appellare suemus: &c.*

id est, solemus. Liv. 5. *ab Vrbe.* Nec secus quàm divino spiritu tactus, quum se in mediam concionem intulisset, abstinere suetus antè talibus consiliis. Cic. 2. *de nat. deor.* Has Græci stellas hyadas vocitare fuerunt. Lucret. *lib. 1.*

— *nec frigora quimus*

— *Vsurpare oculis, nec voces cernere suemus.*

Sueres, vide *Sus.*

Suerina, Suerin, V. E. in Ducatu Megapolitano, seu Mechlensburghensi, sub A. Bremen si.

SŪESCO, is, evi, etum, Consuetudinem capio. § *ἰσῆ.* GAL. *Avoir de costume, estre accoustumé.* ITAL. *Vsarsi, auuezarsi.* GERM. *Sevohnen.* HISP. *Acostumbrarse.* ANGL. *To be accustomed, or to have an accoustome.* Cic. *Metello.* A te id, quod suevisti, peto me absentem diligas, atque defendas. Tacit. *lib. 2.* Sueciet militiæ. Clau d. *lib. 3.*

— *Post hac cunabula dulci*

— *Ferre sinu summoque Iovi deducere parvam*

— *Sueverat, & genibus ludentem aptare paternis.*

SŪETUS, a, um, participium. § *ἰσῆ.* GAL. *Accoustumé.* ITAL. *Vsato, solito.* GERM. *Sevohnt.* HISP. *Acostumbrado.* ANGL. *Accustomed.* Virg. 5.

— *geminos immani pondere castus*

— *Projecit, quibus acer Eryx in pralia suetus*

— *Ferre manum.*

Cic. *ad Attic. lib. 6.* Ita multæ civitates omni ære alieno liberatæ, multæ valde levatæ sunt, omnes suis legibus & judiciis suetæ, *αὐτονομίαι* adeptæ revixerunt. Lucan. *lib. 1.*

— *Bella nefanda parat, suetus civilibus armis.*

SŪETSÆ, Campaniæ oppidum, non procul à Liri amne, ut autor est Plin. *lib. 3. cap. 5.* Vulgò *Sessa.*

SŪETSŌNĒS, Galliæ Belgicæ populi, ut scribit Plinius *lib. 4. cap. 17.* in Provincia Remensi. Hodie *Soissons.* Apud Lucanum sic docti legunt.

— *Et Biturix, longisque lèves Suefones in arvis.*

Suetonius Leni s, Suetonij Tranquilli probissimi & candidissimi historici pater fuit: quem floruisse sub Othone Imperatore scribit ipse Sueton. *Tranquill. in Othon. c. 10.* his verbis, Interfuit huic bello pater meus Suetonius Lenis tertiadecimæ legionis tribunus angusticlavus, &c. Ejus quoque meminit, Gell. *cap. 4. lib. 15.*

SŪEVĪ, s, v. Bellicosissimi Germaniæ populi olim Albis, hodie Danubij accolæ. § *Die Schwaben.* Lucr. *lib. 8.*

— *Fundit ab extremo flavos Aquilone Suevos.*

— *Crinis Suevus, pro flavo dixit Silius lib. 5.*

— *Cassis erat munita viro, cui vertice surgens*

— *Triplex crista, jubar effundit crine Suevo.*

Potest tamen & propriè intelligi, quoniam Flaminius, de quo hic loquitur, Ligures, Boios, & Suevos vicerat.

SŪEVĪA dicitur eorum regio. Olim circa Albim habitaverunt. Et plus quàm centum pagos habuerunt. Gens valida & bellicosissima. § *Das Schwabenland.*

SŪSES Pænorum magistratus.

SŪFFARCINO, suffarcio: inserto n, ut aliàs. Apul.

SŪFFARCINATUS, Sarcinā quapiam oneratus. § *δρωγῆς ἡμῶν.* GAL. *Garni de haillons & vieils drappeaux.* ITAL. *Caricato, aggravato.* GERM. *Beladen.* HISP. *Cargado.* ANGL. *Loden or burdened, stuffed.* Terent. *in Andr.* Verùm vidi Cantharam suffarcinatam. Plaut. *Cur. sc. 3. a. 1.* Tum isti Græci palliati, capite aperto qui ambulat, Qui incedunt suffarcinati cum libris.

SŪFFARCINATUS, s, v. GAL. *Vivandier, qui porte quelque blé ou grain au camp.* ITAL. *Vivandiero, che porte grano al campo.* GER. *Einer der mál / oder Korn in das lãger fũrt / aber nit vil / jedes mal ein holder.* HISP. *El que trae trigo y grano al real.* ANGL. *That beareth wheat to the camp.* § à *farre*, quemadmodum confarreatio deduci videtur: & significat eum qui far in castra convehit, non justo comætu aliquo, sed crebris & vilibus institorum vecturis. Plin. *lib. 7.*

cap. 43. Cicero mulionem castrensem suffatranum fuisse, ait P. Ventidium.
SUFFERO, Sustineo, patior tolero. סבול סבל נשא נשא. υποφειρα, υποφειρα. GAL. Souffrir, supporter, endurer, s'atener. ITAL. Sofferire, tollerare, patire. GERM. Erdulden, ertragen. HISP. Sufrir, padecer. ANGL. To suffer, to beare with. Virg. 2. Aneid.
 nec claustra, me ipsi
 Custodes sufferre valent.

Terent. Heaut. Sappes si fiet Amator nunquam sufferre ejus sumptus queat. Cic. pro Cecinna, Quam muleam si sufferre voluissent, tamen manere in civitate potuissent. Idem pro Flacco, Nimia pietatis, & summi amoris in patriam vicissim nos poenas, si ita diis placeat, sufferamus. Plaut. Amph. Actutum sufferet poenas Sofia. Idem Asin. se. 2. 1. Qui me fortior ad sufferendas plagas. Idem Curc. sc. 1. act. 3. (de creditore abnegante,) Si magis (inquit) me instabunt ad Praetorem sufferam.

Suffertus, a, um, deductum videtur a suffercio, sicut Refertus a refercio. ספול male. αποφορηθεις, αποφορηθεις. GAL. Replet, farci, garni, espous, plein, remply. ITAL. Pieno, spesso. GERM. Voll / oder vollgesecht. HISP. Lleno, espesso. ANGL. Filled ind stuffed. Sueton. in Neron. cap. 20. Mediaque in orchestra frequentem populo epulatus, si paulum subbibisset, aliquid se sufferti tinniturum Græco sermone promisit, hoc est, cantaturum se clarius aliquid, aut quod Græci dicunt πνευον, id est, densum quippiam, aut succi plenum. Suffertus, Gell. lib. 2. c. 17. ex Lucilio.

Suffertum, plenum, oppletum. Turn.
Suffertim, adverbium, plenius, ac densius. Sueton. in Neron. Si paululum subbibisset aliquid se suffertim tinniturum. Ita enim legendum putat Egnatius.

SUFFERVEO, es, ere, Aliquantulum ferveo. Σοφουμειρομαι. GAL. Estre quelque peu bouillant. ITAL. Bagliere un pacchetto. GERM. Ein wenig siedend vnd studehn. HISP. Heruir un poco. ANGL. To be snew hat hoato. Plin. lib. 18. cap. 11. Vulgo verò nec suffervere faciunt.

Suffervefacio, is, ere, Suffervidum reddo. Σοφουμειρω. GAL. Faire un peu bouillir. ITAL. Intepidire, scaldare alquanto. GERM. Ein wenig siedig machen. HISP. Hazer heruir un poco. ANGL. To make somerohat hoat. Plin. lib. 12. c. 26. Odor verò in vino suffervefacti antecedit alios, Idem lib. 22. cap. 2. in vesicæ verò dolore, semuncia amyli cum ovo, & passis tribus suffervefacta à balneo.

Suffervefio, sis, fit, Aliquantulum fervidus fio. Σοφουμειρω. GAL. Estre fait un peu bouillant. ITAL. Esser tepido. GERM. Sum theil ansehnen si dig werden. HISP. Ser tibio, y caliente. ANGL. To be made somerohat hoat. Plin. lib. 27. cap. 8. Qui fidem promisso huic quærun, affirmant lapillos, qui suffervefiant. unà rumpi.

Suffes, etis, Summi magistratus nomen erat apud Carthaginenses, non dissimilis Romanorum Consulatu. Liv. 10. bell. Pun. Senaturn itaque Suffetes (quod velut Consulare imperium apud Carthaginenses erat) votaverunt. Idem 8. bell. Pun. Infestus ob direpta quædam ab consendentibus naves militibus, ad colloquium Suffetes eorum, qui summus Pœnis est magistratus, cum Quæstore clicuit. Senec. cap. 3. lib. singularis de tranauill. animi. Non vis enim nisi consul, aut prytanis, aut ceryx, aut suffes administrate.

Suffibulum, i sive Subfibulum, vestimentum album erat, teste Festo, prætextum, quadrangulum oblongum, quod in capite Vestales virgines sacrificantes habebant, idque fibula comprehendebatur.

SUFFICIO, is, ex sub, & facio, Satis sum, par sum. ספול ספול. GAL. Suffire, satisfaire. ITAL. Bastare, essere sufficiente & assai. GERM. Genug, oder genugsam sein. HISP. Bastar. ANGL. To suffice, to be sufficient or ynough, to satisfy. Stat. lib. 5. Sylv.
 Vade puer, tantisque enixus suffice donis.
 id est, satis esto Cic. in Salust. Posteaquam immensa gula impudici limi corporis quæstus sufficere non potuit. Ovid. 3. Trist. Eleg. 2.
 Sufficitque malis animus.
 Virg. 17. Aneid.
 nec sufficit umbo
 Tibus.

hoc est, satis esse non potest sustinendis ictibus. Ovid. Eleg. 2. lib. 5. Trist.
 Pone metum, valeo, corpusque quod ante laborum
 Impatiens nobis invalidumque fuit
 Sufficit: atque ipso vexatum induruit usu,
 An magis, &c.
 Senec. cap. 3. al. 22. de consol. ad Polyb. Cogitabat quantum tu & ornamentum tuorum esses, & onus Sufficit ille huic sarcinæ. (id est, satis fuit.) Idem ibid. cap. 15. Sufficere dolori & bello.
 Liv. lib. 3. ab Urb. Excursionibus milites sufficere, & levibus præliis experiri. Nonnunquam sine dativo collocatur, ejus loco habens infinitivum. Virg. 3. Aneid.
 Nec nos obnisi contra, nec tendere tantum
 Sufficimus.

¶ Sufficere Ad. Quintilian. lib. 1. Ad quas nec mens, nec corpus, nec dies ipsa sufficiat. ¶ Aliquando ponitur pro subministrare. in enon. Virg. 2. Aneid.
 Ipso pater Danaus animos, virisque secundas
 Sufficit.
 Idem 2. Georg.
 Ipsa satis tellus cum dente recluditur unco
 Sufficit humorem, id est, subministrat, suppeditat.)

¶ Interdum Accusativus subintelligitur, ut apud Sueton. in August. cap. 43. fecisse ludos se ait suo nomine quater: pro aliis magistratibus, qui aut abessent, aut non sufficerent (sup. pecuniam) ter & vicies. ¶ Aliquando pro substituerent, αννυγισθαι. Virg. 2. Georg.
 Atque aliam ex alia generando suffire prolem.

¶ Unde suffecti magistratus dicuntur, qui in locum mortuorum, eorumve qui munere suo perfuncti sunt, surrogantur. Cic. lib. 4. Epist. Si Appij os haberem, in cujus locum suffectus sum, tamen, &c.

¶ Aliquando inficere, imbuere. Idem in Hortens. Ut ij, qui purpuram tingere volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam. Quintilian. Sufficiunt sibi. (i. modica possidere.)
Suffectura, suffectio. Tert.

Sufficienter, adverb. Satis, abundanter. Σοφουμειρω, Σοφουμειρω. GAL. Suffisamment, à suffisance, assez. ITAL. A sufficienza. GERM. Genugsamlich. HISP. Assaz, con suficiencia. ANGL. Sufficiently, ynough. Vlpian. in l. sed & si quid. §. 1. ff. de usus. & quemad. Sufficenter autem alere & vestire debet secundum ordinem & dignitatem mancipiorum.

Suffigo, is, xi, xum, Affigo, in sublimi figo. Σοφουμειρω, Σοφουμειρω. GAL. Fischer dessous. ITAL. Inficare, afficare. GERM. Aufheften. HISP. Hincar, à otra cosa. ANGL. To fasten, naile or sett up surelie. Cic. in Pisonem, An ego, si te & Gabinium cruci suffixos viderem, majore afficerer lætitia ex corporis vestri laceratione, quam afficior ex infamia. Horatius 1. Serm. satyr. 4.
 Si quis eum servum, patinam qui tollere jussus,
 Semefos pisces, tepidumque ligurterit jus,
 In cruce suffigat, Labrone insanior inter
 Sanos dicatur.

Hirtius de bello Africo lib. 5. Postero die Iuba Numidas eos, qui loco amisso fugâ se receperant in castra, in cruce omnes suffixit.

SUFFUSIO, is, ivi, vel ij, ixum, Suffumigo. ספול ספול. GAL. Parfumer. ITAL. Perfumare. GERM. Bereuchen / Vnden auff reuchen. HISP. Sahumar. ANGL. To perfume or mak sweet smoke. Plin. Hippocrates ruta vulvarum causa naturam suffire jubet. Virg. 4. Georg.
 At suffire thymo, cerâsque recidere inanes
 Quis dubitet?

Cic. lib. 12. cap. 18. Cella quoque vinaria omni stercore liberanda, & bonis odoribus suffienda. Lucret. lib. 2.
 Ignibus athereis terras suffire feraces.

Suffitus, a, um, Suffumigatus. ספול ספול. GAL. Parfume. ITAL. Perfumato. GERM. Bereucht / den rauch vnden här gelassen. HISP. Sahumado. ANGL. Perfumed. Plin. lib. 20. cap. 17. Anilum dolores capitis levat, suffitum naribus

Suffitus, us, Suffumigatio. ספול ספול. GAL. Parfument. ITAL. Perfumo. GERM. Ein bereuchung vnden auff. HISP. Sahumerio. ANGL. A perfuming or fumigation. Plin. lib. 24. cap. 11. A multis in suffitus pro thure assumitur. Idem alibi, Et vulvarum conversionem suffitu excitant.

Suffitio, nis, suffitus. ספול ספול. GAL. Parfumer. ITAL. Perfumatore. GERM. Ein bereucher. HISP. Sahumador, el que sahuma. ANGL. A perfumer. Plin. lib. 34. cap. 1. Lycus & ipse puerum suffitorem.

Suffimèn, inis, Suffitio. ספול ספול. GAL. Parfumer. ITAL. Perfumatore. GERM. Ein bereucher. HISP. Sahumador, el que sahuma. ANGL. A perfumer. Plin. lib. 34. cap. 1. Lycus & ipse puerum suffitorem.
 Suffimèn, inis, Suffitio. ספול ספול. GAL. Parfumer. ITAL. Perfumatore. GERM. Ein bereucher. HISP. Sahumador, el que sahuma. ANGL. A perfumer. Plin. lib. 34. cap. 1. Lycus & ipse puerum suffitorem.
 Sanguis equi suffimen erit.

Suffimentum, i, Suffitus, & Suffitio. ספול ספול. GAL. Parfumer. ITAL. Perfumatore. GERM. Ein bereucher. HISP. Sahumador, el que sahuma. ANGL. A perfumer. Plin. lib. 34. cap. 1. Lycus & ipse puerum suffitorem.
 Suffimentum, i, Suffitus, & Suffitio. ספול ספול. GAL. Parfumer. ITAL. Perfumatore. GERM. Ein bereucher. HISP. Sahumador, el que sahuma. ANGL. A perfumer. Plin. lib. 34. cap. 1. Lycus & ipse puerum suffitorem.
 Quod à suffimentis quibusdam facere consueverunt. Cic. 1. de legib. Nam & in iis sine illius suffimentis expiati sumus. Suffimenta, inquit Festus, à veteribus dicta sunt, quæ fieri solebant ex faba, milioque molito, mulso asperso. Ea diis eo tempore dabantur, quo uvæ calcatae prælo premebantur.

Suffiscus, i, Folliculus testium arietinorum, quo utebantur antiqui pro marsupio: à fisci similitudine dictus. Festus.

Sufflavus, adject. ספול ספול. GAL. Jaunastre. ITAL. Alquanto giallo. GERM. Ein wenig gâlb. HISP. Un poco ruvio, o amarillo. ANGL. Somerohat yealloyo. Aliquantulum flavus, non plane flavus. Suet. in Neron. cap. 51. Statura fuit penè justa, corpore maculoso & fædo, sufflavo capillo.

SUFFLO, as, verbum est activum, Inflo, statum excito. ספול ספול. GAL. Souffler, emplir de vent. ITAL. Soffiare, soppiare. GERM. Vnderhin blasen / vndenhâr blasen. HISP. Soplar. ANGL. To blowe, to fill with void. Plin. lib. 43. cap. 8. Buthyrcus Lycius Myronis discipulus fuit, qui fecit dignum præceptorem puerum sufflantem languidos ignes. ¶ Sufflare buccas, id est, inflare, sive flatu extendere. Plaut. in Stich. Age tiben, quando bibisti, refer ad labia tibias, suffla Celeriter tibi buccas, quasi proserpens bestia.

Sufflabilis, spiritu efformatus. Prud.
Sufflatio, nis, verbale, Inflatio. ספול ספול. GAL. Soufflement. ITAL. Soffiamento. GERM. Aufblasung, blas. HISP. Soplo, obra de soplar. ANGL. A blowing at any thing. Plin. lib. 9. cap. 7. Præterea bullantium aquatum sufflatio, lunæque affectu concharum quoque corpora augetcentia.

Sufflaminis, inis, Machinæ genus est, teste Budæo, quo in descensu, vel procurfu nimio rota solet retineri. Σοφουμειρω. GAL. Une piece de bois de quoy on arreste les rouës en une descente trop rapide, afin qu'elles n'aillent trop viste. ITAL. Legno da retinere una ruota che corre. GERM. Ein spannschl / ober spannschriet mit dem die funkt die räder spannen an gâchen orten. HISP. La estornija del exe del carro. ANGL. A devise to stay the over speedie going of a cart downe an hill. Juven. Sat. 8.
 Ipse rotam stringit multo sufflamine Consul.

Vide & Interpretem in hunc locum.

Sufflaminis, as, Sufflamine comprimo, & retineo. Σοφουμειρω. GAL. Arrêter les rouës, qu'elles n'aillent trop viste, accoustrer d'un rayoir. ITAL. Fermare una ruota mettendovi un legno. GERM. Râder spannen das fienit zu schnell lauffen. HISP. Carçar la ruoda para que no vaya avras. ANGL. To hold or hinder with a devise least a cart over speedie

spadelle go dovone an hill. Senec. 4. declam. Tanta illa erat velocitas orationis, ut vicium fieret. Itaque D. August. optimè dixit, Aterius noster sufflaminandus est: adeo nedum currere, sed decurrere videbatur, nec verborum tantum illi copia, sed etiam rerum erat.

Sufflavus, a, um, Suet. in Aug. cap. 79. Capillum leviter inflexum & sufflavum habuit.

Suffoco, as, ex sub, & faux, au in o productum conversa, Spiritum præcludo, fauces constringo. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Suffoquer, étouffer. ITAL. Suffocare. GERM. Ersticken. HISP. Ahogar. ANGL. To choke, to strangle. & Quamquam etiam latius accipitur pro quovis modo enecare: ut, Suffocare fame, Suffocare veneno. Cicer. ad Attic. lib. 9. Consilium primum est, suffocare urbem, & Italiam fame: deinde agros vastare, urere, pecuniis locupletum non abstinerere. Idem pro Murena, Qui gallum gallinaceum suffocaverit. Ovid. in Ibis,

Suffocant animam dira venena tuam.

Suffocatus, a, um, ut Suffocata vox apud Quintilianum.

Suffocatio, nis, verbale. Suffocandi actus. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Estouffement, suffocation. ITAL. Suffocamento. GERM. Erstickung. HISP. Ahogamiento. ANGL. Choking. & Plin. lib. 20. cap. 5. Ejus semen contritum, & in vino potum, tumentem alvum, & suffocationes mulierum, dolorisque lenit.

Suffoco, foco purgo, lustro. Propert. lib. 4.

Dein quacunque locum externa tetigere puella,

Suffocat & pura limina tergit aqua.

Suffodio, is, Subtus effodio. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Foir & carver par dessous, miner & creuser. ITAL. Incavare. GERM. Underhin wüsten/oder graben. HISP. Cavar por debajo. ANGL. To digge under. & Colum. lib. 2. cap. 18. Neque suem velimus impalci, quoniam rostro suffodiat, & cæspites excitet. & Suffodere equum, est eum confodere, & propriè sub iplo selsore occidere. Cæf. 4. bell. Gall. Rursus his resistantibus, consuetudine sua ad pedes desiliverunt: suffossisque equis, compluribusque nostris dejectis, reliquos in fugam conjecerunt. Virg. 11. Æneid.

Suffosso revolutus equo.

Suffossio, verb. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Cavement, creusement. ITAL. Cavamento. GERM. Undergrabung. HISP. Cavamiento, cavadura. ANGL. A digging under. & Senec. Epist. 50. Quum hostilia in partes tela vibrarent, & ipsum solum suffossionibus tremere, & cuniculis.

Suffructio, nis, Colligatio, & arcta structura, quæ lapides veluti fræno retinet. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Liaison forte & serrée, qu'on fait es murailles. ITAL. Concatenamento che si fa tra le muraglie. GERM. Ein zwingung/oder zusamen klammerung der steinen. HISP. Enfrenamiento, atadura fuerte de muros. ANGL. A ionyng or binding together of stones in a wall. & Plin. lib. 36. cap. 12. de quodam lapidis genere, Globosus, contra injuriam sortis, sed ad structuram infidelis, nisi multa suffructatione devinctus.

Suffraganeus, a, um, auxiliarius, & propriè in verbis: unde Episcopi dicuntur suffraganei Archiepiscoporum, quia debent eos juvare non solum opere, sed etiam verbis: vel si non possunt opere, saltem verbis. Cathol.

Suffrago, inis, Flexura est in posterioribus quadrupedum cruribus, retrorsum incurvata, quæ in prioribus contrario modo inflexa genu dicitur. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Le jarret des jambes de derriere des chevaux & autres bestes. ITAL. Garretti delle gambe dietro dell' cavallo. GERM. Der hinder sich gewendete kniebung an den hinderen füßen der thieren. HISP. La quartilla dobladura della bestia. ANGL. The pasterne of a beast. & Dicitur suffragines, quod ibi cruris continuitas divisa, & quodammodo fracta appareat. Plin. lib. 8. cap. 45. Victimatum probatio in vitulo, ut cauda articulum suffraginis constringat. Idem, Aves, & quadrupedes alas in priora curvant, suffragines in posteriora. & Suffragines etiam dicuntur vitis soboles, radicibus adhærentes, Colum. lib. 5. Et si soboles (quam rustici suffraginem vocant) radicibus adhæret, diligenter explantanda, ferroque evellenda est, ut hybernas aquas respuat.

Suffraginarius, fractis auribus, vel substitutus in locum succidentis. Lege, Suffraginæus, fractis cruribus. Suffragatus, substitutus, in locum succedens. Cerda.

Suffraginosus, a, um, cui suffrago vitata: ut Suffraginosi equi, quorum suffragines morbo vitatae sunt. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Chevaux qui ont mal es jarrets, qui ont les esparrvis. ITAL. Cavalli che hanno le peste. GERM. Ros die an den hinderen füßstrümmen presthafte sind. HISP. Cavallos con axaguas o hexigas. ANGL. Horses diseased in the pasterne. & Colum. lib. 6. cap. 38. Suffraginosæ hordeacea farina imponitur.

Suffragor, is, Suffragium fero. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Donner sa voix en une election, favoriser & donner faveur, aider de sa parole. ITAL. Far favore, favoreggiare. GERM. Einem sein stim gäben / zustimmen. HISP. Ayudar con su voto, dar favor. ANGL. To speake in ones part favorable, to give his voord to help. & Cicero pro Muren. Quorum suffragium tenue est, si ut suffragantur, nihil valent gratia. Per translationem accipitur pro favore, auxilio esse, Valentia aut voluntati cujuspiam subscribere. & פני חבאק. ארץ, ארץ. Cujus contrarium est, Refragor, pro repugno, adversor. Antor Priapeia,

Copia me perdit, tu suffragare rogatus.

Cicer. 7. Verr. Cui legi vestra dignitas vehementer adversatur, ei insignis istius imprudentia maximè suffragatur. Idem ad Attic. Nec destiti accusare ejus necessarios, qui ejus cupiditati suffragari videbantur. Idem Planco lib. 10. Fortuna suffragante videris res maximas consecutus. Cæf. lib. 1. de bell. civ. Suffragabatur huic consilio, quod, &c.

Suffragatio, nis, Ipse suffragandi actus, favor, auxilium. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Faveur & aide en une election, bailer sa voix. ITAL. Favore, aiuta. GERM. Das gänzlich zustimmen. HISP. Favor, ayuda.

ANGL. Favour in ones part, à voice in gioung consent. & Cicero pro Muren. Multum autoritatis habet suffragatio militaris. Salust. in Jugurth, 106. Sic à multis illi mortalibus honestissima suffragatione consulatus petebatur.

Suffragator, is, qui creandis magistratibus suffragium fert. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Qui favorise aucun de sa voix ou parole. ITAL. Chi favorisce con parole & de la voce. GERM. Ein mitstimmer / oder zustimmer / der einem in einer wahl sein stim gibe. HISP. El que ayuda à otro con su voto. ANGL. A favourer or giver of his voice in election. & Plin. epist. 64. Addebat quosdam ex suffragatoribus: illi graviter & paucis loquebantur. Cicero pro Mur. Tua verò nobilitas, Servi Sulpiti tametsi summa est, tamen hominibus literatis & historicis est notior: populo verò & suffragatoribus obscurior.

Suffragatorius, a, um, apud Cicero de petit. Consul. Modò intelligat te magni æstimare, ex animo agere, bene se ponere, fore ex eo non brevem & suffragatoriam, sed firmam & perpetuam amicitiam.

Suffragium, ij, Iudicium, voluntas, consensus, qui à populo & iudicibus olim tabella significabatur. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Suffrage, voix des électeurs, consentement. ITAL. Suffragio, ballota, voce. GERM. Ein wahlstim. HISP. Voto à favor para ayudar. ANGL. A mans voice in giwing. consent. & Cicero 3. de leg. Suffragia in magistratu mandando, aut etiam de reo judicando palam ferri melius esset. Juvenal. Satyr. 8.

Libera si dentur populo suffragia, quis tam

Perditus, ut Senecam dubitet præferre Neroni?

Cicero 1. de leg. Si hæc suffragiis, aut scitis multitudinis probarentur. & Suffragiorum genus excogitatum ab Augusto. Suet. in Aug. cap. 46. Conficere suffragia, vide Conficere.

Suffrigo, a, Leviter frico. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Frotter un peu. ITAL. Fregare leggermente. GERM. Vnden auff reiben. HISP. Fregar un poco. ANGL. To rubbe softly. & Colum. lib. 12. cap. 23. Nam oportebit post hunc numerum dierum confestim vinum emundare, & si quid facis aut labris valorum, aut lateribus inhæsit, eradi, ac suffricari, & protinus operculis impositis oblini.

Suffringo, is, ere, Frango. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Rompra & briser. ITAL. Rompere, spezzare. GER. Vnden für zerbrechen. HISP. Quebrar, romper. ANGL. To break. & Plaut. in Rud. Homini isti talos suffringi volo. Cicero pro Rosc. Ameri. Quod si luce quoque canes latent, quum deos salutatum aliqui venerint, opinor, iis crura suffringantur: quod acres sint etiam tum quum suspicio nulla sit.

Suffrio, as, Infrio, hoc est, friatum sive comminutum inspergo. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Emier & briser fort menu. ITAL. Minucciare. GERM. Einzütteren/einsäyen/vinterlen. HISP. Polvorear desmenuzando. ANGL. To crumme or break in small pieces. & Col. lib. 2. cap. 38. Scopulis aridæ myrti suffriatur, operculumque superimponitur, ne quid eò decadat.

Suffrictat, pro sub eodem tecto fuerat, scripsere veteres, inquit Festus.

Suffugio, Confugio, sub rem aliquam fugio. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. S'ensuir. ITAL. Fuggire. GERM. Entstichen/underhin stichen. HISP. Huyr. ANGL. To stie under or to some thing. & Livius 4. bell. Pun. Imber à nocte media coortus, custodes, vigilisque dilapsos è stationibus suffugere in tecta cœgit. Suet. verò, pro retrofugere, in Tiberio posuit, dicens: Adulationes adeo aversatus est, ut neminem Senatorum ad lecticam suam admiserit. Consularem verò satisfacientem sibi per genua orare conantem ita suffugerit, ut caderet supinus. Quintil. Sed ne ulla arte suffugere crimen accusatoris videat, id est defugere.

Suffugium, ij, quod quis suffugit, hoc est, securitatis causâ sese recipit. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Refuge, le lieu de refuge. ITAL. Luogo da fuggire. GERM. Ein zucht/ein ort da einer hinunder/steucht. HISP. Lugar para huyr o do huymos. ANGL. A place of refuge. & Ovid. de Nuce,

Quid nisi suffugium nimbo vitantibus essem?

Diverticula, anfractus, suffugia inſermitatis.

Suffulcio, is, Sustento. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Apuyer, soutenir, estayer. ITAL. Sostentare. GERM. Understügen. HISP. Sustentar debaxo. ANGL. To prope under and hold up. & Varr. 1. de re rust. Ut majoribus perticis suffulta vites, auras non pertimecant. Plaut. in Mil. se. 2. a. 2. Ecce autem ædificat, columnam mento suffulcit suo. Lucret. lib. 4.

Propterea capitur cibus, ut suffulciat artus,

Et recreet vires.

Suffumigo, as, are, Sufflo, vel subtus fumum excito. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Faire fumée par dessous, parfumer, enfumer. ITAL. Perfumare, assumare. GER. Vnden auff rauchen/ondenhâ: ein rauch machen. HISP. Sahumar. ANGL. To perfume, or to mak a smoke under some thing. & Cell. lib. 6. cap. 5. de suffusione oculorum, suffumigare oculos acibus medicamentis.

Suffundo, is, ere, Affundo, inspergo, infundo. & פני חבאק. ארץ, ארץ. GAL. Espandre dessous, épancher en bas. ITAL. Spargere qualche liquore. GER. Angießen oder schütten / Eingießen. HISP. Derramar lo liquido. ANGL. To sprinkle or powere out upon or under. & Plaut. Cure. se. 3. act. 1. Manè suffundam aequulam. Colum. lib. 7. Laxæ & æstuantimulæ ad os in fauces demittitur, utrunque in os suffunditur. & Suffundi rubore faciem dicimus, quum sanguis subter cutem sese dispergens, faciem inficit rubore: quod Virg. ad auroram translulit, lib. 1. Georgi.

At si virgineum suffuderis ore ruborem,

Ventu eris.

Servius, suffuderis, forinsecus habuerit. & Cicero pro inspergo posuit ad Lentulum scribens, Novi animum cum mihi amicissimum, tum nulla in ceteros malevolentia suffulsum. & Suffundere frigidam, vide in dictione Frigida.

Suffusus, civis subdole effectus. Poll.

Suffusus, a, um, Sales suffusi felle. Ovid. Eleg. 1. lib. 1. Trist. Suffusæ literæ. Idem Eleg. 1. lib. 3. Idem 2. Fasti.

tium quoque exterarumque arborum plantationibus sulcum appellamus fossam in longum ductam in qua plantantur semina. Virg. lib. 2. Georg.

Ausim vel tenui vitium committere sulco.

Hinc Bisulcus, a, um, διχουλός: unde Bisulcum animal, quod non solidas, sed fixas ungulas habet. Item, Trisulcus, a, um, id est, trifidus, ut telum trifidum, quod tres habet cuspides.

Sulcūlus, diminut. ὑλάκιον. GAL. Petit rayon. ITAL. Picciol solco. GER. Ein furchlin HISP. Pequeño sulco. ANGL. A little furrow. } Col. de arbor. cap. 30. Rosam fruticibus ac furculis disponi per furculos pedales convenit.

Sulco, as, Sulcos facio, terram proscindo, proscindo. ὑλάκιζω. GAL. Couper ou arer par rayons, rompre la terre par sillons. ITAL. Far solchi, solcare. GER. Furch machen. HISP. Assulcar à hazer sulcos. ANG. To mak furrows. } Colum. lib. 11. cap. 2. In subacta jam terra latiores porae sulcantur. Plin. lib. 9. cap. 6. Satiānsque se per complures dies, alveum in vado sulcaverat, accumulata fluctibus tantum, ut circumagi nullo modo posset. Translatè etiam mare sulcare dicimus. Ovid. 1. de Pont.

Nos fragili ligno vastum sulcavimus aquor.

Virg. 10. Aeneid.

— sulcat maria alta carina.

Sulcātūs, a, um, particip. Lucan. lib. 1.

— quodam duro sulcata Camilli Vomere.

Sulcātōr, is, verbale. ὑλάκιος, ἀγορῆς. GAL. Labourer, qui fait rayons. ITAL. Lavoratore della terra à solchi. GERM. Ein furchmacher/der mit faren zerschneidet. HISP. Assulcador que haze sulcos. ANG. He that maketh furrows. } Silius lib. 7.

Sulcator navita pontis.

Stat. 11. Thebaid.

— nigri sulcator Averni.

Sulcātīm, adverb. Per sulcos. ὑλάκιως. GAL. Par rayons, ou sillons. ITAL. A solchi. GERM. In furchen weis. HISP. Por sulcos, ò con sulcos. ANGL. By furrows. } Pomponius, Gerens præterea sulcātīm concisam faciem.

Suldadus, miles. L. g. b.

SULLA, ab Antiquis dicti sunt qui postea Syllæ, propterea quod prisca illi peregrinam literam nullam recipiebant: unde & Fruges vocabant, quos nos Phryges dicimus. Hinc etiam Sullanum diem apud Cicer. legimus pro Syllano, ad Attic. lib. 20. Non fuisset & illa nox tam acerba Africano sapientissimo viro, non tam ditus dies ille Sullanus callidissimo viro C. Mario, si nihil utrumque eorum fefellisset. Quo in loco Syllanum diem cum intelligit, quo L. Sylla Marianarum partium victor urbem ingressus, omnia cædibus & proscriptionibus vastavit. Unde autem primum Syllæ vel Sullæ dicti sint. vide infra in Syllæ.

Sullātūrītē, desiderativum à Sylla formatum, idem valens quod proscribitur, vel Syllæ proscriptionem imitari. Cicer. ad Attic. lib. 9. Sed medius filius turpe nobis puto esse de fuga cogitare. Hoc turpe Cn. noster biennio antè cogitavit, ita sullaturit animus ejus, & proscribitur jam diu.

Sulmo, ὑλμός, oppidum Pelignorum in quarta regione Italiæ, nonagesimo ab Urbe distans lapide, Ovidij Poëtæ patria, ut ipse testatur, Eleg. ult. lib. 4. Trist. sic scribens.

Sulmo mihi patria est, gelidis uberrimus undis,

Millia qui novies distat ab Urbe decem.

Dictus Sulmo à Solyimo Aenæ comite, conditore ejus urbis, ut testatur idem 4. Fast.

Huius erat Solyimus Phrygia comes unus ab Ida,

A quo Sulmonis moenia nomen habent.

SULPHUR, sive Sulfur, à Plin. lib. 3. cap. 15. terra generibus assignatur, ab aliis quibusdam inter metallica corpora enumeratur. } פיריט גופריש. ὑλμός. GAL. Soufre. ITAL. Solfo. GERM. Schwefel. HISP. Piedra sulfre. ANGL. Brimstone. } Effoditur enim cuniculis in Æoliis præcipue insulis, inter Italiæ & Siciliam sitis, Nobilissimum tamen in Melo. Invenitur & in Italia Neapolitano Campanoque agro, in collibus qui vocantur Leucogæi. Dioscorides duo ejus enumerat genera, Nativum sive fossile, quod quoniam ignem non est expertum, ἄπυρον appellat. Virgil. vivum cognominat. Alterum factitium, quod quoniam olei incoctu ad ignem perficitur, πικρὸν ὑλμόν nominant. Plin. loco jam citato quatuor ejus enumerat genera, factitium nimirum in tres secans differentias: quas hic brevitate causâ omittimus, ab eo, si videatur, petendas. Ovid. 1. de Arte,

Quid referam Baias prætextaque littora velis,

Et qua de calido sulphure fumat aqua?

Virg. 3. Georg.

Et spumas miscet argenti ac sulphura viva.

Idem 2. Aeneid.

— aliè circum loca sulphure fumant.

¶ Ponitur aliquando pro fulmine eam ob causam, quod fulmen quum ceciderit, vicina loca odore sulphuris implentur. Persius Sat. 1.

— quia quum tonat ocyus illex

Sulphure discutitur sacro, quam tūque, domūque, &c.

Sulphūrētūs, a, um, quod ex sulphure est sive sulphuris naturam refert. } Σουλφῆρ. GAL. De soufre, plein de soufre, sulphureux. ITAL. Di solfo. GER. Des schwefels, oder schwebel. HISP. Cosa de materia de piedra sulfre. ANGL. Of brimstone. } Plin. lib. 36. cap. 19. Quum uritur odorem sulphureum reddit. Virg. 7. Aeneid.

— audite amnis

Sulphurea Nar albus aqua.

Ovid. 15. Metam.

Nec qua sulphureis ardet fornacibus Aëna.

Sulphūrētā, x, locus ubi sulphur coquitur aut effoditur. } Σουλφῆρ. GAL. Souffriere, lieu où il y a du soufre. ITAL. Luogo dove si fa il solfo. GERM. Ein ort da man schwebel grabt oder machet. HISP. El minero de la piedra sulfre. ANGL. A place where brimstone is digged or made. }

Calcepi Pars II.

Sulphūrētūs, a, um, quod sulphur habet admistum. } Σουλφῆρ. GAL. En-souffré. ITAL. In solforato. GERM. Geschwefelt. HISP. Cosa mezclada con piedra sulfre. ANGL. Mingled with brimstone. } Plin. lib. 13. c. 3. Depressis pureis sulphurata vel aluminosa occurrentia putarios necant. Unde sulphurata dicuntur ligna exilia sulphure ex utraque parte intincta ad accendendas lucernas. } τὸ ἐυλάγια θεία ἰκθῆσαι μύρια. GAL. Petits éclats de bois ensouffrez, alumes. ITAL. Solferini. GERM. Schwefelstyglin. HISP. Pequeña leña cubierta de sulfre. ANGL. Matches to kendle fier. } Mart. lib. 1.

Qui pallentia sulphurata fractis

Permutat vitreis.

Sulphūrātio, verbale. } ὑλάσις. GAL. Ensouffrement. ITAL. Solforamento. GER. Schwefelung. HISP. Obra de sahumar con sulfre. ANG. A mingling with brimstone. } Senec. lib. 3. de natur. quaest. Aut æstus corrumpere naturam, aut sulphuratio contraxit humorem.

Sulpirius Improbus Tribunus plebis. Plutarchus in Mario. & in Syllæ. Sultanus, Rex Saracenorum. Bassa autem Turcicâ linguâ est præfectus: βασχ caput. an à βασί, quatenus fundamentum & res principalis.

Sūltis, veteres dixerunt pro si vultis. εἰ βούλεται. Plaut. in Prologo Asin. Hoc agite sultis spectatores nunc jam. Idem Men. sc. 2. a. 2. Asservatore hoc sultis, navales pedes. Idem Capt. sc. 3. a. 2. & sc. 3. a. 4. Servate istum sultis. Idem Men. sc. 9. a. 5. Sultis jurare, &c.

Sultor, castor. Gl. Isid.

SUM, es, est, verbum substantivum à Grammaticis appellatum, sive quod per sese substet, solūque nullius alterius verbi egeat adminiculo. } Σῦμ. ἡγάθη. εἰμὶ, ὑπάρχει. GAL. Estre. ITAL. Essere. GERM. Sein. HISP. Estar. ser. ANGL. To be. } quum contra cætera omnia in hoc resolvantur, pleraque etiam sine ejus opè declinari non possunt: sive quod quum cætera omnia verba aut actionem importent, aut passionem, solum hoc sit verbum quod substantiam rei denotet. Gell. cap. ult. lib. 9. Existimatus est esse doctissimus. & cap. 18. lib. 7. Esse turpis existimata est. Lucr. lib. 6.

In Syria quoque fertur item locus esse videri.

Plaut. Mil. sc. 5. a. 2. Visane ea est esse. (ubi τὸ esse abundat.) Sic apud Catull. Epigr. 48. Ut convenerat esse delicatos, τὸ esse vacat: vel Esse, id est, cibum sumere. Ovid. Eleg. 1. lib. 4. Trist.

Forstean hoc studium possit furor esse videri.

Idem Eleg. 3. lib. 5. Trist.

— neque enim miser esse recuso.

Apul. Apol. 1. Se esse philosophum nuncupavit. Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. Patronus qui vobis fuit futurus, perdidistis. Idem Capt. prolog. Est quod vos monitis voluerim. Ibid. sc. 2. a. 2. Est ubi damnum facere præstet quam lucrum. Idem Aulul. prolog. Multos annos est quum hanc domum celo. Ibid. sc. 4. a. 1. Paucis est quod te volo. Idem Men. sc. 5. a. 5. Hic ero ad usque mortem (id est, manebo.) ¶ Idem Amph. sc. 1. a. 4. Naucratem quem quærebam, in navi non erat. Idem Curcul. sc. 1. a. 3. Sed istum quem quæris ego sum. Idem Aulul. sc. 7. a. 4. Servum meum Strobilum mitor ubi sit. Et in Ps. ud. sc. 1. a. 2. Hunc quem video quis hic est? Quibus in locis Antecedens priore loco positum ejusdem casus est ac relativum, elocutionis figurâ Poëtis familiari. Ita enim Virg. 1. Aeneid.

Urbem quam statuo vestra est.

Et Terent. Eunuch. Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit? Eo genere loquendi usus est etiam Plaut. in Epidic. & Bacchid. & alibi sæpè. ¶ Pro cubare, sive jacere, de stupro. Idem Amph. prologo, Illa, &c. quæ cum mæcho est. Idem Asin. sc. 3. a. 1. Annum hunc ne cum quiquam alio sit (i. cubet.) Et sc. 1. a. 4. ibid. Ut secum esset noctes & dies. Et in Amph. sc. 2. (alias 3.) a. 2. Quid ego deliqui? Si, cui nupta sum, tecum fui? (i. cubui, rem habui.) Amph. Tu' mecum fueris? &c. eodem sensu. Idem Asin. sc. 1. a. 5. Quia ista est tecum, & v. penult. Cum hac annum ut esses. Idem Most. sc. 1. a. 2. Vbi ego ero? r. Vbi maxime esse vis, cum hac: tu cum istac eris. Variam autem in oratione obtinet constructionem. ¶ Aliquando enim similes conjungit casus. Cicer. de divin. Quum solutus est animus, nihil planè ei est cum corpore. Idem Treb. Audio Trevirorum capitales esse. ¶ Aliquando non inveniunt subauditur. Virg. 1. Aeneid.

Tunc ille Aeneas quem Dardanio Anchisa

Edidit alma Venus, &c.

Idem 3. Aeneid.

Nam Polydorus ego.

¶ Nonnunquam pretium importat, idem ferè significans quod valeo sive æstimator, in qua significatione genitivum exigit. Salust. in Jugurth. Nunc vos æstimate facta, an dicta pluris sint. Terent. in Adelph. Argenti quanti est, sumito, id est, quanto pretio valet. Cicer. lib. 2. Offic. Ut commodius putarent numerari, sibi quod tanti esset, quam suum recuperare. Esset (inquit) id est, æstimeretur. Idem 2. Offic. Emere denario quod sit simile denariorum. Idem in Frumentaria, Quum in Sicilia sestertiorum duorum tritici modius esset. Eundem etiam casum exigit quum dominium seu possessionem importat: ut Pecus est Melibœi. ¶ Item quando proprietatem sive possessionem significat: idque in tertia duntaxat persona singularis numeri. Idem lib. 1. de Orat. Clamare contra quam deceat, hominis est impudentis. Et paulò post, Quorum alterum divinitatis mihi cujusdam videtur, (esse sup) alterum humanitatis. ¶ Quandoque jungitur dativo, & tunc significat habeo. Virg. 1. Aeneid.

Sunt mihi bus septem præstanti corpore nympha.

Iungimus interdum & alterum dativum. Cicer. Attic. Postrema tua pagina magnæ mihi molestiæ fuit. Idem 1. Offic. Ampla domus dedecori domino sæpè fuit. Cujus generis orationes ferè exponi solent per verbum Afficio, hoc modo. Postrema tua pagina affecit me magna molestia. Ampla domus sæpè affecit dominum dedecore. Cum dativo & ablativo. Plaut. in Mitr. Nihil me pœnitet jam quanto sumptu fuerim tibi. ¶ Est mihi minus cum illo, id est, minus sum ei familiaris. Cicer. pro Marc. lib. 15. Si mihi tecum minus esset quam est cum tuis omnibus, allegarem ad te illos, à quibus intelligis me præcipue diligi. ¶ Pro dici, idem Amph. Nimis

Nimis hic scitus est lycophanta, qui quidem meus sit pater. (i. dicatur.) Idem *Asin. prolog.* Asinariam esse volt, si per vos licet. (id est, appellari.) Idem *Pseud. sc. 1. a. 1.* Cras ea sunt. (Dionysia sup.) pro futuro erunt. Idem *Mil. sc. 1. a. 1.* Erat herus. (Initium fabulae.) Gell. *c. 11. lib. 15.* Ut Romae ne esset: (de exilio.) Sen. *cap. 3. de conf. ad Marc.* Esse in ærumnis mitius ac moderatius. ¶ Esse potui & esui. (id est, potulentum & esculentum.) Gell. *cap. 1. lib. 4.* Item, Illic ubi fui: (id est, cœnavi.) Idem *Mos. sc. 3. a. 1.* Idem *ibid. sc. 2. a. 1.* Disciplinae alius eram. Pro habere, Ovid. *3. Fast.*

Forstean ipse roges quid sit cum Marte Poeta?

Id est, quid habeant Poetae simul tractandum negotij cum bellicosis. ¶ Ponitur & pro, convenit, sive contingit, sed in tertia tantum persona singularis numeri. Valer. Maximus *lib. 1.* Non est inter patrem & filium ullius rei comparationem fieri, præsertim divinitatis studio junctos. Virg. *5. Æneid.*

Necnon & Tityon terra omniparentis alumnus

Cernere erat,

id est, licebat. Pro, congruum esse. Cicer. *ad Attic.* Signa quam commodissime poteris velim imponas, & si quod præterea *arior* reperies, & maxime quæ tibi palæstræ & gymnasij videbuntur esse. Budæus. ¶ Apponitur quandoque huic verbo ablativus sine præpositione: ut, Tuo beneficio liber sum: &, Tu es magna vi animi & corporis. ¶ Aliquando etiam cum præpositione: ut, Hæc res est in potestate mea. Vis est in armis. ¶ Est in bonis, pro in possessione bonorum, bona possidet. Cicer. *Acilio lib. 13.* Nullam omnino arbitror de ea hæreditate controversiam cum habiturum, & est hodie in bonis. ¶ Esse in aliquo numero atque honore. Cæsar *6. bell. Gall.* In omni Gallia eorum hominum qui in aliquo sunt numero atque honore, duo sunt genera. ¶ Interdum adjunctum habet accusativum mediante præpositione Ad: & tunc Est, significat expositum est, vel vergit. Idem *bell. Gall.* Aquitania à Garumna flumine ad Pyrenæos montes, & eam partem quæ est ad Hesperiam. ¶ Ponitur nonnunquam sine casu à parte posteriori. Lucretius,

Qua sunt, qua fuerant, & qua post facta sequuntur.

¶ Item jungitur infinitivo alterius verbi: ut, Magnæ laudis est vacare sapientiæ & animi fortitudo est, adversa contemnere. ¶ Est, pro possibile est. Celsus, Non tam facile iis opitulari est qui in cibo venenum, vel in potione sumpserunt. Budæus. ¶ Pro licet, Gell. *c. 11. lib. 13.* Vina quoque dulciora est invenire in comædiis antiquioribus hoc nomine appellata, dictaque esse Liberi bellaria. Sic, fuisse, pro licuisse idem dixit Gell. *c. 14. lib. 4.* Mancinum ad ædes suas venisse: cum sibi recipere non fuisse in æde sua, &c. ¶ Es, pro soles. Cicer. *Cornificio lib. 12.* Quod si, ut es, cessabis, lacesam. ¶ Hujus verbi composita sunt Absum, adsum, desum, exsum, insum, intersum, obsum, possum, præsum, profum, subsum, & supersum: quorum significata explicantur suis locis. ¶ Esto, *est, esto,* futuri temporis imperativi, ¶ Interdum concedentis adverbium est. Virg. *4. Æneid.*

Esto, agram nulli quondam flexere mariti.

Idem *7. Æneid.*

Non dabitur regnis esto, prohibere Latinis.

¶ Ens, entis, participium præsentis temp. non est in usu, inquit *Priscian.* Quintilian. *lib. 8. cap. 3.* Multa ex Græco formata nova, ac plurima à Sergio Flavio, quorum dura quædam admodum videntur, ut Ens, & Essentia: quæ cur tantoperè aspernemur, nihil video: nisi quod iniqui iudices adversus nos sumus, ideoque paupertate sermonis laboramus. Futurus, a, um, Particip. idem significans quod Erit. ut Plaut. *Mosell.* — quid illis futurum est cæteris qui te amant? Cic. *de senectute.* Aut etiam optanda si aliquò cum deducit ubi futurus sit æternus.

Sumac. vide *Rhus.*

Sūmānālā, dicuntur liba farinacea in modum rotæ facta. *Festus.* Hæc Cælius *lib. 9. c. 16.* sumenalia vocat, putatque à sumine esse dicta, eademque esse cum iis, quæ Græci *ἄρτια* appellant.

Sūmēn, inis, Venter suillus infra umbilicum, cum ipsis uberibus, summis olim Romæ in deliciis habitus, præcipue si ex primipata excisus esset sue uno die post factum editum. *ἴσθαγε, ἄρτια.* GAL. *Un doüillet & friand morceau, viandes des tetines d'une truie après qu'elle a couchonné.* ITAL. *Vivanda di mammelle di scroffa poi ch' ha partorito.* GER. *Ein speiß bey den alten von einem morenter. La ubre de la puerca salpresa.* ANGL. *The fatnes in the bellie.* ¶ Antiqui, abdomen appellaverunt. Suminis autem vocabulum à Publio Mimorum Poeta initium sumpsit. Plin. *lib. 8. c. 51.* Hinc Censoriarum legum paginæ, interdicitque cœnis abdomina, glandia, testiculi, vulvæ, syncipitia verrina, ut jam Publij Mimorum Poetae cœna postquam servitutum exuerat, nulla memoretur sine abdomine, etiam vocabulo suminis ab eo imposito. Idem *lib. 11. c. 37.* Proxima ejectionis vulvæ est, occisæ uno die post partum. Hujus & sumen optimum, si modò factus non hauserit: ejectionis deterrimum. Antiqui Abdomen vocabant, priusquam calleret id scientes (al. id fidentes) occidere non assuerit. Hæc Plin. *Mart. lib. 13.*

Esse putes nondum sumen, sic ubere largo

Effluit, & vivo lacte pupilla tumet.

Plaut. *in capt. sc. 2. a. 4.* Quanta labes larido, quanta sumini absument? Idem *Curc. sc. 3. a. 2.* Pernam, abdomen, sumen suis, glandium. Idem *Pseud. sc. 2. a. 1.* Pernam, callum glandium, sumen, &c. ¶ Dictum sumen (ut quibusdam placet) quasi suis abdomen: aut, ut alij putant, à sugendo: quanquam non desunt, qui sumen dictum putent, quasi Rumen, à mammis, quas antiqui Rumas appellabant.

Sūmīnātūs, a, um. Lamprid. *in Alexandr. Severo,* Iussit ne quis suminatam occideret, ne quis lactentem: subaudi, suem.

Sūmmā, æ, Caput sententiæ alicujus, aut rerum de quibus verba fiunt, aut etiam quæ numerantur. *ἡ ὀρθὸς τοῦ λόγου, κεφάλαιον, τὸ ἀριθμῶν.* GAL. *Somme, sommaire, abrégé, fin de compte.* ITAL. *Somma, conclusione.* GER. *Ein kurtzer aber vollkommer hauptbegriff / ein summ.* HISP. *La suma que se coge de los numeros.* ANGL. *A somme,*

a brief collection or draught. Virg. *lib. 4. Æneid.*

Naviget, hac summa est.

In summa proficere. Quint. *lib. 1. cap. 1.* Majora tamen aliqua disce puer eo ipso anno, quo minora didicisset. Hoc per singulos annos protogatum, in summam proficit, id est, in eumulum excrescit, & ad eam dicendi facultatem, quam adolescenti aut juveni comparare volumus, & ad eum finem, quem destinavimus. Summa victoriæ, Cæsar *7. bell. Gall.* Nec solis Biturigibus communem salutem committendam censent: quod penè eo, si oppidum retinissent, summam victoriæ constare intelligebant. Summa rerum, in qua rei maxima pars consistit. Idem *Cæf. lib. 1. bell. civ.* Summa rei belli administrandi permittitur. *Ibid.* Summâ exercitus salvâ (id est, parvo accepto detrimento.) Livius *7. d. 4.* Summæ rei discrimen detrectare. *Velleius,* Summam imperij alicui tradere. Plaut. *Asin. sc. 4. a. 2.* Cui rex omnium summam credit. Ovid. *13. Metam.*

Summa dati sceptri movet hunc.

Ovid. *5. Fastor.*

Ad hos (patres) est urbis summa relata nova.

Senec. *c. 22. de consol. ad Marc.* Summa curarum illis quid edant & bibant. Quintil. Non in summam consentiunt (partes.) *Velleius,* Parum habebat summam accepisse. (id est, summos honores.) Suet. *in Cæf. c. 28.* De summa Reip agere. ¶ Ad summam, pro demum, Idem *in August. c. 71.* Ad summam tamen perdidit non multum. Quintil. In summas, sive commentarios & capita referte. Plaut. *Autul. sc. 1. a. 1.* Quanta isthæc hominum summa est? A. Septem millia, &c. Suet. *in August. c. 57.* Summarum acervos delibare. Vide plura in *Summatim*, sequenti dictione. Terent. *in Phorm.* Ad te summa solùm Phormio rerum redit. Cic. *de legib.* Leges autem à me edentur non perfecte, nam hoc esset infinitum: sed ipsæ summæ tenent ac sententiæ. Idem *pro Quintio,* In hoc summa judicij, causaque tota consistit. Idem *ad Titium lib. 31.* Summa est, in quo gratissimum facere possis si fueraveris, ut Avianus, quando se à me amari putat, me à te amari sciet: erit id mihi pergratum. Summa pecuniæ. Idem *1. Offic.* Addendo deducendoque videre, quæ reliqui summa fiat. Quintil. *lib. 5. cap. 10.* Creditor totius summæ. Cicer. *de lege Agrar.* Quum summam tantæ pecuniæ nullo teste sibi ipsi ex sua voluntate confecisset. ¶ Summa, pro complemento. Quintil. *lib. 3. cap. 2.* Huic studium & incrementum dederit utilitas, summam ratio & exercitatio? ¶ Confectionem quoque significat apud eundem *lib. 5. cap. 10.* Habent omnia initium, incrementum, summam. ¶ Summa, perfectio, absolutio. *Petronius Arbitor,* Quis postea ad summam Thucydidis, quis Hyperidis ad famam processit.

Summa summarum. Sen. *epist. 40.* Summa summarum hæc erit, tardiloquum te esse jubeo. ¶ Hujus diminutivum est, Summula, id est, parva summa.

Sūmmātīm, Per singulas summas, in summa, & breviter, & omnibus quasi simul comprehensis. *ἡ κεφαλαιωδὴς, ὀρθὸς.* GAL. *Sommairement, en brief, en somme.* ITAL. *Brevemente, sommariamente, in brevis.* GER. *Im kurtzen begriff, in einer summ/summarischer weis.* HISP. *Reduziendo en summa, brevemente.* ANGL. *Shortlie, in few words.* ¶ Apuleius, Omnia summatim tetigerat. Suet. *in Aug. c. 85.* Summatim attingit poeticam. Plin. Sed ut hæc de re summatim dicam. Idem significant, In summa, & Ad summam. *Quintilianus,* In summa non recedo: fas est mihi invitis etiam parentibus præferecere. Cicer. *3. Offic.* Ad summam, ne agam de singulis, communem totius generis humani societatem, congregationem, & conciliationem colere, tueri, conservare debemus. Ad summum verò, sive Summum, sine Ad; τὸ μέγιστον, id est, ac si diceremus, Ut summum vel maximum dicam. Cic. *pro Milone,* Vnus aut ad summum duo inventi sunt, qui Milonis causam non probarent id est, non plures quam unus, aut duo ex omnibus. Pro eo quod nos dicimus summatim, vel in summa, frequenter uti solet *Quintilianus* adverbio *Semel,* Et ut semel omnia complectar, id est, in summa. In eundem sensum etiam quandoque sumitur Breviter. *Quintil.* Breviter tamen longè crudelitatis explicanda sævitia est: ex omnibus quæ protuli levissimum fuit, quod occisus est. Plin. *lib. 3. c. 4.* A reliqua verò Gallia, cultu vitorum, morum dignatione, amplitudine opum præferenda, breviterque Italia verius quam provincia.

Summarij, milites cohortis Comitianæ. L. g. b.

Sūmmārium, ij, Summa, epitome, breviarium. *ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. *Sommaire, abrégé, epitome.* ITAL. *Sommario, abbreviatura.* GER. *Ein aufzug oder kurtzer begriff.* HISP. *Summario.* ANGL. *A brief collection abridgment.* Senec. Vide ne plus profectura sit ordinaria oratio, quam quæ vulgò breviarium dicitur: olim quum Latine loquebamur, Summariū dicebatur.

Summarius, seditiosus, belli civilis cupidus. Turn.

Summistæ Apostolici, qui decernunt, quid à secretariis oportet registrarum Scriban.

Summanalia, liba farinacea in modum rotæ facta. *Fest.* fortassis, in honorem summani, & ad ejus sacra.

Sūmmānūs, Pluto, Deus inferorum, ita dictus, quasi summus deorum Manium: ut in nuptiis Philologiæ docet Martianus, *aidas, aidivus.* Huic Romani nocturna fulmina assignabant, quemadmodum diurna Jovi, teste Plin. *lib. 2. c. 51.* Plaut. *Curc. sc. 1. a. 3.* Quis tu homo es? C. Libertus illius quem Summanum vocant, &c.

Summanus, a, um, ad summanum pertinens. ab eo ortum.

Summano, as, avidissime devoto, rapio. Plautus *Curcul. act. 3.* Quia vestimenta summano, ob eam rem me omnes summanum vocant.

Summas, summo loco existens, primarius, a, um. *Apulei.* Sic Summates dicuntur Magnates. *Onom.* Summates *μαγιστῶν.* Vide *Summates* infra.

Sūmmātīm, Summatus, Summè, vide *Summus.*

Sūmmītto, is, Suborno, clanculum & furtim immitto. *ἡ ἐπιπέμπω, ἡ ἐπιπέμπω, ἡ ἐπιπέμπω.* GAL. *Soumettre, mettre dessous, abbaïsser, humilier.* ITAL. *Sommessere, sottomettere.* GER. *Heimlich nachhin*

nachhin schicken. *Hisp. Sometar. ANGL. To put vnder privelie, to mak love.* } Suet. in *Cas.* Summissis nonnunquam lictoribus, atque militibus. Cic. 5. *Verr.* Summittabat iste Timarchidem, qui moneret eos si scirent, ut transigerent. ¶ Item ponitur pro demittere, sive promittere. *ὑποτίθημι.* Sueton. in *Aug.* Audita clade Tituriana, barbam capillumque summissit. Idem Suet. sic loquitur in *Aug. c. 23.* Et Senec. *c. 17. de conf. ad Polyb.* Barbam capillumque submitteas. Vide *Submitto*, supra. Namque submittere barbam, & capillum dicimur, quando neque tondemus, neque radimus, permittentes ad enormitatem adolefcere, quod specimen est maximi doloris. Id etiam promittere, & demittere dicitur. ¶ Aliquando pro subdere, vel successorem in alterius locum mittere. Cic. *de provincia Consul.* Huic viro non summittetis? hunc diutius in provincia manere patiemini? Loquitur de Pisone, Macedoniam consulari imperio obtinente, cui sententia sua successorem decernit. Sic Livius *lib. 5. decad. 4.* & *Cæsar lib. 1. bell. civil.* Summittere legionem quæ succedat festæ. Idem *lib. 3. de bell. civil.* Summittere adiutorem, (i. ad iungere. Lucil. Summittas alios, si quos posse censeas. ¶ Aliquando sub jugum mittere. Virg. 1. *Eclóg.*

Pascite ut ante boves pueri, summittite tauros.
¶ Idem aliquando quod, supprimo. Cic. Tibi ætas nostra cedit, fascisque summittit. Idem *alibi*, Fascibus summissis me adventantem complexus est. ¶ Aliquando idem est quod, remitto: cui contrarium est, contendo, augeo. Cic. in *Verr.* Aliquantum remittere ex eo quod facere possis, & multum submittere. Idem *de Orator.* Summittere factus, est supplere ac substituere: quæ translatio sumpta ex cultura vitium.

Summissio, nis, idem quod remissio, relaxatio. *ῥιπήσιον.* } Cic. in *Topic.* Parium comparatio nec elationem habet, nec summissiorem. Idem in *Orat.* Summissio vocis, summissio orationis.

Summissus, a, um, sive submissus, Incurvatus, sive inclinatus. *ὑπερῖπτος.* GAL. *Mis dessous, abaissé, mis bas, soumis.* ITAL. *Sommesso.* GERM. *Nider gelassen/ gebogen.* *Hisp. Sometido.* ANGL. *Put under, lower.* } Virg. 3. *Æneid.*

Summissi petimus terram.
Plin. *lib. 11. c. 48.* Solidipedes inter initia pasci, nisi summissis genibus non possunt. ¶ Interdum idem quod, humilis, abjectus. *ὑποψῆσθαι* (vel) *schaphé.* *ὑποψῆσθαι.* } Cic. 1. *Offic.* Neque summissum nimis, neque se nimium efferentem. Summissa vox, id est, pressa; cui opponitur Clara & clara. *ὑποψῆσθαι φωνή.* Idem *de Oratore*, Oratio placida, summissa, lenis.

Summissè, sive submissè, Demissè, abjectè, humiliter. *ὑποψῆσθαι, ὑποψῆσθαι.* GAL. *Bassément, humblement.* ITAL. *Bassamente, humiliter.* GERM. *Undertöniglich, vnderwürftlich / demütiglich.* *Hisp. Baxa y sometidamente.* ANGL. *Lowly.* } Cic. *pro Plancio*, Si meum beneficium potius ad eum detuli, qui à me contenderat; quam ad eum, qui mihi non nimis summissè supplicarat.

Summissim, summissè, sive voce summissa. *ὑποψῆσθαι.* Suet. in *August.* Nam ad communionem sermonis tacentes etiam, & summissim fabulantes provocabat. Gell. *lib. 17. c. 8.* cum omnes sensum & summissim rideremus.

Summoenium, ij, locus sub mœnibus, in quo meretrices prostabant. *ὑποψῆσθαι.*

Summoenianus, a, um, Mart. *lib. 12.*
Summoeniana ubi pilantur uxores.
Idem *alibi*,
Conviva quisquis Zoili potest esse,
Summoenianus cœnet inter uxores.

Quibus in locis summoenianas uxores appellat viliissimum meretricum genus, quæ ferè in fornicibus sub mœnibus cellas habebant.

Summōnō, vide *Submonēo.*

Summōvō, vide *Submovēo.*

Summūs, a, um, Altissimus, extremus, maximus. *ὑψηλός* *hathelion* *ὑψηλός.* GAL. *Le plus haut, le plus grand, le plus profond, tres-haut, tres-grand.* ITAL. *Altissimo, sommo, grandissimo.* GERM. *Das höchst/ oder aller dberst.* *Hisp. Muy alto, muy grande, d muy mayor.* ANGL. *The highest of all, principall.* } Plaut. *sc. 2. a. 2.* in honore summo est, & ab summis viris. Suet. A summo & imo. Et Plaut. *Asin. sc. 1. a. 3.* Hic dies summus est apud me inopia excusatio. (id est, mors) ut apud Gellium *c. 5. lib. 13.* Idem Plaut. *Most. sc. 3. a. 1.* Si summo lovi illoc argentum sacrificafsem. Idem *Pf. sc. 2. a. 1.* Summos viros accipere. Idem Gell. *c. 3. lib. 3.* De summo & soluto pectore laudes effatire. Senec. *c. 23. de conf. ad Marc.* Quicquid ad summum pervenit, ad exitum propè est. (alias properat.) Virg. 4. *Æneid.*

Summōque ulularunt vertice Nympha.
Cicer. in *Hortens.* Vixit ad summam senectutem valetudine optima. Virgil. 2. *Æneid.*

Venit summa dies, & ineluctabile tempus
Dardania.
Idem, *Summe deum*, pro maxime deorum. Idem 9. *Æneid.*
Mene igitur socium summis ad iungere rebus
Nise fugis?

¶ Summum, & ad summum, hoc est, pro eo quod dicimus, Ut summum, vel maximum dicam. Cic. 5. *Verr.* Duo millia nummum, aut summum tria dedisset. ¶ Nonnunquam pro, optimè. Idem *ad Tironem lib. 16.* Fac planè ut valeas, nos ad summum, scilicet valemus, id est, ita ut vix melius possimus.

Summè, adverb. Maximè, excellenter. *ὑπερῖπτος, ὑπερῖπτος, ὑπερῖπτος.* GAL. *Souverainement, tant qu'il est possible, extremement.* ITAL. *Grandissimamente.* GERM. *Summ höchst.* *Hisp. Muy grandamente.* ANGL. *To much as is possible, excellently.* } Plin. in *Epist. 243.* Habui enim illum Quæstorem in Consulatu, mei summè observantissimum. Cic. *ad Sulpitium lib. 3.* Tale enim tuum iudicium de homine eo, quem ego unice diligo, non potest mihi non summè esse jucundum. Quintil. *Summè disertus.*

Summōpèrè, adverb. Maximè, vehemētissimè. *ὑπερῖπτος, ὑπερῖπτος, ὑπερῖπτος.* GAL. *Tant qu'il est possible, sur toutes choses.* ITAL. *Sommamente.* GERM. *Sum höchst.* *Hisp. Muy grandemente.* ANGL. *To much as is possible to be.* } Cic. *lib. 1. de Inven.* Vitia verò hæc sunt certissima exordiorum, quæ summoperè vitare oportebit.

Summītās, aris, Vertex, sive fastigium. *ὑψηλός* *rosch* *ὑψηλός.* GAL. *Sommite, cime, sommat, coupeau.* ITAL. *Sommità, altezza.* GERM. *Die Höhe/ dberste.* *Hisp. Altura, cima de cosa alta.* ANGL. *Hignesse, or the toppe of any thing.* }

Summātēs, Principes in civitate, qui & Optimates, & Primates appelluntur. *ὑψηλός* *raschim* *ὑψηλός.* GAL. *Les principaux, les grands seigneurs, les premiers en dignité, les plus grands personnages, les souverains.* ITAL. *Primari della città, governatori.* GERM. *Die höchsten/ oder obersten vnder einem volck / die obersten am brät.* *Hisp. Los principes de la ciudad, principales del pueblo.* ANGL. *The pierres and noble man of a citie or realme.* } Plaut. in *Pseud.* Nunc tibi hæc ego loquor delicix summatum virum. Idem in *Cistell.* — ubi istas videas summo genere natas Summates matronas.

Summātūs, us, ui, Imperium & rerum summa. *ὑψηλός* *memschalab* *ὑψηλός.* GAL. *Souveraineré, la premiere & plus haute dignité.* ITAL. *Podestà, imperio, signoria soverchia.* GERM. *Der höchste/ oder oberste stand.* *Hisp. Señorío soberano, imperio muy mayor.* ANGL. *Empire and chief dignitie.* } Lucr. *lib. 5.*

Imperium sibi quum, ac summatum quisque petebat.

Summātīm, adverbium. Per summam. *ὑψηλός.* GAL. *Ala cime, par sommittez.* ITAL. *Sommamente, alla sommità.* GERM. *Zu oberst/ oder dufferst.* *Hisp. Per las cimas.* ANGL. *Shortlie, in feroe vordies.* } Colum. *lib. 3.* Sin autem eousque exaruit (scilicet vineæ truncus) ut curvari non possit, primo anno summatum, ita ne radices cruas, aut lædas, ablaqueato. Idem Gell. *l. 1. c. 3.* summatum & univertim.

Summergo, pro submergo. Ovid. 6. *Metam.*
Et modo tota carva sommergere mœnbra palude.

Summitto, pro Submitto. Virg. 3. *Georg.*
Necnon & pecori est idem delectus equino:
Tu modo, quos in spem statuis summittere gentis,
Præcipuum jam inde à teneris impende laborem.

Vide *Submitto.*

Summūssus, murmurator. Fess. à *sub*, & *musso.* Nævius Odi summūssos, proinde apertè dic, quid sit.

Summūto, as, Aliud pro alio muto, commuto, permuto. *ὑψηλός* *hemir.* *ὑψηλός.* GAL. *Changer l'un pour l'autre.* ITAL. *Mutare.* GERM. *Abroechseln.* *Hisp. Mudar una cosa per otra.* ANGL. *To chang one for another.* } Cic. in *Orat.* Hanc hypallagen Rhetores, quod quasi summutantur verba pro verbis, metonymiam Grammatici vocant, quod nomina transferantur.

Sumnis, i. impeditio in lege. Pap. Scribe: Sumnis, impeditio in legibus, nempe sapiculè in ll. Longob. & Saltica *Summa.* Scribitur etiam *sunnis & sonnis.*

Sumo, is, pti, ptum, Capio, assumo, accipio. *ὑψηλός* *lakach.* *ὑψηλός.* GAL. *Prendre, ITAL. Pigliare, attribuirsi.* GERM. *Nehmen.* *Hisp. Tomar à su cargo.* ANGL. *To tak.* } Cic. *de clar. Orator.* Tu qui à Nævio sumpstisti multa, si fateris; vel si negas, surripuisti. Salust. in *Iugurth.* Epistolam super caput temere positam sumit. Plautus *Pseud. sc. 5. a. 1.* Abs te argentum sumam? Tu à me fumes? *Ibidem sc. 2. a. 3.* Summ si fumer, finito: si nostrum fumer, teneto. Idem *sc. 1. a. 5.* Huac diem sumpsimus hilariter. Idem *Milit. sc. 3. a. 2.* Sumam operam investigando. Idem *Menach. sc. 1. a. 2.* Operam nunquam sumam quæ rere. (id est, consumam in quærendo.) Idem *Curcul. sc. 1. a. 4.* No nimio opere sumas operam. Idem *Milit. sc. 6. a. 2.* Ex uno puteo similior nunquam potest aqua aquæ sumi. Idem *Asin. sc. 1. a. 2.* Vnde sumam? (argentum) quem intervortam? ¶ Sumere dicitur is, cui debetur, nec rogare cogitur: vel, ut *lib. 5.* loquitur Livius, Sumere est domini, non rogare. Ovid.

Ne petite auxilium, sed sumite dixit Athena.

Martial. *Epig. 30. al. 27. lib. 6.*
— *Sume, tolle, dono.*

Plaut. *Capt. sc. 1. a. 4.* Sume, polce, prome. Sumere mutuum. Vide *Mutuum.* ¶ Nonnunquam ponitur pro, arrogo, attribuo, aut plus iusto mihi vendico. *ὑψηλός* *ὑψηλός, ὑψηλός.* Cic. *pro Plancio.* Quamquam non tantum mihi sumo, Iudices, neque arrogo. Idem *Attic.* Tantum mihi non sumo, ut meum consilium valere debuerit. ¶ Item pro eligo, *ὑψηλός* *bachar.* Idem in *Divin.* Sumat aliquem ex populo monitorem officij sui. Plaut. *Asinar. sc. 1. a. 1.* Tibi optionem sumito Leonidem (id est, eligo adiutorem.) ¶ Item pro conduco. Cic. Quoad enim perventum quo sumpta navis est, non domini est navis, sed navigantium. ¶ Item pro consumo. Terent. in *Adelph.* I ergo intrò, & cui rei opus est, hilarem hunc sumamus diem. ¶ Item pro impendo, infumo. *lib. 1. ad Herennium.* Ne nimium longa sumatur oratio. Terent. in *Phormion.* Opportunè adeò nunc argentum attuli, Fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia, id sumam: id est, impendam, ut *Donatus* exponit. Vnde sumptus, de quo *infra.* ¶ Sumere obsequium animo, id est, animo obsequi. Plaut. in *Bacch.* — ego dare me ludum meo gnato Institui, ut obsequium animo sumere possit. ¶ Sumere operam, frustra laborare. Idem in *Mostell.* Quid ego huc recursem? aut operam sumam, aut conteram? Sumere supplicium, pro punire. Idem *Merc.* Supplicij sumat quid volt ipse ob hanc injuriam. Cic. 7. *Verr.* Quamobrem supplicium non sumpstisti? Et *pauid potest*, Dixit se, quod sciret sibi erimini datum iri, pecuniam accepisse, neque de vero archipirata sumpstisse supplicium, ideo securi non percussisse. ¶ Huius composita sunt, Absumo, assumo, consumo, desumo, infumo, præsumo, resumo, transumo. Significata eorum explicantur suis locis.

Sumpse, pro sumpstisse, atq;

Sumptus, a, um participium passivum, Acceptus, vel electus. ἡ κέρως... GAL. Prins. ITAL. Pigliato, tolto. GERM. Genommen. HISP. Tomado. ANG. Taken. } ut, Sumpta virili roga, Cic. de Amic. Idem pro Rabir. Vide hos quasi sumptos dies ad labefactandum illius dignitatem. Tacit. lib. 2. Mortem sponte sumptam.

Sumptus, us, impensa. ἡ δαπάνη, ἀνάλογος. GAL. Mise, despense, con- tange, fran. ITAL. Spesa, costo. GERM. Kosten. HISP. La costa de ga- sto ordinario. ANG. Cost, expenses. } Plinius, Qui eam domum ma- gno sumptu edificaverat. Terent. in Phormion. Opus est sumptu ad nuptias. Cic. in Parad. Non modò ad fructum ille est sumptus, sed etiam ad fœnus exiguus. Idem 6. Verrin. Mamertini magnum sumptum in Timarchidis prandium fecerunt. Esse sumptui, pro sumptum inferre. Plaut. Milit. At tibi tanto sumptui esse mihi mo- lestum est. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Inspice ludorum sumptus Auguste tuorum.

Plaut. Asin. sc. 2. a. 1. Nec sumptus ibi sumptui esse ducunt. Idem Men. sc. 5. a. 5. Meo cibo, & sumptu educatus est (parasitus.) Idem Aulul. sc. 5. a. 3. Nos minore sumptu sumus, quàm iunus. Idem Au- lul. sc. 3. a. 1. In servitute sumptibus redigunt viros. Ibid. sc. 5. a. 2. Quàm minimo sumptu filiam ut nuptum darem. Ibidem sc. 5. a. 3. Sumptus intolerabiles in magnis dotibus. Idem Asin. sc. 3. a. 1. Necesse est facere sumptum qui quærit lucrum. Cic. Attic. lib. 5. Adventus noster minimi nec minimo quidem fuit sumptui. } Sumpti, in genitivo singulari dicebant antiqui. Cato cap. 22. Eo sumpti opus est.

Sumptuarius, a, um, quod ad sumptum pertinet. ἡ δαπανησικὴς. GAL. Appartenant à la dépense. ITAL. Pertinente alla spesa. GERM. Das zu dem tosten gehört. HISP. Cosa para aquella costa. ANG. Belong- ing to cost. } ut, Lex sumptuaria, quæ de moderandis sumptibus lata est, quam Cato Cibariam appellat. Suet. in Cas. c. 43. Legem præ- cipuè sumptuariam exercuit Cic. Pato. Ad fungos me tuos conferam domum, si habeo in denos dies singulos, sumptuariæ legis dies conferam. Tertull. in Apologetico, Leges (inquit) sumptum com- primentes, centum ara non ampliùs in cœnam subscribi jubebant, non ampliùs quàm unam inferre gallinam, & eam non saginatam. Hinc centenaria appellavere antiqui scenas, ab impensa centum se- stertiorum, sumptuaria lege præscripta.

Sumptuosus, a, um, qui immoderatum sumptum facit. ἡ φιλαυλαστὴς, δαπανηρὸς. GAL. Somptueux, superflu & excessif en dépense. ITAL. Suntuoso. GERM. Kõstlich / der oberstãssigen Kosten anwendt. HISP. Costoso assí. ANG. Of great expenses, costlie. } Cic. in Parad. Venio enim jam ad sumptuosos, relinquo istum quæstuosum. Terent. in Adelph. Domus sumptuosa, adolescens luxu perditus. Idem Heaut. Mea est potens, procax, magnifica, sumptuosa, nobilis. } Sumptuosa cœ- na, in quam magnus factus est sumptus. πολυτελής. Cic. Pato, Expecto igitur hospitem tum minimè edacem, tum inimicum cœ- nis sumptuosus.

Sumptuosè. ἡ δαπανηρῶς. GAL. Somptueusement, avec grande despense, excessivement. ITAL. Eccessivamente, sumtuosamente. GERM. Kõstlich. HISP. Con grande costa, costosamente. ANGL. Costlie. } Plin. Epistol. 189. Quod paulò sumptuosius equos & canes emeret. Catul. Epig. 44.

Vos convivia lauta sumptuosè De die facitis.

Sumptifacio, is, Facio sumptum. ἡ καταπέλασσις, θάπανα. GAL. Faire grande despense, consumer. ITAL. Far spesa, consumare. GERM. Sich in ein tosten bringen. HISP. Hazer gasto, y costa. ANG. To mak great expenses or cost. } Plaut. Si nunc me suspendam, meam operam luserim, ut præter operam restim sumptifecerim.

Sumptio, as, are, secundum frequentativum à sumo. ἡ πλὴς λαμβάνω. GAL. Prendre souv. nt. ITAL. Prendere sovente. GERM. Oft nemmen. HISP. Tomar à menudo. ANGL. To tak often. } Plin. lib. 25. c. 5. Can- didum autem vomitione, causas morborum extrahit, quondam ter- ribile, plerique studiorum gratiã, ad providenda acrius quæ com- mentabantur, sæpiùs sumptiverint.

Sumptio, nis, verbale, Assumptio. ἡ λήψις. GAL. Prins. ITAL. Presa. GERM. Nennung. HISP. Tomamiento. ANGL. A taking. } Cic. lib. 2. de Divin. Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quæ Lemmata ap- pellant Dialectici: sed nos Latine loqui malumus.

Sunia, impedimenta, excusationes. Marcul. Sunium, σουνίον, vulgò Carbo de Columbas, Extremum Atticæ pro- montorium. Ortum spectans, vicum habens ejusdem nominis, quem Leontidi tribui assignat Stephanus. Vide Ptol. decima Europa Tab. & Strab. sub initium lib. 9.

Suavo, as, deprimo. Non. cap. 2. 771. Sunat, deprimit. Lucil. lib. 7. Suavit taxim ad naves, delphinus ut olim. alij legunt, simavit.

Suo, is, ui, um, Sarcio, concinno, compingo. ἡ τῆν τὰ φάρ. ἡ ἀπὸ τοῦ GAL. Coude, conjoindre. ITAL. Cucire. GERM. Zusammensticken, zusammen setzen. HISP. Coser. ANGL. To sove or seve, to toyne or mak fast together. } Cic. 2. de natur. deor. Cultus dico agrorum, extractionesque textu- rum, tegumenta corporum, vel texta, vel suta, omnemque fabricam æris & ferri. Unde sutores, qui calceos suunt. Quidam à sue ver- bum hoc deduci existimant, eò quòd hujus animalis setis in suen- do sutores utantur: Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.

Pellibus & sutis arcent mala frigora brachis.

Sumitur tamen generalius pro eo, quod est rem quamvis conjunge- re, connectere, sive colligere. Gellius, Sed hi plerasque naves loris suebant } Sute aliquid suo capiti. Appingere & affingere. Ter. in Phorm. Heu metuo lenonem, nequid suo suat capiti.

Sutores, qui calceos suunt. ἡ ἀπὸ τοῦ. GAL. Cordonniers. ITAL. Cal- zolajo. GERM. Schuster / schuchbuer, schuchmacher. HISP. zapateros, oficiales de zapatos. ANGL. Shoemakers, severs. } Propriè enim artifex calceonum sutor appellatur, quam ille, qui sicut pannos, potiùs sar- cinator dicatur. Plautus sc. 2. a. 1. Quasi claudus sutor domi sedet totos dies. Ibidem sc. 5. a. 3. Calceolarij, sedentarij Sutores. Plin.

lib. 35. cap. 10. de Apelle, Feruntque à suture reprehensum, quòd in crepidis una intus pauciores fecisset ansas: eodem postero die su- perbo emendatione pristina admonitionis cavillante circa crus, in- dignatum prospexisse denunciantem ne supra crepidam sutor judi- caret: quod & ipsum in proverbium venit.

Sutorius, a, um, adjectivum, quod ad suturem pertinet. ἡ ὀτὴ ῥάπτιον. GAL. De cordonnier. ITAL. Di calzolaio. GERM. Das zu den schuften ren/oder schuchmacheren gehört. HISP. Cosa de zapatero. ANGL. Belonging to a shoemaker or sever. } Sutorium atramentum, nigredo quæ co- zium denigratur. ἡ ἀλλοιωθὴς. GAL. Vitriol ou couperose. ITAL. Negramento. GER. Schumacher schwarze. HISP. Tinta de zapateros. } Est au- tem metalli species, quæ dissoluta in aqua nigredo fit. Duo ejus sunt genera: Fossitium, quòd aliquando est cæruleum, aliquando pallidum, aliàs candidum & pellucidum in morem vitri: unde & Vitriolum vulgò appellatur: factitium verò ex aqua pluviali fit per metalla defluente in lacunam, quæ inde ab iis, qui in metalla sunt damnati, in vasa ampla fictilia perfertur, in quibus æstivis die- bus concrefcit. Vide plura de hoc apud Plin. lib. 34. cap. 12. & Dios- corid. lib. 5.

Suturã, a, Commisura partium consuturam. ἡ ἔαφῆ, ἔαφια. GAL. Con- sture. ITAL. Cucitura. GER. Ein naht. HISP. Cosedura, costura. ANGL. A sewing or joyning together. } Cornel. Celsus lib. 8. } Sutura oras jun- git, quæ ne ipsæ quidem contingere ex toto debent. } In cranio quo- que futuræ dicuntur commissuræ illæ, quibus ossa conjunguntur. Cels. lib. 7. Rarò Calvaria solida sine futuris est, & id caput firmis- simum atque à dolore tutissimum est: ex cæteris quò pauciores sunt futuræ, eo capitis valetudo commodior est.

Sutelarum, i-doli quasi consulti, fraudes, astutiæ: à similitudine suen- tium; vide Festum in voce Sutela. Plaut. Caps. sc. 5. a. 3. Aque ob suce- las tuas te morti misero, Vel te interiisse vel periisse prædicent.

Sutills, e, quod consutum est. ἡ ἔαπτιον. GAL. Cousu. ITAL. Cucito, cusco. GERM. Das zusamen gestickt / oder gefest ist. HISP. Cosido. ANGL. Sewed or joynd, together. } ut, Corona sutilis. } Sutillis. Plin. lib. 21. cap. 3. Summæque auctoritas sutilli coronæ: suiles Sa- liorum sacris invenimus, & solemnibus cœnis, Balteus sutilis. Virg. 12. Æneid.

seritur quæ sutilis alvo

Balteus.

Cymba sutilis, qua Charon inferorum portitor animas per Stygiam paludem trajicit, Idem lib. 5. Æneid.

genuit sub pondere cymba Sutilis.

Ovid. 5. Fast. Tempora sutilibus cinguntur tota coronis. Sutrinã, a, Officina sutoris, ἡ ἔαφῆον. GAL. La boutique d'un cordon- nier. ITAL. Calzolaria. GERM. Ein schuster Werkstatt. HISP. Tienda de zapatero. ANGL. A shoemakers shop. } Plin. lib. 10. c. 43. Tiberio principe ex senu supra Castorum ædem genitus pullus, in opposi- tam sutrinam devolavit, etiam religione commendatus officinæ domino. Varro lib. 4. de L. L.

Sutrinus, a, um, adject. Tacit. lib. 15. Sutrinæ tabernæ. } Sutrinum neu- tro genere, pro arte Sutrina. Senec. Epist. 93. Non multum abfuit quin sutrinum quoque inventum à sapientibus diceret.

Supellex, ilis, fœminin. gener. vel hæc Supellectilis; & apud anti- quos, hoc supellectile: unde putatur mansisse plurale neutri gene- ris Supellectilia: Ablativum singularem facit supellectile, vel su- pellectili. Est autem Supellex, domesticum instrumentum, quod æ- que argento, auròve factò, vel vesti annumeretur: id est, res mobi- les, ut vocant Jurisconsulti, apud quos titulus est, de supellectile le- gata. Charis. lib. 1. negat aliter dici quam supellex, neque aliorum nominativorum exemplum reperiri idoneum Diomed. lib. 1. negat habere pluralem Priscian. lib. 6. ait hæc supellectilia apud vetustis- simos reperiri, sed nullum auctorem profert. ἡ ἑλὴ ἐπιτοχῆς. GAL. Les meubles d'un homme, le ménage. ITAL. Roba di casa, mobile di casa, masserizie di casa. GERM. Ein hausrath / sarenbe hab. HISP. El alhaja de casa. ANGL. Household stuff, the moveables of a man. } Cujus no- mine, ut inquit Paulus, continentur mensæ, trapezophora, delphi- cæ, subsellia, scamma, lecti inargentati, culcitæ, toralia, mappæ villosæ, vasa aquaria, pelves, aquiminaria, candelabra, lucernæ, trul- læ, vasa ænea vulgaria, id est, quæ non proprio sunt loco attribu- ta: præterea capsæ, armaria, vitrea, escaria & potoria. Hæc Sipo- tinus ex 33. Digest. de supellectile legata, l. j. } l. supellectile. Plaut. Au- lul. sc. 2. a. 2. Supellex, aurum, vestes, vasa. Plin. lib. 15. cap. 9. Totam supellectilem ligneam. Horat. 1. Serm. Satyr. 6.

Cœna ministratur pueris tribus: } lapis albus
Focula cum cyatho duo sustinet: astat echinus
Vilis, cum patera gustus, Campana supellex.

Cic. 4. Verrin. Supellex ex ære elegantior Delicata, & Corinthia. Ibidem. Tu P. Cæcurij promptissimi hominis & experientis, & in primis gratiosi, supellectilem omnem auferre non dubitasti. Virgil. 1. Georg.

vilisque supellex,

Arbutæ crates } mystica vannus Tacchi.

Supellecticius, servus, cui supellectilis cura, apud Vlpianum D. lib. 33. tit. 7. l. 12.

Super, ἡ ὑπὲρ. GAL. Sur, ou sus, dessus. ITAL. Sopra, di sopra. GER. Auff / ober. HISP. Sobre, encima. ANGL. Upon. } Præpositio est modò accusativo, modò ablativo casui serviens: deducta à Græca præpositione ejusdem significationis, & aspi- ratione in s, & o in u, commutata. } Subter. Quidam hoc discriminis esse voluerunt inter super, & supra, quòd illud contiguitatem, hoc spatium quoddam interjectum importaret. Quæ tamen differentia perpetua non est, ut satis constat uno Livij testimonio lib. 44. ab Vrbe, ubi sic habet, Vbi citra muros, supra, subterque terram per dies viginti quinque pugnatum est. Cum accusativo Plaut. Pseud. sc. 1. a. 3. Suavia super suavia quæ det. Tibull. lib. 4.

Sive super terram Phœbus, seu currere supra.
 Quintil. Quia sol super terram, dies est. Tibull. lib. 4.
Latiore ducit struētos super ignis aceruos.
 ¶ Super pro *super*, cum excessum denotat. Salust. Jug. 81. At Iugurtha manifestus tanti sceleris, non prius omisit contra verum niti, quam animadvertit, super gratiam, atque pecuniam suam invidiam facti esse. ¶ Accipitur aliquando Super, cum ablativo, pro De, *pro De*, Virgil. 1. *Aeneid.*

Multa super Priamo rogans, super Heclore multa.
 Gellius c. ult. lib. 1. Hæc super irascendo sentio. (id est, Hæc sentio de ira.) Idem c. 11. lib. 3. Super ætate Homeri & Hesiodi non consentitur. Item Plaut. prolog. Amph. Teneo quid animi vestri super hac re fiet. Gell. c. 14. lib. 17. Dignus Publius qui super Laberio iudicaretur, (id est, anteponebatur.) Idem c. 2. lib. 1. Hæc notavi super eo libro, Plaut. Aul. sc. 5. a. 4. Rem tenes super Echionis filia. Aliquando idem valet quod Pro: ut apud eundem, 4. *Aeneid.*

Nec super ipse sua molitur laude laborem.
 ¶ Item pro Plusquam. Suet. in August. c. 38. Super triginta ducibus justos triumphos, & aliquando pluribus triumphalia ornamenta decemenda curavit. Idem cap. 35. Erant super mille (Senatores) & quidem indignissimi. ¶ Pro Inter, idem in Cas. cap. 87. In sermone super cœnam nato. Idem in Aug. c. 77. & in Tib. c. 56. & iterum in Calig. c. 13. ¶ Pro Præter, idem in Aug. c. 69. M. Antonius super festinatas Livie nuptias obiit. Idem in Tib. c. 55. Super veteres amicos ac familiares viginti sibi è numero principum civitatis depoposcerat. Et iterum eodem sensu infra c. 75. Et Livius lib. 2. ab urb. Super solitos honores. Idem lib. 10. dec. 4. Super cætera. ¶ Pro Ob. Suet. in Aug. c. 8. Approbata citò morum indole super itineris industriam. ¶ Eleganter per Tmesim usurpatur: Ovid. 3. Fast.

Humili super ausa fenestra se jactis. (pro superjactis.)
 Ibid. lib. 5.

— ubi ante Idus nox erit una super.
 (id est, supererit.) Et Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Si quid super illi fuerit, Id nobis fat est. (pro superfuert.) ¶ Satis superque: vide Satis supra.
 ¶ De super præpositione, Gellius c. 9. lib. 13. ¶ Iuncta verò accusativo, significat, Ultra. Virg. 6. *Aeneid.*

— super Garamantas & Indos
Proferet imperium.
 Apuleius, iam enim super oppidum profectus, nos citra reliquerat. In qua significatione aliquando etiam ablativo iuncta invenitur. Virg. 9. *Aeneid.*

Nocte super media.
 id est, ultra mediam noctem. ¶ Ponitur aliquando adverbialiter sine casu. Plaut. Hinc, atque hinc super subterque premor angustiis.
 ¶ Accipitur aliquando pro vehementer. Virg. 1. *Aeneid.*

His accensa super, iactatos aqmore toto, &c.
 ¶ Nonnunquam pro desuper. Idem 9. *Aeneid.*
Et super è vallo prospectans Troës.
 ¶ Super somnum, id est, servus à cubili, interprete Budæo. Curtius, Sed per dispositos, quos super somnum habebat, omnes procul relegatos, ne fremitu murmurantium inter se excitaretur. ¶ Quandoque pro insuper, & amplius. Virg. 2. *Aeneid.*

Cui neque apud Danaos usquam locus, & super ipse Dardanida infensi pœnas cum sanguine poscunt.
 ¶ Super pro præter. Cels. lib. 4. cap. 5. Neque tamen pluribus locis deligari necesse est, sed fat est infra inguina, & super talos, summòsque humeros, etiam brachia. ¶ Componitur cum dictione incipiente ab a, ut superaddo: c, ut supercideo: d, ut superduco: e, ut superemineo: f, ut superfluo: i, ut superindico: m, ut supermeo: p, ut superpono: s, ut supersedeo: u, ut supervacuus. ¶ Componitur & cum præpositionibus, De & In, ex quibus fiunt desuper, & insuper: de quibus egimus supra suis locis.

Superabdicativus, a, um, id est, supernegativus, unde supernegativa dicitur negatio, quæ additur negationi, & nihil cooperatur plus, quam præcedens, ut in vulgari solet dici: Ego non habeo nihil, quod non valet, quam si diceretur, Ego nihil habeo. Cathol. Nempe Martianus dedicativum dicit *καταφακτικόν*, i. affirmativum; & *ἀπαφακτικόν* abdicativum. Sed, ego non habeo nihil, est, ego habeo aliquid.

Superabundo, as, Redundo, superfluus. *ἡδύη hadhâph. περισσῆς. GAL. Effre trop plein, abonder. ITAL. Esser tanto pieno che si sparga, esser troppo. GERM. Gar oberstüßig sein. HISP. Rebofar lo lleno. ANG. To abound greatlie. & Vlpian. Digest. de regulis juris, Non solent quæ superabundant, vitare scripturas.*

Superaddo, is, idi, addere, Vltra addo. *ἡδύη hosiph. ἐπιπροσθημι, ἐπιθημι, προσθημι, προστιθεμαι. GAL. Mettre d'avantage, ajouter d'avantage. ITAL. Sopraggiungere. GERM. Darüber/darzu thun. HISP. Añadir encima. ANG. To adde moreover. & Virg. Eclog. 3.*
Lenta quibus torno facili superaddita vitis.
 Propert. lib. 2. Eleg. 14.

Et sit in exiguo lautus superaddita busto.
 Superadulterus, a, um, 1. Cor. 7. 36. Virgo superadulta, *ὑπερκαμῆ*. quæ florem ætatis, ætatem pubertatis excedit.

Superagnata tunica, omnium oculi tunicarum extima, cornæ extrinsecus adhærens: unde & nomen accepit. *ἐπιφωκὸς χιτῶν.*

Superalia, al. Superaria, vestis, quæ superinduitur. Isid. Pap.

Superalligare, Supernè alligare. *ἡδύη. GAL. Lier par dessus. ITAL. Ligare sopra. GERM. Oberbinden. HISP. Atar encima. ANGL. To bind above. & Plinius lib. 30. cap. 6. Caninus lien si viventi exprimitur, & in cibo sumatur, liberat eo vitio. Quidam recentem superalligant.*

Superamentum, quod superat, & superfluum est. Vlp.

Superbibo. Post cibum, potumve jam assumptum bibo. *ἡδύη. GAL. Surboire, boire apres, ou de surcroist. ITAL. Bever fuor di modo. GERM. Ober das vorderig trincken/darauff trincken. HISP. Bever demasiadamente. ANG. To drink moreover. & Plin. lib. 23. c. 1. Aquæ potum in-*

interponere utilissimum, itémque jugi superbibere ebrietati: quam quidem frigidæ potus extemplo discutit.

SUPERBIO, is, Fastu quodam extollor, atrogans & insolens sum, à præpositione super, & verbo eo, ut volunt, compositum, b literâ euphonia causâ interfectâ. *ἡδύη ghaâh ἡ zadh ἡδύη ghaâh. ὑπερβίωσις, ἀλαζονεύωσις. GAL. S'en orgue'illir, devenir fier. ITAL. Insuperbirsi. GERM. Stolz/ond hoffertig sein. HISP. Ensobervecerse, gloriarse. ANG. To be proud or high minded. & Plin. lib. 10. c. 62. Equæ comantes sese superbiunt. Ovid. de medic. fac.*

Laudatas homini volucris lunonia pennas
Explicat, & formâ muta superbis avia.
 Idem 11. *Metam.*

— nam conjugo Peleus
Clarus erat diva: nec avi magis ille superbis
Nomine, quam soceri: siquidem Iovis esse nepotem
Contigit haud uni: conjux den conjugit uni.

Accipitur aliquando superbire, pro excellere, & de rebus inanimatorum dicitur. *ἡδύη horbir. ὑπερβίωσις. & Plin. lib. 17. Hinc gemmæ certè apud Menandrum & Philomenem fabulæ superbiunt. Claud. lib. 4. de Raptu,*

— Phlegrais sylvæ superbis
Exuvias, totumque nemus victoria vestit,
 hoc est, nobilitatur, celebratur, illustratur.

SUPERBUS, a, um, Elatus, atrogans. *ἡδύη gheêh ἡ zadh. ὑπερβύωσις, ὑπερβύωσις. GAL. Orgueilleux, fier & audacieux. ITAL. Superbo, altiero. GERM. Stolz/hoffertig/obermârig. HISP. Sobervio y altivo. ANG. High minded, proud. & Plaut. Amphitr. sc. 1. a. 1. freti virtute & viribus superbi. Idem Aps. sc. 4. a. Non decet superbum esse hominem servum. Ibid. sc. 3. a. 3. Sic istie solent superbi subdomari. Ovid. 13. *Metam.**

— Non est tenuisse superbum, (id est, gloriosum abstinuisse.)
 Virg. 3. *Aeneid.*

Stirpis Achillea fastus, juvenemque superbum
Servitio enixa tulimus.
 Idem 10. *Aeneid.*

— te Turnæ superbum
Cade nova quarens.
 Catull. Epigr. 27.

Et ille nunc superbus, & superfluens
Perambulabit omnium cubilia.
 Horat. Epod. 4.

Licet superbus ambulet pecunia,
Fortuna non mutat genus.
 ¶ Aliquando nobilis, magnificus, excellens, *ἡδύη. Virgil. 1. Aeneid.*

Hinc populum late Regem, belloque superbum
Vanturum excidio Libya.

¶ Aliquando altus, sublimis, *ἡδύη. Idem 7. Aeneid.*
Tela novant Atina potens, Tyburque superbum,

¶ Aliquando ornatus. Idem 3. *Aeneid.*
Barbarico postes auro, spoliisque superbi.

¶ Aliquando opulentus, ut apud eundem 9. *Aeneid.*
— simul ense superbum
Rhamnetem aggreditur.

¶ Aliquando iniquus: ut apud eundem 8. *Aeneid.*
Quos illi bello profugos egere superbo.

¶ Antiqui etiam superbos (propter pompam funeris) mortuos dixerunt. Plaut. in Amph. Faciam ego hodie te superbum, nisi tu hinc abis. i. occidam.

SUPERBIA, æ, Elatio mentis, arrogantia, insolentia. *ἡδύη ghaôn ἡδύη gheûth, ὑπερβία, ἀλαζονεία, ἀγλωυεία. GAL. Orgueil, fierté, superbe. ITAL. Superbia, altezza. GERM. Hoffart / stolz/obermut. HISP. Sobervia ò altivez. ANG. Pride, highness of mynd. & Cic. 6. Verr. Illa tua singularis insolentia, superbia, contumacia. Horat. 3. Carm. Ode 10.*

Ingratam Veneri pone superbiam:
No corrente retrò funis eat rota.
 Quint. lib. 3. cap. 6. An divitiæ pariant superbiam. Cicer. contra Rul- lum. Coloni Capuæ in domicilio superbiæ, & in sedibus luxuriæ collocati. Idem de Orat. Quod ego non superbia neque inhumanitate faciebam: sed me hercule istius disputationis insolentia & earum rerum inscitia. ¶ Dicitur autem superbia à superhabendo: itaque differt ab arrogantia, quod hæc in paupertate esse possit: illa verò non nisi in divitiis. Corn. Front. de differen. vocab. Eamque ob causam Capuæ superbiæ domicilium fuisse dicitur, quod illud municipium propter agri fertilitatem omnibus rebus abundaret.

SUPERBE, adverb. Elate, fastuose. *ἡδύη ὑπερβέως. GAL. Fierement, orgueilleusement, superbement. ITAL. Superbamente, orgogliosamente. GERM. Hoffertiglich/stolztlich. HISP. Soberviamente. ANG. Proudly. & Terent. in Phorm. Satin' superbè illuditis me? Liv. 4. ab Urbe, Superbè à Samnitibus, qui Capuam habebant, Cumæque legati prohibiti commercio sunt. Cicer. pro leg. Manil. Legati quod erant appellati superbius, Corinthum, patres vestri, totius Græciæ lumen extinctum esse voluerunt.*

SUPERBIFICUS, adject. *ἡδύη ὑπερβίωσις. GAL. Fierement, orgueilleusement, superbement. ITAL. Superbamente, orgogliosamente. GERM. Hoffertiglich/stolztlich. HISP. Soberviamente. ANG. Proudly. & Terent. in Phorm. Satin' superbè illuditis me? Liv. 4. ab Urbe, Superbè à Samnitibus, qui Capuam habebant, Cumæque legati prohibiti commercio sunt. Cicer. pro leg. Manil. Legati quod erant appellati superbius, Corinthum, patres vestri, totius Græciæ lumen extinctum esse voluerunt.*

SUPERBIFICUS, adject. *ἡδύη ὑπερβίωσις. GAL. Fierement, orgueilleusement, superbement. ITAL. Superbamente, orgogliosamente. GERM. Hoffertiglich/stolztlich. HISP. Soberviamente. ANG. Proudly. & Terent. in Phorm. Satin' superbè illuditis me? Liv. 4. ab Urbe, Superbè à Samnitibus, qui Capuam habebant, Cumæque legati prohibiti commercio sunt. Cicer. pro leg. Manil. Legati quod erant appellati superbius, Corinthum, patres vestri, totius Græciæ lumen extinctum esse voluerunt.*

SUPERBIFICUS, adject. *ἡδύη ὑπερβίωσις. GAL. Fierement, orgueilleusement, superbement. ITAL. Superbamente, orgogliosamente. GERM. Hoffertiglich/stolztlich. HISP. Soberviamente. ANG. Proudly. & Terent. in Phorm. Satin' superbè illuditis me? Liv. 4. ab Urbe, Superbè à Samnitibus, qui Capuam habebant, Cumæque legati prohibiti commercio sunt. Cicer. pro leg. Manil. Legati quod erant appellati superbius, Corinthum, patres vestri, totius Græciæ lumen extinctum esse voluerunt.*

SUPERBIFICUS, adject. *ἡδύη ὑπερβίωσις. GAL. Fierement, orgueilleusement, superbement. ITAL. Superbamente, orgogliosamente. GERM. Hoffertiglich/stolztlich. HISP. Soberviamente. ANG. Proudly. & Terent. in Phorm. Satin' superbè illuditis me? Liv. 4. ab Urbe, Superbè à Samnitibus, qui Capuam habebant, Cumæque legati prohibiti commercio sunt. Cicer. pro leg. Manil. Legati quod erant appellati superbius, Corinthum, patres vestri, totius Græciæ lumen extinctum esse voluerunt.*

SUPERBILŒQUENTIA, æ, Elatus atque atrogans sermo. *ἡδύη ὑπερβίωσις, ὑπερβίωσις, ὑπερβίωσις. GAL. Parole fiere & orgueilleuse, parler hautain & audacieux. ITAL. Il parlare orgoglioso ò superbo. GER. Hoffertig/and stolze red. HISP. Habla sobervia. ANGL. A proude speaking. & Cic. 4. Tusc. Quam vim mali significantes Poëtæ impendere apud inferos saxum Tantalò faciunt, ob scelera animique impotentiam & superbilœquentiam.*

Superbiter, antiquis in usu fuit pro eo quod hodie usitatus dicimus Superbe. ...

Supercalco, as, are, Concalco, pedibus tero. ...

Supercemerē, est terram cribro purgatam injicere. ...

Superincido, is, Super rem aliquam cado. ...

Supercillum, ij, pars extrema frontis, quæ super oculos prominens, bre- vibus vestitur pilis, ad oculi protectionem adversus ea quæ super- ne incidere possent, velut subgrunda quædam à natura concessa.

Supercilium, ij, pars extrema frontis, quæ super oculos prominens, bre- vibus vestitur pilis, ad oculi protectionem adversus ea quæ super- ne incidere possent, velut subgrunda quædam à natura concessa. ...

Grande supercilium, & numeras in dote triumphos. Grande, inquit, supercilium, hoc est, fastum, gravitatem & severita- tem. Auctor obsceni carminis, Conveniens Latio pone supercilium, id est, gravitatem. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

Superclaudo, & iπεραλω. GAL. Clorre dessus. ITAL. Chiudere di sopra. GERM. Oben für beschließen. HISP. Cerrar encima. ANG. To shute upon. ...

HISP. Correr y andar antes. ANGL. To runne and go before. ...

Superdico, is, Subjungo dictis, dico aliquid præter id quod dictum est. ...

Superdo, as, Superimpono. ...

Superduco, is, Præter jam adducta alia adduco. ...

Superedo, superingredior. Lucret. lib. 3.

Superedo, is, Post cibum jam assumptum edo. ...

Superemineo, es, Supra alios emineo. ...

Supererogo, iam antea erogatis addo. ...

Supererogo, iam antea erogatis addo. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

Superfero, supra aliquid fero. ...

ne sumptus annuus mensurus fiat. Plaut. Pseud. sc. 5. d. 1. Si quid superfi, vicini impertio.

SUPERFLORESCO, is, Post alium floresco. ἑπιφύω. GAL. Fleurir apres. ITAL. Florire doppo. GERM. Auff etwas blien. HISP. Florescer despues. ANGL. To florish after another. Plin. lib. 19. cap. 5. Particulatim cucumis floret sibi ipse superflorescens.

SUPERFLUO, is, Abundo. ἑπιπληθύνω. GAL. Abonder, estre superfla. ITAL. Abondare. GERM. Oberstessen. HISP. Abundar. ANGL. To be superfluous and abound. Plin. lib. 31. cap. 37. Apollonia in Ponto fons juxta mare, æstate tantum superfluit, & maximè Canis ortu: parcius si frigidior æstas. Cicero de clar. Orat. Is dedit operam si modò id consequi potuit, ut nimis redundantes nos, & superfluentes juvenili quadam dicendi impunitate, & licentia reprimeret: & quasi extra ripas diffluentes coerceret. Quintilian. Nihil desit, nihil superfluat Idem alibi, Superfluit sermo jurgantibus mulierculis.

SUPERFLUUS, a, um, Redundans, abundans. ἑπιπληθύνω. GAL. Superfluo, qui est de reste. ITAL. Sovercchio, abbondante. GERM. Oberflüssig. HISP. Cosa demasiada y Superflua. ANGL. Superfluous. Plin. in Paneg. Quibus moris est eadem illa nunc rigentia gelu flumina, aut campis superflua, nunc liquida lustrare navigiis.

SUPERFLUITAS, atis, Abundantia. ἑπιπληθύνω. GAL. Superfluité, trop grande abondance. ITAL. Superfluità. GERM. Oberflüssig. HISP. Superfluidad y demasia. ANGL. To much abundance. Plin. lib. 14. cap. 1. Aliæ improbo raptu, pampinorumque superfluitate atria media complentes.

SUPERFÆCETO, as, Superiori fœtationi alteram addo. ἑπιπληθύνω. GAL. Concevoir apres estre grosse: preings ou grosse. ITAL. Quando la femina gravida ancora concepisse. GERM. Ober ein entpfangne frucht noch eine entpfahen. HISP. Enpreñarse sobre preñez. ANGL. To conceive another child after that a woman hath conceived ones. Quod accidere solet quibusdam animalibus, quæ post unum fœtum ex coitu conceptum, rursus alium concipiunt à priore, unòque aut altero die, vel etiam pluribus post primum emissum, suo tempore eniuntur: quæ emissio secunda & veluti novus quidam partus, superfœtatio dicta est. Plin. lib. 10. cap. 61. Dasypodes superfœtant, sicut lepores. Idem lib. 8. cap. 55. Lepus omnium prædæ nascens, solus præter dasypodem superfœtat, aliud educans, aliud in utero pilis vestitum, aliud implume, aliud inchoatum gerens pariter.

SUPERFŒRANĒS, a, um, pro supervacaneo Sidonius Apollinaris usurpat. ἑπιπληθύνω. GAL. Superflu. ITAL. Superchio. GERM. Oberflüssig. HISP. Superfluo. ANGL. Superfluous.

SUPERFUGIUM, ἑπιπληθύνω. Hic super est trans, vel in superiorem locum.

SUPERFULGEO, es, Desuper affulgeo. ἑπιπληθύνω. GAL. Reluire par dessus. ITAL. Risplendere di sopra. GERM. Oben herüber scheinen. HISP. Resplender encima. ANGL. To shine from above. Stat. I. Sylv.

— ipse an puro celsum caput aëre septus, Tempia superfulgens, & prospicere videris.

SUPERFUNDO, is, Super infundo, infuso aliquid addo. ἑπιπληθύνω. GAL. Verser & épanche quelque liqueur par dessus. ITAL. Spargere qualche liquore di sopra. GERM. Übergießen / oben darauff schütten. HISP. Derramar lo liquido encima. ANGL. To pour upon. Columell. lib. 12. cap. 57. Hanc misturam quum in catillo composueris, oleum superfundito. Liv. 5. ab Urbe, Tum verò jam superfundenti se lætitiæ vix temperatum est: per translationem pro, ubertim se ostendenti. Idem lib. 5. decad. 5. Superfundit se regnum Macedonum in Asiam. ¶ Superfusis Tyberis, inundans. Idem 7. ab Urbe, Quinetiam quum medios ludos Cirnus Tyberi superfuso irrigarus impedisset. Superfusi hostes. Idem 9. bell. Macedon. Gens superfusa montibus Caucasus, hoc est, conspersim fusa. Plin. lib. 6. cap. 13. ¶ Corpora dicuntur superfundi, à Senec. de tranquill. vita, quæ sunt nimis vastitatis. Habiliora, inquit, sunt corpora pusilla, (bello sup.) quæ in arma sua contrahi possunt, quam quæ superfunduntur.

SUPERGERO, is, ere, Superjacio, & quasi aggregatim superimpono: nam proprie de terra dicitur. ἑπιπληθύνω. GAL. Porter ou jeter dessus. ITAL. Portare à gittare di sopra. GERM. Oben darauff werffen / oberdecken. HISP. Tracer à poner encima. ANGL. To beare upon. Col. lib. 11. cap. 3. Prædicti deinde funes de tabulato prompti explicantur, & in longitudinem per utrumque sulcum porrecti obruuntur: sed ita ut non nimium supergesta terra semina spinarum, quæ inhaerent totis funiculorum, enasci possint.

SUPERGRADIOR, supergrederis, Transeo, supergo. ἑπιπληθύνω. GAL. Marcher par dessus. ITAL. Caminare di sopra. GERM. Etwar auffgehn ober aufhin gehn. HISP. Ir por encima. ANGL. To go beyond or upon. Plin. lib. 28. c. 7. Arbortum facit illitus, aut si omnino prægnans supergrediatur. Stat. 5. Sylv.

Ora supergressus Pylis senis.

Supergradi omnem laudem, Excellere. Quint. lib. 6. in Proem. Supergraditur mediocritatem, Apuleius Apolog. 1. ¶ Supergradi prænam pro minuere, Suet. in Claudio. c. 14. In majore fraude convictos legitimum prænam supergressus, ad bestias condemnavit.

SUPERIACIO, Superpono, vel superextendo. ἑπιπληθύνω. GAL. Tetter par dessus. ITAL. Sopraporre. GERM. Oberwerffen / darauff werffen. HISP. Sobreponer. ANGL. To lay or cast upon. Columell. lib. 2. cap. 3. Quæque temporibus autumnii, fructetis, & arboribus delapsa folia superjaciebantur, mox conversa vomeribus, &c. Idem lib. 2. Seminibusque de tabulato superjectis.

SUPERJACTO, as, frequentativum. ἑπιπληθύνω. GAL. Se jeter par dessus. ITAL. Gittarsi di sopra. GERM. Oberspringen. HISP. Sobreponerse, & echarse encima. ANGL. To cast often upon. Plin. lib. 9. cap. 15. Quod & alias faciunt, aliorum vim timentes, mugiles maximè, tam præcipue velocitatis, ut transversa navigia interim superjacent, id est, transiliant.

SUPERJECTUS, us, ἑπιπληθύνω. GAL. Jettement ou sautoiment par dessus. Calepini Pars I I.

ITAL. Esso gittarsi à saltare per di sopra. GERM. Oberspringung. HISP. Obra de echarse à saltar por encima. ANGL. Casting upon or over. Colum. lib. 7. c. 36. Ita enim efficitur, ut ejus objectu, quum mas etiam superjectu eblanditus est, velut incensus obcæcatus cupidinè subtracta quam perierat, fastiditæ imponatur equæ.

Superjectio, nis, fœm. gen. idem, Quint. lib. 8. cap. ult. de hyperbole. Et hæc ementiens superjectio.

SUPERILLIGO, are, idem quod superligo. ἑπιπληθύνω. GAL. Lier par dessus. ITAL. Ligare di sopra. GERM. Darauff binden. HISP. Atar por de sobre. ANGL. To binde upon or mak fast. Plin. lib. 29. cap. 3. Eadem cum oleo trita, ignes sacros leniunt, betæ foliis superligatis.

SUPERILLINO, is, ἑπιπληθύνω. GAL. Oindre par dessus. ITAL. Ungere. GERM. Darauff streichen / oder schmieren. HISP. Untar. ANGL. To anoint over or upon. Plin. lib. 30. c. 12. Reduvias, & quæ in digitis nascuntur pterygia, tollunt canini capitis cinis, & vulva decocta in oleo, super illito butyro ovillo cum melle.

SUPERIMPENDENS, participium. ἑπιπληθύνω. GAL. Pendant par dessus. ITAL. Pendente di sopra. GERM. Oberein hangend. HISP. Colgado de suspenso de sobre. ANGL. Hanging upon or above. Catull. Argon. Confestim Peneos adit viridantia Tempus; Tempe qua sylva cingunt superimpendentes.

SUPERIMPONO, Impono. ἑπιπληθύνω. GAL. Mettre dessus. ITAL. Metter di sopra. GERM. Oben darauff thun / oder legen. HISP. Poner encima de otra cosa. ANGL. To put upon. Liv. 1. bell. Pan. Et Sardiniam inter motum Africae fraude Romanorum stipendiorum etiam superimposito interceptam. Quintil. lib. 1. manu superimposita.

SUPERINCIDO, is, Desuper in rem aliquam incido. ἑπιπληθύνω. GAL. Cheoir dessus ou par dessus. ITAL. Cadere di sopra. GERM. Oben darauff fallen. HISP. Caer sobre algo. ANGL. To fall down upon. Liv. lib. 2. Multisque superincidentibus telis, incolumis ad suos tranavit. Columell. lib. 4. c. 9. Ne si transversa fuerit cicatrix, caelestem superincidentem aquam contineat.

SUPERINDICO, is, superindicere. ἑπιπληθύνω. GAL. Denoncer, & signifier outre, davantage, & d'abondant. ITAL. Annuntiare, manifestare d'avantaggio. GERM. Weiter ansagen / darüber anzeigen. HISP. Denunciar y manifestar mas. ANGL. To denounce and worse moreover. Vlpian. in l. si duo, §. ult. ff. de iurejurando. Imperator noster cum patre rescriptis, fustibus eum castigatum dimitti, & ita ei superindici, ἀπαρτὸς μὴ ἔμειναι, id est, petulantet ne jurato.

SUPERINDUCO, Superinjicio. ἑπιπληθύνω. GAL. Mettre dessus. ITAL. Sopra mettere. GERM. Oben darauff füren / oder werffen. HISP. Sobreponer. ANGL. To lay upon or cover. Plin. lib. 15. c. 17. Duum pedum terra superinducta. Quintil. Superinducti corporis species.

SUPERINDUCTIO, quæ superscribendo lituris atque inductionibus adiicitur scriptura. Vlpianus D. lib. 28. tit. 4. leg. 1. Et ideo etsi novissimè, ut solet, testamento fuerit ascriptum, lituras, inductiones, superinductiones ipse feci.

SUPERINDUO, is, Super cætera vestimenta induo. ἑπιπληθύνω. GAL. Vestir par dessus. ITAL. Vestire di sopra. GERM. Ober anders anlegen. HISP. Vestir encima. ANGL. To put upon. Sueton. in Neron. c. 48. Ut erat nudo pede atque tunicatus, penulam obsoleti coloris superinduit.

SUPERINGERO, is, Aggregatim superimpono. ἑπιπληθύνω. GAL. Mettre & accumuler par dessus. ITAL. Accumulare di sopra. GERM. Darüber häufsen. HISP. Amononar encima. ANGL. To heap upon. Plin. lib. 18. c. 30. Sunt qui leguminum acervos superingerant.

SUPERINIICIO, is, Desuper iniicio. ἑπιπληθύνω. GAL. Tetter par dessus. ITAL. Gettar sopra. GERM. Darüber werffen. HISP. Echare encima. ANGL. To cast in upon. Virg. 4. Georg. — raras superinjice frondes.

Ovid. 5. Fast.

Tum superinjecta texere madentia terra.

Plin. lib. 18. c. 9. Faxinae vice cribris superinjici. Ovid. 6. Fast.

Sed superinjectis quis latet iste cogis?

SUPERINTEGO, is, Supernè intego. ἑπιπληθύνω. GAL. Couvrir par dessus. ITAL. Coprire di sopra. GERM. Oben darauff decken. HISP. Cubrir encima. ANGL. To cover over. Plin. lib. 18. c. 9. Ora utrinque lapidibus statuminari, & alio superintegi.

SUPERINTONO as, Desuper tono. ἑπιπληθύνω. GAL. Tonner d'en haut. ITAL. Tonare in alto. GERM. Oben abhin tönen / oder dondern. HISP. Tronar encima. ANGL. To thunder from above. Virg. 9. Aeneid.

Dat tellus gemitum, & clypeum superintonat ingens.

SUPERINUNGO, is, ἑπιπληθύνω. GAL. Oindre par dessus. ITAL. Ungere. GERM. Ober salben / darüber schmieren. HISP. Untar encima. ANGL. To smere upon or over. Cels. lib. 7. c. 7. Dein superinungi collyrio debet ex his aliquo, quo lippientes oculi superinunguntur.

SUPERIOR, Superius, vide Supra.

SUPERJUMENTARIUS, ij, m. g. ἑπιπληθύνω, vel κτήνοσφι ἐπιπληθύνω. GAL. Muletier, valet d'estable. ITAL. Mulatiere. GERM. Ein rosfreiber / mausel treiber. HISP. Azemilero, à mulatero, harriero. ANGL. A stable boye. Sueton. in Claudio, cap. 2. Quem barbarum & olim superjumentarium ex industria sibi appositum, ut se quibusconque de causis quam savissimè coerceret, ipse quodam libello conqueritur.

SUPERLACRYMO, Lacrymando irrigo. ἑπιπληθύνω. GAL. Pleurer dessus. ITAL. Lacrimare, piagnere di sopra. GERM. Darüber weynen. HISP. Llorrar de sobre, à encima. ANGL. To weep moreover or upon. Col. lib. 5. Optimum est igitur, medio ferè internodio subsidiarium tondere palmitem, devexaque, refectionem facere post gemmam, ne superlacrymet, & germinantem cæcet oculum.

Superlativus, a, um, superlationem significans: ut gradus comparationis supremus. Græcos ὑπερβαλῆς. In tropis ὑπερβαλῆς.

SUPERLIMINARE, is, neutr. gener. Limen ostij superius, hoc est, lignum sive lapis, qui postibus superincumbens, jugi formam efficit. ἑπιπληθύνω. GAL. Le limen de dessus l'huis. ITAL. Soglia di sopra.

GERM. Die oberstweil einer thür. HISP. El umbral encima la puerta. ANGL. The lintel of a door or transome. Plinius lib. 29. cap. 4. Privatimque ovilibus circumlatum toties, & pedibus suspensum sursum in superliminari.

Superlino, à quo participium Superlitus. ἡ ἐπιπέλασμα, κατωπλάσμα. GAL. Oint ou appliqué dessus. ITAL. Onco di sopra. GER. Oberstreichen/oder ubersalben. HISP. Untado encima. ANGL. To smear upon. Plin. lib. 22. cap. 23. Vel per se visco superlitum ut hereat. Idem lib. 27. cap. 5. Bibitur radix trita & in vino decocta, & aliquando superlinitur, quod Dioscorides κατωπλάσμα appellat.

Supermando, is, ere, Post rem aliquam mansam, aliam mando, Superedo. ἡ ἐπιμασάμαι. GAL. Manger ou mascher après. ITAL. Romasticare. GER. Darauff kochen/oder essen. HISP. Mascara otra vez. ANGL. To eat moreover or to throo after. Plin. lib. 3. cap. 6. Qui puram dedere, raphanos supermandi, mulso aceto jubent, ut ad vomitiones revoent.

Supermeco, as, Superfluo, sive superlabor. ἡ ἐπιπέριω. GAL. Passer ou couler par dessus. ITAL. Andar di sopra, soperchiare. GER. Oberhin lauffen/oder stieffen. HISP. Passar à andar encima. ANGL. To go slip, or runne over. Plin. lib. 2. c. 103. Quædam vetò etiam dulces inter se supermeant alias, ut in Fucino lacu, &c.

Supermico, as, supermicare. Antecello. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμαι, ἐπιπέλασμα, πείρισμα. GAL. Reluire par dessus, surmonter en excellence, estre plus illustre. ITAL. Lucere di sopra à più che un altro, esser più eccellente & illustre. GER. Oberaus gleiffen/oder scheinen. HISP. Luzir y resplender sobre algo, ser mas excelente, illustre y esclarecido. ANGL. To excell, to surmount. Senec. de benefico. lib. 3. cap. 31. al. 32. Si quæ reddunt filij parentibus beneficia, eorum non supermicant. Paulo post dicit Exuperare.

Supernantia gaudia, vide Superno, as, infra.

Supernās, vide Supernus, infra.

Supernāto, as, are. In aquæ, alteriusve liquoris superficie fluito. ἡ ἐπιπέλασμα. GAL. Nager par dessus. ITAL. Nuotare per di sopra. GER. Oben auff schwimmen. HISP. Nadar encima. ANGL. To swimme or float above. Colum. lib. 12. c. 9. Deinde arido spissamento fœniculi sic comprimi, ut jus supernatet. Plin. lib. 26. Postea supernatans aqua tollitur spongiis.

Supernātus, a, um, adjectivum, Post alios natus. ἐπιπέφυκός. Plin. lib. 19. c. 3. Hoc inciso, profluere solitum succum seu lactis, supernato caule, quem magydatin vocarunt.

Supernūs, a, um, Superus. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Elevé, qui est en haut. ITAL. Soprano, chi è in alto. GER. Das oben ist. HISP. Soberano y alto. ANGL. That is above. Plin. lib. 11. c. 37. Dentes similes aspidi & serpentibus: sed duo in superna parte dextra lævâque longissimi. Stat. 8. Theb.

crines à fronte superni.

Ovid. 13. Metam. Supernum numen.

Supernās, atis, quod ex loco superiore ortum traxit. ἡ ἐπιπέλασμα. GAL. Qui est à enhaut, qui croit en haut. ITAL. Chi è uscito di alto. GER. Das von den oberen ort her ist. HISP. Cosa soberana, y que es de lugar alto. ANGL. The highest or uppermost. X. Infernas, quod natum est in loco inferiori. Sunt autem hæc duo communis generis, sicut Noftras & Vestras: ut, Abies supernas, quæ ad mare superum, hoc est, Adriaticum, nata est, & contrâ infernas, quæ nata est ad mare inferum, sive Thyrentum. Plin. lib. 16. cap. 39. Ideo Romæ infernas abies supernati præfertur.

Supernè, adverb. Desuper. ἡ ἐπιπέλασμα. GAL. D'enhaut. ITAL. Dialto. GER. Das von oben herab/Oben hinab. HISP. Soberanamente y altamente. ANGL. On high frome above. Curt. lib. 8. Sed cum supernè tela barbari ingererent id est, superiore loco. Virg. 6. Aeneid.

unde supernè

Plurimus Eridani per sylvam labitur amnis.

Suet. in Tib. c. 38. Supernè delapsa saxa. Senec. c. 9. de cons. ad Marc. Supernè volantia saxa. Liv. lib. 1. ab Vrbe. Male sustinenti arma, gladium supernè jugulo defigit, jacentem spoliat. Idem valet quod supra. Plin. Argentum supernè innatat, ut oleum aquis.

Superno, as, are. GAL. Nager au dessus de l'eau. Hinc participium Supernans, antis, quo usus est Gell. cap. 9. lib. 9. noct. Attic. Gaudia pigra, cunctantia, levia, & quasi in summo pectore supernantia. Galli dicunt, Ris qui ne passe point l'extremité des levres qui ne procede pas du profond du cœur.

Supernumerarius, a, um, qui super numerum usitatum accedit. In specie milites accensi, post completum ordinarium numerum.

Supero, as, Transcendo, subeo. ἡ ἐπιπέλασμα. GAL. Surmonter, surpasser. ITAL. Superare. GER. Obersteigen. HISP. Sobrepasar à otro. ANGL. To over come. Virg. lib. 3. Georg.

superant montes & flumina tranant.

Plinius lib. 7. Arborea quidem tanta proceritatis traduntur, ut sagittis superari nequeant. Plaut. Pseud. sc. 7. act. 4. Superavit Troianum dolum Pseudolus. Idem Amphitr. Nam tibi aut accessit stultitia, aut superat superbia. Idem Aulul. sc. 5. act. 4. Ficos divitiis solus supero. Aliquando ponitur pro Vinco. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Vaincre. ITAL. Vincere. GER. Überwinden. HISP. Vencer. Virg. 5. Eclog.

Quid si idem certat Phœbum superare canendo?

Item pro abundo. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. Virg. 1. Georg.

Si superent factus, pariter frumenta sequentur.

Salust. Jug. 108. Et omnes res exequi solitus erat, quæ Iugurthæ festo, aut majoribus restricto superaverunt. Item pro supervivo, superstes sum, ἐπιπέλασμα. Virg. 3. Aeneid.

Quid puer Ascanius, superatne & vescitur aura

Aetherea?

Item restare, sive superfluere. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. Cic. Deque eo quod ipsis superat, aliis gratificati volunt. Item occidere ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. Virg. 1. Aeneid.

Clam ferro incantatum, superas.

Superabilis, e, quod facile superari potest. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Aisé à surmonter. ITAL. Che si può vincere à passarvi sopra. GER. Das leicht zu übersteigen / oder überwinden ist. HISP. Cosa que se puede sobrepasar. ANGL. That is over come easie. Liv. 5. bell. Pun. Simul altitudinem muri, quantum proximè conjectura poterat, permensus, humilioremque aliquanto pristina opinione sua, & cæterorum omnium ratus esse, & vel mediocribus scalis superabilem, ad Marcellum rem defert. Ovid. 5. Trist. Eleg. 8.

Scilicet ut per vim non est superabilis ulli,

Molle cor ad timidas sic habet ille preces.

Superātus, participium, Victus. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Vaincu, surmonté. ITAL. Vinto, sconfitto. GER. Überwunden. HISP. Vencido. ANGL. Overcome, vanquished. ut Bello superatus Amyntor, Ovid. 12. Metam. Iussa superata. Idem 9. Metam. Idem 13. Metam.

Si quaritis huius

Fortuna pugnam, non sum superatus ab illo.

Superāmentum, i, quod superat & superfluum est. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Le par dessus, le reste. ITAL. Avanzo, restante de qualche cosa. GER. Überbleibete. HISP. Lo que sobra, lo restante. ANGL. That resteth, the superplus. Ulp. in L. ligni. §. Of. filius. ff. de legat. & fideicom. ij. Sed si voluntas non refragatur, etiam virgulæ, & cremia, & farmenta, & superamenta materiarum, & vitium stirpes atque radices continebuntur.

Superōbrūo, is, Re aliqua injecta operio. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Couvrir de terre, ou d'autre chose par dessus. ITAL. Coprire di terra, d' altra cosa. GER. Oben darüber werffen vnd zudecken. HISP. Cubrir de tierra, d otra cosa. ANGL. To overvehelme. Propert. lib. 4. Eleg. 4.

Dixit, & ingestis comitum superobruit armis.

Superpēndēo, es, Suprà pendeo. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Pendre, ou estre pendu par dessus. ITAL. Sopra pendere. GER. Oben herfür hangen. HISP. Estar suspenso encima. ANGL. To hang above. Liv. 4. bell. Maced. Ita ut quibusdam locis si perpendentia saxa, plus in altum, quam quæ in statione sunt naves, promineant.

Superpīngo, is, Operi jam picto addo. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Peindre par dessus. ITAL. Soprapingere. GER. Nach dar zu mahlen. HISP. Pintar por de sobre. ANGL. To paynt moreover or upon. Plin. lib. 35. c. 11. Nealces Venerem, solers hic arte ingenioso operi superpinxit.

Superpōno, is, Super aliquid colloco. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Mettre dessus. ITAL. Sopraporre. GER. Darauff/oder darüber legen. HISP. Poner encima de otra cosa. ANGL. To lay or put upon or over. Plin. lib. 29. cap. 2. Tantumque pollent ut medicamentis quoque superponantur. Colum. lib. 1. cap. 5. Sin summotus longius, à collibus erit amnis, & loci salubritas, editiorque situs ripæ permetteret superponere villam præfluenti. Ovid. Epist. 20.

Aegra superposita membra fovere manu.

Supertrādo, is, rasi, rasum, Superficiem rei alicujus rado, vel leviter incido. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Racler par dessus. ITAL. Radere per di sopra. GER. Oberschaben. HISP. Raer por encima. ANGL. To shave or scrape upon. ut, Supertrudere clavos pedum. Plin. lib. 22. c. 23. Perniones ex vino fovet, & ex oleo coctum imponitur: sic & callo. Clavis pedum supertrasis præcipuæ utilitatis.

Supertrādo, is, Surfum ascendo. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Monter dessus, ou par dessus. ITAL. Andare sopra. GER. Übersteigen. HISP. Andar encima. ANGL. To climb upon. Colum. lib. 11. cap. 3. Oportebit autem virgeam sepem interponere, quam supertrasant fentes utriusque sulci.

Superpōndium, ij, Auctarium ponderis, quod legitimæ sarcinæ adjicitur. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Surpois. ITAL. Suprapeso. GER. Ein zumdß übergevoicht. HISP. Sobrepeso. ANGL. That is cast to the weight more then the measure. Est autem nomen à pondere deductum ea forma, quæ Centum pondium, & Assipondium. Apul. lib. 7. Exiguum scilicet & illud tantæ molis superpondium.

Supertrādo, is, Suprà scribo. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Ecrire dessus. ITAL. Scrivere sopra. GER. Über schreiben. HISP. Escribir sobre. ANGL. To writ upon. Modest. in l. 5. ff. de operib. publi. Ne Præsidis quidem nomen licebit superscribere.

Supertrādo, is, Super scribo. Ita multa & deleta, & inducta, & superscripta inerant.

Supertrādo, vel supersideo, es, Rem institutam omitto: exigique fecit ablativum. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Surseoir, cesser & se deporter de faire quelque chose. Item, S'asseoir sur quelque chose. ITAL. Soprasedere, lasciare. GER. Underlassen/laffen bleiben. HISP. Sobreser. ANGL. To leave of and cease frome doing of a thing. Cæsar lib. 1. Comm. Et propter multitudinem hostium, & propter eximiam opinionem virtutis prælio supersedere statuit. Autor ad Herenn. lib. 3. Commodè poterimus principio supersedere. Cic. Sulpit. lib. 4. Epist. 3. Tu, si videbitur, ita censeo facias, ut si habes jam statutum quid tibi agendum putes, in quo non sit consilium tuum conjunctum cum meo, supersedeas hoc labore itineris, id est, omittas ad me venire. Liv. lib. 4. decad. L. Superfedere de amicitia agere. Gellius cap. 13. lib. 19. Superfedi id dicere. Item, Sueton. in August. c. 93. In peragrandæ Egypto paululum descedere ad visendum Apin superfedit. (i. sustinuit, noluit.) Superfedere interdum est, sedere super. Idem in August. c. 96. Aquila tentorio ejus superfedens, &c. Cum accusativo construxit. Gell. c. 29. lib. 2. quum ait, Alia luce avis in pastum profecta est: cognati & affines operam quam dare rogati sunt, supersedent. Hieronymus contra Iovin. cum infinitivo junxit, Cic. (inquit) rogatus ab Hircio, ut post repudium Terentiæ, sororem ejus duceret, omnino facere superfedit, dicens non posse se uxori & Philosophiæ pariter operam dare. Superfessum, Liv. 7. ab Vrbe.

Supertrādo, is, Super te aliqua salio, infilio. ἡ ἐπιπέλασμα, ἐπιπέλασμα. GAL. Saillir dessus. ITAL. Saltare sopra. GER. Etwar auff springen. HISP. Saltar encima. ANGL. To leap upon. Col. lib. 8. c. 3. Ea pernicietas ut evitetur, perticæ dolantur in quadrum, ne teres levitas earum superfluitatem volucrum non recipiat.

Supertrādo

Superspargo, is, Inspergo, aspergo. Ἐπιπείρω. GAL. Espan- dre, ou jeter par dessus, saupoudrer. ITAL. Spargere di sopra. GER. Auff etwas sprengen. HISP. Derramar encima. ANG. To sprinkle upon or over. } Cato c. 54. Quum stramenta condes, quæ herbosissimæ erunt, in lecto condito, & sale superspargito.

Supersagno, as, are, Restagno, redundo. Ἐπεριμύζω, ἐπιμύζω. GAL. Faire estang & se déborder par dessus. ITAL. Allagare di sopra. GER. Ober außschwellen. HISP. Hazer estanque y rebosar encima. ANG. To overflow. } Tacit. lib. 1. Si amnis Nar in rivos diductus superstagnasset.

Supersterno, is, Superextendo. Ἐπιστέρνω, ἐπεστέρνω. GAL. Estender par dessus. ITAL. Stendere di sopra. GER. Ober spreiten/oder streuen. HISP. Estender encima. ANGL. To straw or cover over. } Liv. 10. ab Urbe, Consul corpus eo die, quia obrutum superstratis Gallorum cumulis, inveniri non potuit, &c. Colum. lib. 1. c. 6. Pavimenta supersternuntur.

Superstro, as, Supra aliquid sto. Ἐπίστημι, ἐπεστημι. GAL. Estre dessus, estre assis dessus, ou par dessus. ITAL. Star sopra. GER. Auff etwas stehen. HISP. Estar encima de otra cosa. ANGL. To stand upon. } Gellius. Quum sedenti aquila superstaret. Liv. 10. bell. Macedon. Signa alia in circo maximo cum columnis, quibus superstabant, evertit: fastigia aliquot templorum à culminibus abrupta cædè dissipavit. Virg. 10. Æneid.

Quum congressus agit campo, lapsū quoque superstans immolat,

Suet. de Galba, c. ult. Senatus ut primū licitum fuit, statuam ei dederat rostratæ columnæ superstantem. ¶ Quandoque superstare, est superesse. περιεσθαι.

Supersisto, as, frequentativum, Superstes & incolumis sum. Ἐπιστάω, ἐπιστάω. GAL. Estre sain & sauve, survivre. ITAL. Esser salvo. GERM. Noch gesund und bey läben sein. HISP. Ser salvo. ANG. To be whole and save, to overlive. } Plaut. Pers. Ut mihi superstit, superet, superstitet. ¶ Antiqui hoc verbo usi sunt pro servare, sive incolumem præstare. } Ἐπιστανθῶς ὄντως. } Enn. apud Non. Regnumque vestrum ut sospitent, superstitentque.

Superstes, itis, omnis generis, Quisquis jam fato functis supervivit: quasi mortuis suis superstans. Ἐπιστάω, ἐπιστάω. GAL. Sain & sauve, survivant. ITAL. postero, sopravvivenne. GERM. Noch vberig/oder bey läben. HISP. La persona que sobrevive à otro, el que vive sobre otro. ANGL. He that overliveth or remaineth after an others dead, an overliiver. } Quintil. Defuncta uxore, liberis tamen superstitibus. Ovid. Metam.

Marte cadunt subiti per mutua vulnera fratres, Quinque superstitibus.

Virg. 11. Æneid. ——— itaque ô sanctissima conjux Felix morte tua, neque in hunc servata dolorem. Contra ego vivendo vici mea, fata: superstes Restarem ut genitor.

Superstes Reipublic. Cicero. Torquat. lib. 6. Quum superstitem te esse Reipubl. ne, si liceat quidem, velis. Fama superstes. Ovidius 3. Trist. Eleg. 7.

Me tamen extincto fama superstes erit.

Idem 3. Amor. Eleg. 14. Post mea mansurum fata superstes opus. Senec. Superstitem ingenij sui aliquem facere. Idem c. 1. de consol. ad Marc. Superstitem in locum filij dolorem tibi fecisti. Idem cap. 11. de tranq. Factus Cræsus non modò regno, sed etiam morti suæ superstes. Ovid. Eleg. 2. lib. 1. Trist.

Dimidia certe parte superstes ero. (viva uxore.)

Senec. c. 16. de cons. ad Helviam, Deos precor ut hunc (nepotem) nobis contingat habere superstitem. ¶ Cum genitivo, Tacit. lib. 2. Superstes bellorum. Et Sueton. in Tib. c. 62. Identidem Felicem Priamum vocabat, quod superstes omnium suorum extitisset. ¶ Superstes quoque dicitur, qui salvus est, & vivit inter vivos, etiam sine morte suorum omnium. Terent. in Andr. Deos quaeso, ut sit superstes gloriae alicujus. Liv. 2. ab Urb. Se superstitem gloriae suæ ad crimen atq; invidiam superesse. ¶ Accipitur interdum superstes pro præsentis. Plaut. Superstitem utrunque monui, ne injussi abeant. Serv. lib. 3. Æneid. Superstes, inquit, præsentem significat. Cic. videtur in eadem significatione usus pro Murena: Suis utriusque superstitibus & præsentibus. ¶ Antiqui etiam pro teste posuerunt, autore Festo, Superstitis, inquit, testes præsentis significat. Plaut. in Artemone, Nunc mihi licet quidvis loqui, nemo hic adest superstes.

Supersitio, nis, Falsus Dei cultus, error insanus. Ἐπισημασία. GAL. Superstition, abus ou erreur vaine & ridicule en fait de religion. ITAL. Superstitione. GER. Ein abergläub/zin vnnuzer/oder falscher glaüb. HISP. Ociosidad demasada religion, supersticion. ANG. superstition. } Lucet. superstitionem inde dictam putat, quod sit superstantium rerum, hoc est, caelestium & divinarum, quæ supra nos stant, nimius & superfluus timor. Aul. Gel. lib. 20. Noë. Atticorum, Superstitionem interpretatur importunam, & ineptam religionem, ἐπισημασία. Cic. 3. Tusc. Addit supersticio muliebri quædam. 1. de nat. deor. Horum enim sententiarum omnium non modò superstitionem tollunt, in qua inest inanis timor deorum: sed etiam religionem, quæ deorum cultu pio continetur. Virg. 12. Æneid.

Vana supersticio superis qua reddita divis.

Servius, A superstitite supersticio dicta, quæ animalium propria est, quæ multis per ætatem superstitis sunt, & quæ rebus inanibus addita, dum volunt videri, nimis religiose fiunt, & ita delirant. Quint. Velut sacramento rogati, aut superstitione adstricti, nefas ducunt à suscepta semel persuasione discedere. Idem Quint. Somniorum superstitionumque colores. (i. divinationum & oraculorum.)

Supersitiosus, Anili superstitione imbuti, quique Deum timent in rebus etiam non timendis. Ἐπισημασιώδης. GAL. Superstiteux, qui prend pour des veritez des imaginations vaines & ridicules. ITAL. Superstitiosi. GER. Abergläubig. HISP. Religioso demasadamente. ANG. Su-

perstitious. } De vocis hujus origine sic scribit Cic. lib. 2. de nat. deor. Non solum (inquit) Philosophi, verum etiam majores nostri superstitionem à religione separaverunt. Nam qui totos dies precabantur, & immolabant, ut sibi sui liberi superstitis essent, superstitiosi sunt appellati. Lactantius eos potissimum superstitiosos dictos existimat, qui superstitem memoriam mortuorum colerent, aut qui parentibus suis superstitis imaginem eorum domi tanquam deos venerarentur. ¶ Pro Ariolo, Plaut. Amphitr. Illic domo superstitiosus est. Idem Curcul. sc. 2. a. 3. Superstitiosus hic quidem verba prædicat.

Supersitiosè, adverbium, Nimia cum religione, aniliter. Ἐπισημασιώδως. GAL. Superstiteusement. ITAL. Superstiteiosamente. GER. Abergläubig. HISP. Supersticiosamente. ANG. Superstitiously. } Cicero. 3. de nat. deor. Neque id dicitis supersitiosè atque aniliter: sed physica constantiaque ratione.

Supersruo, is, Superædifico. Ἐπισηδομῶ. GAL. Suredifier. ITAL. Soprafabricare. GER. Auff etwas bauen. HISP. Edificar encima de otra cosa. ANG. To build upon. } Lactant. lib. 6. Manentibus enim præceptis eorum, quæ solent ad probitatem rectè dari, ignora illis superstruemus ad perficiendam consumendamque justitiam, quam non tenent.

Supersum, es, est, fui, Affluo, abundo. Ἐπιπύω, ἐπιπύω. GAL. Estre de reste, abonder. ITAL. Abondare. GER. abergig voll sein/oberreinsig sein. HISP. Sobrar. ANGL. To remaine, to abound. } Virg. 11. Æneid.

Auxilioque urbes Italia, populique supersunt. (id est, ut exponit Servius, Superabundant, adsunt ultra quàm bellâ deposcunt.) Plaut. Milit. sc. 4. a. 2. Mihi sola ego supersum. (i. non sum docenda, sed plus satis sum docta.) Idem Menach. sc. 4. a. 1. Affert opsonium tribus quod sit satis, neque defiat, neque superfit. Idem Curcul. sc. 1. a. 1. Si quid super illi fuerit, id nobis sat est. Quintilian. Quod somno supererit, non quod decrit, &c. Item Livius 2. decad. 5. Corpora quæ cædibus superfuerunt vanundata. ¶ Quod superest, pro Caterum, Ovid. Eleg. 1. lib. 5. Trist. ¶ Interdum superesse, significat reliquum esse. περιεσθαι. Enn. lib. 3. Ann.

Inde sibi memorat unum superesse laborem. Virg. 4. Æneid. Nunc desiderium superest. (i. solum restat.) Ovid. 13. Metam.

Per siquid superest, quod sit sapienter agendum. Mox, restare. Item Eleg. 10. lib. 3. Trist.

Et superest sine me nomen in urbe meum. Plaut. Amphitr. sc. 4. a. 4. Unum superest. (i. restat quaerendum.)

¶ Interdum superstitem esse. ἐπισημασιώδης. Plaut. in Asin. sc. 1. a. 1. Sicut tuum vis unicum gnatum suæ Superesse vitæ sospitem & superstitem. ¶ Interdum, vincere, superiorem esse. Ἐπιπύω, ἐπιπύω. Virg. 3. Georg.

ne blandando nequeant superesse labori. id est, vincere laborem. ¶ Interdum superfluum esse, περιπύω. Gell. lib. 1. c. 22. Memini ergo Prætoris docti hominis tribunum alii me fortè assistere, atque ibi advocatum reum non habere. Et quum is, qui verba faciebat, reclamasset, Ego illi supersum: respondisse Prætoris festiviter, Tu planè superes: non ades, hoc est, supervacaneus es. Ex quibus Gellij verbis colligi potest, fuisse nonnullos ea ætate, qui superesse usurparent, pro eo quod est in judicio adesse: quos tamen, ut ineptè loquentes irridet. Vfus tamen est etiam hoc verbo in hac significatione Sueton in August. c. 56. Quum Asprenas Nonius Acius ei junctus causam veneficij accusante Cassio Severo diceret, consuluit Senatū quid officij sui putaret. Cunctari enim se, ne si superesset, eriperet legibus reum: sin deesset, destituere ac prædamnare amicum existimaretur. Et Livius 5. d. 5. Satis sibi fore, quod populo Romano superesset. Sic apud Iurisconsultos sæpè, superesse suis rebus, pro conulere & prospicere. ἐπιπύω, ἐπιπύω. ¶ Interdum durare. Virg. 3. Georg.

Primus ego in patriam mecum, (modò vita superstit,) &c. Quod superest, absoluta locutio, inquit Servius, id est, de reliquo. Virg. 11. Æneid.

Quod superest, hac sunt spolia, &c. Plin. lib. 18. cap. 2. Quod superest, quum omnes qui profitentur, audiero, quid de quoque sentiam, scribam. Cicero. ad Attic. lib. 9. Quod superest, scribe, quaeso, quàm accuratissimè. ¶ Superfore, Scævola in l. creditor §. si inter. ff. mandati vel contra, Nullam actionem superfore ad recipiendum. ¶ Superfluus aliquando dicitur, interposita aliqua dictione, & aliquando pluribus. Plaut. Curcul. Siquid super illi fuerit, id nobis satis est. ¶ Quod superest, pro, deinceps, postea, λοιπών. Lucet.

Neque quod superest pro crescere, aliquo, i. in reliquo.

Alibi sæpè usurpat, ut, Quod superest, si foris volēs variare figuras.

Rursus, ——— neque nobilitas, neque gloria regni, Quod superest animo quoque ni prodesse putandum.

¶ Superfuturus, Particip. Plin. lib. 21. cap. 53. Sola ex omnibus superfutura

Supervacuum, a um, Superfluus, non necessarius. Ἐπιπύω, ἐπιπύω. GAL. Superflu & ne servent de rien, inutile. ITAL. Supervacuo. GERM. Vnnötig/vnnuz/oberflüssig. HISP. Demasado, y superfluo. ANG. Superfluous, unprofitable, that serveth for nothing. } Col. lib. 3. Itaque supervacuum est hoc repetere, jam tradita ratione terebrationis. Ovid. Eleg. 13. lib. 3. Trist.

Ecco supervacuum (quid enim fuit utile nasci?) Ad sua Natalis tempora noster adest.

Senec. cap. 3. de tranquill. Nec tibi gravis eris, nec supervacuum aliis. Idem cap. 11. de tranquill. Ne in supervacuo, aut ex supervacuo laboremus. Ibid. cap. 12. Cum supervacua lassitudine domum redire. Ovid. 2. de Pont. Eleg. 7.

sed me timor ipse malorum Sapè supervacuos cogit habere metus.

Senec. cap. 1. de consol. ad Marc. Omnia in supervacuum tanta sunt. Idem

Idem cap. 9 al. 28. de consol. ad Polyb. Beatior, cui supervacua fortuna est, quam cui parva (aliis, parata.) h. c. beatior est qui nihil desiderat, nec eget. Sueton. in Tiber. cap. 52. Ut pro supervacuis præclata Drusi facta elevaret.

SUPERVACŪS, a, um, Supervacuus. ἡδύτης ἰσοδότης. Cic. Ap-
pio, Confirmata amicitia & perspecta fide, commemoratio officio-
rum supervacanea est. Idem 1. de natur. Deor. Quid de reliqua descri-
ptione omnium corporis partium, in qua nihil inane, nihil sine cau-
sa, nihil supervacaneum est? Pro supervacaneo habere, Liv. 10. ab Ur-
be, Cui autem dubium esset ubi unum bellum sit asperum ac diffici-
le, quum id alteri extra sortem mandetur, quin alter Consul pro su-
pervacaneo, atque inutili habeatur.

SUPERVACUŪS, adverbium. ἄχρηστος, ἐπιπλεονεκτήσιμος, ἐπιπλεονεκτήσιμος, τὸ ἀχρηστός. GAL. Superfluent, inutilment. ITAL. Soverchiamen-
te, inutilmente. GERM. Unnötiglich, überflüssig. HISP. Superflua
y desaprovechadamente. ANG. Superfluouslie. ὅτι ὅτι quis
§. si plerique. ff. de relig. & sumpt. fun. Quod si supervacuū fuerit
factum, &c.

SUPERVADO, is, ere Transcendo. ἄνωγειν. GAL. Aller par dessus, pas-
ser outre. ITAL. Andar su. GERM. Überhincin gehn. HISP. Subir enci-
ma de otra cosa. ANG. To go upon or over or beyond. ὅτι Livius 1. bell.
Macedon. Quum omnes victi, metūque percussī ex prælio intra
vallum procinus inde supervadentem munimenta victorem hostem
fugerent. Salust. Jugurth. 11. omnes asperitates supervadere, ac na-
turam etiam vincere aggreditur.

SUPERVAGŪS, aris, Præter justum & æquum vagor, superfluo, vel su-
perfluos ramos habeo. ἄνωγειν. GAL. Passer outre mesure,
s'étendre trop, out repasser. ITAL. Esser troppo vagante. GERM. Überaus
schweifen. HISP. Ser muy vagabundo. ANG. To wander over, beyon-
de, or out of measure. ὅτι Columell. lib. 4. cap. 21. Quinquennis vineæ
non alia est putatio, quam ut figuretur, quemadmodum supra insti-
tuimus, néve supervagetur.

SUPERVAGŪS, adject. antiquum à verbo Vagor: unde avis superva-
ganea dicebatur ab auguribus, quum è summo cacumine vocem
emississet. Fest.

SUPERVĒHO, is, Super aliquid veho. ὑπεραχίω. GAL. Porter & char-
royer dessus, porter jusques dessus. ITAL. Portar sopra. GERM. Überaus
ren/oder hinübertragen. HISP. Traer encima. ANG. To carrie or convey
upon. ὅτι Catull. Epig. 61.

Ille quoque eversus mons est quem maxima in oris
Progenies Phthia clara supervehitur.

SUPERVENIO, is, ire, Ex inopinato venio, de improvise in aliquid in-
cido. ὑπερχεω. GAL. Survenir, venir cependant, ou apres. ITAL.
Venir all' improvviso, sopravvenire. GERM. Unversähenlich darzu kommen.
HISP. Sobrevenir. ANG. To come unroares upon one. ὅτι Horat. 1.
Epist. 4.

Grata superveniet, quæ non sperabitur, hora.

Virg. 6. Eclog.

Addit se sociam, timidisque supervenit Ægle.

Liv. 4. bell. Pun. Munientibus supervenit Marcellus. Idem lib. 6. de-
cad. 4. Supervenit exponenti. ὅτι Supervenite cum accus. succedere,
ascendere. Ovid. 10. Metam.

— nam crura loquentis

Terra supervenit.

Stat. 1. Achil.

Nescio quid magnum (nec me parva omnia fallunt)

Vis festina parat, tenerisque supervenit annos.

SUPERVENIENS, us, ipse supervenendi actus. ὑπερχεω. GAL. Survenüe,
survenement. ITAL. Sopravvenimento. GERM. Zufommung, oder zukunft.
HISP. Sobrevenida, obra de sobrevenir. ANG. A coming upon one sud-
dentlie. ὅτι Plin. lib. 7. cap. 15. Sed nihil facile reperitur mulierum pro-
fluvio magis monstrificum. Acescunt superventu musta, sterilefcunt
tactæ fruges, &c.

SUPERVĒSTIO, is, Veste superintego. ὑπερβάλλω. GAL. Vestir par dessus,
ITAL. Vestire di sopra. GERM. Überkleiden. HISP. Vestir por de sobre.
ANG. To put upon. ὅτι Plin. lib. 16. cap. 33. Imagines rerum tenui filo,
brevique & virente supervestient.

SUPERVIVĒRE, is dicitur, qui quum jam mortuus videretur, refocilla-
tus resipuit, ac veluti revixit. ὑπερβίω. Imò supervivere cum di-
cimus, qui post ruinam & interitum hominis alicujus, sive impe-
rij, sive urbis vivit. Suet. in Cesar. c. ult. Percussorum autem ferè,
neque triennio quisquam amplius supervixit, neque sua morte de-
functus est.

SUPERVINGO. ὑπερβίω, ὑπερχεω. GAL. Oindre par dessus. ITAL. Ungere
di sopra. GERM. Übermalen / überschmieren. HISP. Untar por de sobre.
ANG. To anoynt or smere over or upon. ὅτι Cels. lib. 7. c. 1. Deinde su-
perungi collyrio debet ex his aliquo, quo lippientes oculi superun-
gantur.

SUPERVŪLO, as, Supra aliquid volatu feror. ὑπερπέπαιμι, ἐπιπλάω.
GAL. Voler par dessus. ITAL. Volare di sopra. GERM. Überstiegen. HISP.
Volar encima de otra cosa. ANG. To flee over. ὅτι Plin. lib. 7. cap. 24.
Supervolantes quamvis altè, pernitérque, alites haustu raptas ab-
sorbeant. Ovid. 4. Metam.

Despectas terras, totumque supervolat orbem.

Plin. lib. 10. c. 33. Perdices concipiunt supervolantium afflatu, sæpè
voce tantum audita masculi. Gell. cap. 12. lib. 10. Accipitrem avem
rapidissimam à Chantæleonte humi reptante si eum fortè supervo-
let, detrahi. & cadere vi quadam in terram, cæterisque avibus la-
niamdum sese sponte sua objicere & dedere.

SUPERVŪLITO, as, frequentativum. ὑπερβίω, ἐπιπλάω. GAL. Voler sou-
vent par dessus. ITAL. Volare spesso per di sopra. GERM. Oft/und dict
über etwas fliegen. HISP. Volar encima muchas vezes. ANG. To flee
over often. ὅτι Virg. 6. Eclog.

— & quibus anti

Infelix sua teeta supervolita verit ales.

SUPERVŪLVO, is, ere, Suprà volvo. ὑπερβίω, ἐπιπλάω. GAL. Rouler par
dessus. ITAL. Voltar di sopra. GERM. Überwältzen. HISP. Bulver en-

cima de otra cosa. ANG. To tumble or roll upon or over. ὅτι Colum.
lib. 11. c. 3. Potest etiam citra hanc operam fieri crispum qualiter-
cunque satum, si quum est natum, incrementum ejus supervoluto
cylindro coërceat.

SUPERŪS, a, um, A super. Χ. Inferus. ἡδύτης ἰσοδότης. ὅτι GAL.
Qui est en haut, hautain, élevé, celeste. ITAL. Di sopra, surano.
GER. Das ober oder hohe. HISP. Cosa de arriba. ANG. That is hi-
ghest or above. ὅτι ut, Mare superum, Sedes superæ, & aura supera.
Virg. 6. Æneid.

— facilis descensus Averni:

Noctes, atque dies patet atri janua Ditis:

Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras,

Hoc opus, hic labor est.

Idem 11. Æneid.

Velocem interea superis in sedibus Opim

Compellabat, &c.

Idem 6. Æneid.

— talis sese halitus atris

Faucibus effundens supera ad convexa ferebat.

Cic. 2. de natur. deorum, Homo spectator superarum rerum atque
caelestium. Idem 4. Academ. Nicetas Syraculius, ut ait Theophras-
tus, cælum, solem, lunam, stellas, supera denique omnia stare cen-
set: neque præter terram, rem ullam in mundo moveri. ὅτι Supera,
orum, pro cælo, substantivè. Virg. 6. Æneid.

Omnes calicolas, omnes supera alta tenentes.

Cic. 1. Tusc. Nihil enim habent hæc duo genera proni, & supera
semper petunt. ὅτι Superum mare, idem est cum Adriatico: ita di-
ctum, quòd Italiam supra, hoc est, ab Ortu alluat: ἀδριατικὸν πλά-
γος, quemadmodum mare Tyrrhenum ab Occasu, quòd ideo Infe-
rum appellatur. Plaut. Menach. st. 1. a. 2. Istros, Hispanos, Massilien-
ses, Illyricos, Mare superum omne Græciamque exoticam, Oræque
Italicas omnes, quas aggreditur mare, Sumus circumvecti. Idem
Plaut. Amph. De supero: (i. de recto.)

SUPERŪS, orum, pluraliter, & substantivè: Cælestes, sive vivi, & qui inferis
superiores sunt. ἡδύτης ἰσοδότης. ὅτι GAL. Qui sunt
en haut, celestes. ITAL. Chi sono in alto, celesti. GERM. Die in der Höhe
sind/Des himmels einwohner. HISP. Celestiales, de arriba. ANG. The
saintes or holie companie of heaven. ὅτι Virg. 5. Æneid.

Attonitis hæere animis, superosque pacatâ

Trinacrij Tencrique viri.

Ovid. 1. Metam.

Talia quarentes (sibi enim fore cætera cura)

Rex superum trepidare vetat.

Idem 1. de Ponto, eleg. 1.

Ipsa movent animos superorum Numina nostros.

Idem 13. Metam.

Aspiciunt oculis superi mortalia justis.

Apud superos. (i. in vita.) Velleius. ὅτι Contra, Inferi, orum, pro Ma-
nibus sive mortuis accipi solent. Plin. lib. 12. c. 18. Felix appellatur
Arabia falsi & ingrati cognominis, quæ hoc acceptum superis ferat,
quum plus ex eo inferis debeat.

SUPERŪS, a, um, qui dorso incumbit, ita ut faciem, ventremque habeat
cælum versùs spectantem. Χ. Pronus. ὑπερβίω, κύνωχος. GAL.
Couché le ventre en haut. ITAL. Col' ventre in su, spino, a rovescio.
GERM. Rückling mit dem bauch oberst. HISP. Cosa papo arriba &
transformada, cosa panda, buelta hazia arriba. ANG. That lyeth on
is back, and his face upward. ὅτι Vnde dictus supinus; vide apud Gel-
lium cap. 9. lib. 13. Juven. Sat. 3.

— cubat in faciem, mox deinde supinus.

Cic. de Divin. Nam si omne animal (ut vult) ita utitur motu sui
corporis, prono, obliquo, supino: membræque quo vult flectit,
contorquet, porrigit, contrahit: eaque antè efficit penè, quam cogit:
quanto id Deo est facilius, cujus numini patent omnia? Ma-
nus supinæ. Liv. 6. bell. Pun. Vndique matronæ in publicum effu-
sæ, circa deum delubra discurrunt, crinibus passis aras verrentes,
nixæ genibus, supinas manus ad cælum ac deos tendentes. Virg. 3.
Æneid.

— tendoque supinas

Ad cælum cum voce manus.

Livius lib. 10. bell. Pun. Supinus jactus teli. ὅτι Et quoniam supinus ille
recubitus indicium est hominis soluti & otiosi, factum est, ut supi-
num pro molli, delicato, otioso, & negligenti ponamus. ὅτι
ἡδύτης ἰσοδότης. GAL. Otieux, paresseux, negligent, oisif. ITAL. Otioso
negligente. GERM. Dinstässig/müssig / der alle viere von faulteit von im
street. HISP. Perezoso, negligente, descuidado. ANG. Idle slouthfull. ὅτι
Senec. ad Luc. Est quidem mi Lucili, supinus & negligens, qui in
amici memoriam ab aliqua regione admonitus reducitur. Juven.
Satyr. 1.

Et multum referens de Mæonate supino.

Quintil. Tarda & supina compositio. Idem, Supini securique. ὅτι Inde
supinior, oris, comparativus. Mart. lib. 2.

Nusquam delicia supiniores.

ὅτι Supinus item accipitur pro acclivi, sive montoso. Horat. lib. 1.
Carm.

Seu mihi frigidum Præneste, seu Tybur supinam.

Fuit enim Tybur civitas in ascensu collis posita, cujus etiam hodie
ruinæ conspiciuntur. ὅτι Supina vallis, Livius lib. 7. ab Urb. ὅτι Supina
Persius dixit pro, superbus. Sat. 1.

— Italo quod honore supinus

Fregerit hemmas Areti adilis iniquas.

Supinitas, atis. Quintil. Supinitas omnis odiosa.
Supinum, à quibusdam dicitur verbum participiale, sicut gerundia par-
ticipalia nomina appellantur. Habet autem duas terminationes,
um, & u: ut, Lectum, lectu. Quod in um finitur, habet significatio-
nem activam. Salust. Legatos ad Jugurtham de injuriis questum
misit, id est, qui querebantur, vel questuros. ὅτι Idem, Non
mea culpa sæpè ad vos oratum mitto, p. c. hoc est, qui orent, sive
oraturus.

oratorios. πικραλλοσις. Do filiam nuptum dicimus, hoc est, quæ nubat. Do venum, vendo. Spectatum admitti sumus: id est, ut spectemus. Quod verò in u finitur, significationis passivæ est, jungiturque nominibus adjectivis. Virg. 3. Æneid.

Nec visu facilis, nec dicta affabilis ulli. hoc est, qui nec videri, nec dici facile possit. Plin. Accipenser piscis rarus inventu, hoc est, qui raro invenitur. Dicimus præterea, Dignum sive indignum relatu, hoc est, quod referatur. Impium factu, si fiat. Horrendum aspectu, si aspiciatur, Iucundum cogitatu, si cogitetur. Obscœnum visu, si videatur, & sic de reliquis.

Supino, as. Supinum colloco. ὑπινάζω. GAL. Renverser, courber à la renverse, ou en arriere. ITAL. Rovesciare, piegare al rovescio. GERM. Auff den rucken nider werffen. HISP. Trastornar, plegar al revés. ANGL. To lay the bellie vproard. Stat. lib. 6. Theb.

Præcipitæque retrò juvenum, atque in terga supinat. Supinor, aris, ari, passivum est verbi Supino, Supinus fio. ὑπινάζω. GAL. Estre renversé & couché le ventre en haut. ITAL. Effere rovesciato. GERM. Hindersich getert werden. HISP. Ser trastornado. ANGL. To be layd vwith the face vproard. Horat. Serm. Sat. 7.

Nasum nidore supinor. Vbi Acron interpres, Nasum (inquit) nidore supinatur, qui nimium delectatur, & inclinatur odoribus pulmentariorum. Supinari igitur est erigi, & Supinum fieri. Accusativum verbo addit passivo, quemadmodum & Virg. 7. Æneid.

Loricam induitur, sidæque accingitur ense. Stat. lib. 12. Thebaid. Iamque supinantur fessis, latæque fatiscunt Penthei de vena jugi.

Supinatus, a, um, particip. ὑπινάσθω. GAL. Renversé, courbé à l'envers, on en arriere. ITAL. Rovesciato, piegato al rovescio. GERM. Hindersich als auff den rucken gevendt. HISP. Trastornado doblado al revés. ANGL. Layed vwith the face vproard. Virg. 2. Georg.

Ante supinatas Aquiloni ostendere glebas, Quam latum infodias vitis genua. Stat. 5. Thebaid.

Incertis que sui liquidum nunc aërea lambit Ore supinato, nunc arva gementia radens. Pronus adharet humo.

Quintil. Supinata manus, quæ alibi pandata. Supo, supo, Fest. Supat, jacit.

Suppator, aris, ari. Plautus. Milit. sc. 2. a. 1. Occorrit ejus matri suppapariæ.

Suppar, is, ex sub, & par Propemodum æqualis. ἴσος. GAL. Presque pareil. ITAL. Che si uguale. GERM. Ninder vnd mehr gleich. HISP. Cosa casi yguale a otro. ANGL. Almost equal. Cic. de Clar. Orat. Huic ætati suppare Alcibiades, Crisias, Theramenes. Velleius, Suppari ætate.

Suppara, vela, & velorum supplementa, & summæ partes. Turn. Suppararia vestis quæ superinduitur. Gloss. Isid. In iisdem suppararia, id vide.

Supparo, in locum paro. Gl. Isid. Supparator, aris, Subservio, obsequor tanquam parasitus. ὑποπαροιστοει. GAL. Complaire & accorder tout pour avoir la répuë franche, servir de flatteur. ITAL. Andare à verso, compiacere ad alcuno. GERM. Schmeichlen/ oder lieblosen als ein tellerschläcker. HISP. Truhanear à otro, truhan por causa del comer. ANGL. To agree in all things to one, and flatter him to have his repast free. Plaut. in Amphitru. Accedam, atque hanc appellabo, & supparator patri, ibidem, Amanti supparator, horror, alto. Idem Milit. sc. 3. a. 2. Sed hinc illi supparatorum semper.

Supparus, vel Supparum, Genus togæ levis & angustæ, inde dictum, teste Varr. lib. 4. de ling. Latin. quod supra induatur. ἡ περιώμιον. GAL. Un roquet, un deshabillé, habillement de femme qui estoit de toile, estroit & leger. ITAL. Habito antico da dona di lino. GERM. Ein vberiumlin/ ein leicht/ eng/ aber lang vberleid/ titel. HISP. Camisa de lino propria de muger. ANGL. Asmek. quemadmodum subucula, quod subtrus induatur. Lucan. 2. Pharsalic.

Suppara nudatos cingunt angusta lacertos. Festus supparum, vestem puellarem lineam interpretatur, eandemque esse existimat cum ea, quæ subucula dicitur. Quam sententiam hoc Afranij testimonio fulsit: Puella non sum, supparo si induta sum. Varro lib. 4. de L. L. Alterum quod subtrus, à quo subucula: alterum quod supra, à quo supparum, à Festo etiam vocatur supparus. At Non. c. 14. supparum est linteum femorale, usque ad talos pendens, dictum quod subtrus appareat. Est & supparum navium, insigne, teste Senec. lib. 11. Epist. GAL. Le plus haut voile de la nef. ITAL. Traversa d'iu alta vela della nave, GERM. Das oberist segestuch. HISP. Vela alta d'inda de la nao. ANGL. The toppe (ayle) of a shipe. Sunt enim suppara summa vela, quæ cæteris annectuntur, & quæ super antennis explicantur. De quibus Lucanus lib. 5.

imâque pandens Suppara velorum perituras colligit auras. Statius 3. Sylvar.

vos summis annectite suppara velis. Senec. Epist. 78. Supparum intendere navibus Alexandrinis. Idem pro summa veli parte posuit.

Suppedaneum, dicitur id quod pedibus subiicitur, dum sedemus, ὑποπόδιον.

Suppedito, as, Suggesto, ministro. ὑποδοχὴν. ὑποδοχὴν, ὑποδοχὴν, ὑποδοχὴν. GAL. Bailler & fournir. ITAL. Dare, ministrare. GERM. Darreys geben/ Darfferen/ vnder schub geben. HISP. Administrar, dar lo que otro ha menester. ANGL. To furnish. Varr. 2. de re rust. Largiore cibatu sustentare debet, quod facilius lac suppeditare possit. Cic. ad Treb. lib. 7. Epist. An hoc significas, nihil fieri, fringere te, ne chartam quidem tibi suppeditari: id est chartam tibi deesse. Idem ad Attic. lib. 11. Et velim, quoad poteris, consideres, ut sit, unde nobis suppeditentur sumptus necessarij. Quint. lib. 2. c. 2. Licet enim satis exemplum ad imi-

tandam ex lectione suppeditet: tamen viva illa, ut dicitur, vox alie plenius. Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. Luxuriæ sumptus suppeditare ut possis. Suppeditate, neutrum absolutum, pro sufficere, satis esse. ἰσχυρῶς. Cic. 1. Offic. Ob easque causas studeat parare ea, quæ suppeditant & ad cultum, & ad victum. Plaut. in Asin. Clamore ac stomacho non quo labori suppeditare. Interdum ponitur pro opprimere, sive supplantare. ὑποκαθίστω. Cic. Nunc video, in iudicio mecum contendere non vis, ubi suppeditare turpissimum, superare pulcherrimum est.

Suppeditor, aris, deponens, idem. Cic. ad Attic. lib. 14. De Patulciano nomine quod mihi suppeditatus es, gratissimum est, & simile tuorum omnium.

Suppeditatio, verbale, Subministratio ὑποδοχὴν, ὑποδοχὴν. GAL. Fournissement. ITAL. Esso fornire à dare. GERM. Dargebung/ darreysung. HISP. Obra de administrar y dar lo que otro ha de menester. ANGL. A furnis hing. Cic. 1. de nat. deor. Quæ ergo vita? Suppeditatio, inquis, bonorum, nullo malorum interventu.

Suppedo, non nihil pedo, tanquam ὑποπόδιον. Suppello, is, puli, sum, verbum modò honestum, modò turpe. Cic. ad Patulum, lib. 9. Quod ipsa res modò honesta, modò turpis? suppellere, flagitium est: jam erit nudus in balneo, non reprehendes.

Supperno. Festus, Suppernati dicuntur, quibus femora sunt succisa in modum suillarum pernarum.

Suppes, suppumpis, hoc est, lupinis pedibus. Gl. Isid. Fortè Suppiniges. Cerdà.

SUPPETO, is, Latenter, seu per fraudem peto, Sic dictum, quia subest quod petimus. ὑποπαύω, ὑποπαύω. GAL. Demander à fausses enseignes. ITAL. Dimandare con inganno. GERM. Heimlich/ oder mit einem betrug begehren. HISP. Demandar enganosamente. ANGL. To ask by fals tokens. Vlpian. l. si quis 52. §. 11. D. de furtis. Apud Labeonem relatum est, si filiginario quis dixerit, ut si quis nomine ejus filiginem petisset, ei dare. Et quidem ex transcuntibus quum audisset, petiit ejus nomine, & accepit: furti actionem adversus eum, qui suppetiit, filiginario competere, non mihi. Non enim mihi negotium, sed sibi filiginarius gessit. Suppetit verò in tertia persona, & suppetunt, significat in promptu est, adest, sufficit, satis est. ἰσχυρῶς. Deficit, & Deest. Horat. 1. Epist. 12.

Pauper enim non est, cui rerum suppetit usus. Plaut. Mil. sc. 2. a. 2. Quod factum est opus, ægrè suppetit. (de consilio.) Idem in Prolog. Amph. Luctum ut perenne semper vobis suppetat.

Gell. c. 24. lib. 10. & c. 16. lib. 6. Suppetit mihi illud Cæcilianum ex libro historiarum secundo. (i. mihi occurrit.) Colum lib. 9. c. 1. Suppetunt in hanc rem feliciter cætera. Plin. jun. in Epist. Cui abundè suppetunt facultates. Liv. 2. ab Vib. Rudis in militari homine lingua, non suppetebat libertati, animoque. Suppetat superstes vitæ tuæ. Plaut. in Trin. Bene hercle denuntias, deosque oro, ut vitæ tuæ tuæ superstes suppetat, hoc est, post te vivat. Suppetunt dictis data. Idem Asin. sc. 1. a. 1. Quid morbi est? l. quia non suppetunt dictis data, id est, non dat quod promisit. Idem Pseud. sc. 1. a. 1. Vtinam quæ dicis, dictis facta suppetant, hoc est, utinam quod dicis, sic se haberet, vel faceres quod promittis. Non suppetit lingua libertati, id est, liberè loqui non potest & pro animi sententia. Liv. 2. ab Vrbe.

Suppetia, & in accusativo Suppetias, sine aliis casibus, Subsidium, auxilium. ὑποπαύω, ὑποπαύω. GAL. Aide, secours. ITAL. Soccorso. GERM. Hilff/ vnder schub. HISP. El socorro. ANGL. Aide, help. Plaut. Amph. sc. 4. a. 4. Blepharo suppetias mihi. (sup. fer.) Ibid. sc. 1. a. 5. Non metuo quum uxori latæ suppetiæ sient. Idem Men. sc. 7. a. 5. Equis audet mihi suppetias afferte? Idem ibid. Tibi suppetias tempore adveni modò. Idem tamen in Epid. diversa esse ostendit, quum ait: Auxilia mihi & suppetiæ sunt domi. Si enim eadem essent suppetiæ & auxilium, alterum vacaret. Rectius itaque auxilij nomine intelligimus quod augèdarum virium alicui summittitur. Suppetias verò eas dicimus, quæ jam laboranti & periclitanti feruntur: quod & subsidium dicimus. Suppetias venire, id est, in subsidium. Cæf. 2. Comment. Et nuntiabantur auxilia magna equitatus oppidanis suppetias venire.

Suppetior, aris, Auxilior, succuro. ὑποπαύω, ὑποπαύω. GAL. Secourir, aider. ITAL. Socorrere, aiutare. GERM. Hilff/ oder vnder schub thun. HISP. Embiar socorro, ayudar. ANGL. To aide or help. Apul. lib. 8. A vobis facile est suppetiari miserimo feni.

Suppilo, as, Suffuror, clam & paulatim surripio. ὑποπαύω, ὑποπαύω. GAL. Piller & desrober secrettement & en cachette. ITAL. Rappire, rubbare. GERM. Heimlich entplünderen/ entwehren/ stalen. HISP. Saltar, hurtar à escondidas. ANGL. To robbe or steal vnder hand crestlely. Plaut. Asinar. sc. 2. a. 4. Suppiles clam uxorem tuam. Idem Men. sc. 1. & 2. a. 4. Suppiles clam uxorem tuam. Ibid. sc. 1. a. 5. Pallam & autum suppilas uxori tuæ, ibid. sc. 2. a. 2. At ille suppilat autum mihi. Idem in Trucul. Hæc quum video fieri, suffuror, suppilo, & de præda prædam facio. Pomp. Sarcularia, Alteram apportat, prodigit partem, supilat semper. Cæcil. Nauc. Suppilatum esse eum atque ornamenta omnia. Ex Nonio.

Supplanto, as, Pedet supposito in terram dejicio. ὑποπαύω, ὑποπαύω. GAL. Donner le crochet ou le jambet à quelqu'un, & ruer par terre, tromper. ITAL. Metter suto il piede, ingannare. GERM. Den suß fürhalten das einer falle. HISP. Armar sancadilla, enganar. ANGL. To cast to the ground by striking foot or legge. Cic. 3. Officior. Contendere debet, quàm maxime possit, ut vincat: supplantare enim quum certat, aut manu depellere nullo modo debet. Et quoniam qui in lucta hac ratione superiores evadunt, fraude magis quàm viribus videntur vicisse, factum est ut supplantare accipiatur pro decipere. Supplantare verba & vocem, est deprimere, & mutatis accentibus certare. Pers. Satyr. 1.

Et temerè supplantant verba palato. Quasi sonus vocis canoræ in ultimo palati cavo leniter infringatur, quod jucundior fiat. Est & supplantare, compositum à verbo Plantare, idem significans quod sub re aliqua quippiam plantare.

Non sit ut inferius, suppositumque Deo

Idem Eleg. 10. lib. 3. Trist.

Suppositum stellis nunquam tangentibus aquor
Mesias in media vivere Barbaria.

Suet. in Galba, c. 4. Supposita colli villa.

Suppositio, nis, verbale, Supponendi actus. ἰσχυρισμός. GAL. Supposcion, mise dessous, ou l'une pour l'autre. ITAL. Esso mettere una cosa sotto l'altra. GERM. Underlegung. HISP. Obra de poner de baxo, postura de uno por otro. ANGL. Supposition, putting of one thing famed in place of that which is true. Col. lib. 8. c. 5. Semper autem quum supponuntur ova, considerari debet, ut luna crescente, à decima usque ad quintam decimam id fiat: nam & ipsa suppositio per hos ferè dies commodissima. Plaut. Capt. sc. ult. a. 5. Pueri suppositio, &c.

Suppositor, & Suppositrix, qui falsum aliquid, seu adulterium pro vero supponit. ὑποβλητής, ὑποβλήτρια. Plaut. in Trucul. Venetica suppositrix puerum.

Suppositivus, a, um, adjectivum, quod suppositum est, & alterius loco pro vero & nativo positum, ejectionis. ὑποβλητικός, ὑποβλήτιμος. GAL. Supposé, mis faussement au lieu d'un vray & legitime. ITAL. Chi è posto in luogo di vero & naturale figurato à altra cosa. GERM. Etwas dargeschobens oder vndergelegt an etwas anderen statt. HISP. Por uno por otro. ANGL. That is counterfite and fainedlie put in place of another. Martial. lib. 5. Hermes suppositivus sibi ipsi. Varr. 2. de re rust. c. 9. Matri suppositivæ quoque inserviunt, quod equa ad ministerium lactis cibum pullo præbere possit.

Supposito, as, Subveho, suggero. ὑποβλήω. GAL. Porter dessous. ITAL. Portar sotto. GERM. Hinführen. HISP. Traer debaxo. ANGL. To bring or carie privelie, to convey under. Cæsar 1. bell. Gall. Aut rem frumentariam, ut satis commodè supportati posset, timere dicebant. Idem Cæsar lib. 1. & 3. de bell. civ. Supportare frumentum.

Supprimere, s, Reprimo, cohibeo, compesco. ἰσχυρίζω. GAL. Porter dessous. ITAL. Coprire, nascondere. GERM. Undertrucken, vertrucken. HISP. Suprimir, esconder. ANGL. To keep dovone, secret, or in silence, to suppress. Ovid. 1. Metam.

Supprimere exemplo vocem.

Cicero. 5. Tusc. Hæc sunt igitur officia consolantium, tollere ægritudinem funditus, aut supprimere, & non pati manere longius. Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Nisi supprimere tuum stultiloquium. Supprimere exceptos homines. Suet. in Tiber. c. 8. Supprimere testamentum. Idem in Calig. c. 16. Supprimere insequentem, Cæsar lib. 1. bell. civ. Supprimitur navis icca, Livius lib. 7. de dec. 4. (i. deprimitur.) Item, Supprimere montes. Senec. c. ult. de consol. ad. Marc. Supprimere, pro occultare. ἰσχυρίζω. Plin. lib. 2. c. 1. At nos elaborata ab iis abscondere atque supprimere cupimus, & fraudare vitam etiam alienis bonis. Supprimere impetum, id est, Reprimere. Liv. (cum sexcentis locis, tum lib. 6. bell. Pun.) Et suppressit impetum Romanorum vulnus Imperatoris Appij Claudij. Supprimere iter, retrahere se ab itinere, & iter differre. Cæsar lib. 1. bell. civ. Veritine noctu impediti sub onere configere cogentur, aut ne ab equitatu Cæsar in angustiis tenerentur, iter supprimunt, copiasque in castris continent. Nummos, vel pecuniam supprimere, id est, celare, occultare, dissimulare se habere, vel dolo malo retinere. Cicero pro Cluentio, Sexcentis millibus nummum se iudicium corruptum esse dixerat; quæ quum accepisset à pupillo, suppressit, iudicioque facto, &c. Et paulo post, Capit hoc consilium, ut pecuniam quibusdam iudicibus sævissimis polliceatur, deinde eam postea supprimat.

Suppressus, a, um, partic. Depressus. ἰσχυρισμένος. GAL. Supprimé, caché jusque à n'estre plus ven. ITAL. Suppresso, affundato. GERM. Undertruckt, vertruckt. HISP. Suprimido, escondido. ANGL. Kept dovone or in silence. ut, Navis suppressa, hoc est, depressa, sive submersa. Iustinus, Victi Persæ in naves confugerunt, ex quibus multæ suppressæ, multæ captæ. Fuga suppressa, id est, recenta, cohibita. Ovid. lib. 1. 1. Metam.

Cum vita suppressa fuga est.

Mentum suppressum, hoc est, contractum, non oblongum, sed breve potius. Varro 2. de re rust. c. 9. de canibus loquens, quæ formâ esse debeant: Mento, inquit, suppresso, & ex eo enatis duobus dentibus, dextra, & sinistra. Voce suppressa dicere, idem quod submissa. Cicero pro Sylla, Qui quum suppressa voce de scelere Publij Lentuli, de audacia conjuratorum omnium dixisset. Ovid. Eleg. 3. lib. 3. Trist.

Suppressa que lingua palato

Vix instillato restituenda mero.

Suppressus, pro Occultus. Gell. c. 1. lib. 12. Suppressus prudentiusque peccabitur. (i. occultus & cautus.)

Suppressio, nis, ipse actus supprimendi. ἰσχυρισμός. GAL. Suppression, larrecin, retirement. ITAL. Suppressione, furto, nascondimento. GERM. Verschlagung, verstellung, vertrückung. HISP. Obra de suprimir, hurto, escondimiento. ANGL. A keeping dovone or in silence. Cicero pro Cluentio, Statuit ad eandem sibi prædas ac suppressiones iudiciales revertendum. Suppressiones nocturnæ dicuntur, quoties per somnum spiritus supprimitur, aut etiam ipsa vox, ut incerta, indifferetiaque edatur: quemadmodum in eo morbo accidere solet, qui Latinis Incubus, Græcis Ephialtes dicitur. Plin. lib. 27. c. 10. Grana nigra auxiliantur & suppressionibus nocturnis, in vino pota, quod dictum est numero.

Suppromo, is, Promo. ἰσχυρίζω. GAL. Mettre ou tirer hors d'un cellier, ou autre lieu. ITAL. Tirare, à metter fuori. GERM. Herfür geben, fürhin thun. HISP. Sacar à fuera. ANGL. To tak out of à cellar or such place. Plaut. in Mil. Eho tu scelestè qui illi suppromis, eho tu.

Suppromus, i, Cui vinum promendi cura incumbit. ἰσχυριστικός. GAL. Dispensier, qui tire & baille ce qu'il faut. ITAL. Dispensiero, GERM. Ein Kellermeister, der alle ding zur speiß nothwendig herfür thut. HISP. El que seca de la dispensa. ANGL. A steward. Plaut. Militæ, Bono cella supproma credita.

Suppudet, Aliquantulum pudet. ἰσχυρίζω. GAL. Avoir quelque

peu de honte. ITAL. Vergognarsi alquanto. GERM. Sich ein klein schâmen. HISP. Haver un poco verguença. ANGL. To have some shame. Cicero Cassio, Puto te jam suppudere, quum hæc tertia jam epistola ante te oppressit, quàm tu schedam, aut litteram: sed non urgeo.

Suppüllulo, as, Novos pullos, hoc est, nova germina è radice emitto, ὑποβλήω.

Suppuro, as, In pus converto. ἰσχυρίζω. GAL. Apostumer, suppurer, boïer, rendre ordure. ITAL. Apostemarsi, convertirsi in marcia. GERM. Zu eyter werden / Eyterschwären. HISP. Hazer materia de apostema. ANGL. To matter or breedith filth as a sore doeth. Columell. lib. 6. cap. 12. Hic idem sanguis, nisi emissus fuerit, saniem creabit: qui si suppuraverit, tardè procuratur. Senec. Epistol. 60. Quum suppurare cœperunt voluptates, &c.

Suppuratio, nis, Generatio puris. ἰσχυρίζω. GAL. Apostume. ITAL. & HISP. Apostema. GERM. Ein eytergeschwür. ANGL. A breeding offith or matter. Columell. lib. 6. c. 11. & quum maturerit suppuratio, rescinditur ferro, melius quàm medicamento.

Suppuratus, a, um, quod suppuravit. ἰσχυρίζω. GAL. Apostumé. ITAL. Apostemato, convertito in marcia. GERM. Das zu eyter morden ist / era schwören. HISP. Apostemado. Plin. lib. 20. cap. 4. Strumisque vel suppuratis alligant.

Suppuratorius, a, um, quod ad suppurationem pertinet, vel quod suppurate facit. ἰσχυρίζω. GAL. Qui fait apostumer, ou meurir une apostume. ITAL. Cosa che fa apostemari & maturare. GERM. Das zu eytergeschwären dienlich ist. HISP. Cosa para hazer apostema y materia. ANGL. Belonging to an impostume. Plin. lib. 18. cap. 4. Efficaciora ad eadem strigmenta à balincis: & ideò miscentur suppuratoriis medicamentis.

Suppus. Fest. Suppum antiqui dicebant, quem nunc supinum dicimus, nempe ab ὑπο. Lucil. Si verò das quod rogat, & si suggeris suppus. Suppus, pars lusorij tali, quæ Græcis ὑπὸ dicitur, cum talus ira cederet, ut supina pars, quæ vocabatur, Superior esset, erat felix jactus.

Suppuito, as, Sarmenata, vel ramos inutiles subseco. ἰσχυρίζω. GAL. Couper par dessous, couper un peu, esmonder. ITAL. Potare, over brascare. GERM. Vnden beschneiden. HISP. Podar, cortar. ANGL. To prune, or cutt trees, so accomps. Plin. lib. 7. c. 10. Prætereque semina ipsa fruticantia supputare. Aliquando ponitur pro computare, vel calculum subducere. ἰσχυρίζω. GAL. Conter & supputer, faire compte. ITAL. Computare, far conto, calculare. GERM. Rechnen. HISP. Contar numeros. Supputare rationem, apud Plaut. in Aul.

Supra, præpositio est accusativo casui serviens. ὑπὲρ. GAL. Par dessus, outre. ITAL. Sopra. GERM. Ob. HISP. Sobre, ò encimar. ANGL. Above. Senec. c. 16. al. 35. de consol. ad Polyb. Cum supra se nihil videret, & infra omnia cerneret. Ovid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.

Nil ita sublime est, supraque pericula tendit,

Non sit ut inferius, suppositumque Deo.

Tibull. lib. 4.

Sen supra terras Phœbia; seu curreret infra.

Supra, GAL. D'en haut. Senec. 6. de cons. ad Marc. Quicquid ortum supra cecidit, sustine. Virg. lib. 3. Aeneid.

Olli caruleus supra caput assuit imber.

Supra caput, est modus loquendi, rem, quæ valde urgeat & imminet, significans. Cicero ad Qu. fratrem, lib. 12. Ecce supra caput homo levis ac sordidus, sed tamen equestri censu Catienus. Salust. in Catil. Dux hostium cum exercitu supra caput est. Liv. ab Urbe. Quum hostes supra caput sint. Supra quinquagies. Celf. lib. 4. cap. 2. Inter quæ unctio & assuero cibo nihilominus uti licet, ambulatione tantum acri, sed recta utendum est, & postea caput atque os supra quinquagies perfricandum. Supra numerum, id est, Præter. Plin. Epist. 2. 3. Hoc in causa fuit, quominus statim revocandos putarem, quos habet supra numerum. Interdum est adverbium, supra, vel supra, i. altius. Salust. in Catil. Res ipsa hortari videtur, supra repetere. Et in Jug. Sed priusquam huiusmodi rei initium expedio, pauca supra repetam. Aliquando præpositio est, Celf. lib. 5. de Epi-nyctide, dolor ex ea supra magnitudinem ejus est, neque enim ea faba major est. Aliquando pro valde, seu plus satis, ponitur. Georg. ut, Supra morem, Supra modum, Supra justum. Virg. lib. 2. Georg.

Rara sit, an supra morem sit densa, requiras.

Antiqui etiam Supera protulerunt: sicut Infera & Infra. Cicero in Ara.

Huc supra duplices humeros affixa videtur

Stella micans.

Supra quàm credibile est, id est, plus, quàm quis facile crediderit. Cicero in Pis. Salust. Catil. Corpus patiens inedia, alioris, & vigilia, supra quàm cuiquam credibile est. Supra scando. Livius lib. 1. ab Urbe. Supra dare, i. superponere. Celf. lib. 6. c. 19. Cataplasma ulceribus supra dare. Alibi sæpè superdare posuit. Supra bonum, atque honestum. Salust. Jug. 117. de Metello. Quibus rebus supra (legitur etiam super: nam super, & supra. pro supra ponitur, i. supra) bonum, atque honestum percussus, i. supra quàm virum bonum & honestum decuit.

Superior, is, comparativum à supra, aut ab antiquo nomine superus: altior, excellentior, major, potior, sublimior. ὑπὲρ. GAL. Plus haut ou plus fort, qui est au dessus, superieur. ITAL. Più alto. GERM. Das ober oder höher. HISP. Mas alto. ANGL. He that is higher. Cicero Attic. lib. 12. Tota domus superior vacat, ut scis. Idem 1. Offic. Quotò superiores sumus, tantò nos summissius geramus. Idem 1. Verr. Tu quum omnibus rebus inferior sis, hac una in te mihi anteferti puta oportere, quod Quæstor illius fueris: ego, si superior cæteris rebus esses, te hancunam ob causam accusatorem repudiari putarem oportere. Plaut. Most. sc. 1. a. 1. Non omnes possunt olere unguenta exotica, sicut tu oles, neque superior, quàm herus accumbere. Idem Men. sc. 3. a. 1. Superas facile ut superior sis, quàm quisquam qui impetrant. Sueton. in Aug. c. 44. Ex superiore loco spectare. Superiora corporis, (id est, cerebrum.) Gell. c. 15. lib. 17. Carneades Academicus scripturus adversum Stoici Zenonis libros superiora

superiora corporis helleboro candido purgavit, &c. ¶ Superior ætas. Cæsar lib. 2. bell. civ. Superioris ætatis homines, GAL. Nos predecessores. Vita superior, id est, vita antea acta. ¶ Superior Dionysius, id est, prior, vel senior: ἄνω ὄντας. sicut inferior, pro juniore aut posteriore. Sic enim ferè loqui solemus, quoties de malis sermo est. Nam si de bonis laudabilibusque loquamur, Majorem & Minorem dicimus, Sic duos Africanos, & duos Cyros Majoris & Minoris cognominibus distinguimus. ¶ In consanguinitatis quoque & affinitatis gradibus superiores eos intelligimus, qui sextum ascendentium gradum excedunt: quemadmodum inferiores, qui sunt infra sextum descendentium gradum. Varr. lib. 2. de re rust. Itaque proavus ac superiores, de Tremellis nemo appllatus Scrofa. ¶ Superiores pro iis qui ante nos vixerunt, qui & Majores dicuntur, Cic. 4. Acad. Non modò opinionem vicat omnium, quæ de virtute ejus erat, sed etiam gloriam superiorum. Idem 4. Verr. Ut ab institutis superiorum, ab autoritate Senatus, ab jure omnium sæculorum ne recedatur. ¶ Superiores dicuntur etiam, qui alios vincunt. Cæf. 5. bell. Gall. Atque una ex parte Hispani equitibus emissis, quum equestri prælio superiores essent. Ibid. Ita tamen ut nostri, omnibus ex partibus superiores fuerint, atque eos in sylvas, collèsq; compulerint.

Supremus, a, um, Extremus, ultimus. ἄκρον ἀχάρων ἡγεμονία habet ἰόν. ἰσχυρῶς. GAL. Le plus haut, le dernier, supreme. ITAL. Più alto, ultimo. GERM. Das aller oberst/letzt. HISP. Alto ò soberano. ANGL. The highest or last of all. Virg. 11. Æneid.

— qui supremum comitentur honorem.

Plin. lib. 23. cap. 1. M. Agrippa supremis suis annis conflictatus gravi morbo pedum. Ovid. lib. 2. Fast.

— dies regni illa suprema fuit.

¶ Supremam dicere, nempe tempestatem. Nam, inquit Donatus, postea quam præco supremam dixerat, dimittebatur judicium confessus. Ob id apud Plantum venustè, Mater supremam (in impressis. malè supremam) mihi tua dixit, domum ire iussit. Plaut. Afn. sc. 3. 2. 3. Mater tua mihi supremum dixit. (i. Vale.) ut apud Ovid. Eleg. 3. lib. 3.

Accipe supremo dictum tibi forsitan ore, (Vale.)

Item, Supremus vitæ dies, Sueton. in August. cap. 61. & c. 99. Et, Supremum diem obire. Idem in Claud. c. 1. & c. ¶ Honores supremi, funeralsia. Ovid. ad Liv.

Nec juvenis positi supremos destrue honores.

Officia suprema, quæ morienti exhibentur. GAL. Rendre les derniers devoirs. Tacit. lib. 5. Quòd supremis in matrem officiis defuisset, ¶ Sole supremo, id est, occidente. Horat. 1. Epist. 5.

Supremo te sole domi Torquate manebis.

¶ Aliquando ponitur pro, summus, maximus, altissimus ἀνώτατος. Plaut. Most. sc. 1. a. 2. Iuppiter supremus me perisse cupit. Idem Men. sc. ult. a. 5. Iupiter supreme serva me. Idem Capt. sc. 3. a. 2. Iovem supremum testem laudo. Gell. c. 30. lib. 2. Per suprema æquora ire. Sueton. Verùm supremum cælum intuentem stupidum cubuisse. Terent. Proh supreme Iupiter. Virg. lib. 4. Georg.

At chorus æqualis Dryadum clamore supremos Implerunt montes.

¶ Supremum supplicium, id est, extremum, nempe mortis. Cic. lib. 2. de leg. Incestum Pontifices supremo supplicio sanciunt. ¶ Suprema multa, pro maxima, & summa, Gell. c. 1. lib. 11. vide in dictione Multa. ¶ Suprema alicujus: subintellige facta: hoc est, supremum vitæ tempus. Plin. lib. 16. c. 44. Circa suprema Neronis principis.

¶ Suprema, pro morte. Tacit. lib. 3. Post celebre carmen quo Germanici suprema desleverat. ¶ Suprema sua ordinare, significat testamentum facere, & ultimam suam voluntatem exponere. ¶ Solvere alicui suprema, pro parentare. Idem Tacit. lib. 1. Igitur cupido Cæsarem invadit solvendi suprema militibus ducique. Sen. c. 17. de conf. ad Marciam, Nihil vetat illos tibi suprema præstare, & laudari à liberis tuis, &c.

Supremitas, extremitas, vitæ finis. ¶ Item summa dignitas, Casaub.

Supremò, adverb. Novissimè. ἄκρον ἀχάρων ἀβ. ἰσχυρῶς. GAL. Pour le dernier. ITAL. & HISP. Ultimamente. GERM. Zum letzten. ANG. Last of all. Plin. lib. 11. c. 51. Eadem commorabat ab eo recens affidue exitura supremò.

Supradictus, a, um, & Suprapositus, item Supra scriptus, Adjectiva, quæ etiam divisim scribuntur. Horat.

Adde supradictum quod non levius valeat.

Cicer. in Top. Reliquus est comparationis locus, cujus genus & exemplum suprapositum est. Idem pro Cluentio, Qui corum? quorum? videlicet qui supra scripti sunt.

Supum, Sūppum, antiqui dicebant quod nunc supinum dicimus, ὑπὸν. Lucil. apud Festum, Si verò das, quod rogat, & si suggerit suppus. Deducitur autem hoc nomen à Græco ὑπὸν, teste eodem Festo, aspiratione in, s, literam commutata, Vid. supra, Suppus.

Suprapositus, a, um, apud Cels. lib. 6. c. 18. (& passim alibi.) quale suprapositum, est, cataplasma supra dare.

Sūrā, æ, Palpa cruris. Posterior pars cruris carnosæ, quæ tantum homini est: reliqua enim omnia animalia habent crura sine suris. ἰσχυρῶς. GAL. Le gras & mollet de la jambe. ITAL. La polpa della gamba. Die waden an des menschen schenckel. HISP. La pantorilla enfrente de la espinilla. ANGL. The calfe of the legge. Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. — suram ubi aspicias, scias eum posse gerere crassas compedes. Idem Amph. Sura, pes, statura. Horat. lib. 2. Carm. Ode 4.

Brachia, & vultum, teretisque suras Integer laudo.

¶ Quandoque pro toto crure sumitur. ἰσχυρῶς. Virg. 1. Æneid. Purpureòq; ætè suras vincire cothurno.

¶ Sura, pro ocreis, quibus muniuntur suræ. Iuven. Satyr. 5.

Calcem & grandes magna ad subsellia sura.

Suram præbere in ludo pilæ, quid sit, docet Plutarch. in Cicerone.

¶ Sura ritus Arabibus.

Surcecur, irascitur, Lege, Succenset. Cæda.

SURCULVS, quod in ramis simplex oritur, & frondes gerit, detrahaturque interdum & refecatur ex arbore, ad alias rursus producendas. ἰσχυρῶς. GAL. Le jetton d'un arbre, une greffe à enter. ITAL. Rampollo, gesto, forcello. GERM. Ein schoß/oder zweig / schößlin. HISP. Renuevo que hecha el arbol. ANGL. A grasse or slippe of a tree, ayonge sett or shot. Varr. de re rust. c. 49. Et altera species ex arbore in arborem inferendi, nuper animadversa in arboribus propinquis. Ex arbore enim è qua quis vult habere surculum, in eam quam inferere vult, tumulum traducit, & in ejus ramo præciso, ac diffuso implicat, & Cicer. 2. de Orat. Amabo te (inquit) da mihi ex ista arbore quos seram surculos. Virg. 2. Georg.

— nec surculus idem

Crustumius, Syriusque pyris, gravibusque volemis.

Quint. lib. 4. f. 3. Rogo des mihi surculum ex illa arbore, ut inferam.

Gel. c. 9. lib. 17. Surculi duo teretes, oblonguli. GAL. Bassons. Suet. in Ner. c. 48. Divulsa sentibus pænula trajectos surculos rasit, &c. (id est, ea, quæ ex vepribus penetrarent.)

SURCULOSUS, a, um, quod surculis abundat. ἰσχυρῶς. GAL. Qui a force jettons, ou bourgeons. ITAL. Pieno di forcelli. GERM. Das vil schoß/oder zweig hatt. HISP. Llano de renuevos que hecha el arbol. ANGL. Full of

Sūgreaffes or slippes. Plin. Ramis hysopi surculosum.

surculosè, adverb. ἰσχυρῶς. GAL. Par surgeons & jettons, l'un surgeon apres l'autre. ITAL. Per forcelli. GERM. Den schoßens oder schößlin nach. HISP. Por renuevos. ANGL. By yonge shotes. Plin. lib. 18. c. 16. Arescit surculosè.

SURCULO, as, Surculos ramis adimere, ut altius crescant, & uberius à terra nutrimentum accipiant. ἰσχυρῶς. GAL. Oster & couper les jettons des arbres sarcler. ITAL. Decimare, tagliare da gli alberi forcelli inutili. GERM. Die aberschöß von den ästen brechen / oder havon.

HISP. Cortar los ramos del arbol. ANGL. To cut yonge settes of trees. Colum. lib. 5. c. 9. Atque etiam rigandæ sunt plantæ, quum siccitates inceserunt, nec nisi post biennium ferro tendendæ ac primò surculari debent, ita ut, &c. Alij hic legunt Surculari.

SURCULACUS, a, um, quod est simile surculo. ἰσχυρῶς. GAL. Plein de jettons ou bourgeons. ITAL. Pieno di forcelli. GERM. Einer schoß gleich. HISP. Llano de tales renuevos. ANGL. Full of yonge shotes. Col. Surculacea in folliculo sunt.

SURCULARIS, e, ut, Terra surcularis, quæ surculos generat. ἰσχυρῶς. GAL. Qui produit jetton, ITAL. Che produce & fa forcelli. GERM. Schoßtragend / das zweig oder schößlin herfür bringt. HISP. Que haze renuevos. ANGL. That bringeth fort yonge shotes. Col. lib. 3. c. 11. Considerandum est, antequam pastinemur, surcularis necne sit terra.

SURCULARIUS, a, um, inter surculos vivens: ut Surcularia cicada, quæ in surculis vivit, vel quæ eo tempore apparet quo arbores surculos emittunt. Plin. lib. 11. c. 26. de cicadis loquens, Quidam duo alia genera faciunt earum: surculariam, quæ fit grandior: & frumentariam, quam alij avenariam vocant. Apparet enim simul cum frumentis arefcentibus ¶ Surcularius ager, qui surculis confitus est. Varr. de re rust. c. 2. Colonus in agro surculario ne capra natum pascat.

Surculo, surculis spolio.

SURDVS, a, um, Sensu auditus omninò spoliatus: quod ferè solet accidere ex læsione nervi auditorij, vel ejus partis cerebri, ex qua oritur: nonnunquam etiam ex intemperie, aut tumore contra naturam, vel ex obstructione, vel continui solutione. ἰσχυρῶς. GAL. Sourde. ITAL. & HISP. Sordo. GERM. Dumm. ANGL. Deaf. Terent. And. Vtinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit. Cic. 5. Tusc. Surdus varietates vocum, aut modos noscere non potest. Ibidem, In illis linguis, quas non intelligimus, quæ sunt innumerales, surdi profectò sumus. Liv. lib. 10. dec. 4. Surdis auribus vana canere. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Surdus sum profectò, inanilogus es. Quintil. Surdum & barbarum sonare. Iuv. Sat. 13.

— & surdo verberè cadit.

¶ Surda buccina, passivè, quæ non auditur. Iuven. Satyr. 7.

Surda nihil gemeret grave buccina.

Sic etiam Vota surda dicimus, quæ non exaudiuntur. Pers. lib. 6.

— trabe rupta Brutia saxa

Previdit amicus inops, remque omnem, surdæque vota

Condidit Ionio.

¶ Surdum item dicitur, cujus odor non sentitur. Idem Satyr. 6.

— nec spirent cinnama surdum.

¶ Item ea quæ gustum amiserunt, Exurdata dicuntur. Horat. in Serm.

Fervida quod subtile exurdant vina palatum.

¶ Refertur etiam ad visum. Plin. lib. 36. Surdusque color fit. ¶ Locus etiam surdus dicitur, in quo non facilè auditur. Vtr. lib. 5. Diligentè est animadvertendum, ne sit locus surdus. ¶ urdus cum genitivo. Col. lib. 10. c. 2. Idque nobis Poëta. velut surdis veritatis indulget dicendo: id est, qui veritatem non facilè admittimus.

SURDE, adverb. Afranius in Vopisco, Amentes quibus animi non sunt integri, surde audiunt.

SURDASTER, a, um, diminutionem surditatis significat: hoc est, non plane surdus, sed (ut sic dicam) surdulus. ἰσχυρῶς. GAL. Sourdaunt, ou un peu sourd. ITAL. Mezzo sordo. GERM. Ein halb dummer/der ein wenig ubel höret. HISP. Vn poco sordo. ANGL. Somewhat deaf. ¶

SURDIRAS, atis. ἰσχυρῶς. GAL. Surditè, surdesse. ITAL. Sordità. GERM. Dumbheit. HISP. Sordedad. ANG. Diansness. ¶ Cicer. 5. Tusc. In surditate verò quidnam est mali? Erat surdaster M. Crassus, sed aliud molestius, quod malè audiebat, etiamsi ut mihi videbatur, injuriâ.

SURGO, is, xi, atum, me trigo, levo me è somno, à sursum, & rego. ἰσχυρῶς. GAL. Se lever, se soude. ITAL. Levarsi. GER. Aufstehen / sich aufrichten. HISP. Levantarse. ANGL. To arise or lift up him self. Cic. 3. Offit. Surrexit è lectulo, remotisque arbitris ad se adolescentem iussit venire. Idem 2. de Inv. Ille multò ante lucem surrexit. Virg. 3. Æneid.

Haud segnia strato surgit Palinurus.

Idem 8. *Aeneid.*

*Haud secus ignipotens, nec tempora segnior illo
Mollibus è stratis opera ad fabrilis surgit.*

Terent. *Adelph.* Ut triduo hoc perpetuo è lecto nequeat surgere.
Plaut. *Cure.* sc. 2. a. 5. Ego dicam surge. (alloquitur supplicem.) Idem
Asin. sc. 2. a. 5. Age, surge amator, i domum. Quint. *decl.* 2 50. Surgit
ad dicendum orator. Plaut. *Pseud.* sc. 3. a. 1. Surgunt à mensa. Hinc
surgere venti dicuntur, quum veluti se erigentes flare incipiunt.
Virg. 3. *Aeneid.*

— *Et fando surgentes demoror Austros.*

¶ Aliquando surgere ponitur pro crescere, seu nasci: unde arbores,
caeteraque plantæ surgere dicuntur, quum sese ab humo in altum
paulatim attollunt. Sic, Surgere pilum, capillum, dixit Suet. in *Aug.*
c. 58. Et *Quintil.* Surgentes fontes. Et Ovid. *Elog.* 10. lib. 1. *Trist.* Sur-
git aqua. Tibul. lib. 4. Surgere nititur aer è terris. ¶ Surgere libra
X. Sedere sive deprimi, Tibull. *ibid.*

— *nec hac plus parte sedet, (libra,) nec surgit ab illa.*

Et Livius lib. 7. ab *Urb.* Surrecto mucrone. ¶ Surgere item dicuntur
ea quæ quovis modo augentur. Virg. 4. *Aeneid.*

Ascanium surgentem & spes heredis Iuli.

¶ Surgere etiam dicuntur ædificia, cum paulatim à fundamento ad
tecti fastigium attolluntur. ¶

— *Qua nunc animo sententia surgit?*

id est, oritur. Virg. 1. *Aeneid.* Translatio est à corpore ad animum.
Servius.

Surrexe, pro Surrexisse. Horat. 1. *Serm.* Sat. 9.

— *huncine solem*

Tam nigrum surrexe mihi.

Surix, *ur.* Ver. Lex. est forex. *urak.*

Sürpicülus, i, vide *Sirpiculus.*

Sürrego, pro surgo, & Surregit pro Surgit scripsere veteres, unde man-
serunt Surrexi, & Surrectum, Ex Festo.

Surremit, sumpsit.

Surrempsi, substulit. Enn.

Sürrentum, i, *surrentum.* Ptolem. Oppidum est Picentinorum, juxta Mi-
nervæ promontorium, Sircnum quondam sedem, teste Plin. lib. 3.
c. 5. Meminit & Suet. in *Aug.* c. 65. Agrippam abdicavit seposuitque
surrentum. ¶ Hinc Surrentina vina, & Surrentini colles, apud Co-
lemell. lib. 3. c. 2.

Sürrepto, is, Sensim ingredior. latenter me insinuo. *επιειναι, αποδουμαι.*
Vide *Subrepto.* Quint. Ita surrepet animo iudicis.

Sürriigo, seu subriigo, is, xi, um, Sursum erigo, extollo. *επιηρη hekim.*
επιειναι. GAL. Faire lever ou dresser contremont, lever droit en haut.
ITAL. Levarsi dritto in alto. GERM. Ob sich regen/ auffrichten. HISP.
Enhestar. ANGL. To set even up. ¶ Virg. 4. *Aeneid.*

Tot linguis, totidem orationant, tot surrigit aures.

Liv. 7. ab *Urbe*, Romanus mucrone surrecto quum scuto imum per-
culisset, &c. Columell. lib. 7. c. 3. Intorta potius, quam surrecta, &
patula cornua.

Sürripio, is, Latenter rapio, seu furor. *επιρρη, εφορρη.* GAL. Ravir secrettement, prendre & emporter en cachette. ITAL.
Togliere nascosamente, rubbare. GERM. Verstecken/ heimlich entvoenden/
verschillen. HISP. Hurtar de secreto. ANGL. To tak away prively, or to
steale. ¶ Plaut. in *Asin.* Surripiam in deliciis pallam quam habet.
Cic. 3. *Offic.* In vita sibi quenquam petere quod pertinet ad usum, non
iniquum est: alteri surripere, jus non est. Ovid. *Epist.* 11.

Crimina sunt oculis surripienda patria,

id est, cavendum est ne patrem resciscat. Plaut. *Capt.* sc. 2. a. 2. Ad rem di-
vinam quibus est opus Samsi vasis utitur, ne ipse Genius surripiat.
Idem *Pseud.* sc. 3. a. 1. Surripuisse patri. Surriperem ego tam cauto se-
ni? Idem *Men.* sc. 3. a. 3. Clanculum surripuisse spinther ex armario.
Idem *Amph.* Operam hanc surripui tibi. (de concubitu.) Idem *Aug.*
Prolog. Aurum inspicere vult, ne surreptum fiet. Idem *Men.* sc. 2. a. 4.
Palla tibi subrepta est, &c. Item *Quint.* Surripere judici transgres-
sionem. Idem *alibi*, Quasi surripiendus spiritus. ¶ Surripere se ali-
cui: est subducere se ab ejus conspectu. Plaut. *Men.* Ve surripuisti
mihi dudum de foro. Vide *Subripio.* Veteres etiam *Surpere* dice-
bant. Laurenberg.

Sürrepticus, adjectivum, furtivus, sive clancularius. *επιρρησιος.* GAL.
Subreptico, dérobé, prins, ou fait à la dérobée, ou par surprise. ITAL.
Rubbato, pigliato, d fatto segretamente. GERM. Das heimlich vnd vere-
stolen ist. HISP. Hurtado, hecho d tomado a escondida. ANGL. Taken
away by theft. ¶ Plaut. in *Casin.* Inter nos amore utimur semper
surrepticio. Idem *Curcul.* sc. 3. a. 1. puer subrepticus, id est, patri
subreptus.

Sürrogo, as, Vide *Subrogo.*

Sürsum, In superiorem partem, in altum. q suporsum: sicut fumus,
pro *supremus.* *επιεπιλεμα halah. aw.* X. Deorsum. ¶ Capiun-
tur tamen interdum ambo pro ultrò citròque. *επιεπι κατω.* GAL.
En haut, contremont. ITAL. Di sopra. GERM. Ob sich/ ober sich. HISP. Ar-
riba, d de arriba. ANGL. Upward. ¶ Terent. *Eunuch.* Ne sursum deor-
sumve cursites. Tractum ab Athenis, cujus portus in imo, urbs
verò in editiore loco sita erat. ¶ Sursum versum, id est, versus su-
periorum locum aut partem. Cic. *de Orat.* Quum gradatim sursum
versum reditur. ¶ Sursum ac deorsum cuntes res, Sen. c. 11. *de tranq.*

Surus, palus. Ennius.

— *Surus surum ferre tamen defendere posset.* Fest.

Sus, contractum ex *sursum*, pro *susum*. Vide *Susque.*

Sus, suis, & olim genitivo fueris, ut bovis boveris, Iovis Ioveris, axis
axeris, gen. communis, secundam *Priscianum*, porcum significat vel
porcam; & dicitur tam de feris, quam de domesticis. *επιεπι chassir.*
ur. GAL. Un verrat, ou une truie, porc. ITAL. Porco d porc, verro,
uroia. GERM. Ein saw/ Schwein. HISP. Puerco, d puerca. ANGL. An hog,
a swine. ¶ Gell. c. 6. lib. 17. Sus, quæ semel peperit Porcetra, quæ sæ-
pius Scropha, Plin. lib. 8. c. 51. Sues feræ semel in anno gignunt. Ci-

cer. *de natur. aeor.* Sus verò quid habet præter escam? cui quidem
ne putresceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysi-
pus. Idem lib. 5. *de finib.* Sunt autem bestiarum quædam in quibus inest
aliquid simile virtutis, ut in leonibus, ut in canibus, ut in equis,
in quibus non corporum solùm, ut in suis, sed etiam animorum
aliqua ex parte motus aliquos videmus. Virg. 4. *Georg.*

Ipse ruit, dentesque Sabellicus exacuit sui.

Idem *Aeneid.* 3.

*Littoreis ingens inventa sub ilicibus sui,
Triginta capisum factus enixa jacebit.*

Idem 7. *Aeneid.* Setigerque sues. Idem lib. 3. *Georg.*

— *Et quantis agros Tuffis anhela sues*

Juven. *Sat.* 11.

Sicci terga suis rara pendencia crato.

Ovid. lib. 8. *Metam.*

In juvenes certo sic impete vulnificus sus Fertur.

Plaut. *Capt.* sc. 2. a. 1. Sus terrestris bestia est. Idem *Most.* sc. 2. a. 1.
Hara suis (homo.)

Sücüllä, x, Diminut. *επιειδιος.* GAL. Une petite truie. ITAL. Porchetta.
GERM. Ein seulin. HISP. Pequeña puerca. ANGL. A sove pigge. ¶ Plaut.
in *Rud.* Quin tui directa cum sucula, & cum porculis.

Sueres, partes suillæ. Meminit Plaut. in *Carbonaria.* Meminit item Varr.
lib. 4. *de ling. Lat.* Perna à pede. Sueres à nomine ejusdem. Sic enim in-
geniosè legendum ostendit Scaliger.

Süinüs, a, um, quod ex sue est. *επιειος.* De truie, de pourceau. ITAL.
di porco. GERM. Schweinin. HISP. Cosa da puerco. ANGL. Of an hog or
swine. ¶ Varro lib. 2. cap. 4. Hic enim conciliator suinæ carnis datur
populo.

Süillüs, a, um, diminutivum est à *suinus* deductum, ejusdem tamen cum
illo significationis. *επιειος.* GAL. De pourceau, ou de truie. ITAL. Di
porco. GERM. Der sewen/ schweinen. HISP. Cosa de puerco. ANGL. Of
an hog or swine. ¶ Plin. lib. 8. cap. 52. At in Arabia suillum genus non
vivit in ullo genere. *Ibid.* cap. 1. Suilli pecoris admittura à Favonio
ad æquinoclium vernum ætatis octavo mense. Livius 2. *bell. Punic.*
Ex suillo, ovillo, caprino grege. Plaut. *Menach.* sc. 3. a. 1. Suillam, glan-
dium, pernam.

Süilë, is, Septem in quo nutriuntur porci. *επιειος.* GAL. L'estable
où couchent les truies ou pourceaux. ITAL. Stalla da porci. GERM.
Ein sevestall. HISP. cahurda de los puercos. ANGL. A swine stie. ¶ Dif-
feretque ab hara, quod eo nomine significetur scropharum cubile,
cui singulæ scrophæ separatim cum suis suculis includuntur. Col.
lib. 7. c. 9. Diligens autem porculator frequenter suile convertat, &
sæpius haras.

Süatim, Ad similitudinem suis, inquit Nonius, *επιειος.* GAL. En façon
de pourceaux. ITAL. A foggia de porci. GERM. Wie ein saw. En ma-
nera de puercos. ANGL. Lyk a hor swine. ¶ Nigidius Comment. *Gram-
mat.* Sunt etiam assimilanter dicta hæc, canatim, suatim, bovatim,
quæ ab animalibus sumuntur.

Sus, Sa, sum, veteribus pro suis, a, um, etiam pro is; à qui: ut *επιειος*, ex *επι*
pro suis & ipse: unde so, suo; sa, sua; sos, suos.

Süsa, orum, *επιειος* Ptolemæo, Vrbs nobilissima, inter Persidem, & Babi-
loniam sita, Persarum olim regia, à Dario Histaspis (si Plinio cre-
dimus) aut (ut Straboni placet) à Tithono Memnonis patre con-
dita, trans Choaspem fluvium, à cujus urbis nomine circumjecta
regio dicta est Susiana. In hac urbe fuit nobilis illa Cyri regia. can-
dido variorque marmore, columnis aureis, magnaque gemmarum
copia exornata, cæli in lacunaribus habens simulacrum, stellis mi-
cancibus insignitum. Est autem hoc nomen pluralis tantum nume-
ri, & neutri generis. Propert. lib. 2.

Non tot Achameniu armantur Susa sagittis.

Lucan.

*Non tot Achameniu deducunt Medica Susis
Agmina.*

Dicta autem putantur Susa à liliorum copia, quæ illorum lingua
Susa dicuntur.

Süsianä, *επιειανη* Stephano, Asiæ regio, Persicæ ditionis, quæ à Septen-
trione terminatur Assyria, ab Occasu Babiloniæ adjacet, ab Oriente
habet Persidem, à Meridie partem Persici sinus. Dicta Susiana à Susis
urbe nobilissima, Persarum regia, & totius regionis capite. Latio-
rem ejus descriptionem pete ex Ptolemæo lib. 6. c. 3.

Süsium, *επιειιον*, Oleum, sive unguentum ex liliis confectum, quæ
Phrygum lingua, Susa, *επιειος*, appellantur, Plin. lib. 13. cap. 1. E malis
quoque cotoneis & strutheis fit oleum, ut dicimus, melinum. Süsi-
num tenuissimum omnium est: constat ex liliis, galbano, calamo, &c.
Idem & Lirinum appellatur, *λιριον*. Græci enim *λιριον* appellant,
quæ nos unius literæ immutatione Lilia dicimus. Plin. lib. 21. c. 5.
Lilium rosæ nobilitate proximum est, & quadam cognatione un-
guenti oleique, quod Lirinon appellatur.

Süsicio, is, ivi, ite, verbum antiquum est, Scio, sive cognosco. *επιειι*
ιαδιδω, ιστι. Plaut. in *Menach.* sc. 4. a. 2. Eho Messenio accede
huc. Mess. quid negotij est? susciti Quid eo opus est? An pro Sub-
cieri & vocari.

Süsicipio, is, Recipio, subeo, *επιειι λακαε το παροδουμου, αναρρημου,
επιειιουμου.* GAL. Entreprenre, prendre, recevoir. ITAL. Prendere, piglia-
re, ricevere. GERM. Auf sich nemmen. HISP. Tomar, recibir. ANGL. To
inteprese, tak, or receive. ¶ Cic. lib. 1. *de fin.* Sed ut omittam pericula,
labores, dolorem, etiam quem optimus quisque pro patria & pro
suis suscipit, ut non modò nullam capret, sed etiam prætereat om-
nes voluptates: dolores denique quos quis suscipere malit, quàm de-
ferere ullam officij partem. Idem *pro Cluentio*, Neque mihi quic-
quam oneris suscepi, quum ista dixi, quo minus honestè hanc cau-
sam & liberè possem defendere. Ovid. *Eleg. ult. lib. 3. Trist.*

Suscipis, exceptis equis, mea carmina (tuenda)

Item, suscipere mortem præstantissimo animo. *Quintil.* Terent. *Her.*
Cum puella anum suscepisse inimicitias non pudet? ¶ Suscipere vo-
ta Deo pro re aliqua, vel pro aliquo. Plaut. *Amph.* Imperator utrin-
que hinc atque illinc Iovi vota suscipere. Sic & Liv. lib. 1. *bell. Pnu.*
Plinius

Plinius & alij. ¶ Personam viri boni suscipere, id est, Simulare. Cic. pro Cicerone. Irridebatur hæc illius reconciliatio, & persona viri boni suscepta. ¶ In civitatem suscipi, Civem fieri & inter cives numerari, aut civitate donari. Idem 2. de Leg. ¶ Suscipere penam, id est, puniri. Idem pro lege Mani. ¶ Suscipere liberos, est gignere. ἄνθρωπος ἰσχυρὸς ἀναίρειάσθαι παῖδας. Plaut. Qui geminos ex ancilla suscepit liberos. Cic. 5. Verr. Susceperas enim liberos non solum tibi, sed etiam patriæ. Tacit. lib. 2. Ducere uxorem, suscipere liberos, ne clarissima familia extingueretur. ¶ Suscipi in lucem, pro nasci. Cic. de Arusp. resp. Eodem tempore & suscipimur in lucem, & hoc celesti spiritu agimur. ¶ Accipitur item suscipere pro eo quod est sermonem excipere, & in vicem respondendi succedere. ἑκείνου ἡ ἀνάβ. ὑπολαμβομένου. Virg. lib. 6. Æneid.

Suscipit Anchises, atque ordine singula pandit.
 Susceptus, a, um participium. Cæptus, inchoatus. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Recen, entrepris, pris. ITAL. Pigliato, accettato. GERM. Auf sich genommen. HISP. Tomado, recibido. ANGL. Interprised, taken or received. Cic. pro Quintio, Transigere susceptum negotium. Virg. lib. 4. Æneid.

Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset
 Ante fugam soboles.
 Plaut. Amph. Alter eorum, qui nostro est susceptus semine.
 Susceptum, i, neutri generis, substantivum. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Ouvrage entrepris, entrepris. ITAL. Cosa pigliata, accettata. GERM. Ein fürnehmen. HISP. Cosa tomada a su cargo. ANGL. An interprise. Ovid. 11. Metamorph.

— susceptaque magna labore
 Crescere difficili.
 Susceptio, nis, verbale. Ipse suscipiendi actus, receptio ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Reception, entreprise. ITAL. Ezzo pigliare, accettato. GERM. Zu handen nemmung, nderwindung. HISP. Tomamiento a su cargo. ANGL. An interprising. Cic. pro Murena, Et quoniam in hoc officio studium meæ defensionis ab accusatoribus, atque ipsa susceptio cause reprehensa est, ante quam pro L. Murena dicere instituo, pro meipso pauca dicam. Et Gell. cap. 3. lib. 9.

Susceptor, is, ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. Iustin. histor. lib. 8. Magna pecunia locare, & muros per civitates, & phana, & templa facienda, & ut per præcones susceptores sollicitarentur. Vbi susceptor, maniceps. Interdum susceptor est qui alios conducit, ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή, ut aleatorum susceptor. D. lib. 11. tit. 5. l. 1. Susceptorem enim dumtaxat prohibuit vindicari, non collutores.

Suscito, as, Excito. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Susciter, esmonvoir, inciter, esveiller. ITAL. Eccitare. GERM. Aufwecken. HISP. Despertar. ANGL. To raise, to move or stirre up, to wake fromes sleep. Plaut. in Most. sc. 1. a. 2. Quis istic dormit? PHIL. Callidates. T. suscita istum. Cic. 4. Tusc. Noctu ambulabat in publico Themistocles, quod somnum capere non posset: quærentibusque respondebat, Miltiadis trophæis sese somno suscitari. ¶ Ignis item suscitari dicitur quum jam semisopitus vigori suo restituitur. ἀνάπτειν, ἀνάπτειν. Virg. 8. Æneid.

Hæc memorans, cinerem & sopitos suscitavit ignes.
 ¶ Transfertur & ad alia: ut quum iram, quæ jam elanguerat, suscitari dicimus hoc est, renovari, seu reviviscere. Ovid. 3. de Arte, Quoslibet extinctos injuria suscitavit ignes.
 ¶ Suscitare mortuum, id est, ad vitam revocare. Senec. Nec tam sanare languentem visus est, quam mortuum suscitare. Plaut. Miles. sc. 7. a. 2. Nescio quæ te, Sceledre, scelera suscitant. (i. agitant, nec patiuntur quiescere.)

Suscitabulum, Incitamentum dicitur. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Incitation, emotion. ITAL. Incitamento. GERM. Erweckung. HISP. Incitamento. ANGL. A stirring up or moving. Vario in Satyr. quam ὄριος ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή inscripsit, Symphonia vocis suscitabulum. Nonius.

Sudalia. V. E. Moscoviæ, inter Rostovium & Volodimeriam, distat Moscua 44. miliaribus Germanicis.
 Suscus, Vide Suscus.
 Susiana, Vide Susa.
 Sufinus, a, um, liliaceum, ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. Sufinum absolute unguentum è liliis.
 Suspecto, as, Vide Suspectio.

Suspensio, es, ere, inquit Calepinus. Idem quod Suprà pendeo. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Estre pendu a'en haut, estre pendant. ITAL. Pendere da alto. GERM. Oben hangen. HISP. Estar colgado, o suspenso. ANGL. To be hanged over or on high. Columell. lib. 4. c. 28. Sæpe enim notavi per imprudentiam rusticos subijcere jugo palmam, & ita colligare, ut solo vimine suspendeat. Sic enim legit ille: sed non rectè; quum emendatiora Columellæ exemplaria suspendeat, legendum, ostendat.

Suspensio, is, Appendo, alligo. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Pendre, suspendre. ITAL. Appicare. GERM. Aufhängen. HISP. Colgar, ahorcar. ANGL. To hang. Plin. lib. 20. cap. 20. Quem scio, propter impatibiles vix morbos radicem ejus filo suspensam in collo gerere, præterquam in balneis. Horat. lib. 1. Carm. Ode 5.

— me tabula facer
 Votiva paries indicat humida
 Suspendisse parenti
 Vestimenta maris deo.
 Virg. lib. 4. Georg.
 Antè nova rubeant quàm præta coloribus, antè
 Garrula quàm rignis nidum suspendat hirundo.

¶ Quandoque ponitur pro sublevare, sustollere. Apuleius, Quum deberet manum portigere, capistro suspendere, cauda sublevare, nullum mihi ferebat auxilium. ¶ Quandoque pendendo interimere, ἀρξιν, ἀρχή, ἀρχή. Lipsius lib. 1. de Cruce. 4. Suspendere est crucifigere. Plaut. Men. sc. 5. a. 5. Quin tu te suspendis? Mox; Quin tu is in malam etacem. Idem. Ps. sc. 1. a. 1. An tu te vis sciens suspendere, ut me destandes? Suprà; Penalem facere. Cic. 5. Verr. Centuripinum Dio-

elem hominem locupletem suspendisse se constat. Idem 1. de Orat. Quum familiaris quidam quæretur quod diceret, uxorem suam suspendisse se de ficu. Amabo te, inquit, da mihi ex ista arbore, quos feram, furculos, ¶ Suspendere rem aliquam, id est, differre, prorogare, ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. Liv. lib. 9. bell. Maced. Movit aliquantum oratio regis legatos: itaque medio responso suspende-runt. Ovid. lib. 4. Fast.

Dat tamen exequias, nec jam suspendere fletum,
 Sustinet.
 ¶ Suspendere pituitam, i. sistere Cels. lib. 6. cap. de pituita oculorum.
 ¶ Suspendere aliquem, pro, incertum reddere Plin. Epist. lib. 2. Diu miseram expectatione suspendit. Plaut. Vix compos mentis sum, ita mihi suspendit animum. Sueton. in Tiber. cap. 24. Precantem Senatam ambiguis responsis & callida cunctatione suspendens. Curt. lib. 9. Ea ipsa res omnium animos expectatione suspenderat: quippe armato congredi nudum dementia, non temeritas videbatur. ¶ Suspendere spiritum, pro eo quod est paulum quiescere inter legendum, & subsistere. Quintilian. c. 41. lib. 1. Sciat puer ubi suspendere spiritum debeat: quo loco versum distinguere, ubi claudatur sensus, ubi incipiat. ¶ Edificium suspendere. Cic. in Topici, Non enim ejus vitio qui demolitus est, damnum factum est: sed potius operis vitio, quod ita ædificatum est, ut suspendi non possit. Sic dixit Cæsar 2. de bell. civ. Suspendere contignationem.

Suspensus, a, um, Pensus, sublatu. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Suspendu, pendu. ITAL. Impiccato sospeso. GERM. Aufgehängt. HISP. Ahorcado, ahorcado. ANGL. Hanged. Cic. de Leg. Agrar. Roma cœnaculis sublata atque suspensa. Liv. lib. 8. ab Urbe condita. Suspensus recte manibus se dimisit. Horat. lib. 1. Serm. Satyr. 8.

Interea suspensa graves aulae ruinas
 In patinas fecere.
 ¶ Suspensus, pro incerto, ac dubio. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Suspens & en doute. ITAL. Dubio, incerto. GERM. Zweifelhaftig, aufgezogen. HISP. Dudofo. ANGL. Uncertain, doubt ful. Gell. c. 1. lib. 14. Expectatio spei te suspensum fatigabit. Senec. c. 27. de vita beat. Cum aliquis secandi lacertos suos artifex, brachia atque humeros suspensa manu truentat, &c. Idem, Suspensus animo, quid ageret cogitabat. Virg. lib. 6. Æneid.

Dicam equidem, nec te suspensum nate tenebo.
 Idem 2. Æneid.
 Suspensi Ewpylyum scitatum oracula Phœbi
 Mittimus.
 ¶ Suspensus somnus, pro inquieto, intranquillo. in quo mens curis est fatigata: cui contrarius est, profundus somnus. Cic. 1. Tuscul. ex Poëta quopiam vetusto,

Mater te appello, qua curam somno suspensam levas.
 ¶ Suspensus gradus, pro placido ac silenti, ἀρξιν, ἀρχή, ἀρχή. Terent. in Phorm. Hæc ubi ego audivi, ad fores suspensio gradu placidè ut perrexi. Ovid. 6. Fast.
 Et fert suspensos corde micante gradus.
 ¶ Suspensa terra, Non conculcata, leviter tantum mora. Col. lib. 11. c. 3. Ferè autem his diebus ozima feruntur, quorum quum semina obrutum est, diligenter inculcatur pavicula vel cylindro: nam si terram suspensam relinquant, plerumque corrumpitur.

Suspensio, nis, verbale, actio suspendentis. Incertitudo. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Suspension, incertitude & doute. ITAL. Incertezza, dubbio. GERM. Aufhängung. HISP. Duda. ANGL. Hanging, uncertain. Hirtius lib. 5. belli Africi, Erat in castris Scipionis superiore tempore magnus terror, & expectatione regiarum copiarum exercitus ejus magis suspensioe animi ante adventum lubæ commovebatur.
 Suspensura, æ, verb. Opus suspensione factum: allevatum à terra. Senec. Epist. 91. Ut suspensuras balnearum, & impressos parietibus tubos, per quos circumfunderetur calor.

Suspensum, ij, pro suspensione. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Supplico patibulari, d' estre pendu en un gibet. ITAL. Appiccamento. GERM. Aufhängung. HISP. Obra de se ahorcado. ANGL. Hanging. Plaut. Amul. sc. 1. a. 1. Utinam me divini adaxint ad suspensum potiùs. Gell. Suspendio vitam finivit. Cic. Verr. 5. Non, inquam, perpetrare, ut homines injuriæ tuæ remedium morte ac suspensio quærentent Martialis. lib. 1. Iam suspensia læva cogitabas. Ovid. lib. 1. Amor. eleg. 12.

Præbuit illa arbor mistro suspensia collo.
 ¶ De suspensio voluntario Milesiarum virginum, legendus Gellius c. 10. lib. 15.
 Suspensio, a, um, qui suspensus est, cui vita laqueo est adempta, ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Pendu en un gibet. ITAL. Appiccato. GERM. Ein aufgehängt. HISP. Ahorcado. ANGL. That is hanged on the gibbet. Plin. scribit laqueo suspensio circumdarum temporibus, dolorem capitis sedare. Item penam laquei præposteram appellat, ex eo quod includatur spiritus, cui exitus quærendus erat.

Suspicio, is, Sursum aspicio, à sursum, vel sursum fit. Priscian. lib. 1. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Regarder en haut. ITAL. Guardar in su. GERM. Obersich sehen / aufsehen. HISP. Mirar arriba. ANGL. To looke upward. Senec. c. 10. de consol. ad Marc. Non est quod nos suspiciamus tanquam inter nostra positi: murò accepimus Sueton. in Claud. cap. 28. Libertorum præcipue suspexit Posiden spationem. (i. plurimi fecit. Virg. 1. Æneid.
 O fortunati! quorum jam mœnia surgunt.
 Æneas ait; & fastigia suscitit urbis.

Cicet. 1. Tusc. Et astra suspeximus, tum ea quæ sunt infixa certis locis: tum illa non re, sed vocabulo errantia. Idem de somn. Scip. Aliquantòque post suspexit in cælum. Virg. 1. Georg.
 — aut bucula cælum
 Suspiciens patulis captavit naribus auram.

¶ Suspiciere aliquem, admirari, & venerari: quasi supra nos aspiciamus illum esse collocatum, quem admiramur. ἄρξιν, ἀρχή, ἀρχή. GAL. Honorer, admirer. ITAL. Honorar. GERM. Einen in hocher achtung alken. HISP. Tener en acatamiento a otro. ANGL. To have in

in admiration. Cic. lib. 2. *Offic.* Itaque eos viros suscipiunt, maxi-
misque efferunt laudibus. Idem *in Orat.* Eloquentia quam suscipe-
rent omnes, quam admirarentur, quam se assequi posse diffiderent.
¶ Suscipere etiam significat, Suspectum habere. ἔκτασις. GAL.
Soupponner, avoir pour suspect. ITAL. *Havever sospetto.* GERM. *Im arg-
woon haben.* HISP. *Sospechar, haver por sospecho.* ANGL. *To suspect.* ¶
ut apud Salust. *in Jugurth.* Per idem tempus Bomilcar (cujus imp-
pulsu Jugurtha deditioem, quam metu deseruit, inceptor) sus-
pectus regi, & ipse eum suspiciens, novas res cupere, ad perniciem
ejus dolum querere.

Suspectus, a, um, nomen ex participio, In suspicionem adductus.
ἐκταστος. GAL. *Suspect, soupconné.* ITAL. *Cosa che si ha in sospetto.*
GERM. *Argwoonisch / oder argwooniger / verdacht / der im argwoon ist.*
HISP. *Cosa sospechosa.* ANGL. *Suspect.* Cic. *in Catil.* Si me civi-
bus tam graviter suspectum atque infensum viderem, carere me
aspectu civium, quam infestis oculis omnium circumspici mal-
lem. Idem 3. *Offic.* Quum filius patri suspectus esset, de noverca.
Virg. 4. *Aeneid.*

Suspectas habuisse domos Carthaginis alta.
Cicer. *de Amic.* Hæc est enim tyrannorum vita, nimirum in qua
nulla fides, nulla charitas, nulla stabilis benevolentia potest esse
fiducia: omnia semper suspecta atque sollicita sunt. ¶ *Suspectior, is,*
comparativum. Idem 2. *Offic.* Quo enim quis versutior & callidior
est, hoc invisior & suspectior detraeta opinione probitatis. Liv. 7.
bell. Pun. Is omnia suspectiora, quam antè fuerant, in Senatu fecit.
Quintil. *Suspectius promissum.*

Suspectus, us, vi, actus suscipiendi, id est, sursum aspiciendi. ἔκτασις
mabbat, vel mebbat. ἐκτάσις, ἀνάβλεψις. GAL. *Regard de bas en
haut.* ITAL. *Esso riguardar in alto, riguardar in su.* GERM. *Das vber
sich sehen oder absich lugen.* HISP. *Mirada arriba.* ANGL. *A looking
upward, suspicion.* Plin. lib. 9. c. 38. Laus ei summa color sanguinis
concreti, nigricans aspectu, idemque suspectu refulgens, hoc est, si
sursum conspiciatur, & in aërem, quod dicitur. ¶ *Suspectus*, pro
altitudine. Virg. 6. *Aeneid.*

— *sum Tartarus ipse*
Bis patet in præcipitiis, tenditque sub umbras,
Quantum in aethere cali suspectus Olympum.
¶ *Suspectus*, pro admiratione. Senec. *de benefic. lib. 2. c. 25.* Videndum
est quid maxime faciat ingratus: aut nimius sui suspectus & infi-
tum mortalitati vitium, se suaque mirandi: aut aviditas, aut invidia.
Ovid. 5. *Fastor.*

Protinus intravit mentes suspectus honorum.
Senec. *de cons. ad Marc.* Facta ejus quanto meruit suspectu celebra-
mus.

Suspectio, nis, verbale. *Suspicio.* ἔκτασις. GAL. *Souppon.* ITAL. *Sospic-
tion, sospetto.* GERM. *Ein argwoon.* HISP. *Sospecha.* ANGL. *Suspicion.* Te-
rent. *Andr.* Nam qui istæ tibi incidit suspectio.

Suspecto, as, frequentativum, Sursum suspecto. ἔκτασις, ἀναβλεψω.
GAL. *Regarder souvent en haut.* ITAL. *Gardar spesso in su.* GERM.
Ob sich sehen eins sehens. HISP. *Mirar à menudo arriba.* ANGL. *To look
often upward.* Mart. Oculisque suspectans sidera. ¶ Interdum sus-
pectum habeo. ἔκτασις. GAL. *Soupponner.* ITAL. *Sospettare.* GERM. *Im argwoon
haben.* HISP. *Sospechar.* ANGL. *To suspect, or mistrust.* Tacit. lib. 1.
Et quidam scelus uxoris suspectabant. Idem lib. 4. Pellit domo Seia-
nus uxorem Apicatam, ex qua tres liberos genuerat, ne pellici sus-
pectaretur.

Suspecto, ἐκτάσις. Paulus D. lib. 34. tit. ult. l. 21. Portionesque eorum
fisco vindicantur, qui mortem libertorum suspecto decedentium
non defenderunt.

Suspicio, aris, Suspicionem habeo, in suspicionem sum. Deductum au-
tem quidam volunt à *sursum*, sive *susum*, & *aspiciendo*, quia qui
ruinam metuunt, sursum aspiciunt. Quo modo formati verbum Sus-
picere diximus à Prisciano lib. 1. supra, in *Suspicio*: vel à *subinde* *aspi-
ciendo*, quod faciunt diffidentem. ἔκτασις, ἀναβλεψω, ἀναβλεψω.
GAL. *Soupponner, se douter, mesuroire.* ITAL. *Pensare, sospet-
tare.* GERM. *Argwoonen.* HISP. *Sospechar à barunir.* ANGL. *To sus-
pect or mistrust.* Plaut. *Asin. sc. 2. a. 5.* Suppilabat me, quod ancil-
las meas suspicabar. (sup. facere.) Idem *Mil. sc. 4. a. 2.* Suspiciatus
es eam vidisse te osculantem. Idem *Psud. sc. 5. a. 1.* Suspicio est mi-
hi vos suspiciat. Idem *Men. sc. 2. a. 5.* id est, quod suspicabar. Idem
Amph. Nescio quid mali suspicor, &c. Terent. *in Heaut.* Nam mi-
hi nunc nihil rerum omnium est. Quod malim, quam me hoc
falso suspiciat. Cæsar 8. *belli Gall.* Cæsar etsi discessum ho-
stium animadvertere non poterat, incendiis oppositis: tamen id
consilium quum fugæ causa in initum suspicaretur, veritus ne quid
in ipso offenderit, hominem summa vi retinere cepit. Ovidius
Epistol. 1.

Quæcumque æquor habet, quæcumque pericula telluris,
Tam longa causas suspicor esse mora.
Cic. *Attic. lib. 7.* Scribe non modo si quid scies, aut audieris: sed etiam
si quid suspicabere. Differt autem suspicor, à puto, quod qui pu-
tant, omni genere errant: qui suspicantur, aliquid prævident. Corn.
Fronto *de diff. vocab.*

Suspicians tis, partic. ἐκταστων. Terent. *in Andr.* Egomet quoque ejus
causa in funus prodeco, Nihil suspicians etiam mali.

Suspicio, nis, verbale, Ipse suscipiendi actus. ἔκτασις, ἀναβλεψω. GAL.
Souppon. ITAL. *Sospettione.* GERM. *Ein argwoon.* HISP. *Sospecha.* ANGL.
Suspicion. Plaut. *in Amph.* Et ut ne suspicionem ponatur stupri, &
clandestina ut celetur suspicio. (ubi secunda syllaba producit.)
Idem *Asin. sc. 1. a. 4.* Suspicionem omnes à se segreget. (i. suspi-
candi causas.) Cicer. 1. *de finib.* Plerumque improborum facta pri-
mo suspicio insequitur, deinde sermo, atque fama, tum accusa-
tor, tum iudex; multi etiam, ut te Consule, ipsi se judicaverunt.
Idem *ad Lent. lib. 1.* Gratiam autem nostram extinguit hominum
suspicio. Terent. *Eunuch.* Imò magis auge suspicionem. Plaut.
Pseud. sc. 5. a. 1. Suspicio mihi nunc est, vos suspiciat. Me hæc
idcirco tanta facinora promittere, Qui vos oblectem. Idem *Mil.*
Calpini Pars II.

sc. 4. a. 2. Et in *Bacch. sc. 1.* Nunc experiat: Suspicionem maximam
visa sum sustinere. Terent. *Eunuch.* jam tunc erat suspicio Dolo
malo hæc fieri omnia.

Suspiciōsus, a, um: qui pronus est ad suspicionem, quique suspicatur.
ἐκταστικος. GAL. *Soupponneux, & qui est soupconné.* ITAL. *Sospettio-
so, ombroso.* GERM. *Argwoonig / das leichtlich ein argwoon fasset.* HISP.
Sospechoso. ANGL. *That suspecteth much and easily.* ¶ *Suspiciosus*, in-
quit Gell. c. 12. lib. 9. dicitur tam qui suspicatur, quam qui suspe-
ctus est. Terent. *in Adelph.* Omnes quibus res sunt minus secundæ,
magis sunt nescio quomodo *Suspiciosi*: ad contumeliam omnia ac-
cipiunt magis. Propter suam impotentiam se semper credunt negli-
gi. Cic. 7. *Verr.* Te conscientia timidum, suspiciosumque faciebat.
Idem *ad Quint. Prætor. lib. 11.* Esse nimis suspiciosum & durum in
suos. ¶ Accipitur etiam quandoque passivè, pro eo qui in suspicio-
nem facile incidit, quique suspectus est. Idem *pro Roscio Amerino,*
Verum id quod adhuc est suspiciosum, nisi perspicuum res ipsa fe-
cerit, hunc affinem culpæ judicatore. Idem *pro Flacco,* Et is est
reus avaritiæ, qui in ubertima re turpe compendium, in maledi-
centissima civitate, suspiciosissimo negotio, maledictum omne, non
modò crimen effugit.

Suspiciōsè, suspiciosius, adverbium. ἔκταστικως. GAL. *Soupponnement,
par soupçon.* ITAL. *Sospettosamente.* GERM. *Argwooniglich.* HISP.
Sospechosamente. ANGL. *Suspiciously.* Cic. *pro Sexto Rosc. Amerin.*
Quum enim aliquid habeat quod possit criminose ac suspiciose
dicere, apertè ludificari & calumniari sciens non videatur. Idem
de c. ar. Orat. Qui suspiciosius, aut criminosis diceret, audi vi ne-
minem.

Suspiciāx, acis, adjectivum omnis generis, *Suspiciosus.* ἔκταστικος.
GAL. *Soupponneux.* ITAL. *Sospettoso.* GERM. *Argwoonig.* HISP. *Sospecho-
so, que mucho sospecha.* ANGL. *Suspicious, that suspecteth.* Tacitus
lib. 3. Iis haud aliàs intentior populus, plus sibi in principem oc-
cultæ vocis, aut suspiciacis silentij permisit. Idem lib. 1. Etiam Qu.
Haterius & Mamercus Scaurus suspicacem animum perstrinxere.

Suspīro, as, Spiritum ab imo pectore traho, quod sollicitudinis, aut
doloris argumentum est. ἔκτασις, ἀνάβλεψω. GAL. *Souppirer.* ITAL. *Sospirare.* GERM. *Seufftzen.* HISP.
Sospirar à acexar. ANGL. *To sigh.* Plaut. *in Menach.* Quin suspirabo
sexcentum dies. Cicet. *Attic. lib. 1.* Reperire ex magna turba nemi-
nem possumus qui cum aut joculari liberè, aut suspirare liberaliter
possumus. Ovid. *Epist. 20.*

Ingemis, & tacito suspirat pectore.
¶ Per translationem accipitur pro desiderare, & sic ferè accusativo
jungitur. Idem *Eleg. 1. lib. 1. Trist.*

Invenies aliquem qui me suspiret adaptum.
Plaut. *Men. sc. 4. a. 5.* Magna cum cura illum curari volo. Quin sus-
pirabo plus sexcentos dies. Iuven. *Satyr. 11.*

Suspيران longo non visam tempore matrem.
Tibull. lib. 4. *Eleg. 5.*

Quod si forte alios jam nunc suspirat amores.
Suspirare in aliquem. Ovid. 1. *Fast.*

Hanc cupit, hanc optat, solam suspirat in illam.
Suspīrāto, nis, actus ipse suspirandi. Seneca lib. *de ira,* Sentiet itaque
suspirationes quasdam & umbras effectuum, ipsis aurem carebitis.
Plinius *in Prasæ.* Inde illa nobilis M. Catonis suspiratio. O rem fe-
licem M. Porci, à quo rem improbam nemo perere audeat! Quin,
lib. 11. *cap. ult.* Suspiratione sollicitudinem fateri.

Suspīrātus, us, actus suspirandi. ἔκτασις, ἀνάβλεψω. GAL. *Souppir.* ITAL. & HISP. *Sospirare.* GERM. *Seufftzung.* ANGL.
Sighing. Ovid. 14. *Metam.*

Respicit hunc vates, & suspiratibus haustus,
Nec dea sum dixit.

Suspīrium, ij, Ipsa suspiratio, hoc est, ab imo pectore spiratio. ἔκτασις,
ἀνάβλεψω. GAL. *Souppir.* ITAL. & HISP. *Sospirare.* GERM. *Ein seufftzen.* ANGL. *A sigh.* Cic. *Attic. lib. 13.* Con-
sul est impositus is nobis, quem nemo præter nos Philosophos, aspi-
cere sine suspirio posset. Ovid. 2. *Metam.*

— *præfugaque luctus*
Pectore sollicito repetes suspiria, &c.
Idem 11. *Metam.*

Myrrha, patre audito, suspiria duxit ab imo
Pectore.
Colum. lib. 6. *cap. 14.* Interdum rumore palati cibos respuit, crebrum
Suspirium facit. ¶ Accipitur aliquando suspirium, pro ipsa suspiran-
di difficultate. Græci ἀσπύρα vocant. Plin. lib. 10. *cap. 9.* Ad tormina
regios morbos, tussim veterem cum suspirio.

Suspīriōsī, ἄσπυροι *nevakim.* Qui spirandi difficultatem patiuntur:
vel quibus viriosa est respiratio, quos Græci ἀσπύρατες vocant.
¶ GAL. *Astmaticque, qui ont courte haleine.* ITAL. *Astmatici.* GERM.
Schwächlich athimende / die ein kurzen athem haben. HISP. *Acezosos.*
ANGL. *That fetcheth the breath pantsullie.* Colum. lib. 6. c. 37. Fe-
brienti mulæ cruda brassica datur, suspiriosa sanguis detrahitur.

Susque deque fero, quod & Susque deque habeo dicimus, A quo animo
sum, & quod accidit non magni facio ἀδιαφορῶ. ¶ Interdum negli-
go atque contemno: hoc est, sursum an deorsum feratur res, parvi
facio. Plaut. *in Amph.* Atque in me susque deque esse habituram
putat? Vide Gell. lib. 16. c. 9.

Suslīlo, is, Vide *Subsilio.*

Sustēdo, is, di, ensum, etc, Decipiendi gratiā subdere aliquid aut ma-
chinari. ἔκτασις, ἀνάβλεψω. Salustius, dum sustendit insidias
militi.

Sustēto: as: Vide *infra*, post *Sustineo.*

Sustīnēo, es, Fulcio, labentem excipio, alioqui ruiturum retineo. ἔκτασις,
ἀνάβλεψω. GAL. *Soustenir, endurer & souffrir.* ITAL. *Sostenere.* GERM. *Ob sich halten / auffhalten.* HISP. *Sostenere.* ANGL.
To sustene, to hold up or suffer. Plaut. *in Menach.* — Sustine has
Penicule exuvias. Idem *Pænul.* Quantum hominum terra sustinet
Cic. 2. *de nat. deor.* ex quo concluditur quam omnes mundi partes
sustineant

sustineantur calore. Plin. lib. 12. c. 25. Vineæ sine adminiculis se ipsæ sustineant. Ovid. Eleg. 2. lib. 5. Trist.

Barbara me tellus, orbisque novissima magni sustinet.

Plaut. Men. sc. 3. a. 1. Sustine hoc, Penicule. (i. pallam quam exuo.) Sustinere interdum ponitur pro, pati, tolerare. Sustinere potentiam poterit sustinere? Ter. in Phorm. sc. 2. a. 2. — prima coitio est acerrima: Si eam sustinueris, post illam jam ut lubet, ludas licet. Plin. Epist. 12. Et cur, inquit, me puras hos tantos dolores tandiu sustinere. Senec. cap. 6. de cons. ad Marc. Quicquid onerum supra (GAL. D'en haut) cecidit, sustine. Ovid. Eleg. ult. lib. 4.

Sustinuit conjux exulis esse viri.

Aliquando pro, alo, reficio, egestatem sublevo, nutrico. Aliquando pro, alo, reficio, egestatem sublevo, nutrico. Livius, Milites fluviali pisce & herbis sustinebantur. Virg. 2. Georg.

hinc patriam parvósque nepotes sustinet.

Sustineri accipitur aliquando pro, compefcere, retinere, & cohibere. Sustineri accipitur aliquando pro, compefcere, retinere, & cohibere. Cic. 4. Academ. Quum se a respondendo, ut approbet, aut reprobet quid, sustineat, ut neque neget aliquid, ne aiat. Quintilian. Sustineri & suspendere sermonem. Ovid. 6. Fastor.

Sustinuit tantas operum subvertere moles.

Non sustineo, pro non possum, nequeo, non audeo. Quint. lib. 2. c. 4. Nec enim hujus rei judicium differre sustineo. Ovid. 4. Fast.

nec jam suspendere flutum sustinet.

Idem 6. Metam.

sed non attollere contra sustinet hac oculos.

Idem Eleg. 1. lib. 4. Trist.

Et tamen ad numeros, antiquaque sacra reverti, sustinet in tantis hospita Musa malis.

Sustineo, defendo, tueor. Cic. 4. Acad. Philo autem dum nova quædam commoveret, quod ea sustinere vix poterat, quæ contra Academicorum pertinaciam dicebantur, & aperte mentitur. Brutus Cic. Apuleium autoritate tua sustinere debes. Sustineri personam, expectationem, causam, dignitatem imperij: id est, tueri, itaque se se gerere, ut iis rebus non impar videatur. Cic. pro domo sua, Hi tales viri, qui non solum consiliis suis, sed specie ipsa dignitatem Republicæ sustinent. Idem post reditum, Quorum mentes angustæ, & humiles magnitudinem tanti imperij sustinere non possunt. Quintil. Sustinetur imbecilla frons magna conscientia Sustinere, differre. Sustinetur imbecilla frons magna conscientia Sustinere, differre. Liv. lib. 5. ab Vrbe, Compressisque a Centurione quem sibimetipsi præfecerant, rem in notam sustinere. Sic sustinere actiones, pro differre, & suspendere, sæpe apud Jurisconsultos. Sustineo gradum, reprimo. Ovidius 6. Fast.

Obstupui tacitus, sustinuique gradum.

Sustinere dicitur Deus manum suam, quando retrahit. Idem 5. Fast.

Sape torrem vidi, quum jam sua mittere vellet Fulmina, thure dato sustinuisse manum.

Liv. lib. 10. ab Vrbe, Sustinuit eos clamor. (i. coëgit consistere.) Idem Liv. lib. 1. bell. Maced. Qui in turribus erant, sustinebant tela, ne in permistos hostibus suos conjicerent, &c.

Sustento, as, frequentativum est a Sustineo, Fulcio, & alioqui ruiturum retineo. Sustento, as, frequentativum est a Sustineo, Fulcio, & alioqui ruiturum retineo. Sustento, as, frequentativum est a Sustineo, Fulcio, & alioqui ruiturum retineo.

Hinc frater subit Alcanor fratremque ruentem sustentat dextra.

Nonnunquam idem quod tolero, seu patienter fero. Nonnunquam idem quod tolero, seu patienter fero. Nonnunquam idem quod tolero, seu patienter fero.

Sustentare se, id est, fortem animum in rebus adversis gerere, & fortunæ non succumbere. Cic. Terentia, lib. 14. Quod reliquum est, sustenta te mea Terentia, ut potes. Idem Torquato, lib. 6. Tu velim te, ut debes, & soles, tua virtute sustentas. Idem Attic. lib. 3. Me vix, miseréque sustento, Quintil. Animo me, sustentavi. Sustentare, pro alere, seu reficere, & egestatem alicujus sublevare.

Sustentatio, nis, Expectatio, sive dilatio. Sustentatio, nis, Expectatio, sive dilatio. Sustentatio, nis, Expectatio, sive dilatio.

Sustentaculum, id est, fulcimentum quo aliquid sustinetur. Sustentaculum, id est, fulcimentum quo aliquid sustinetur.

Sustollere, is, verbum est obsoletum, Attollo, sive sursum sublevo. Sustollere, is, verbum est obsoletum, Attollo, sive sursum sublevo.

Sollevarre. GERM. Aufheben. HISP. Alçar arriba. ANGL. To lift up. A quo mansit præteritum, sustuli, & tempora ab eo formata, Virg. 2. Æneid.

Sustulit exutas vinculis ad sidera palmas.

Significat autem Sustuli, idem quod sursum tuli, in altum erexi, sublevavi. Significat autem Sustuli, idem quod sursum tuli, in altum erexi, sublevavi. Significat autem Sustuli, idem quod sursum tuli, in altum erexi, sublevavi.

Maonio regi quem serva Lycimnia furtim sustulerat.

Nonnunquam item, occidi, necavi, abstuli de medio, abrogavi, perdidit, destruxi, subverti. Nonnunquam item, occidi, necavi, abstuli de medio, abrogavi, perdidit, destruxi, subverti.

Quis neget Ænea magna de stirpe Neronem? Sustulit hic matrem: sustulit illa patrem.

Xenophanes divinationem funditus sustulit. Cic. lib. 1. Officior. Idem de divin. Majores nostri Carthaginem funditus sustulerunt. Sublatum est convivium. Plaut. Menach. sc. 1. act. 3. (alibi Menia ablata est.

Sublatio, nis, verbale, Ablatio, sive destructio. Sublatio, nis, verbale, Ablatio, sive destructio. Sublatio, nis, verbale, Ablatio, sive destructio.

Sublatè, adverbium, unde sublatè dicere, cui opponitur attenuatè. Sublatè, adverbium, unde sublatè dicere, cui opponitur attenuatè. Sublatè, adverbium, unde sublatè dicere, cui opponitur attenuatè.

Sustulit, præteritum, Vide Suffero, Sustollo, & Tollo.

Susum, pro sursum, apud Antiquos. Priscianus lib. 1. Et Cato cap. 157. Ita subducito susum animam quam plurimum poteris: in triduo polypus excidet.

Susurrus, i, Parvum & summissum murmur. Susurrus, i, Parvum & summissum murmur. Susurrus, i, Parvum & summissum murmur.

Sape levi somnum suadebit inire susurro.

Declinatur etiam hoc Susurrum. Declinatur etiam hoc Susurrum. Declinatur etiam hoc Susurrum.

Susurrus, adjectivum. Susurrus, adjectivum. Susurrus, adjectivum.

Susurro, as, Murmuro, summissa voce loquor, lenem & summissum strepitum edo: quale est aut apum murmur, aut aquæ molliter defluentis, aut venti leniter spirantis. Susurro, as, Murmuro, summissa voce loquor, lenem & summissum strepitum edo: quale est aut apum murmur, aut aquæ molliter defluentis, aut venti leniter spirantis.

quos leniter afflans

Aura susurranti possit confundere venti.

Sumitur aliquando pro clanculum. Sumitur aliquando pro clanculum. Sumitur aliquando pro clanculum.

Ne quid forte petam, timet cavetque, Et secum sic, ut audiam, susurrat.

Ovid. Epist. 18.

Aut ego cum chara de te nutrice susurro.

Susurratio, verbale. Susurratio, verbale. Susurratio, verbale.

Susurro, nis, Detractor, maledicus, qui non aperte loquitur, qui voce demissa auribus hominum obstreperit. Susurro, nis, Detractor, maledicus, qui non aperte loquitur, qui voce demissa auribus hominum obstreperit.

Sustentatio, nis, Expectatio, sive dilatio. Sustentatio, nis, Expectatio, sive dilatio. Sustentatio, nis, Expectatio, sive dilatio.

Sustentaculum, id est, fulcimentum quo aliquid sustinetur. Sustentaculum, id est, fulcimentum quo aliquid sustinetur. Sustentaculum, id est, fulcimentum quo aliquid sustinetur.

Sustollere, is, verbum est obsoletum, Attollo, sive sursum sublevo. Sustollere, is, verbum est obsoletum, Attollo, sive sursum sublevo.

atque ob sutelas tuas te morti misero: vel te interisse, vel perisse
prædicent.

Sutelo, sutelam facio. Gloss. *ἑμῆρα* sutello.
Suternā, ipsa futura, sive opus futurum. *ἑμῆρα*. G. M. *Constare, ou chose*
consuë. IT. *CL. Cucitura à cosa cucita.* GERM. *Schusterwerck.* HISP. *Co-*
sedura, costura, à cosa cosida. ANGL. *Sowing, or sewing.* Vatro, Quod
suternas facere incius, nihil homo agis. Apud Nonium legitur, *Su-*
terna.

Sutriballus, qui calcamenta rupta refarciebat. Laurenbergius.
Sutills, & Sutor, vide *Suo.*

Sutrium, *ὑπὸ ἑμῆρα*, oppidum Tusciæ mediterraneum, apud Strabo. *lib. 4.*
Sutura, vide *Suo.*

Suteus, (ut ex Catonis sententia refert Plinius *lib. 8. cap. 5.*) Nomen fuit
elephanti, qui in Punica acie fortissimè dimicaverat, altero dente
mutilato.

Sutrium, oppidum vetustissimum *xxiv. mil. pass.* ab Vrbe distans, quod
adhuc nomen suum retinet. Hinc Sutrius, *adjct. Sil. Ital. lib. 8.*

————— *Sabatia quique*
Stagna tenent, Ciminius lacum, qui Sutria recta
Haud procul

Plutarch. *in Camil.*
Sutrium, locus vbi suuntur species aliquæ. Gloss. *Isid.*

Sutrium ire. *prov. ex hac causa.* Fest. Plautus eo verbo utitur *Casina sc. 3.*
a. 1. Ibi vide Ft. Taubmanuum.

Suus, a, um, Relativum reciprocum, à Sui genitivo deductum, de quo su-
pra egimus in suo primitivo. *ἑμῆρα*, *ἑμῆρα*, *ἑμῆρα*. G. M. *Suum, à soy.*
IT. *CL. Svo.* GERM. *Sein.* HISP. *Suyo.* ANGL. *His own.* Plaut. *Capr. sc. 2.*
act. 2. Meus mihi (filius) suus quoque charus. Idem *Cure. sc. 3. a. 1.* Sibi
quisque habeat quod suum est. Idem *Mil. sc. 1. a. 2.* Apud suum pater-
num hospitem. Idem *Pseud. sc. 3. a. 2.* Suo viatico me reduxit. *Ibid.*
sc. 3. a. 1. Suum repetunt: alienum reddunt nemini. Idem *Mil. sc. 2.*
a. 2. Herus meus elephantis corio circumtectus est non suo. (i. non hu-
mano) Idem *in Aulul. sc. 1. a. 2.* De suo osonare. Idem *Most. sc. 3.*
a. 1. Solam ille me soli sibi suo quam liberavit, (i. de suo, sive
sua pecunia, suo sumptu.) Seneca *c. 26. de consol. ad Marc.* De suo
peribant proscripti. Plaut. *Pseud. sc. 2. a. 1.* Quibus ut ferviant suus
amor cogit. Seneca *Epist. 86.* Tigrim osculatur suus custos. Ovid.
Eleg. 5. lib. 3. Trist.

————— *Pugna suum finem, quum jacet hostis, habet.*

Idem *13. Me am.*
Orba suis essent etiamnum lintea ventis.

Idem *4. Fast.*
————— habeat ventos jam mea vela suos.

Senec. *Epist. 71.* Ignoranti quem portum petat, nullus suus ventus est.
Ovid. *13. Metam.*

————— *Pars est sua laudis in illo.*

Item Plaut. *Pseud. sc. 3. a. 1.* Metuunt ne eam vendas ob simultatem
suam *ἑμῆρα* Ovid. *Eleg. 1. lib. 2. Trist.*

————— *Ut par delicto sit mea poena suo.*

Ibid. Eleg. 4. lib. 4. Exactus furtis suis Orestes. Et *Velleius*, Sua Cæsarem
comitata fortuna. Idem *Velleius*, Planicus dubia, à sua fide, &c. ¶ Suus,
pro illius, Ovid. *3. Fast.*

————— *Illo festo die dum sua sacra facis.*

Idem *Eleg. 1. lib. 3. Trist.*
Non facinus causam (pœnæ) sed suus error habet.

Et Cæsar *lib. 3. de bell. civ.* Præesse suo nomine exercitui, (i. nomine
illius.) Plaut. *Mil. sc. 1. a. 2.* Si moriatur mater sua. Item, Illius
filiam coniecit in navem clam matrem suam, &c. Hic paucula tan-
tum annotanda sunt, quæ illic sunt omissa. ¶ Suus aliquando idem
valet quod sui juris. Cic. *4. de finib.* Sempertque erit in disputando
suus, id est, non utetur alienis inventis argumentorum. ¶ Suum esse,
aliquando idem est, quod esse sanæ mentis, vel in potestate mentis.
Vlp. *l. 7. ad ed. D. quib. ex caus. in poss. eat.* Furiosus suus non est, id est,
non est sanæ mentis. ¶ Aliquando idem quod proprius, *id est* Cic.
pro Rosc. Amer. Sua quemque frans, & suus terror maximè vexat,
suum quemque scelus agitat. Idem *1. Offic.* Expendere oportebit
quid quisque habeat sui: id enim maximè docet quod est cujusque
suum maximè. Cic. *ad Attic. lib. 14.* Plura nobiscum hic perhono-
rificè & amicè Octavius, quem sui Cæsarem salutat. Seneca *cap. 10.*
al. 29. de consol. ad Polyb. Sua quemque credulitas decipit. Sueton.
in Tib. cap. 17. Sui arbitrii homo, contentusque se uno. Cæsar. *lib. 1.*
de bell. civ. Sui insequendi facultatem ademerant. Plaut. *in Trin.* Neu
suum adimerem alteri. Idem *Curs. sc. 2. a. 4.* Quibus sui nihil est nisi
una lingua. ¶ Suus sibi, i. proprius, vel suus proprius. Plaut. *in*
Capr. Sed is quo pacto suo sibi serviat patri. Rursus, Sed inscientes
sua sibi fallacia. ¶ Pro sui. Idem *Afin. sc. 4. a. 2.* Huic me abegerit
odio suo. (i. sui) Item, Sua sibi, pro sua. Gell. *cap. 19. lib. 16.* Oravit
(Arion) ut prius quàm mortem oppeteret induere permitterent sua
sibi indumenta, &c. ¶ Sibi pro nobis. Seneca *cap. 13. de tranq.* Sem-
per de fortuna cogitare, & sibi nihil de fide ejus promittere tutissi-
mum est. ¶ Sibi interdum vacat, ornatusque tantum gratiâ ponitur.
Plaut. *Amphitr.* Telo suo sibi, malitia, à foribus pellere. Idem *Capr.*
Prolog. Quo pacto serviat suo sibi patri. *Ibid.* sua sibi fallacia, &c.
Ibidem sc. 1. a. 1. Suo sibi succo vivunt cochlex. Idem *Afin. sc. 3. a. 4.*
Cum suo sibi gnatopotare, &c. ¶ Sibi relativè sive reciproce posi-
tum. Idem *Most. sc. 3. a. 1.* Sibi emit amator mores meretricis auro &
purpura. Idem *Cure. sc. 3. a. 1.* Habeant sibi sua regna Reges. *Ibid.* Si
quisque habeat, quod suum est. Idem *Capr. sc. 1. a. 3.* Miser qui sibi
quod edat quærit, & ægrè invenit. Idem *Milit. sc. 1. a. 1.* Me sibi ha-
beto. Ovid. *13. Metam.*

————— *An & hunc sibi poscit Pylles.*

¶ Sibi alter, sibi tertius, &c. mos loquendi est in leg. antiq. ut GERM
Selbender, i. e. ipse alteri, & alter: Selbdritt, ipse tertius, nempe duo
ad meipsum, in II. Longob. *tit. 2. c. 6.* furtum quod fecerit sibi nonum
reddat Sic, sibi septima manu fidem facere, in II. Rip. *tit. 34. §. 4.* Sibi
metseptimus, pro sibi septimus, in Specul. Sax. *lib. 3. art. 28. 32.* &c.
Vide Gloss. Lindebrog. *ad II. antiq.* ¶ A Suus deducuntur composita
Calepini Pars I.

Suapro, & Suopre, quæ idem valent quod Suamet, & Suomet: ut Su a-
pre culpa, id est, suamet, vel sua ipsius culpa. Plaut. *Merc.* Suapte cul-
pa ex genere capiunt genus ¶ Suopre ingenio. Liv. *1. ab Vrbe*, Suopre
igitur ingenio temperatum animum virtutibus fuisse opinor magis
instructumque. ¶ Suopre nutu. Cicero *1. Tusc.* Ut terrena & humida
suopre nutu, & suo pondere ad pares angulos in terram & in mare
ferantur. Suufmet. Tacit. *lib. 14.* Pulsi cum sauciis integri suomet
ipsi metu, & angustiis viarum consistabantur. Salust. *in Jugurth.* Ne-
cesse est suomet ipsi more præcipites eant.

S Y

Syagra, *α, οὐάρα*, Regio Ciliciæ prope Adum & Laëiten, à suum ve-
natione (ut ex nominis compositione apparet) appellata.

Syagris, *οὐάρα* piscis, à *οὐάρα*, i. aper.

Syagrus, *οὐάρα*, canis nomen est apud Sophoclem, à suum venatio-
ne impositum. ¶ Græcis item Syagros, aprum, seu suem sylvestrem
significat. ¶ Ein (ewhund. ¶ GAL. *Vn Sanglier.*

Syagrôn, *οὐάρα*, extremum Arabiæ feliciis promontorium, ad mare
rubrum: cuius meminit Plin. *lib. 6. cap. 23. & 28.* & Ptolemæus *tabula*
Asia sexta.

Syarium, suarium, Salmaf.

Sybaris *α, οὐάρα* Stephano, Magnæ Græciæ oppidum, inter Crathin &
Sybarin amnes, ab Achivis conditum, qui post Troiz excidium vi
tempestatis eò fuerunt appulsi. Hujus olim tanta fuit potentia, ut
quaternas proximas rexerit gentes, & quinque & viginti urbes suo
subdiderit imperio, & contra Crotoniatis trecenta hominum millia
armavit. Autor Strab. *lib. 6.* ¶ Est & Sybaris (ut jam diximus) fluvij
nomen juxta urbem ejusdem nominis; à cujus potu incolæ submo-
vent greges: sive quod pecora sternutamentis exagitet, ut visum
est Straboni: sive quod vellera nigrore inficiat, quum Crathis vicini-
nus amnis candorem iis inducat, ut tradit Plin. *lib. 31. cap. 2.* ¶ Est
item Sybaris adolescentis nomen, apud Horat. *lib. 1. Carm. Ode 8.*

————— *Lydia dic, per omnes*
Te deos oro Sybarim cur properas amando
Perdere.

Sybaritæ, *οὐάρα*, populi fuerunt ingeniosissimi omnium voluptatum
architecti, omnique deliciarum genere adeo effreminati, ut Sybariti-
ca mensa in proverbium abierit Traditur hisce fuisse consuetudi-
nem, ut convivas in proximum annum invitarent, ne spatium inte-
rim deesser, aut convivatori conquestis terra, marique deliciis,
epulas instruendi, aut convivis ipsis corpus anto gemmisque exor-
nandi. Hi postremo adversus Crotoniatis bello suscepto, quum tre-
centa hominum millia in aciem eduxissent, turpissimè tamen victi
unâque cum urbe sua sunt deleti.

Sybaritis, idis, *οὐάρα*, patronymicum fœmininum, à Sybaritis po-
pulis formatum. Ovid. *de Trist. ad Augustum,*
Nec qui composuit nuper Sybaritida, fugit.

Quo in loco Sybaritida vocat Ovidius, opus Hemitheonis cujus-
dam cinædi de generibus voluptatum, & obscenarum deliciarum.

Sybaritanus, *adjct.* Plin. *lib. 8. cap. 41.* Docilitas tanta est, ut universus
Sybaritani exercitus equitatus, ad symphoniz cantum saltatione
quadam moveri solitus inveniat.

Syboræ, *α, οὐάρα* Stephano, insula est ante Leucadiam, teste Plin. *lib. 4.*
cap. 12.

Sycaminon, *συκάμινον*, oppidum fuit in ora Phœnicæ, cujus sua ætate
nihil præter memoriam extitisse, authores sunt Plin. *lib. 5. cap. 19.* &
Strab. *lib. 16.*

Sycaminus, *συκάμινος*, morus: *συκάμινος* morum. Sycaminea *συκαμίνια*
morus, arbor.

Syce, *συκη*, insula est Asiæ adjacens, non procul ab Epheso, cujus memi-
nit Plin. *lib. 5. cap. 31.*

Sychæus, vide supra *Sichaus.*

Sycites, *συκίτης*, gemma à fisci colore dicta: de qua Plin. *lib. 37. cap. 11.*
Est item Sycites, vini factitij genus ex fico, quem alij Palmi pri-
mum, alij Catorchiten appellant; singulis modiis in aquæ congiis
tribus maceratis: ut docet idem Plin. *lib. 14. cap. 16.*

Sycômörus, *ἑμῆρα* *schikmah.* *οὐάρα*. Diosc. GAL. *Figuer d'Egy-*
pte, sycamore. IT. *CL. Sicomoro arbor,* GERM. *Adams fetgen, Maulbeer*
setgenbaum HISP. *Higuera de Egypto.* ANGL. *A figge tree of Egypte.* ¶
Arbor est mediam inter morum & ficum similitudinem habens: un-
de & nomen ei impositum est, *οὐκή* enim Græcis ficus est, & *μορῆ*
arbor quam & Latini morum appellant. Hanc nonnulli Ficum *A gy-*
ptiam. Theophrast. *Ægyptiam morum.* Celsus, inversa compositione,
morosycon. Dioscorides & Galenus Sycomorum appellarunt, *Dioscori-*
des sycomorum esse arborem magnam, similem ficui, foliis moro
quàm proximis, magnâ lactis copiâ abundantem. Fructum fert ter
quaterve quotannis, non ramis ut ficus, sed caudice ipso, caprificis si-
mitem ficorum grossulis dulciorem, & qui interiore fracto, nulla,
qualia in fico sunt, frumenta habeat nec nisi ferro unguibusque scal-
patur. maturescens. Nascitur præcipue in Rhodo & Caria, aliisve
locis frumenti non admodum feracibus. Provenit in Ægypto, ma-
ximè in Nili aggeribus, quos radicibus suis colligat, & adversus
Nili inundationes munit; unde, teste *Vlpiano*, graviter in eos solet
animadverti, qui in Nili ripis sycomorum exciderent. *D. lib. 47.*
tit. 11. l. 10.

Sycōphāntā, *α, οὐάρα*, Calumniator, delator. *ἑμῆρα* *holéch rachil* *οὐά-*
φάντης. GAL. *Calomniateur, faux accusateur, trompeur, imposteur, man-*
geur de figues IT. *CL. Calomniatore, mangiatore de fichi.* GERM. *Ein feis*
genfresser / ein falscher vertrager / der einem fälschlich ein laster ausspricht.
HISP. *El que come los bigos, columniador.* ANGL. *Aqua-elle, or voran-*
ling fellow. ¶ Hujus significationis ratio ab aliis alia traditur. *Tf*
οὐκαφάντης (inquit Plutarchus) *τῆσιν οὐκ ἀφίπτεται τὰ σὺκα ἐμῆρα*
φασὶ κικαλοῦσθαι ὅτι ἀδίκῃσιν ἀφίπτεται τὰ σὺκα ἐμῆρα τῆσιν οὐκ ἀφίπτεται
τὰς ἐμῆρας, οὐκαφάντης οὐκ ἀφίπτεται. hoc est, Sycophantæ ex cupi-
ditate aliis faceffendi negotij nomen factum aiunt. Nam quum
Athenis vetitum esset efferre ficus, qui eos deferebant, accusabân-
que, sycophantæ sunt appellati. Idem etiâ Plutarchus refert in Solone.
Vu 2 Alij

Alij tradunt, quum Attici juvenes in hortos alienos irrumperent, sicque sublegerent, pœnam capitis in eos, qui id facerent, fuisse constitutam: quam pœnam qui persequebantur ob parvula detrimenta, sycophantas appellatos. Dicti itaque videntur sycophantæ *ἡμῶν τοῦ τῶν ὀφθαλμῶν*, hoc est, à sicum delatione. Alij nominis hujus etymon ad hujusmodi referunt fabulam, quâ Maximus Planudes in vita Æsopi refert, Quum Xanthe Philosphi servus ficus domino ex agro allatos consumpsisset, ejus rei culpam in Æsopum conservum suum rejecit. Qui ut domino innocentiam suam probaret, aquam tepidam ebibit, candemque puram, ut hauserat, vomuit. Quod quum jubente hero, alter quoque fecisset, unâ cum aqua ficum quoque frustra ejecit: eaque ratione prodito calumniatore factum est, ut sycophantam dicamus, qui infontem falso crimine calumniatur. Plaut. in *Amph.* Nimis hic scitus est sycophanta qui quidem sit meus pater. Idem *Pseud.* sc. 7. a. 4. Nihil hic sycophantis quæstus. Item, Purus putus hic sycophanta est. *Mox.* Non confidit: Sycophanta hic nequam est, (id est, non est satis callidus & vafet.) Sequitur enim: Nugis meditatatur malè, &c. Pluta apud Plaut in *Cure.* sc. 1. a. 3. *Men.* sc. 1. a. 2. & sc. 2. *Ibid.* & sc. ult. a. 5. & in *Trinum.* & alibi passim.

Sycophantia, Mendacium, calumnia, fallacia, & *שִׁטְנָה* *ἡ σὺν φωνῆ*. GAL. Calomnie fausse accusation, tromperie, deception, imposture. ITAL. Bugia, calomnia, inganno. GERM. Lügenwörter, lesterung, falsche aufftrechung eines lasters. HISP. Calumnia, engaño. ANGL. A false or craftie accusation, a forged crime. Plaut. in *Asin.* sc. 1. a. 1. Per fallaciam, quam amabam, abduxit à lenone mulierem, Neque puduit in ætatis sycophantias struere. *Ibid.* sc. 2. act. 3. Perfidia laudes, gratiasque habemus, merito diis magnas, Cum nostris sycophantiis, dolis, astutiisque, Scapularum confidentia, &c. Idem *Aul.* sc. 3. a. 4. Novi sycophantias. Idem *Capt.* sc. 3. a. 3. Nec mendaciis, nec sycophantiis, nec fucis ullum mantellum est. Idem *Pseud.* sc. 5. a. 1. Per Sycophantiam auferre xx minas. *Ibid.* sc. 2. a. 2. Hic doli, hic fallacia, hic sycophantia, &c.

Sycophantor. aris, ari, Sycophantias struere. *הַלֵּךְ רַחֵל* *הַלֵּךְ רַחֵל*. Suidæ. GAL. Calomnier, accuser faussement, tromper. ITAL. Accusare falsamente, ingannare. GERM. Mit lügenwörter/oder falschen geschwätz umgeben. HISP. Calumniar, acusar falsamente, enganar. ANG. To invent and forge fals crimes or accusations. Plaut. in *Trin.* Quanquam hoc me ætatis Sycophantari pudet.

Sycophantillo, as, *σὺν φωνῆ ἴδιον*, idem. Sycophantiosè; adverbium antiquum, hoc est, dolosè, sive per calumniam, & *σὺν φωνῆ ἴδιον*. GAL. Calomnieusement. ITAL. & HISP. Calomniosamente. GERM. Mit falschen/aufftrechen/oder zureden. ANG. By invention of a false crime. Plaut. in *Pseud.* sc. 7. a. 4. Ego nec sycophantiosè quicquam ago, nec maleficè.

Sycoris, Plin. lib. 3. cap. 3. Avius Hispaniæ, juxta Ilerdenses, Surdao num gentes. Lucan. *Hesperios inter Sycoris non ultimus annus.* Vide Sicoris.

Sycosis, *σὺν κωκῆ*, vitium est palpebræ asperæ, & granorum exiguorum, quæ in ficis frumenta à Plinio appellantur, similitudinem ficus referentis, unde & nomen accepit.

Sycusta, *σὺν ὄρα*, insula est in mari Ægæo, ante Ephesum: de qua Plin. lib. 3. c. 5.

Syderis, fluvius in finibus Caspiorum & Hyrcanorum, à ejus ostio Caspium mare nomine amisso, Hyrcanum incipit appellari. Autor Plin. lib. 6. c. 16.

Sydis, & Syderario, Vide Sidus. Syedra, *σὺν ὄρα*, oppidum est Isauriæ, quæ est regio Asiæ, media inter Ciliciam & Pamphiliam. Steph.

Syene, *σὺν ὄρα*, vulgò *Gagueræ*. Vrbs in confinibus Æthiopiæ atque Ægypti, non procul à Nilo, supra Alexandriam, versùs meridiem quinque millibus stadiorum, sub tropico Cancræ directè locata; unde sole existente in cancro, medio solstitij die supra verticem civitatis nullam prorsus in ea umbram jaci, ait. Plin. lib. 37. Lucan. lib. 2. *Umbras nusquam floccente Syene.*

Sygaros, *σὺν ὄρα*, insula est in sinu Arabico, in qua nulli sunt canes, atque aliunde importati circa littora errantes moriuntur. Autor Plin. lib. 6. c. 8.

Syla, per simplex l, mons Lucaniæ, sylvam habens ejusdem nominis, latrociniis crebris infamis. Vnde & nomen accepisse videtur *ἀπὸ τῆς σὺν λαῶν*, quod est prædari. Salustius de *Fugitivis*, In sylva (inquit) Sylva fuerunt. Virg. 12. *Æneid.*

ac velut ingenti Sylva, summò ve Taburno, Quum duo, &c.

Sylla, duplicato ll, *σὺν λαῶν*, fuit Romanus nobilis, teste Salust. qui ex antiqua Scipionum familia originem duxit. Hic in adolescentia omnibus flagitiis inquinatam vitam egit, usque ad Quæsturam, quam sub Mario adeptus est, in qua vitam omnem penitus commutavit. Literis Græcis & Latinis benè eruditus fuit, facundus, acer, astutus, gloriæ cupidus, sui securus, pecuniæ maximus largitor. animo grandis: adeo ut de illo dubitari potuerit (inquit Salustius) fortiorne an felicior esset. Missus à Mario ad Bocehum regem legatus, Iugurtham victum retulit. Deinde & Mithridatem Asiam crudelissimè vastantem compescuit: socialis belli luctus repressit: Cinnæ dominationem fregit: & Marium qui olim se Quæstorem fastidierat, ipsam illam provinciam proscriptum, & exulem coëgit petere. Dictator deinde effectus, ita Rempublicam oppressit, ut teste Cicero. in *Verrem*, nemo illo invito nec bona, nec vitam retinere posset. Postremò Republica constituta, Dictaturam deposuit, & privatus Puteolos concessit: ubi & pediculari morbo periit. Quapropter Cæsar Iulius dicere consuevit, illum literas nescivisse, quia dictaturam deposuisset, ut scribit Tranquillus. Syllæ autem nomen ex Sibylla contractum putatur. Appellatus est enim Sibylla qui ex Sibyllinis libris primò sacra fecit: cujus posterì duabus sublatis literis, Syllæ sunt appellari. Et quum is, qui primus Sylla appellatus est,

flavo & compro capillo fuerit, similes Syllæ sunt appellati. Indo profectum, ut effæminati in ludo, Sylli dicerentur. Sospater lib. 1. Sylla Gallicè sonat, *Couperosé*: Plutarcho autem in *Coriolani* & apertius in *Sylla*. Hinc Syllaceus color *Vitruvio*, idem, qui purpureus. ¶ Syllaturus, est Syllam imitari. Cic. *Attic.* lib. 9. c. 181. Hoc turpe Cn. noster biennio antè cogitavit: ita Syllaturus animus ejus, & proscriptur diu.

Syllabà, *α, ἡ σὺν λαβῆ*. GAL. Syllabe. ITAL. & HISP. Syllaba. GERM. Ein sylben eines worts. ANGL. A syllabe. Est comprehensio literarum, vel unius vocalis enunciatio, unius, aut duorum temporum capax. Omnis enim syllaba aut brevis est, & unum tempus recipit, quod atomum metrici vocant: ut *Vir.* Aut longa, & duo recipit tempora, ut *Res.* Dicta est autem Syllaba *ἀπὸ τῆς σὺν λαβῆς*, quod est comprehendere. Propriè enim illa est syllaba, quæ ex pluribus literis constat. Quæ autem una vocali perficitur, abusive syllaba vocatur, & monogramma appellatur. Aliæ dicuntur digramma, ut *Nes.* usque ad hexagrammam, ut *Scirps.* Accidunt syllabæ quatuor, tenor, spiritus, tempus, & numerus literarum. Tenores tres sunt, acutus, gravis, & circumflexus: Spiritus duo, Asper & lenis: tempora tria, breve, longum, & commune: Numerus, quia unica litera contenta esse potest, aut plures admittit, senarium tamen numerum non egreditur.

Syllabatum, adverbium, Per syllabas. *ἡ ἑστὰ σὺν λαβῆς*. GAL. Per syllabas, syllabe apres syllabe. ITAL. Syllaba per syllaba, à syllaba. GERM. Den sylben nach. HISP. De syllaba en syllaba. ANGL. By syllables, or syllabe by syllabe. Cic. *Attic.* lib. 13. Ergo ego ne Tyroni quidem dictavi, qui totas *πελοποννησίου* persequi solet, sed Spintheri syllabatum. Dicere syllabatum, Idem 4. *Acad.* Quum enim tuus iste Stoicus sapiens syllabarum tibi ista dixerit.

Syllabus, *σὺν λαβῆ*, index, quia *σὺν λαβῆς*, i. comprehendit summam longi operis.

Syllaceus color, Vide supra in *Sylla*, ad finem.

Syllanion, *σὺν λαβῆς*. Statuarius nullo doctore nobilis: de quo Plinius lib. 34. cap. 8.

Syllaturio, Vide *Sullaturio*. & supra in dictione *Sylla*: ad finem.

Syllæpsis, *σὺν λαβῆς*, figura est orationis, teste Rufiniano, quum duabus diversisque sententiis verbum accommodatur alteri non conveniens. Beda definit esse dissimilium clausularum per unum verbum conglutinatum conceptionem: ut cum substantivis, nominativive verborum generum jungitur adjectivum, verbumve alteri tantum respondens. Virg. 1. *Æneid.*

Socius. & rege recepto.

Idem 1. *Eclog.*

sunt nobis mista poma,

Castanea molles, & pressi copia lactu.

¶ Aut quum pro multis unus ponitur: Idem 2. *Æneid.*

uterumque armato milite complent.

¶ Aut pro uno multi, ut,

Vos ò Calliope precor, aspirate canenti.

Vsitatus enim dixisset, *ὁ vos Musa*. Dicta Syllepsis, *ἀπὸ τῆς σὺν λαβῆς*, quod est concipere, unde Latine Conceptionem, sive Comprehensionem vertere possumus.

Syllochismus, *σὺν λαβῆς*, cum primo manipulo alius adjungitur, ut dux duci. Suid.

Sylloge, collectio.

Syllogeus, collector, coactor indictionalis.

SYLLOGISMUS, *σὺν λαβῆς*, argumenti firmissimi genus, ex duobus pronuntiatis conclusionem necessariò inferens. Latine Ratiocinationem vertere possumus, *ἀπὸ τῆς σὺν λαβῆς*, quod est ratiocinari Quint. lib. 3. c. 7. In syllogismo tota ratiocinatio ab eo est, qui intendit. ¶ Quid sit Syllogismus, docet Gell. cap. 26. lib. 15. Vbi definitionis Aristotelicæ Latina habetur interpretatio.

Syllogisticus, a, um, ad syllogismum pertinens.

Syllographus, calumniator, scriptor maledicus. Polit.

Syloson, tis, *σὺν λαβῆς*, Polycratis Samiorum tyranni frater, qui quum Dario Hystaspis filio vestem quam ferebat, aliquando largitus esset, ab eo pro pensatione muneris tyrannidem dono accepit. In qua administranda crudelissimè sese gessit, patriam civibus exhauriens. Vnde tractum est proverbium, *ἐκ τῆς σὺν λαβῆς ἡ ἐνδοχρῆσις*, hoc est, Sylosontis operâ facta est loci amplitudo.

SYLVA, *α, η*, nomen generale est non solum arborum, sed etiam herbarum. *ἡ ἵλη* *ἡ ἵλη*. GAL. Forest, bois. ITAL. Selva, bosca. GERM. Ein wald. HISP. El bosque de arboles. ANGL. A woods. Plaut. *Men.* sc. 1. a. 5. Quò me venatum in sylvam vocas? Bacche. Tibull. lib. 4.

Nec quadrupes densus depascitur aspera sylvæ,

Virg. lib. 1. Georg.

subit aspera sylvæ,

Lappaque tribulique.

Propriè tamen arborum, & quæ cædua est, hoc est, quæ habetur in eum usum, ut ex ea materia cædatur. Quòd si succisa sit, nihilominus dicitur sylva, quoniam rursus ex stirpibus, aut radicibus renascitur. Cic. *Attic.* lib. 12. Manè me in sylvam abstrudo densam, atque asperam: non ex eo inde ante vesperam. Quint. lib. 1. cap. 10. de *Orpheo*, non feras modò, sed saxa etiam sylvæque duxisse posteritatis memoriæ proditum est. Virg. 6. *Æneid.*

Itur in antiquam sylvam, stabula alta ferarum.

Dicta sylva, ab eo quòd Græcis *ἵλη*, id est, materia dicitur. Et ut illi *ἵλη* pro materia, sic nostri Sylvam posuerunt, Sylva autem vel glandifera est, cujus arbores non cæduntur, sed ad escam quadrupedibus præbendam servantur: aut cædua, quòd in ea arbores, quum ad justam proceritatem creverunt, cæduntur: ut vel ædificationi, vel aliis usibus materiam præbeant. Lucus non est cæduus, sed manu confitus, religiosusque, Deo, vel hominis alicujus cineri dedicatus, circa delubrum Dei, vel sepulchri. Saltus est sylva invia, ubi pasci & æstivare, vel hycmare pecudes solent. Nemora voluptatis causâ comparata, & plena amœnitatis. ¶ Quandoque sylvam accipimus

accipimus pro tumultuario, & extemporaneo scripto, quod Graeci...

Sylvula, diminutivum. ὕλαρος. GAL. Va petit bois, petite forest, bocage.

Sylvamater, Scribonio Largo, quae officinis Marrisylvia herba, GERM.

Sylvestris, stris, vel hic & haec sylvestris, & hoc sylvestre, Sylvosus.

Interdum ponitur pro incultus agrestis, sive rusticus. ἄγρος.

Transsulit Evander sylvestria numina secum.

Hinc Sylvestrior comparativus. Plin. lib. 16. c. 27. Sylvestriora omnia tardiora.

Sylvaticus, um, quod est sylvae, seu quod ad sylvam pertinet. ὕλαρος.

Sylvicola, ae, qui sylvas incolit. ὕλαρος. GAL. Qui habite es forests.

Sylvicultrix, icis, Sylvae habitatrix. ὕλαρος. GAL. Celle qui habite es bois & forests.

Sylvisfragus, a, um, ὕλοσφραγίς, δρυμὸς, καὶ ὕλας, καὶ σφραγίς.

Sylvisfragus vocat flabris.

Sylvisger, a, um, Sylvosus. ὕλαρος. GAL. Plein d'arbres, bocageux.

Sylvosus, a, um, Sylvae oblitus, arborum densitate sylvae imaginem referens.

Sylvesco, is, ere, In nimiam ramorum, sarmentorumve ubertatem luxuriare.

Sylvanus, Sylvaram Deus, qui Cyparissum puerum in deliciis habuisse dicitur.

Quem locum explicans Servius, Publica (inquit) caeremoniarum opinio hoc habet.

Calpini Pars II.

mus. Plaut. Aul. sc. 3. a. 4. Sylvani lucus extra murum est avius. Sylvia, quae & Rhea, & Iliia, Numitoris filia, quae a Marte compressa...

Sylvius, Ascanij filius, Aeneae nepos, ita dictus quod casu quodam in sylvis natus esset.

Syma, ae, sive Syme, Symes, σύμη. Insula est Cariae adiacens, portum habens clausum...

Symathius, a, um, adjectivum. Virg. 9. Aeneid. Eductum Martus luco Symathia circum Flumina.

Symbari, populi feri, inter Arabiae montes, & Nilum intolerantes, elephantumque venatu victitantes.

Symballota, συμβάλλω, ἀπὸ τῆς συμβάλλω, vestes quaedam coacti per se velleris implexu potius, quam textu confectae.

Symbiosis, συμβίωσις, convictus iactio una vivendi, συμβίωσις convivere.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

Symbolum, i, Nora, signum, collatio: dicitur etiam symbolus, i. & symbolus, ae. ἰσοπέδιον, σύμβολον.

interpretes, doctrinae parum syncerae : cujus meminit Eusebius. ¶ Graecis alioqui συμφορα belli socium significat, quemadmodum & συμφορα belli socium significat, quemadmodum & συμφορα belli societatem.

SYMMETRIA, συμμετρία, apta membrorum partiumve omnium proportio : quae quibus adest symmetria, συμμετρία dicuntur. Plin. lib. 34. cap. 8. Primus hic multiplicasse varietatem videtur, numerosior in arte, quam Polycletus, & Symmetria diligentior. Idem, Nondum habet Latinum nomen Symmetria.

Symmetrus, a, um, συμμετρος, or, commensum habens.

Symmonianum, trifolium, vel (ut Ruellio placet) Symmoniacum. Herba quam in haec verba describit Col. lib. 6. cap. 17. Symmonianum trifolium, quod invenitur confragosis locis, efficacissimum traditur, odoris gravis, neque absimilis bitamini, & ideo Graeci eam ἀσφαλίδι appellant : nostri autem propter figuram vocant acutum trifolium, nam longis & hirsutis foliis viret, caulēque robustiorem facit quam pratense.

Sympathia, verbum ex verbo, condolentia, compassio. { συμπαθεια. GAL. Sympathie, accord & convenance naturelle. ITAL. Compassione. GER. Mitleidung, oberein stimmung. HISP. Compassion, consencimiento. } Cicero, de natur. deor. Illa verò cohaeret & permanet naturae viribus, non deorum : estque in ea iste quasi consensus, quam συμπαθεια Graeci vocant.

SYMPHONIA, συμφοניה. GAL. Accord de son, symphonie, harmonie, concert de voix, ou d'instruments. ITAL. Harmonia, consonanza, concerto. GERM. Zusammen stimmung, mittheilung. HISP. Consonancia en la musica. ANG. Concordance, agreement of tune. } Consonantia & musicus concentus, δὲ τὴ συμφοניה, quod est consonare, sive concinere. Cic. pro Calio, Accusatores quidem libidinis, amores, adulteria, Bais acta convivia, comessationes, cantus, symphonias, navigia jactant. Idē ad Tironem lib. 15. Symphoniam Lysonis velim vitales. Vbi sic interpretes. Intelligimus Tironem invitatum esse à Lysonē ad cantus aliquos & delectationes musicas, quae ei obfuerūt. Symphoniam posuit pro tota celebritate, quam fecit Lyso : quae cantu musico maxime fuerat decorata ¶ Symphonia herba, quae & gumphena dicitur. Plin. lib. 26. c. 7. Symphonia vel gumphena alternis viridibus roscisq; per caulem foliis in posca sanguinem rejiciētib; medetur. Quid Symphonia sit, docet Censorinus de Die natali, ubi de Musica agit.

Symphonēsis, συμφονησις, propriè est vocum consonantia. Sed Grammaticis in metris est, cum duae syllabae in unum sonum coeunt. συμφονησις est voce consonare: hic in unam vocem, h. e. sonum coalescere.

Symphoniacus, a, um, ad Symphoniam pertinens. Symphoniaci pueri, Servi musicam tenentes, qui & in conviviis, itēque in classe adhibebantur. { Μουσικὸν menaghghenim. συμφονησις παιδῶν. GAL. Chantres, musiciens. ITAL. Cantori, musici. GERM. Singer. HISP. Cantores. ANG. That singeth in tune melodiously. } Cic. pro Milone, Milo tum casu pueros symphonicos uxoris ducebat. Padianus auctor est, cani remigibus celestima per symphonicos servos solitum olim fuisse, interdum per assam vocem, id est, ore prolatam, interdum per citharam.

Symphoniacā herba, eadem cum Apollinari sive hyosciamo, teste Apuleio. Palladius, Si carafus aestu canicularium fatigerur, herbam symphonicam circa arboris truncum torqueri in coronam jubet, vel ex ea juxta unum caudicem cubile fieri.

Symphreatidēs, qui iisdem utuntur puteis. Cicero, lib. 2. de Legibus. Ego mehercule & illi, & omnibus municipibus duas esse censeo statuas : unam naturae, alteram civitatis, ut ille Cato, quum esset Tusculi natus, in populi Romani civitatem susceptus est. Itaque quum ortu Tusculanus esset, civitate Romanus, habuit alteram loci patriam, alteram juris : ut vestri Attici, priusquam Theaeus eosdem migrare ex agris, & in Asty, quod appellatur, omneis conferre se iussit, & symphreatidas ex Atticis fieri : sic nos & patriam dicimus, ubi nati, & illam quā excepti sumus, quo in loco tamen nonnulli συμφρημασις, legere malunt, quasi ὁμόφρονας, hoc est ejusdem animi & sententiae.

Symphyton petraeon { συμφοτον πετραειν. GAL. Bugle. ITAL. Sinfisa. GERM. Steingunsel. HISP. Suelda. } Herba in saxis nascens, ramis tenuibus, parvis, origani similibus, capitulis thymi, surculosa tota, odorata, gustu dulcis salivam eiens, longa radice, subrufa, digiti crassitudine. Latini alum, rustici in Gallia Buglum appellant. ¶ Symphyton alterum, caule nascitur cubitorum binum aut majore, angulosa inani, ut sonchus & crasso, qui per brevissima intervalla circumdatus foliis lanuginosis, oblongis, &c. Officinae nomen symphyti retineant, Herbariis & vulgò consolida major vocatur.

Sympinium, συμπίσιον, vas vinarium, non dissimile cyatho, quo in sacrificiis utebantur, δὲ τὴ συμπίσιον, quod est computare. Juvenal. Satyr. 6.

Et quis tunc hominum contemptor numinis, aut quis Sympinium ridere Nume, nigrumque catinum?

Quo tamen in loco non desunt, qui Sympullum legere malint: quae vox & apud Plinium, & apud Varonem legitur. Verba Plinij sunt haec, lib. 36. cap. 12. In sacris quidem, etiam inter has opes, non murthinis, crystallinisve, sed fistilibus prolibatur sympullis. Varro autem sic habet, lib. 4. de ling. Lat. Quod vinum dabant, ut minutim funderent, à guttis guttum appellarunt. Quod sumebant ut minutatim, à sumendo sympullum nominavere. In hujusce locum in conviviis è Graecia successit epichysis, & cyathus: in sacrificiis remansit guttus & sympullum.

Symplegades, συμπλεγάδες, quae & Cyanae, Insulae duae sunt, sive potius scopuli trans Bosphorum Thracium, in ipso Ponti Euxini ostio, mille quingentis passibus ab Europa distantes : tam modico autem inter se discretae intervallo, ut ex adverso quidem intransibus geminae cernantur, paulum verò deflexa acie, coeuntium speciem praebent. Quae res occasione praebet Poetarum fabulis, qui eas olim inter se concurrisse tradunt Vnde & nomen acceperunt, δὲ τὴ συμπλεγάδες, hoc est, à concurrente, seu consistendo. Ovidius, Compressos utinam Symplegades elississent.

Nominativus singularis est Symplegas, συμπληγας, pen. prod. Martial. lib. 11.

Si constringantur gemina Symplegade culi.

Quo in loco per geminam Symplegadem nates ipsas intelligit, Symplegma, pro eodem, apud eundem Martial.

Qua silens taciens quid exoleti,

Quo symplegmate quinque copulentur.

Symplegma, συμπληγμα, complexus, à συμπλεω complico.

Symploce, συμπλοκη, complexus. Figura, cum repetitio fit in principiis, & clausulis.

SYMPOSIUM, ij, Compotatio, convivium. { ΠΝΟΣ mischéth. συμπίσιον. GAL. Banquet, festin. ITAL. Convito. GERM. Ein zách/ mahletz. HISP. Combite. ANG. A banquet or drinking together. } Cic. lib. 9. Epist. ad Patum, Sapientius nos quam Graeci : illi symposia, aut syndorpha, id est, compotationes, aut concenationes : nos convivia, quia tum maxime simul vivitur.

Symposiacus, a, um, συμποσιακός, ἡδν, ad convivia pertinens.

Symposiarchus, συμποσιαρχος, magister & dominus symposij.

Symposiastēs, συμποσιαστῆς. GAL. Faiseur de banquet & festin. ITAL. Chi fa convito. GERM. Ein záchgefest oder zacher. HISP. El que haze combite. ANG. A maker of a banquet. } Convivator seu convivij dominus: ipsi autem compotores, sympotae, συμποταί. Cujus foemininum est sympotria, συμποτρία, compotrix.

Sympsalma, συμψαλμα, vocum in cantando copulatio, Diapsalma, distinctio eorum.

Symmista, συμμίστης. Secretarius, seu secretorum conscius, ut apud interpretem Origenis. Sicut Iohannes Symmysta pronunciat, dicens, Quia si quis peccaverit, advocatum habemus apud Deum Iesum Christum.

Symproma, συμπτωμα, quod accidit ; à συμπίπτω, simul cado.

Symptomaricus, a, um, συμπτωματικός, ἡδν, ad symptoma pertinens.

Syn, συν, Praepositio Graeca, quae in compositione significat simul, quemadmodum apud nos cum.

Synæresis, συναίρεσις. Contractio : figura qua duae syllabae in unam contrahunt, nullo sublato elemento : ut Aere dissyllabum pro aeri, Virg. lib. 6. Aeneid.

Centum aerei claudunt veses, &c.

Item ferrea per duas syllabas pro ferrei. Ibidem.

Ferreaque Eumenidum thalami.

Dicta synæresis δὲ τὴ συναίρεσις, quod est contrahere. Huic figurae contraria est diaeresis, quum syllaba in duas resolvitur.

Synagoga, συναγωγή, idem quod congregatio, vel coetus, δὲ τὴ συναγωγή, quod est congregare.

Synagris, συναγρίς : piscis.

Synalæphe, συναλοιφή. Absumptio vocalis dictionem finientis, sequenti dictione incipiente à vocali. Dicta synalæpha, δὲ τὴ συναλοιφή, hoc est, à conglutinando, propterea quod per eam duae syllabae in unam coalescant.

Synanchē, συναγχή. GAL. Esquinancia. ITAL. Schinancia. GERM. Halsengechwär/ halsweche. HISP. Esquinancia. ANG. The quinsy, a disease so called. } Angina, morbus in faucibus, & propriè ex musculorum interiorum inflammatione, teste Aegineta. Nam quum malum guttur ipsum invalerit, potius Cynanche, κυνάγχη appellatur. Quae tamen differentia non raro confunditur. Cels. lib. 4. cap. 4. Ut hoc autem morbi genus circa totam cervicem, sic alterum aequè pestiferum, acutumque in faucibus esse consuevit : nostri Anginam vocant: apud Graecos nomen, prout species est. Interdum enim neque rubor, neque tumor ullus apparet : sed corpus aridum est, vix spiritus trahitur, membra solvuntur, id κυνάγχη vocant. Interdum lingua faucisque cum rubore intumescunt, vox nihil significat, oculi vertuntur, facies pallet, singultusque est ; id συναγχή vocatur. Illa communia sunt, Aeger non cibum devorare, non potionem potest : spiritus ejus includitur. Levius est, ubi tumor tantummodo & rubor est, caetera non sequuntur, id παρασυναγχή appellant. Haec Celsus.

Synapte, precationum formulae in Ecclesia Orientali. L. g. b.

Synathresmūs, συναθροισμός, figura est, quam nos congeriem veter possumus, δὲ τὴ συναθροίσειν quod est congerere, seu congregare. Potest autem & singulis verbis, & plurium verborum conjunctione fieri. Singulis, hoc modo : Sed quum ad supplicium sumendum se confirmaret, multa simul eum revocabant, officia, consuetudo, tempus, existimatio, periculum, religio. Plurium verborum conjunctione sic apud Lycurgum, Nemo enim nocens sine summo mæore est, iudices, sed multa simul eum perturbant : quod adest, sollicitudinis plenum : quod futurum est, formidolosum : lex paratum maleficii captans inimicus, quae quotidie ejus animum vehementer exercuciant. Vide Rutilium.

Synaxaria, vitae Sanctorum, ac Martyrum in compendium redactae, & publicè lectae in Ecclesia. Gennad.

Synaxis, συναξίς, actio cogentis, seu congregantis, & passio congregati : collectio in Ecclesiam Christi, conversio ad fidem Christianam : Conventus Ecclesiasticus ad verbum Dei audiendum, ad orandum, & ad Sacramenta utenda Congressus ad verbum Dei audiendum & ad orandum. Celebratio Eucharistiae. Ipsa Eucharistia. Vnio cum Deo. Vide Casaub. exercit. 16. ad annal. Baron. n. 41.

Syncategōrēmā, συγκατηγόρημα, Latine dici potest vox consignificativa. Sunt enim syncategoremata particulae per seipsas nihil significantes: quae tamen orationem ingressae, aliarum compositioni non nihil addunt. Hujusmodi sunt quae à Dialecticis vocantur Signa universalialia, & particularialia, ut Omnis, Nullus, Quidam.

Syncategōrēmāticūs, um, συγκατηγόρηματικός, id est, consignificativus.

Syncellus, σύγκελλος, in Graeca Ecclesia olim proximus erat Patriarchae, vicarius vivi, & successor mortui. Erant syncelli plures, ex quibus primus ἀρχισύγκελλος. Heraclius ad duos redegit.

Syncerastum, inquit Varr. lib. 9. de ling. Lat. dicitur omne edulium antiquo

antiquo vocabulo Græco. Pacuvius in Phagone, Honos synceraſto perit, pernis, glandio.
 SYNCERVS, a, um, Integer, illæſus, non mutilatus. Ἰνκέρησις naki טמון tamim תהור tahor. ἀδωρως, ἀμειβόμενος. GAL. Sincere, pur & net, sans mixture & mélange. ITAL. Sincero, puro, intero, reale. GERM. Sany, unuermischte unuerfehret. HISP. Cosa lympia y entera. ANGL. Pure, sincere, simple, uncorrupted without dissimulation. Tractum ab eo, quod qui dividere fructum communem alveorum cum socio volent, simul cum cera mel partuntur: quod si mel tantum sine cera conſignent, fraudant locum: nec agunt integrè. Syncerum itaque quasi simul cum cera. Ovid. 12. Metam.

— rursus sine vulnere corpus
 Syncerumque fuit.

Lucret. lib. 3.
 Sin ita synceris membris ablata profugit,
 Ut nullas partes in corpore liquerit ex se, &c.

Cic. lib. 13. Epist. Hoc mihi da, ut M. Curium integrum syncerumque conſerves. Accipitur item syncerus pro puro & incorrupto. καθαρός. Horat. lib. 1. Epist.

Syncerum est nisi vas, quodcumque infundis, acceſcit.

Aliquando pro vero & minimè fucato, ἀνέκαυτος, οἰκονομικός. Cic. lib. 2. de divin. Quod licet existimare, in aliis quoque oraculis Delphicis aliquid non synceri fuiſſe. Idem lib. 2. Offic. Perſpicere quid in quacunque re verum syncerumque ſit. Liv. lib. 9. bell. Pun. Si ſpatium ad ſua, ut velit, componenda detur, nihil ſyncera fide cum Romanis acturum. Syncerus, inquit Donatus, id eſt, purus, ſine fuco & ſimplex, ut mel ſine cera: quod etymon ſi admittamus, Sincerus i Latino ſcribendum erit. X. Inſyncerus, pro vitiatum, & corrupto, Virg.

Inſyncerus apes tulit cruor.
 Sonere ſyncerum. Luc. lib. 3.
 Scire licet non ſyncerum ſonere, atque ſubſeſſe
 Cacum aliquem cordi ſtimulum.

id eſt, intelligere potes verba illius non ex animo & verè dici. Perſius Satyr. 5. ſolidum crepare dixit, eadem figura. Eſt enim per metaphoram à vaſis fictilibus deſumpta locutio, quæ tinnitu cognoſcuntur ſintne ſolida & ſyncera, an fracta & rimofa. Gell. c. 1. lib. 6. Synceræ aut ægræ animi partes. Idem c. 10. lib. 18. Syncerore corpusculo fieri. (id eſt, valentiore.) Idem cap. 8. lib. 6. Haud ſyncera fama. Plaut. Men. ſc. 2. a. 2. Sacres, ſynceri porci. Liv. lib. 4. dec. 5. Syncerum gaudium, Sueton. in Auguſt. c. 40. ſyncerum & incorruptum ſervare populum, &c. Synceri apud Livium 1. dec. 4. & imbuti, atque infecti inter ſe opponuntur.

Synceriffimûs, ſuperlat. ἀκραιφνης, ἁγιος. Puriffimus. Gell. lib. 16. c. 1. Quint. Claud. optimus & ſynceriffimus ſcriptor.

Syncerè, adverbium, pure & integrè. Ἰνκέρησις, καθαρός. GAL. Sincèrement, purement, entièrement, de bonne foy. ITAL. Sinceramente, puramente, interamente. GERM. Aufrichtiglich/getreulich. HISP. Limpia-mente y enteramente. ANGL. Purely, uprightly. Cæſar 7. bell. Gallici. Hæc ut intelligatis, inquit, ſyncerè à me pronunciari, audite Romanos milites. Cic. ad Attic. lib. 3. Craſſi libertum nihil puro ſyncerè loquutum.

Synceritèr, aliud adverbium, ejuſdem ſignificationis, Gell. lib. 13. c. 15. Quas artes qui ſynceriter cupiunt, appetuntque.

Synceritās, atis, Puritas, integritas. Ἰνκέρησις, καθαρός, ἀμειβόμενος. GAL. Pureté, ſincerité. ITAL. Sincerità, purità, integrità. GERM. Lauterkeit / aufrichtigkeit. HISP. Limpieza & integridad. ANGL. Purity, uprightneſſe. Plin. lib. 3. c. 7. Salinarum ſynceritas ſumma fecit ſuam differentiam. Colum. lib. 4. c. 26. Atque alia convertenda, quæ ſynceritatem habent: alia ſummovenda quæ vel cariola, vel juſto breviora. ſunt Gell. cap. 2. lib. 14. Probitas hominis & ſynceritas.

Synchronûs, σύγχρονος. Contemporaneus. Vnde ſcribit Hieronymus. Oſeam Prophetam fuiſſe ſynchronon Iſaiæ. Et Varro ait, non eſſe dubium quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Heſiodus, eoque ſynchronos fuiſſe teſtatur.

Synchysis, σύχυσις, confuſio, turbatio ordinis: unde accipitur pro ſigura ſeu vitio orationis, quum ordo perturbatus eſt: quod & hyperbaton appellant: cujuſmodi eſt illud Virgilianum.
 Tres Notus abreptas in ſaxa latentia torquet:
 Saxa vocant Itali mediis qua in fluctibus arant.

Dicta Syncheſis, δὴ τὴ σύχυσις, quod eſt confundere, ſeu perturbare.

Synciput, vide Sinciput.

Syncomiſtus, a, um, συγκομιστός, ἄδω, ad verbum, comportatus, ἀ συγκομιζω comporto.

Syncopā, σύγκοπη, Concilio, figura, quum litera vel ſyllaba è medio diſtinctionis abſcinditur: ut Compoſitus, pro Compoſitus: & Virum, pro Virorum. Dicta Syncope, δὴ τὴ συγκόπτειν, quod eſt concidere.

Syncrifiſis, σύγκρισις, figura eadem cum antitheſi, hoc eſt, comparatio rerum, atque perſonarum, inter ſe contrariarum, ut tu delinquis, ego arguor pro malefactis. Cic. pro Murena, Vigilas tu de nocte, ut conſultoribus tuis respondeas: ille ut mature, quò intendit, cum exercitu perveniat: te gallorum cantus, illum buccinarum ſtrepitus excitat.

Syncruſtus, συγκρούσις, riſus ita immoderatus, ut totum corpus concutiat. Lamb.

Syndefmuſ, ſυνδεσμός, conjunctio.

Syndicûs, i, ſυνδικός, Patronus, qui cum alio cauſam aliquam tuendam accipit, quive ſecundis actionibus cauſam defendit: ut in cauſa Cornelij Balbi Cicero. Syndici item ſunt civium advocati & defenſores juris publici, quaſi in cauſam publicam communiter incumbentes. Unde apud Plutarchum legimus, Ariſtidem ab Athenienſibus creatum fuiſſe Syndicum, ut communem cauſam Græcorum, civium ſuorum nomine defenderet. Demoſthenes quoque περὶ λειτουργίας, refert lege ſancitum fuiſſe Athenis, ne cui iterum Syndicum fieri liceret, creatique à populo: idque idè, ne ſυνδικός, id eſt, Syndici munus ob publicam utilitatem inventum, verteretur

in quaſtum, compendiumque privatum. Hoc nomine vocari poſſunt, quos hodie Deputatos noſtri vocant. Budæus.

SYNECDOCHÈ, ſυνεκδοχή. Figura locutionis, qua à parte totum, vel à toto pars intelligitur, ut, Puppis, pro navi: & Annus, pro hycme, Virg.

Quam multa glomerantur aves, ubi frigidus annus
 Trans Pontum fugat, id eſt, frigida hycme.

Synecdochicus, a, um, ſυνεκδοχικός, ἄδω, Synecdochen habens.

Synèchôn, ſυνέχων, à Latinis Rhetoribus, continens, vel firmamentum, dicitur; δὴ τὴ συνέχων, quod eſt continere.

SYNEDRVS, Latine confessor & conſiliarius. Ἰνκέρησις, συνέδρος. GAL. Senateur, conſeiller. ITAL. Senatore, conſigliere. GERM. Ein beyſitzer / rathsherr. HISP. Senador, conſejero. ANGL. A ſenator or one of the counſayse. Liv. 5. decad. lib. 5. His rerum externarum cognitionibus interpoſitis, Macedonum rursus advocatum conſilium: pronunciatum quod ad ſtatum Macedoniæ pertinebat, Senatores, quos Synedros vocant, legendos eſſe, quorum conſilio Republica adminiſtraretur.

Synedrium, locus ubi ſunt ſynedri.

Synèphèbi, ſυνήφῃσι, dicuntur adoleſcentes ſimul pubeſcentes. Quod nomen inditum eſt comedix Statij Cæcilij. Cicero 1. de ſimul, Synephebos ego (inquit) potius Cæcilij, aut Andriam Terentij, quam utramque Menandri legam? Idem de ſenectute, Ait Staius in Synephebis.

Synephytes, ſυνήφῃσι, gemma eſt lactei coloris, alio nomine galactites. Plin. lib. ult. c. 10. Galactites ex uno colore lactis eſt. Eandem dicunt leucogam, & leucographiam. Appellant & ſynepthem lactis ſucco, & ſapore notabilem.

Synçſis, σύνçſις, proprie eſt commiſſio, quæ duæ res in unam ſυνώνυμοις: deinde intelligentia, item conſcientia.

Synçſius, ſυνçſίος, è Pentapoli Africæ, Philoſophus Chriſtianus, præſul Ptolemaidis factus. Scripſit libros in Grammatica, Philoſophia, Pænegyricos, Epistoſas, & alia. Author Suidas.

Syngrāphā, α, Syngraphus, i, Ἰνκέρησις, ἁγιος. GAL. Sédule, obligation, police. ITAL. Polizza. GERM. Ein handſchrift. HISP. La eſcritura entre dos.

ANGL. A bill of ones hand, an obligation, acquitance. Scriptura ſive Scheda quæ ſit propria manu contrahentium, ad pactorum fidem. Dicam paulò fuſius, Syngrapha tabella eſt, in qua eſt perſcripta pactio utriuſque pacifcentis manu. Syngraphas autem tantum in Græcia fieri conſueſſe reperio. Nam Romæ pactioes ejuſmodi in accepti & expenſi codices referebantur, quemadmodum Syngraphæ in tabella certa, (id eſt, quæ datâ operâ pararetur, nequid aliud quicquam contineret. perſcriberentur.) Atque hæc ipſa eſt obligatio, quæ nominibus fieri ſolitam Juſtinianus ſcribit. Vide Chirographum. Plaut. Aſin. ſc. ult. a. 1. Ut voles nos eſſe, ſyngrapham facito afferas. Mox, Legem imponito. Ibid. ſc. 3. a. 4. Scitum ſyngraphum. Ibid. ſc. 1. a. 4. Age, iſtum oſtende quem conſcripſi ſyngraphum Inter me, & amicum, & lenam. Cic. Treb. lib. 7. Tanquam enim ſyngraphā ad Imperatorem, non Epistolam attuliſſes: ſic pecunia ablata, domum redire properabas. Idem de Aruſt. reſp. Alterum putabo Regem, ſi habuerit unde tibi ſolvat, quod ei per ſyngrapham credidiſti. Suetonius, Cujus patri non dubitavit à quibuſdam juſjurandum atque etiam ſyngraphum exigere. Pro tellera: ſive publica fide. GAL. Paſſeport, ou ſauſconduit. Plaut. ſc. 3. a. 2. & ſc. 2. a. 3. A Prætoſe ſumam Syngraphum. T. Quem ſyngraphum? H. Quem hic ferat ſecum ad legionem, hinc ire huic ut liceat domum. Dicta ſyngraphæ, δὴ τὴ σύγχρησις, quod inter cætera ſignificat, ſcripto cavere.

Synizeſis, ſυνίζησις, proprie eſt actus conſidendi, quaſi conſiſtentia. Item labes terræ, cum ea quaſi conſidit, id eſt, in cava ſubſidit. Grammaticis autem eſt, cum duæ vocales, aut vocalis & diphthongus in unam ſyllabam quaſi conſidunt: aliter ſυνιζήσις, quia plures vocales ſimul enunciantur, quoad ejuſ fieri poteſt.

Synnādā, σύνναδα. Civitas majoris Phrygiæ, de hac Strabo lib. 10. ſic ſcribit, Synnada urbs non magna, ante quam planities jacet oleis conſita, ſexaginta ferè ſtadiotum. Vltèrius eſt Docima vicus: & Synnadicus lapidis fodina: ſic enim cum Romani appellant: indigenæ vero Docimeten, & Docimeam. Vena in initio parvas glebas emittebat, nunc propter maximos Romanorum ſumptus columnæ integræ & ingentes extrahuntur, & variatæ alabaſtrix lapidi proximæ. Dicitur & Symnas, adis, ut apud Sidonium.

Synnephites, gemma, quæ & galactites, leuca & leucographia.

Synochitès, ſυνοχίτης, gemma quæ Magi aſſerunt umbras inferorum evocatas teneri. Plin. lib. 37. cap. 11.

Synochus, ſυνοχός, febris continua illa, quæ nullas mutationes habet, quæ acceſſiones videri queant. ſυνοχὴ eſt continuatio: à συνέχω continuo.

SYNODIÀ, orum, ſυνόδιον. Congreſſus, colloquium: ex ſυνός, & ὄδος, Cicero ad Attic. lib. 10. Injecta autem mihi ſpes quædam eſt, velle mecum Servium Sulpitium colloqui: ad eum miſit Philotimum libertum cum literis, ſi vir eſſe volet, det clara ſynodia: ſin autem, erimus nos quales ſolemus.

Synoditæ, ſυνοδιταί, in l. 6. C. de epif. aud. dici videntur monachorum comites. Nam ὀδῖος viatorem ſignificat. Solent enim monachi ex collegij ſui inferiori ordine quempiam deligere, qui eos comitentur: quos Galli Culopulſos appellant: quod (ut quidam aiunt) à tergo monachorum concionantium ſedentes illos horæ præteritæ culi pulſione admoneant.

Synodōntitès, ſυνοδοντίτης, gemma ex cerebro ſynodontis piſcis. Author Plin. lib. ult. c. 10.

Synodûs, duntis, ſυνόδος, piſcis genus, in cujuſ cerebro ſynodontes gemma invenitur. Plin. lib. 37. c. 10.

Synodvſ, i, & ſc. gen. ſυνόδος, idem quod conventus ſive cœtus, à ſυνὶ præpoſitione, & nomine ὀδός.

Synodivſ, a, um, ſυνοδικός, quod ad ſynodum pertinet. Hieronymus, ante annos plurimos, quum juvarem Damafum Romanæ urbis Episcopum, & Orientis atque Occidentis ſynodicis conſultationibus reſpondentem.

Synæceoiſis, ſυναικείσις. Figura quæ docet diverſas res conjungere, & communi opinioni cum ratione adverſari, & habet magnam vim, V u 4 vel

vel ex laude vitium, vel vitio laudem exprimendi. Cujusmodi est illud Hyperidis: nam hominis avari atque aforti, unum atque idem vitium est. Vterque enim nescit utri, atque utriusque pecunia dedecori est, quare merito utriusque pari poena afficiuntur, quos pariter non decet habere. Ex Rutilio Lupo.

Synonymus, a, um, *συνώνυμος*, or, cognominis, idem nomen habens cum alio.

SYNONYMIA, *συνωνυμία*, dicuntur quae sub diversis vocibus idem significant, ut ensis, mucro, gladius.

Synonymia, *συνωνυμία*, Figura, quae communitio nominis interpretatur. Vt in eo genere elocutionis, quoties uno verbo non satis videtur dignitatem, aut magnitudinem rei demonstrare. Ideoque in eandem significationem plura conferuntur: ut si dicamus, Prostravit, affixit, perculit.

Synopsis, *σύνopsis*, descriptio & inventarium, deducto nomine ex eo, quod quae late patebant, in unum contracta simul omnia conspici cernique possint. *l. Magis 5. §. 11. D. de reb. eorum qui sub tutel.*

Syntagma, *σύνταγμα*, Tractatus, ordinatio, rerum constitutio, documentum, *ἀπὸ τῆς συντάξεως*, quod est componere, ordinare.

Syntaxis, *σύνταξις*, dici potest constructio & series, *ἀσυντάξιον*, ordine.

Syntexis, *σύντηξις*, Colliquatio, & tabes corporis ex diuturno morbo, *παρὰ τὸ συντηκῆσαι*, quod est liquefieri. *Plin. lib. 22. c. 23.* Tali foribitionis genere emendantur syntexes, id est, defectiones ex longis morbis sumptae. *Idem*, Aqua multa praeclearam utilitatem habet viribus recreandis. *¶* Inde Syntectici, *συντηκτικῆς*, dicti sunt, quorum corpus longo morbo exhaustum est, & colliquefactum. *Idem lib. 22. c. 23.* Praecordiorum vitiis syntecticis, comitialibus in vino, in aqua multa lingua paralyti.

Synteresis, *συντήρησις*, Dicitur potest attentio, seu conservatio: nam a *συντηρία*, quod est conseruo, derivatur. Vnde ea pars animae, quae vitiis adversatur, & sese semper immaculatam cupit à vitio conservare, & perpetrata mala continuo arguit, Synteresis dicitur.

Synthesca, *συνθήκη* compositio.

Synthema, *τίς*, *συνθήκη*, Signum bellicum quod datur instructae aciei.

¶ Item tessera vigiliarum, quae erat tabella scripta à tribuno data.

¶ Item nota & tessera quaedam epistolatis, commendatrix ejus qui eam reddebat. *¶* In Pandectis item Graecis Synthemata vocantur Diplomata, quae iis dabantur, qui cursu publico utebantur. *¶* Synthemata item dicuntur breves quaedam & obscurae sententiae, & quaedam quasi aegmata, altiorem quendam & reconditum sensum occultantia, cuiusmodi sunt Pythagorae symbola. Habet & alia significata apud Graecos quae quoniam ad linguam Latinae instructionem nihil pertinent, ex Graecorum Lexicis petenda relinquimus.

SYNTHESES, *συνήσεις*, Compositio, *ἀπὸ τῆς συντηκτικῆς*, quod est componere. Quintus Serenus pro commistione accepit,

— Vilem (inquens) deprehendit in illis

Synthesin, & vulgata facis medicamina risit.

¶ Est item Synthesis, figura contraria *ἀναλύσει*, à quibusdam confectis exordiens & desinens in id quod in quaestione est. Analysis autem quae retextio est complexionis. *¶* Significatur item hoc nomine apta & concinna orationis, & verborum structura & collocatio: in qua ita componuntur & struuntur verba, ut non asper eorum concursus, non hiulus sit, sed leniter coagmentatus, & moliter fluens. De qua ratione satis multa disseruerunt Cic. 3. *de Orat.* & Quintil. *lib. 9.* *¶* Est etiam Synthesis genus vestis brevis, quae Romani particulariter in Saturnalibus utebantur. Illis enim diebus omnes exuebant togam, & synthesin induebant. Dicta synthesin, ab eo, quod confuta contextaque esset compositione quadam versicolori. *Martial. lib. 14.*

Synthesibus dum gaudet eques, dominus que Senatus,

Dumque decent nostrum pilea sumpta Iovem.

Idem Martial. usum earum vestium in Saturnalibus, docet *epigr. 141. ejusdem libri.* Sueton. *in Neron. c. 51.* Ac plerunque synthesin indutus, ligato circa collum sudario prodierit in publicum sine cinctu, & discalceatus. *¶* Synthesis praeterea aliquando accipitur pro tota veste in vestiario composita. Scævola *in Titia, D. de auro & argent. legat.* Quarto an ex universa veste, id est, synthesi, tunicas singulas & palliola Sempronia eligere possit. *¶* Synthesis item. Vasorum compositio, qua multa ejusdem generis vasa in se invicem includuntur: cuiusmodi pateras illas conspiciamus quae Bellovacenses appellantur. *Stat. 4. Sylv.*

Aus unam dare synthesin quid, horres?

Alborum calicum atque cacaborum.

Synthesimus, a, um, ad synthesin pertinens.

Syntomia, *σύντομία*, quam Latine concisionem vertere possumus, figura est, qua res quantumvis magnae, brevi & compendioso verborum ambitu redduntur. Quam eandem nonnulli Graecorum *ἐκλογικὴ* appellant, à luce quam rubus addit. Nonnulli etiam *ὀρέγματι*, à movendi efficacia. Dicta Syntomia *ἀπὸ τῆς συντήκτικῆς*, quod est concidere, abbreviare.

Synusia, *σύνυσις*, simul esse, *τὸ συνυσιῶν*.

Syphax, *σύφαξ*, Numidiae rex fuit, qui quum Scipioni per Laelium fuisset conciliatus, bellique societatem cum eo iniisset, postea violata fide Annibali adhaesit. Tandem victus à Masinissa, vivus in Scipionis manu perductus est, à quo in triumpho circumductus, & deinde in carcere inclusus inedia vitam finiit, regno ejus Masinissae concessio. *Claud. de bello Gildonico*, Syphacem extulit, media syllaba correpta.

— haurire venena,

Compulimus durum Syphacem fratremque Metelli.

Alij tamen ferè omnes constanter producunt. Propert. lib. 3.

Annibalus spolia, & duri monumenta Syphacis.

Ovid. 6. Fast.

Postera lux mulier: vincit Masinissa Syphacem.

SYRACUSIS, *συρακυσία*, Vulgò *Saragosa*, civitas Siciliae amplissima, sub Pachyno monte sita, ubi fons Aretusa ab Alpheo (ut creditur) Elidis fluvio per subterraneos cuniculos means, magna aquarum ubertate

erumpit. *Plaut. Men. sc. 4. a. 2. & sc. ult. a. 5.* Syracusis natus in Sicilia. *Cic. 6. Ferr.* scribit, Syracusis urbem esse maximam Graecarum urbium, pulcherrimamque, quae ex quatuor quasi urbibus maximis constare videatur, quarum una Insula nominatur, altera Arcadina, tertia Tyche, à nobili Fortunae templo in ea extracto, quarta Neapolis, Syracusani multos claros principes habuerunt, sed praecipue clarissimum Dionysium seniore. Qui quum apud filium Dionysium vidisset ingentem vasorum aureorum argenteorumque copiam, exclamans, inquit, In te affectus regius non est, qui ex tanta poculorum vi amicum neminem tibi conciliasti. Ambo tamen Dionysij Philosophi fuere, ambòque Platonem audierunt: Ex Syracusis fuit Archimedes Mathematicus, & Theocritus Poeta bucolici carminis scriptor, quem Virgilius imitatus est. *¶* Erat & eo nomine Romae locus, ut discimus ex *Suet. in Aug. cap. 72.* Erat illi, inquit, locus in edito singularis, quem Syracusis & *πυρρόφου* vocabatur. (*Augustus, sup.*)

Syracusanus, *συρακυσίος*, gentile formatum à Syracusis, *Saragosano*, *di Saragosa*. *Plautus Menach. scen. 9. & ult. act. 5.* Siculus sum Syracusanus.

Syracusanus, a, um, *συρακυσίος*, vel abiectâ vocali subjunctivâ, Syracusanus, ejusdem significationis est, cum superiore: *Virg. 6. Eclog.*

Prima Syracosio dignata est ludere versu.

Ovid. in Ibin.

Vique Syracosio, praestricta fauce, Poeta:

Sic anima laqueo sit via clausa tua.

Syræum, pro sapa. huc non pertinet: quum prima ejus syllaba apud Graecos per *ε* scribitur: quod & ipsum crymi ratio exigit. Nam *παρὰ τὸ σαράκιον* dictum putatur, eò quod ad tertiam partem ad ignem exsicceat.

SYRIA, *Συρία* *arām*, *συρία* } Regio Asiae quae ab Oriente fluvio Euphrate, ab Occidente nostro mari, & Aegypto terminatur, à Septentrione habet Ciliciam, & partem Cappadociae, à Meridie Arabiam. Vulgò *Soria*, cujus insignes civitates (ut *lib. 5.* refert Ptolem.) sunt Laodicea, Hierapolis, Antiochia, Apamea, Palmyra, Heliopolis, Prolemais, Sidon, Tyrus, Beirys, Botrys, Tripolis, Byblus, Seleucia, Czfaria, & Damascus: montes clari, Carmelus, Casius, Libanus: fluvij, Euphrates, Chrysothoas, Singas: regiones, Phœnicæ, Palæstina, Iudæa, Idumæa, Comagena, Samaria, & Syria Cœle. Hæc regio in medio orbis constituta est: quo fit ut nec frigore nimio rigeat, nec calore torreatur. Sunt qui quadripartitam faciunt divisionem in Syros, Assyrios, Leucosyros, & Cœlesyros. *Plin. lib. 5. cap. 12.* Mesopotamiam quoque & Babyloniam Syriae attribuit: totiusque Syriae partem facit Assyriam. Multi confundunt (ut Herodotus) qui Syros à Graecis dictos, Assyrios à Barbaris dici scribit, & illis Chaldaeos adnumerat. Acron quoque & Porphyrio, insignes Grammatici, apud Horatium, eam, quae nunc Syria dicitur, detracta syllaba olim Assyriam dictam scribunt. *Ammianus Marcellinus lib. 23.* Citra amnes (inquit) provincia est nobilis Assyria celebritate, & magnitudine, tum & multiformi feracitate ditissima: quae per populos, pagosque amplos diffusa, quondam & copiosa, ad unum concessit vocabulum, & nunc omnis appellatur Syria. *Dionys. in Trajani vita*, Attyriam Barbaris dictam, *l* literâ in *t*, mutatâ, quam Assyriam nos vocamus, indicat. Scriptores in eo ferè conveniunt omnes, ut Syria & Assyria nomina confusa esse credant.

Syri, Syrorum *Συριοί* *arām* *arāmim*. } Sunt ejus regionis populi ludis, celebritatibusque dediti. Perunguntur oleo pretioso, & linuntur unguentis. Maximam diei partem in comestationibus absument & potu. Masculi à *xiv.* anno, foemina à *xii.* usque ad *lxv.* tributo obligantur: Fortunam colunt. Prima autem dictionis hujus syllaba corripitur, quum in Syro insula eadem produceretur. *Juvenal. Satyr. 6.*

Quam qua longorum vehitur cervice Syrorum.

Plaut. Cure. sc. 1. a. 3. Cretanos, Syros subegit. Syri olim astutiae nomine malè audierunt, quemadmodum & Phœnices. Vnde factus est locus proverbio, *Σύροι πρὸς Φοινίκας*, hoc est, Syri adversus Phœnices: quo utimur, quoties significare volumus duos egregie astutos hoc agere, ut dolis se mutuo circumveniant. Hæc *Suidas. Vid. Rhodig. lib. 25. c. 25.*

SYRISSA, *Συρίσσα* *arāmimith* *σύρισσα*. Mulier è Syria. Nam quemadmodum à *Libys* fit *Libyssa*, ita à *Syris* *Syrissa*. *Virg. in Copa.*

Copa Syrissa caput Graia redimita mitella.

Syrissus, a, um, denominativum. *Συρίσσις* *arāmimith* *σύρις*. } ut, Syria pyra, *Colum. lib. 5. cap. 10.* Ea sunt Crustumina, regia, Signina, Tarentina, quae Syria dicuntur. Syria Dea; cujus meminit *Sueton. in Neron. cap. penult.*

Syracusianus, a, um, possessivum. *Συρακυσίος* *arāmimith* *συρακυσίος*. *GAL. Syriem, de Syrie.* *ITAL. Soriano, di Soria.* *HISP. Lo de Syria.* } ut, Syriaci boves. *Plin. lib. 8. c. 45.* Syriacis non sunt palcatia. Syriaca radix pro sulphio, quod Latini laferpitium vocant: quia (ut inquit Dioscorides) ex Syria, & Media optima hujusmodi radix adferebatur. *Col. lib. 11. c. 13.* Nec minus si vernum & æstivum fructum volens habere, Syriacae radices, & rapi, nappique semina obrues. *¶* Syriacus, caeli sudor, sive aeris sese expurgantis succus, in foliis stirpium concrefcens, praecipue in Syria, juxta Libanum montem: unde & nomen accepit. *προσόμελι*. *Αμίλι*. Arabes Manna appellant: quo nomine utuntur & officinae. *Col. lib. 9. c. 13.* Nam vel grana mali Punici tusa, & vino amineo conspersa, vel vuz passæ cum tore Syriaco cum pari mensura insita. *¶* Syriacus raphanus, à Syria, unde primum advectus fuit, nomen retinuit. Est autem ceteris raphani speciebus suavior & tenerior, & patientior hyemis. *Vide Plin. lib. 10. cap. 5.*

Syrīanus, *συρακυσίος*. Alexandrinus Philosophus Platonis docuit Athenis, scripsitque in totum Homerum commentarios, libros septem in Platonis Rempublicam, & alia. Hujus discipulus & successor fuit Proclus. *Suidas.*

Syrīctæ, *συρακυσίος*, populi sunt inter Nomadas Indiae, narium loco foramina tantum habentes, angujum modo loripedes. *Autor. Plin. lib. 7. cap. 2.*